

Mythology Photography Fiction Fish
Christianity Art Cooking Essays
Buddhism Freemasonry Medicine Biol
Music Ancient Egypt Evolution
Carpentry Physics Dance Geology
Mathematics Fitness Shakespeare
Marketing Confidence
Immortality Biographies Poetry
Psychology Witchcraft Electronics
Chemistry History Law Accounting
Philosophy Anthropology Alchemy Dra
Quantum Mechanics Atheism Sexu
Personal Health Ancient History Crimi
Ergonomics Shipbuilding Sport
Metaphysics Investment Archaeology

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

THE
ILIAD OF HOMER,

FROM THE TEXT OF WOLF.

WITH ENGLISH NOTES
AND FLAXMAN'S ILLUSTRATIVE DESIGNS.

EDITED

BY C. C. FELTON, A. M.,

COLLEGE PROFESSOR OF GREEK IN HARVARD UNIVERSITY

BOSTON:

HILLIARD, GRAY, AND COMPANY.

CAMBRIDGE:

BROWN, SHATTUCK, AND CO

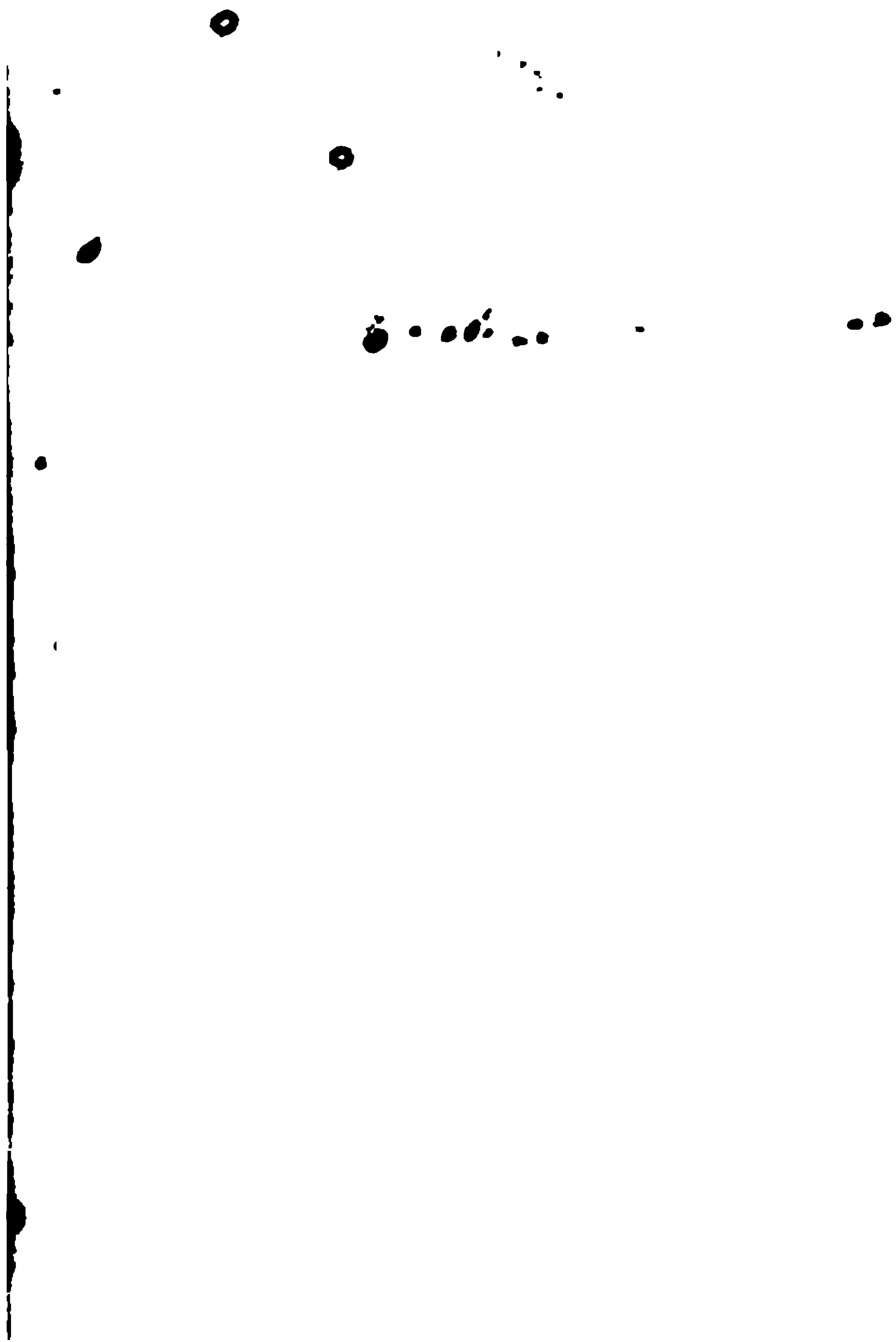
1833.

Signature of Mr. Chant
who died at sea.

Mr. John H. Camp
Respect Am. N. S.
Grand Rapids Mich.

From the Library of
Mr. Thomas P. Bunnell

March 28" 1922

●

●

● ● ●

Signature of Mr. Chianti
has died at sea.

Mr. John H. Camp
of Ipswich Am. N.S.
Grand Rapids Mich

From the Library of
Mr. Thomas P. Pomeroy

March 28" 1922

میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
کچھ اور کچھ

اپنے لیے کچھ اور کچھ

اپنے لیے کچھ اور کچھ

اپنے لیے کچھ اور کچھ

اپنے لیے کچھ اور کچھ

اپنے لیے کچھ اور کچھ

اپنے لیے کچھ اور کچھ

1

2

3

4

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

888

. 2. 2. 1. 1.

H8:

F33

Entered according to the Act of Congress, in the Year 1833,
by HILLIARD, GRAY, & Co.,
in the Clerk's Office of the District Court of the District of Massachusetts.

CAMBRIDGE:
CHARLES FOLSOM,
PRINTER TO THE UNIVERSITY.

P R E F A C E .

/// . X''

THE text of this edition of the Iliad is an exact reprint of the Leipzig edition, published by Tauchnitz in 1829. It has been thought better to select some approved text and follow it faithfully, than to attempt a revision, which cannot be executed with the same advantages in this country as in Europe. The emendations of Wolf have met with general approbation, and it has appeared expedient to adopt the most correctly printed edition of his text, which is believed to be that just mentioned. It was published in Leipzig after a most severe revision. A reward was offered for the detection of every error, and a text comparatively immaculate was thus obtained, which is here presented, in our reprint. The utmost pains have been taken to insure its typographical correctness.

In the preparation of the notes, I have been guided by my recollections as an instructor, and have selected those passages for comment which have appeared to me, from several years' experience in the class-room, most to require it. I have consulted freely some of the best commentators, particularly Heyne and Trollope. The notes, it will be perceived, are designed partly to explain the most difficult phrases, allusions, and constructions, and partly to call the attention of the reader to the intrinsic poetical beauties of

the Iliad. My wish has been to lead the young student to read the poem, not in the spirit of a school-boy conning a dull lesson to be "construed" and "parsed" and forgotten when the hour of recitation is at an end, but in the delightful consciousness that he is employing his mind upon one of the noblest monuments of the genius of man. Whatever his conclusions may be, as to the merits of particular passages, if any remarks of mine should chance to excite his attention to the real character of the poem, and to promote a habit of analytical criticism, whether his opinions agree with my own or not, the object which I have proposed to myself will be accomplished. A faithful use of the Grammar and Lexicon is, of course, of primary importance; nor can the habit of constant and careful verbal analysis be too strongly inculcated.

The Illustrations of Mr. Flaxman are not so generally known in this country as they ought to be. No modern sculptor, according to the opinions of the best judges, has imbibed more thoroughly the spirit of grace and beauty which belongs preëminently to ancient art. His mind may be said to have been cast in a Grecian mould; he had the same intuitive perception of the beautiful, the same love of simplicity, the same power, which belonged to that intellectual people, of embodying in perfect forms, the ideal creations of genius. He spent seven years in studying the remains of antiquity at Rome; and no man was ever more fitted by nature and education to revive and reproduce the elegant simplicity of the works of the ancients. His Illustrations of Homer, designed originally for bas-reliefs, were welcomed, on their appearance, by the applause of all Europe. They have been repeatedly published in England, France, Germany, and Italy, and have taken, by universal consent, a place among the happiest modern representations of the spirit of the antique. They hold the same rank in art that Goethe's *Iphigenie* holds in literature. The republication of these

PREFACE.

Illustrations, it is believed, will be an acceptable service to the readers of Homer, executed as they are in the purest Grecian style. As a general remark, it may be observed, that the Art and Literature of the ancients shed light upon each other to a degree unknown in modern times. There was a peculiar connexion between them; they were different developements of the same ideas of the beautiful. The sculptor borrowed his theme from the poet; the poet was influenced in turn by the sculptor; both were in some measure controlled by the architect; while all wrought under the animating impulse of the most delightful country and climate, where every breeze seemed to bear on its wings the choicest inspiration of poetry. It appears necessary, therefore, to look beyond the mere words of ancient literature, if we would understand it in a liberal way; and to see how the same spirit, which breathes from the poet's page, was embodied in the works of the artist. To promote this kind of study among the young readers of Homer, this edition of the Iliad is accompanied by the truly Grecian Illustrations of Flaxman. Mr. Andrews has executed the engraving with a skill and fidelity to the original, highly honorable to his taste and talents as an artist.

The Homeric question, as it is called, cannot be discussed in this place. The reader who is curious to look into this very interesting subject, will do well to consult the learned Prolegomena of Wolf, and the writings of Heyne. Happily, a decision on this much contested matter is not necessary to the most complete enjoyment of the poetical excellences of the Iliad. For my own part, I prefer to consider it as we have received it from the ancient editors, as one poem, the work of one author, and that author Homer, the first and greatest of minstrels. As I understand the Iliad, there is a unity of plan, a harmony of parts, a consistency among the different situations of the same character, which mark it as the production of one mind; but of a mind as versatile

as the forms of nature, the aspects of life, and the combinations of powers, propensities, and passions in man are various. Some of the chief personages in the Iliad show themselves but imperfectly, unless all the situations in which they are placed throughout the poem be taken into consideration. Achilles, for example, in the first book, exhibits only the ungovernable impetuosity of his temper, and justifies the character given of him by Horace :

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer.

But in the interview with the ambassadors sent by Agamemnon to his tent, he shows himself courteous, hospitable, and eloquent. After the death of Patroclus, the higher qualities of his character, his strong affections, his heroic virtues are magnificently developed. This circumstance seems to show, that the poet, making his heroes display themselves by their actions, intended that an entire character should be judged by taking into view the whole series of events comprehended in the poem. The same observation will apply to other personages of the Iliad.

The historical facts, which form the basis of the poem, are few, and may be concisely stated. The immediate cause of the Trojan war was the abduction of the beautiful Helen from Sparta, by Alexander, or Paris, son of Priam, the king of Troy. The early people of Western Asia and of Greece appear to have sprung from the same origin, and probably spoke the same language. Their manners, customs, and mythology, according to Homer and Herodotus, were nearly alike. Before the Trojan war, piratical expeditions from Greece to Asia, and from Asia to Greece, were the common enterprises of the adventurous spirits of the age, who carried off men, women, children, and cattle. It also grew into a fashion for the leaders to seize upon beautiful women of high rank, the carrying off of whom was a matter of pride and triumph to the successful marauder. Herodotus in

his First Book mentions several instances. In consequence of this state of things, Tyndarus, king of Sparta, required of the chieftains, who sought his daughter in marriage, to bind themselves beforehand that they would unite to restore her, should she be stolen in this manner from the husband of her choice. She was married to Menelaus. Shortly after this event, Paris, who appears to have been a kind of piratical dandy, visited Sparta, and was hospitably entertained by Menelaus, whom he contrived to rob of his beautiful wife, and a large amount of treasure. The chieftains of the different states were now called upon to fulfill their promise, and a large armament was assembled at Aulis, under the command of the two brothers, Agamemnon and Menelaus. The numbers furnished by the respective chiefs, are given in the famous catalogue.

The state of society and character of the age must be kept in mind by the reader of Homer. Though raised considerably above barbarism, the marks of primitive simplicity were still discernible. Communities were governed by hereditary chieftains, whose powers were not defined with much precision, but depended in a great measure on the personal qualities of the individual. These chieftains were in general distinguished by strength and prowess, and were expected to lead their subjects in expeditions for plunder and in battle. They are variously styled in Homer, *kings, chiefs, leaders, and shepherds of the people.* In this great enterprise they were doubtless animated, not so much by the desire of avenging the insulted honor of Menelaus, as by the hope of returning laden with the rich spoils of Asia; for Troy, according to several intimations in the Iliad, was at this period in a highly prosperous condition, and the customs of war sanctioned the merciless sacking of cities and the selling of captives into slavery.

The Grecian forces, brought together in this manner, and entertaining these expectations, sailed for the Troad. The

war was prosecuted with various success, on the plain of Troy, for nine years; during which many neighbouring cities were plundered, and their inhabitants killed or sold. In the tenth year the city was taken and laid in ruins. Such is a sketch of the ground-plan on which the divine genius of Homer raised the magnificent superstructure of the Iliad. I have thought it necessary to state thus much, with a view to the clear understanding of merely the poetical character of Homer. Much entertainment and instruction may be found in the farther investigation of these points, by such as wish to become learned in the early history of Greece.

The splendor of the Homeric dialect is worthy of the greatest admiration. There is a certain point in the progress of every people, when their language is most fitted for poetical composition. It is when they have risen above the state of barbarism to a condition of refinement, yet uncorrupted by luxury, and before the intellectual powers have been given much to speculative philosophy. Then the rudeness of language is worn away, but the words are still used in their primitive meanings. They are like coins, lately from the mint, with the impressions unworn by long and various use in the manifold business of life. The numerous secondary meanings which the ever-increasing intricacy of the social relations, and the new views and abstract ideas of science, impart to words, sometimes to the concealment of their original senses, have not yet confused or effaced the impressions. Such was the condition of our own noble language in the time of Elizabeth. The words of Shakspeare and Massinger have a truth to nature, a clearness and graphic power, a simplicity, force, and freshness, which few subsequent writers have been able to rival. Such was the condition of the Greek language in the age of Homer. Formed under the genial influences of a serene and beautiful heaven, amidst the most varied and lovely scenery in nature, and by a people of a peculiarly delicate organi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

PREFACE.

of Achilles urging the Greeks to immediate battle after the reconciliation, with numberless others, display the transcendent genius and consummate knowledge of the poet. It has been well remarked, that Homer's vivid conception of human affections seems to have unfolded to him, in a striking manner, those truths in relation to the human soul, which are so necessary to satisfy its innate aspirations; and to illustrate this idea, the following words of Achilles are referred to: (xxii. 389, 390.)

*Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἄϊδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κῆρι φίλου μνησέσμι' ἱταίρου.*

“For though they do forget the dead in Hades,
Yet, even there, will I remember my companion.”

It is true that a future life was believed in as an article of poetical faith; yet many passages in Homer show how imperfect and uncertain were the ideas of the age on this subject. But here the poet is setting forth the grief of Achilles for the death of his beloved companion and friend. In the ardor of his imagination, under the strong inspiration of the moment, his genius, forgetting the dim traditions and idle fancies which gave the heart no cheering hope, suddenly opens to the delightful vision of a future and conscious existence, in which the friendships formed on earth shall be remembered and renewed. According to this fine criticism, the passage at once shows how the belief in a life to come suits the wants of the human heart, and how deeply the poet was able to go into the nature of man. I mention this as one of many points of view from which the intelligent reader of Homer may examine his works, and as one of many interesting reflections which will occur to an attentive mind.

I have briefly referred to the peculiarities of the country and the state of society in which the Iliad was produced. These must be kept steadily in view, if we would form a just estimate of Homer. I will remark, in addition, that books of

travels in Greece and Asia Minor afford the most valuable assistance in clearing up obscure passages, and particularly in throwing light upon descriptions of natural scenery. There has not been sufficient attention given to this kind of illustration, by commentators on the ancient classics. I am persuaded that a man of classical taste, who should make a careful survey of Greece, and study her present language, superstitions, customs, traditions, and antiquities, with this single object in view, would do more to illustrate the beauties of her ancient literature, remove uncertainties, and restore the half-lost impressions of some of her choicest gems, than the acutest mind could do by the researches of the closet, aided by the most critical erudition. Mr. Wood's delightful "Essay on the Original Genius of Homer" is a fine example of this kind of illustration, from which I beg leave to quote the following remarks upon a passage in Iliad ix :

Ὡς δ' ἄπρην δύο πόντοι ἰρίνοις ἰχθυόιντα,
 Βορίας καὶ Ζίφουρι, τῶτι Θρήκηθιν ἄητος,
 Ἐλθόντ' Ἰκαπίης· ἄμυδις δὲ τι πῶμα πιλανὸν
 Καρδύεται· πολλὸν δὲ παρὶξ ἄλα φῦσος Ἰχίμας·
 Ὡς ἰδαίζετε θυμὸς ἐνὶ στάθισσιν Ἀχαιῶν.

Which Pope has thus translated :

"As, from its cloudy dungeon issuing forth,
 A double tempest of the West and North
 Swells o'er the sea from Thracia's frozen shore,
 Heaps waves on waves, and bids th' Ægean roar ;
 This way and that, the boiling deeps are tost ;
 Such various passions urged the troubled host."

"The poet's purpose, which was to paint the struggle of wavering indecision in the people, distracted between a sense of honor and of danger, and alternately resolving to fly or to stay, is, no doubt, completely satisfied in the general image, which he makes use of. But though his meaning went no farther, I am not less of opinion, that, upon this occasion, his imagination suggested to him a storm, which

he had seen: and having myself had more than once an opportunity of observing from the coast of Ionia the truth of this picture in every circumstance, I cannot help giving it as an instance of the poet's constant original manner of composition, which faithfully (though perhaps in this case inadvertently) recalls the images, that a particular striking appearance of Nature had strongly impressed upon his youthful fancy, retaining the same local associations, which accompanied his first warm conception of them.

“But lest my testimony, as an eye-witness of the exact correspondence of this copy to the original, from which I suppose it taken, should not be satisfactory; I would propose a test of this matter, upon which every reader will be enabled to form his own judgment. Suppose a painter to undertake this subject from Homer, he will find each object not only clearly expressed, though within the compass of four hexameters; but its particular place on the canvas distinctly marked, and the disposition, as well as perspective, of the whole ascertained, with a precision of outline, from which it is impossible to depart. The Thracian mountains must form the back ground, thence the tempest is to burst on the Ægean sea, which has its proper stormy coloring; while the Ionian shore covered with sea-wreck, by a succession of waves breaking on its beach, will make the foreground, where the poet views, admires, and describes the whole.” Wood's Essay, pp. 24, 25.

In the preceding remarks, several topics have been touched upon, which perhaps ought to be discussed at greater length. But as my chief object has been to call the young reader's attention to some of the leading views in the criticism of Homer, these observations may as well be brought to a close.

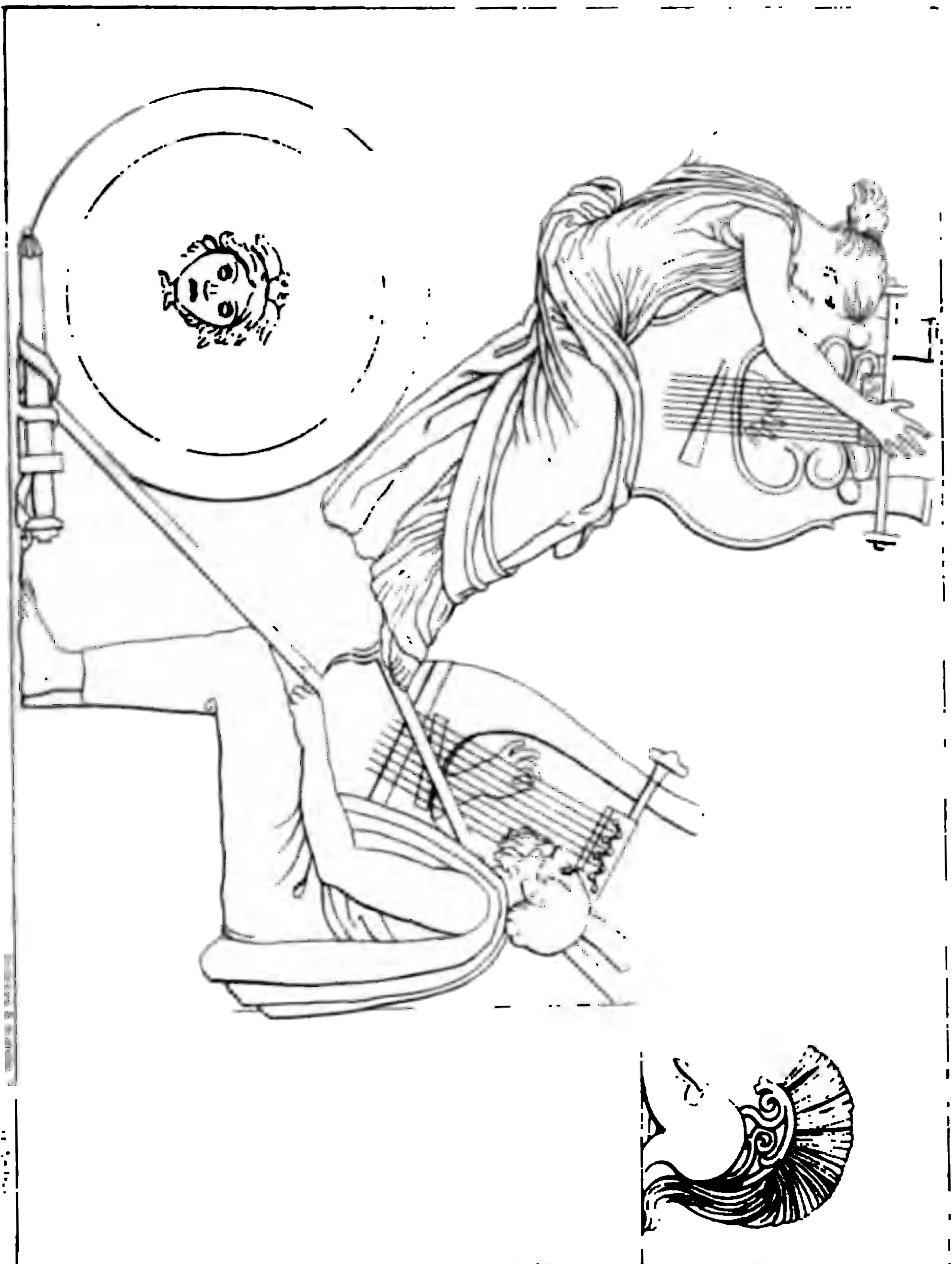
C. C. F.

*Cambridge, Massachusetts,
May, 1833.*

THE

ILIAD OF HOMER.

ROMAN ACCOUNT OF AEGIS

Aegides with the women of the group
the men are indeed the heads of the group

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν;
 Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 15 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντα Ἀχαιοῦς,
 Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δῖω, κουμήτορε λαῶν·
 Ἄτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἐμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὐ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 20 Παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην, τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 Ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 Αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἄλλ' οὐκ Ἄτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἠχθάνε θυμῷ,
 25 Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 Μῆ σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχλια,
 Ἴη νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα!
 Μῆ νύ τοι οὐ χραίσμη σκήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 30 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 Ἴστον ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
 Ἄλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὣς κε νέηαι!
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπέειθετο μῦθον.
 Βῆ δ' ἀκίων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 35 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἠράθ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἱνακτι, τὸν ἠὔκομος τέκε Λητώ·
 Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ! εἵποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 40 Ἴη εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
 Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τότε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων, χωόμενος κῆρ,
 45 Τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφεία τε φαρέτρην·
 Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἴστοι ἐπ' αἴμων χωόμενοιο,
 Αὐτοῦ κινηθέντος· ὃ δ' ἦϊε νυκτὶ εἰοικῶς.
 Ἐξείτ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 50 Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις,
 Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
 Ἐννημαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο·
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.

- 66 Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσι δ' ἀριστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
 67 Ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἧ ἱερῆα,
 Ἥ καὶ ὄνειροπόλον — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστιν —
 Ὃς κ' εἴποι, ὅτι τόσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 68 Εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης·
 Αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 Βούλεται ἀντιάσας, ἧμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστοριίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἀφιστος·
 70 Ὃς ἦδη τὰ τ' ἐόντια, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 Καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ὀϊον εἴσω,
 Ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ὡ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῖ φίλε, μυθήσασθαι
 71 Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος.
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σὺνθεο, καὶ μοι ὄμοσον,
 Ἥ μὲν μοι πρόφρων ἔπεισιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 Ἥ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεῖ, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 72 Κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη·
 Εἴπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,
 Ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελείσῃ,
 Ἐν στήθεσσι τοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 73 Θαρσῆσας μάλα, εἰπέ θεοπρόπιον ἔτι οἴσθα!
 Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διῖ φίλον, ὥτε σὺ, Κάλχαν,
 Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
 Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
 74 Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
 Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἠὔδα μάντις ἀμύμων·
 Οὔτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἐκατόμβης,
 Ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητιῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
 75 Οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
 Τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἧδ' ἔτι δώσει·
 Οὐδ' ὄγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας Κῆρας ἀφέξει,

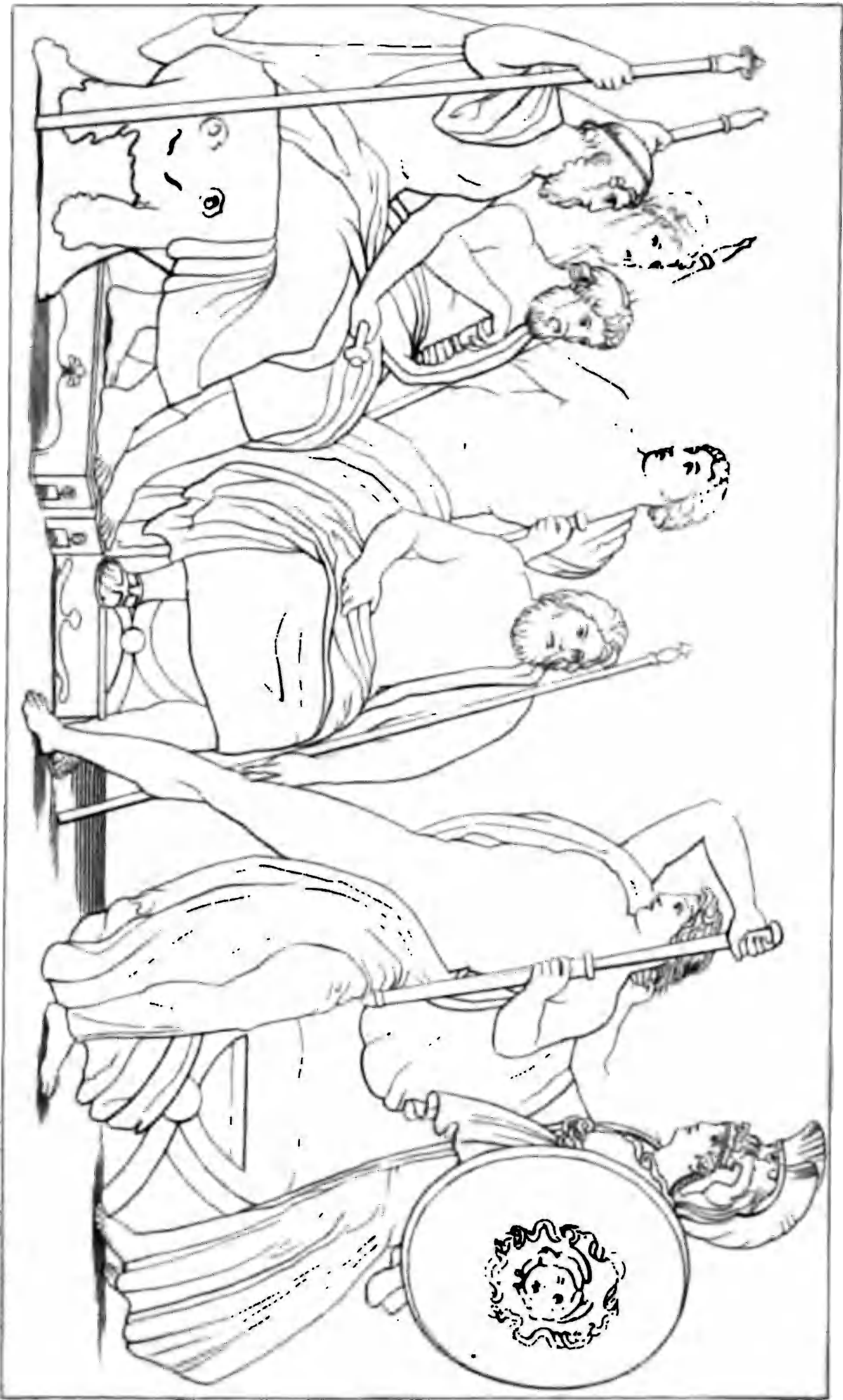
- Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἰερὴν ἑκατόμβην
 100 Ἐς Χρῦσιν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἡρῶς Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀχνύμενος· μέγας δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναί
 Πημπλάντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην.
 105 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀυσόμενος προσέειπεν·
 Μάντι κακῶν, οὐ πώποτε μοι τὸ κρήγυον εἶπες!
 Αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
 Ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπες ἔπος, οὔτ' ἐτέλεσσας·
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 Ὡς δὴ τοῦδ' ἐνεκά σφιν Ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 Οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσῆίδος ἀγλά' ἤποινα
 Οὐκ ἔθελον δεξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 Οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 Κουριδῆς ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερσίων,
 115 Οὐδέμας, οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πύλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσασθαι, ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 120 Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύνιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων!
 Πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδ' ἔτι που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
 125 Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται,
 Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἵ κέ ποθι Ζεὺς
 Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.
 130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Κλέπτε νόω! ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
 Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
 Ἥσθαι δευόμενον, κέλεαι δὲ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 135 Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 Ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται—
 Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 Ἦ τιὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 Ἄξω ἐλῶν· ὃ δὲ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.
 140 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς.

- Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα διαν,
 Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδῆς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
 Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Βήσομεν· εἰς δὲ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 145 Ἥ Αἴας, ἧ Ἴδομενεύς, ἧ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἥε σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 Ὅφρ' ἧμιν ἑκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ρέξας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον!
 150 Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεισιν πείθεται Ἀχαιῶν,
 Ἥ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἧ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ, ἐριβώλακι, βωτιανείρῃ,
 Καρπὸν ἐδηλῆσαντ'· ἐπειὴ μῦλα πολλὰ μεταξὺ
 Οὔρεά τε σκιοέντα, θάλασσα τε ἰχθύεσσα·
 Ἀλλὰ σοί, οἳ μὲγ' ἀναιδῆς, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κυνῶπα!
 160 Πρὸς Τρώων — τῶν οὔτι μετατρέπη, οὐδ' ἀλεγίζεις·
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ ἐπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐνυιόμενον πτολίεθρον·
 165 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαἶκος πολέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δαυμὸς ἴκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 170 Οἴκαδ' ἧμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' οἴω
 Ἐνθάδ', ἄτιμος ἔων, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται! οὐδέ σ' ἔγωγε
 Λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
 175 Οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθιστος δέ μοί ἐσσι Διοτρεφῆων βασιλῆων·
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μίχαι τε.
 Εἰ μάλ' αἰσχυρὸς ἐσσι, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν,
 180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνισσε! σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
 Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν ἱγῆϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν

- Πέμψω, ἐγὼ δὲ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπαρῆον,
 185 Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὐ εἰδῆς.
 Ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη, δὲ καὶ ἄλλος
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
 Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένει', ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Στήθεσιν λασίεισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 190 Ἦ ὄγε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 Ἦὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἴρη,
 Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσιά τε, κηδομένη τε.
 Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 Οἷω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄριτο.
 Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλίδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δὲ οἱ ὕσσε φάινθεν.
 Καί μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηΐδα·
 Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλίλουθας;
 Ἦ ἴνα ἕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδου;
 Ἄλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἷω·
 205 Ἦς ὑπεροπλήισι τάχ' ἄν ποτε θυμόν ὀλέσση.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἦλθον ἐγὼ παύσουσι τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθῃαι,
 Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἴρη,
 Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσιά τε, κηδομένη τε.
 210 Ἄλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
 Ἄλλ' ἦτοι ἔπεισιν μὲν ὀνειδισον, ὡς ἴσεται περ.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Καί ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσειται ἀγλιὰ δῶρα
 Ἐβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθειο δ' ἡμῖν.
 215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Χρῆ μὲν σωΐτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύνσασθαι,
 Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
 Ὅς κε θεοῖς ἐπιπέθῃται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
 Ἦ, καὶ ἐπ' ἄργυρῆν κώπην σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
 220 Ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὡσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσεν
 Μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
 225 Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο!
 Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι,

MINERVA REPRESSING THE PURR OF ACHILLES

When the air was dark above the glimmering blade
Minerva with descended from above p. 2 261

Illustration by...

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

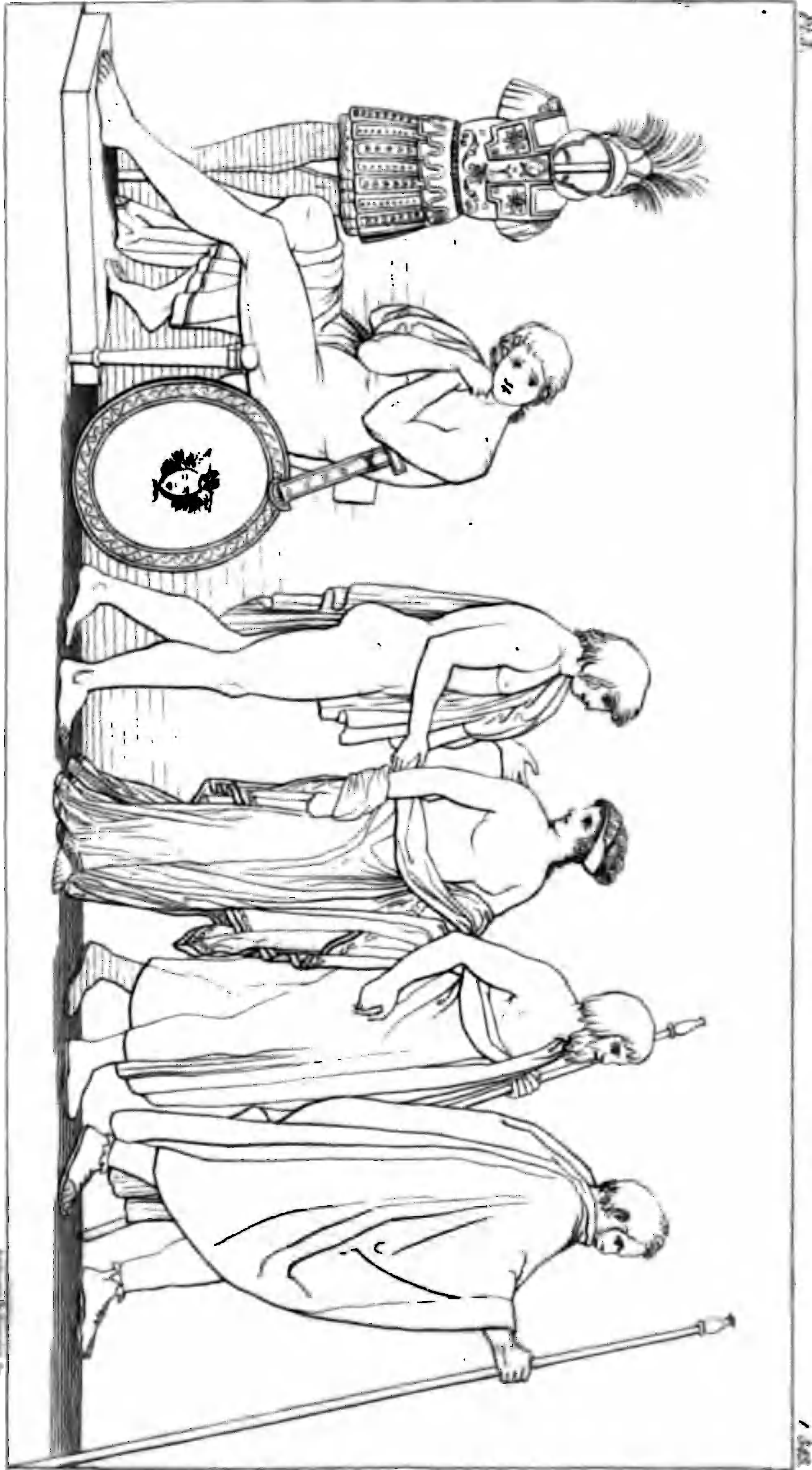
Continue

*Fair usage policy applies

- 270 Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 Καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἄν οὔτις
 Τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἶσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 Καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
 Ἄλλὰ πείθεσθε καὶ ὑμμες· ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
- 275 Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην,
 Ἄλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
 Μήτε σὺ, Πηλεΐδῃ, ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 Σκηπτουῆχος βασιλεύς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
- 280 Εἴ δέ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ἄλλ' ὄγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ σὺ δέ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσσομ', Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον· ὃς μέγα πᾶσιν
 Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
- 285 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἄλλ' ὅδ' ἄνῃρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δέ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
- 290 Εἴ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 Τούνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὔτιδανὸς καλεοίμην,
 Εἴ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅ,τι κεν εἶπης·
- 295 Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
 Σήμαιν'! οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρῶ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Χερσὶ μὲν οὔτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἴνεκα κούρης,
 Οὔτε σοί, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθαι γε δόντες·
- 300 Τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἐστί θοῆ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 Εἴ δ' ἔγωγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε·
 Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
 Ὡς τῶγ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν,
 305 Ἀρσστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
 Ἦῖε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοῆν ἄλιδε προέρυσσεν,
 Ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκόσιν, ἔς δ' ἑκατόμβην
- 310 Βῆσε θεῶ· ἀνὰ δέ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα

THE DEPARTURE OF BRISIS FROM THE TENT OF ACHILLES

Zetocles now th unwilling beauty brought, Past silent as the heralds held her hand
Them soft sighs, and in pensive thought. And oft look'd back, slow moving o'er the sand

12

- Λαούς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον·
 315 Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
 Ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτιο·
 Κνίσση δ' οὐρανὸν ἴκεν, ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 Ἀῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.
 320 Ἄλλ' ὄγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
 Τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῶ θεράποντε·
 Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
 Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,
 325 Ἐλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 Τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 330 Ἰμενον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
 Τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,
 Στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οἷδ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 335 Ἄσσον ἴτ'· οὔτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 Ὁ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
 Ἄλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
 Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 340 Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἶποτε δ' αὐτε
 Χρειῶ ἔμεϊο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 Τοῖς ἄλλοις. ἢ γὰρ ὄγ' ὀλοῆσι φρεσὶ θύει·
 Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσῳ καὶ ὀπίσσω,
 Ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
 345 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρω·
 Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
 Δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὐτίς ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
 Ἢ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. — Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
 350 Θιν' ἔφ' ἄλός πολιῆς, ὀρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·
 Μητερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκός γε μινυτθάδιόν περ ἔοντα,
 Τιμὴν πέρ μοι ὄφειλλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλῆσαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 355 Ἢ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων

Ἡτλήσεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

Ὡς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,

Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλός παρὰ πατρὶ γέροντι.

Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἄλός, ἧῦτ' ὀμίχλη·

360 Καὶ ῥα πύροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,

Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;

Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

365 Οἴσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;

Ῥχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἥειώνος,

Τὴν δὲ διεπρόσθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·

Καὶ τὰ μὲν εὐ δύσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,

Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

370 Χρύσης δ' αὐθ', ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,

Ἦλθε θοᾶς ἐπὶ νῆυς Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,

Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,

375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφῆμησαν Ἀχαιοί,

Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

Ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,

Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κριτερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

380 Χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων

Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.

Ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ

Θνησκὸν ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο

Πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις

385 Εὐ εἰδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο·

Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·

Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἴψα δ' ἀναστιάς,

Ἠπέλλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.

Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκοιπες Ἀχαιοὶ

390 Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·

Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες

Κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἱες Ἀχαιῶν.

Ἄλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος·

Ἐλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε, Δία λίσαι, εἵποτε δὴ τι

395 Ἦ ἔπει ὠνήσας κραδίην Διός, ἧς καὶ ἔργω.

Πολλάκι γὰρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα

Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι

Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,

THEY'VE CALLED BRITAINS TO THE ASSISTANCE OF AMERICA

They called for them the moment they were
with the first British ship. A good day. 21. 2. 22

JN14

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἦν Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβω θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥίξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἰλασόμεσθα ἄρακτα,
 445 Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἔφθικεν.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
 Ἐξείης ἔστησαν ἔδμητον περὶ βωμόν·
 Χερσίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο
 450 Τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχῶν
 Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις!

Ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐζαμένοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

455 Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηρον εἰλδωρ·
 Ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,

460 Αὐέρουσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

Καίε δ' ἐπὶ σχίζης ὃ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

465 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ὡπιησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

470 Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποιοιο·
 Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
 Καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Μέλποντες Ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπει ἀκούων.

475 Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 Δῆ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 Τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἴει Ἐκάεργος Ἀπόλλων.

480 Οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
 Ἦ δ' ἔθειεν κατὰ κῦμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,

THEIR'S ENTREATING JUPITER TO HONOR ACILLES

PL 3

1511

Thus Thetis spoke but Jove in silence held
The sacred counsels of his breast conceal'd

London: Printed by J. Baskin, 1711

224

- 495 Νῆα μὲν οἶγ' ἑμέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
 Ἴφου ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. —
 Αὐτὰρ ὁ μήνιε, ρηυσὶ παρήμενος ἠκνυπόροισιν,
 Διογενὴς Πηλεὸς υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
- 490 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλεύσκετο κυδιάνειραν,
 Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
 ἄνθι μείων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένητ' ἡώς,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
- 495 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἤρχε θεῆτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
 Παιδὶς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
 Ἰερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε·
 Ἰὼν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
 Ἰκροιάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
- 500 Καὶ ὅα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
 Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα,
 Ἰσσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
 Ζεῦ πάτερ, εἵποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει, ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήνηρον ἐέλδωρ·
- 505 Τίμηρόν ποί υἱόν, ὃς ὠκνυμορῶματος ἄλλων
 ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἄνα, ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 Ἀλλ' οὐ πέρ μιν τίσω, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·
 Τόφρα δ' ἐτι Τρῳέεσσι τίθει κράτος, ὄφρα ἂν Ἀχαιοὶ
- 510 Τῶν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφείλωσιν τέ ἐ τιμῇ.
 Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἄλλ' ἀκέων δὴν ἴστο· θεῆτις δ', ὡς ἠψατο γούνων,
 Ὡς ἔχειτ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτίς·
 Νημερτῆς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
- 515 ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος· ὄφρα εὖ εἰδῶ,
 Ὅσοι ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἰμι.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἢ δὴ λοίγιμα ἔργ', ὅτε μ' ἐχθροδοπῆσαι ἐφήσεις
 ἢ ἦρ', ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
- 520 ἢ δὲ καὶ αὐτίως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρῳέεσιν ὑρήγειν.
 Ἀλλὰ οὐ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
 ἢ ἦρ'· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 Ἐὶ δ', ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
- 525 Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τέρμοισι· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγχετον, οὐδ' ἀπατηλόν,
 Οἶδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

- Ἴη, καὶ κτανέησιν ἐπ' ὄφρ' ἴσιν νεῦσε Κρονίων·
 Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεφύωσαντο ἄνακτος
 630 Κρατὸς ἄπ' ἀθανάτιοιο· μέγαν δ' ἐλίλιξεν Ὀλυμπον.
 Τῶγ' ὥς βουλευίσσασθε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
 Γίς ἄλλα ἄλτο βιαθεῖαν ἄπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἔον πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 Ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔιλη
 635 Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες.
 Ὡς ὁ μὲν ἐνθά καθεζέτ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἴη
 Ἰγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφρούσσατο βουλὰς
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 Ἀντίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
 640 Τίς δ' αὖ τοι, δολομήτα, θεῶν συμφρούσσατο βουλὰς;
 Αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα,
 Κρυπνὰ φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅ,τι νοήσης.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 645 Ἴη, μὴ δὴ πάντας ἐμοῖς ἐπιέλπεο μύθους
 Εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ' ἐούσῃ.
 Ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκούεμεν, οὔτις ἔπειτα
 Οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 650 Μῆτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρο, μηδὲ μετάλλα.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἴη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
 Ἀλλὰ μάλ' εὐκηλὸς τὰ φράζεαι, ἄσσο' ἐθέλησθα.
 655 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρείπη
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 Περὶ γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων·
 Τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτιμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 Τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 660 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶσαι, οὐδέ σε λήθαι·
 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι διηίσεις, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 Εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 665 Ἀλλ' ἀκείουσα κάθησο, ἐμεῖ δ' ἐπιπέθεο μύθῳ·
 Μὴ νύ τοι οὐ χροίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 Ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀπτοὺς χεῖρας ἐφείω.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδειπεν δὲ βοῶπις πότνια Ἴη·
 Καί φ' ἀκείουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψισα φίλον κῆρ·
 670 Ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.

- Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκώλενω Ἥρῃ·
 Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 Εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
 575 Ἐν δὲ θεοῖσι κολοῖον ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
 Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 Μητρὶ δ' ἐγὼ παρῴφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 Παιτρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διῖ, ὄφρα μὴ αὐτε
 Νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταριάξῃ.
 580 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 Ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθύπτεισθαι μαλακοῖσιν·
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἴλαος Ὀλύμπιος ἴσεται ἡμῖν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀντιῆκας, δέπας ἀμφικύπελλον
 585 Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 Τέτλαθι, μήτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 Μή σε, φίλην ἐρ εὐνοῖαν, ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 Θενομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 Χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 590 Ἴδῃ γάρ με καὶ ἄλλοι ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
 ῥίψε, ποδὸς τετραγῶν, ἀπὸ βίλου θεισπεσίοιο.
 Πᾶν δ' ἡμῶν φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν·
 Ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
 595 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεῖά λευκώλενος Ἥρῃ·
 Μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χεῖρὶ κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 Ὡνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
 Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλωι μακάρεσσι θεοῖσιν,
 600 Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα.
 Ὡς τότε μὲν πρόπιαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης,
 Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπι καλῆ·
 605 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 Ἥχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἥφαιστος, ποιήσεν ἰδυίῃσι προπίδεσσι.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὄν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 610 Ἐνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 Ἐνθα καθεῦδ' ἀναβάς· παρὰ δέ, χρυσόθρονος Ἥρῃ.

I Λ I A Δ O Σ B.

Jupiter, illatam Achilli injuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quæ eum ad committendum prælium spe victoriæ incitet (1-40). Sub lucem Agamemnonem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41-100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui dividerebat, consilium repetendæ patriæ simulare: eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare cœpit (101-154.) Seditionem de compacto et Minervæ inonitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita, ut concionem restituat (155-210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem cæterorum (211-277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi; Agamemnonem autem indicit prælium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278-393). Jam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactatâ majore hostiâ, epulantur; cæteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quæque natio ducibus instructa in aciem procedunt (394-484). Hoc loco inseritur accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Trojanum sequuti erant (485-785). Item Trojani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, puorum omnium brevior recensensus adjicitur (786-877).

"Ονειρος Βοιωτία ἢ κατάλογος τῶν νεῶν.

"Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
Εὐδὸν παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
Ἄλλ' ὄγχε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἰδὲ δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
Πίμπαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκη' ἴθι, οὐλὲ Ὀνειρε' θοῆς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

JUPITER SENDS THE FALL DREAM TO AGAMEMNON

By hence deluding I dream : and light as air
to Agamemnon's ample tent repair

9. 1. 29

- Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 10 Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω.
 Θωρήξαι ἔκελευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 Πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 15 Ἴρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.
 Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 Καρπυλίμω δ' ἴκανε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχονεν
 Λύδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 20 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶν υἱὶ ἰοικῶς,
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῷ Ἀγαμέμνων·
 Τῷ μιν εἰσιόμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 Εὔδεις, Ἀτρεΐος υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο·
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 25 Ἴλαοί τ' ἐπιτετρίφεται, καὶ τούσσα μέμηλεν.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες αἶκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὃς σευ, ἄνευθεν εἰάν, μέγα κήδεταί τῃδ' ἐλεαίρει.
 Θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 Πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 30 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἴρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 Ἴκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
 Αἰρεΐτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρονι ὕπνῳ ἀνήη.
 35 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβίσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 Φῆ γὰρ ὄγ' αἰρήσειν Προιάμου πόλιν Ἴματι κείνῳ,
 Νήπιος· οὐδὲ τὰ ἴδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα.
 Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερᾶς ὑσμίνης.
 Ἐγρητο δ' ἐξ ὕπνου· θεΐη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὄμφῃ.
 Ἐξέτο δ' ὀρθωθεὶς· μαλακὸν δ' ἔνδυτε χιτῶνα,
 Καλὸν νηγάτεον· περὶ δὲ μέγα βιάλλετο φᾶφος·
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδίσατο κικλὰ πέδιλα·
 45 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βιάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
 Εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ἴσοις μὲν ῥα θεῖα προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζητὴ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 50 Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λ. γυφθόγγοισι κέλευσεν,
 Κηρύσσειν ἰγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.

- Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.
 Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴζε γερόντων,
 Νεστορὴν παρὰ νηϊ Πυλκιγενέος βασιλῆος·
- 66 Τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἤρτυνετο βουλήν·
 Κλύτε, φίλοι· θεῖός μοι εἰ ὑπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω
 Εἰδός τε, μέγεθός τε, φνὴν τ' ἄγχιστα ἐώκει.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
- 68 Εὐδεις, Ἀτρείος υἱὲ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα,
 ὦ λαοί τ' ἐπιτετραφαίται, καὶ τόσσα μέμηλεν.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σευ, ἄνευθεν ἔων, μέγα κήδετα ἦδ' ἐλειφει.
- 69 Θωρήξαι σε κέλευσε καρτηχομόωντας Ἀχαιοὺς
 Πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φροῖζονται· ἐπέγναιμψεν γὰρ ἅπαντας
 Πρηλισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
- 70 Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. — Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 ὦχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὑπνος ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
 Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
- 71 Τρεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
 Ἴτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστορ, ὃς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος·
 Ὁ σφιν εὐφροπέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγίτορες ἠδὲ μέδοντες,
 69 Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
 Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.
- 69 Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 Σκηπτουῖχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 Ἦύτε ἔθνεα εἴσι μελισσῶν ἀδινῶν,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
- 90 Αἰ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήαται, αἰ δέ τε ἔνθα·
 Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 Παδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφισιν Ὅσσα δεδήει,
 Ὀτρύνουσι ἶναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.

- 96 Τετρήχει δ' ἄγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα,
 Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 Κήρυκες βυόωντες ἐρήτηον, εἶποι' αὐτῆς
 Σχοίαιτ', ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφῶν βιαιλήων.
 Σπουδῆ δ' ἔξετο λιώς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας,
 100 Πανσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἰφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἰφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·
 Ἐρμείας δὲ αἶψα δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
 105 Αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκε Ἀτρεΐϊ, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεΐς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύμορνι Θυέστῃ·
 Αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 Πολλῆσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 Τῷ ὄγ' ἐφεισάμενος, ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 110 ὦ φίλοι, ἦρωες Λαυραῖοί, θεοῖοντες Ἀρης,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐπέδησε βιαρεῖη·
 Σχέτιος, ὅς πρὶν μὲν μοι ὑτέσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσειντ' εὐτείχεοι ἀποπέεσθαι·
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
 115 Δυσκλέα Ἀργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 Ὅς δὴ πολλίων πολίων κατέλυσε κίρηναι,
 Ἴδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἔσσομέμοισι πυθέσθαι,
 120 Μὰψ οὕτω τοιόδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 Ἀπρηκτον πύλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μίχεσθαι
 Ἀνδράσι πιυροτέροισι, τέλος δ' οὔπω τι πέφανται.
 Εἶπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε,
 Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
 125 Τρωῆας μὲν λέξασθαι, ἐφύστιοι ὅσσοι ἔασιν,
 Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν·
 Πολλοὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἰνοχόοιο.
 Τούσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν·
 130 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχεύπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 Οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 135 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
 Αἰ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 Εἶαι' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον

- Αὐτως ἀκράαντον, οὐ εἶνεκα δεῦρ' ἐκόμμεσθα.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 Φεύγοιμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῶκεν,
 Πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βούλησ' ἐπάκουσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορή, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 Ὠρορ', ἐπαίξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
 Λάβρος ἐπαιγίζοιεν, ἐπὶ τ' ἡμίει ἀσταχύεσσιν·
 Ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 Νῆας ἐπ' ἐσσεῖορτο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
 Ἰστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 Ἄπτεισθαι νηῶν, ἢ δ' ἐλκέμεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 Οὐροὺς τ' ἐξεκίθαιρον· αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 Οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.
 155 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα ρόστος ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἴλην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ὡ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα ρῶτα θαλάσσης;
 160 Καὶ δέ κεν εὐχολίην Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἶνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ὑπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
 Ἄλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον.
 165 Μηδὲ ἔα νῆας ἴλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίσθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλίμποιο καρήνων αἴξασα·
 [Καρπαλίμοις δ' ἴκανε θεοὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·]
 Εὐρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 170 Ἔσταότ'· οὐδ' ὄγε νηὸς εὐσσεῖλμοιο μελαίνης
 Ἄπτειτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν.
 Ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 175 Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;
 Καὶ δέ κεν εὐχολίην Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἶνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
 Ἄλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
 180 Σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

- Μηδὲ τε νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης.
 Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βύλε· ἣ δ' ἐκόμισσεν
 Κήρουξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὑπήδει.
 185 Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθών,
 Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 "Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔσοχον ἄνδρα κίχρη,
 Τὸν δ' ἀγαροῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παριστάς·
 190 Δαιμόνι', οὐ σε ἔοικε, κακὸν ὣς, δειδύσεσθαι·
 Ἴδ' αὐτὸς τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἴδουε λαούς.
 Οὐ γάρ πω σίψα οἶσθ', οἷος γόος Ἀτρεΐδew·
 Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἕψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 Ἴν βουλή δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπεν.
 195 Μήτι χολωσάμενος φέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
 Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ μοιρεφῆος βασιλῆος·
 Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δὲ δ μητίετα Ζεὺς.
 "Ὅν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωτά τ' ἐφεύροι,
 Τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
 200 Δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 Οἱ σέο φέροντο εἶσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄνυαλκτος,
 Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναοῖθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλή.
 Οὐ μὲν ποῖς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἕστω,
 205 Εἰς βασιλεύς, ὃ ἴδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 [Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θεμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]
 Ὡς ὄγε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδρα
 Αὐτίς ἐπεσειύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
 Ἰχῆ, ὡς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 210 Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ τε πόντος.
 Ἄλλοι μὲν ὅ' ἔσοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
 Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροπέης ἐκλώϊα,
 "Ὅς ὅ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκουμά τε πολλὰ τε ἦδη,
 Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν,
 215 Ἄλλ' ὅ,τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν
 Ἐμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνήρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
 Φολκὸς ἔην, χυλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δὲ οἱ ὤμῳ
 Κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθευ
 Φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνή δ' ἐπενήροσε λάχνη.
 220 Ἐχθιστος δ' Ἀχιλλῆι μάλιστα ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
 Τῷ γὰρ νεικείεσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνωνι δῖῳ
 Ὀξέα κεκληγώς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.

- Ἀντὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νεῖκεε μύθῳ·
 225 Ἄτρεΐδῃ, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεαι, ἦδ' ἐχατίζεις;
 Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
 230 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, τίος ἄποινα,
 Ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
 ἢ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγειαι ἐν φιλότιτι,
 ἢ ἴντ' αὐτὸς ἀποτόσφι κατίσχει; — οὐ μὲν ἔοικεν,
 Ἄρχὸν εὐρτα, κακῶν ἐπιβασχέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 235 Ὡ πέποιτες, κίχ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!
 Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' εὔωμεν
 Αὐτοῦ ἐπὶ Τροίῃ, γέρα πεισέμεν, ὄφρα ἰδῆται,
 ἢ ῥί τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαιμύνομεν, ἦ ἔ καὶ οὐκί·
 Ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 240 ἠΐμῃσεν· ἐλαῖν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθῆμων·
 ἢ γὰρ ἄν, Ἄτρεΐδῃ, νῦν ἔστατα λωβήσαιο.
 Ὡς φάτο νεικέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερούτης· τῷ δ' οἴκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠρίπαπε μύθῳ·
 Θερούτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητῆς,
 Ἰσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριώτερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον.
 250 Τῷ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
 Καί σφιν ὀνειδέα τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
 Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὐ ἦ ἢ κακῶς ροστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 [Τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 Ἰσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μύλα πολλὰ διδοῦσιν
 ἠρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὡς νῦν περ ὦδε,
 Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέιη,
 260 Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
 Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἶματα δύσω,
 Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοῖς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 Πεπληγῶς ἀγορηθέν ἀεικέσσι πληγῆσιν.
 265 Ὡς ἄφ' ἔφη· σκῆπτρον δὲ μετιέφρενον ἠδὲ καὶ ὦμον
 Πλήξεν· ὁ δ' ἰδνοῖσθῃ, θαλερὸν δὲ οἱ ἔκτεσε δάκρυ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 310 Βωμοῦ ὑπαίξας, πρὸς ῥα πλατάνιστον ὕρουσεν.
 Ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, γήπια τέκνα,
 Ὄζω ἐπ' ἀκροαίῳ, πετιίλοις ὑποπεπτηῶτες,
 Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 Ἐνθ' ὄγε τοὺς ἔλεε. νῆα κατήσθιε τετριγῶτας·
- 315 Μήτηρ δ' ἀμφοποιᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνεν·
 Λῦαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
- 320 Ἡμεῖς δ' ἐστιαότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτίχθη.
 Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 Τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομούωντες Ἀχαιοί;
 Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 Ὀψιμον, ὀπιτέλευτον, οὐ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πολεμίζομεν αἰθεῖ,
 Τῷ δεκιάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐροάγυιαν.
- 330 Κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ γυνήϊα πάντα τελεῖται.
 Ἄλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον — ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσιάντων ὑπ' Ἀχαιῶν —
- 335 Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσεὺς θεῖοιο.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ πόποι! ἦ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγορεύασθε
 Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμῆϊα ἔργα.
 Πῆ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 340 Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο, μίθειά τ' ἀνδρῶν,
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!
 Αὐτῶς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαιόμεν, οὐδέ τι μηχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἄτρεΐδη, σὺ δ' ἔθ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
 345 Ἄρχεν Ἀργείοισι κατὰ κρατερῆς ὑσμίνης·
 Τοῦςδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 Νόσφιν βουλεύωσ' — ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν —
 Πρὶν Ἄργοςδ' ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 Γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἧὲ καὶ οὐκί.
- 350 Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμερέα Κρονίωνα
 Ἠματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι, Τρῶεσσι φόρον καὶ Κῆρα φέροντες,

- Ἄστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ μήτις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 365 Πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 Τίσασθαι δ' Ἐλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ἀπίεσθω ἧς νηὸς ἔϋσσελμοιο μελαίνης,
 Ὅφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότιμον ἐπίσπη.
 370 Ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλω.
 Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσειται ὃ, τι κεν εἴπω.
 Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνον,
 Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης, καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 375 Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακός, ἧς τὲ νυ λαῶν,
 Ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.
 Γνώσεται δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 Ἦ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 376 Ἦ μὲν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν.
 Αἷ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
 Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 Τῷ κε τύχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε, πέρθομένη τε.
 378 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἴνεκα κούρης
 Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσειται, οὐδ' ἠβαιόν.
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα·
 Εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 Εὐ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 Εὐ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδῶν, πολέμοιο μεδέσθω·
 385 Ὡς κε πανημέριοι στυγερωῶ κρινώμεθ' Ἄρηϊ.
 Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσειται, οὐδ' ἠβαιόν,
 Εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμῆται·
 390 Ἰδρώσει δέ τευ ἵππος, εὖξοον ἄρμα τιταίνων.
 Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
 Ἄρκιον ἔσσειται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κύμα
 395 Ἀκτῆ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθῶν,

- Προβλήτι σκοπέλοι· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει,
 Παντοίων ἀνέμων, οἳ τ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 400 Ἄλλος δ' ἄλλοι ἔρεξε θεῶν αἰειγενετῶν,
 Εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενεῖ Κρονίωνι·
 Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστήας Παναχαιῶν,
 405 Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 Ἐκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 Αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἦδες γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονείτο.
 410 Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο·
 Τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 Πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 415 Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 Χαλκῶ φωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Πρηγέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοίατο γαῖαν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε Κρονίων·
 420 Ἄλλ' ὄγε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφαιλεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ εὐξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 425 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες, ὑπεύρεχον Ἡφαίστοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ὡπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 430 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύχοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 435 Μηκέτι νῦν δήθ' αὐθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
 Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλλίζει.
 Ἄλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας·

- Ἡμῶν δ' ἀφροῖσι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 40 Ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρθη.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 45 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα Διοτρεφῆες βασιλῆες
 Θῦνον κρίνοντες· μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγιδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
 Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 Πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
 50 Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστῳ
 Καρδίη, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένητ', ἠὲ νέεσθαι·
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 55 Ἦντε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
 Οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δὲ τε φαίνεται αὐγὴ·
 Ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
 Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκεν.
 Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
 60 Χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἄμφι ῥέεθρα,
 Ἐνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
 Κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δὲ τε λειμῶν·
 Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 65 Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
 Σμυρδαλίον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 Μυρτοί, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη.
 Ἦντε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 70 Αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν,
 Ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.
 Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατῆ' αἰγῶν αἰπόλοισι ἄνδρες
 75 Ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶι μιγέωσιν·
 Ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Τσμίνηνδ' ἰέναι· μετὰ δέ, κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὀμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέφνον δὲ Ποσειδάωνι.
 80 Ἦντε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
 Ταῦρος· ὁ γὰρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·

Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
485 Ἵμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε, πάρεστε τε, ἴστε τε πάντα,
Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
Οἵτινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Πληθύν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω·
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν.
490 Φωνὴ δ' ἀρήηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·
Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
495 Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε·
Οἱ θ' Ἐπίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπιαν, Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
Οἱ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
500 Οἱ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ἰλῆν καὶ Πετεῶνα,
Ἰκαλέην, Μεδεῶνά τ', ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας, Εὐτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
Οἱ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,
Οἱ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἱ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
505 Οἱ θ' Ἰποθήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀρχησιτόν θ' ἱερόν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
Οἱ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἱ τε Μίδειαν,
Νῆσάν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἐκάστη
510 Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

Οἱ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νέες Ἄρῆος,
Οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειδαο,
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβάσα,
515 Ἄρῆϊ κρατερῷ· ὃ δὲ οἱ παρελέξατο λάθρη·
Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Τίεες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
Οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
520 Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
Οἱ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
Οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δίον ἔναιον,
Οἱ τε Λίλαιαν ἔχον, πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

- 135 Οἱ μὲν Φωκῶν σίχας ἔστασαν ἀμφιέποντες·
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσοντο.
 Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἄλλα πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
 140 Ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς·
 Οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε,
 Βῆσάν τε Σχάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
 Τάρφην τε Θρόνιον τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ρέεθρα·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο
 145 Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
 Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαίαν,
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 Οἳ τε Κάρυστόν ἔχον, ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
 150 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφήτωρ, ὄζος Ἄρης,
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 Τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες,
 Αἰχμηταί, μεμαῶτες ὄρεκτῆσιν μελήσιν
 Θώρηκας ῥήξιν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι·
 155 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον
 Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ — τέκε δὲ Ζεῖδωρος Ἄρουρα —
 Καδ' δ' ἐν Ἀθήνης εἶσεν, ἕω ἐνὶ πλοῖνι νηῶ·
 160 Ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται
 Κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς.
 Τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ,
 Κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας —
 165 Νίστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν —
 Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
 [Στήσε δ' ἄγων, ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]
 Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 170 Ἐρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροιζῆν, Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
 Οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Καὶ Σθένελος, Καπαρῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 175 Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
 Συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 570 Ἄφνειόν τε Κόρινθον, εὐκτιμένας τε Κλεωνάς,
 Ὀρνεῖάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἔρατεινὴν
 Καὶ Σικυῶν', ὃθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασιλευσεν,
 Οἱ θ' Ἐπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
 575 Λιγυαλόν τ' ἀνά πάντα, καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρεΐαν·
 Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἄτρεΐδης· ἅμα τῶγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν,
 Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἠρώεσσιν·
 580 Οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαοὺς.

Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φᾶριν τε Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέυσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἔρατεινάς,
 Οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 585 Οἱ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο·
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοῖν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
 Ἐν δ' αὐτὸς κλέν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς
 Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 590 Τίσασθαι Ἐλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἔρατεινὴν,
 Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἶπυ,
 Καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον·
 Καὶ Ἰτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον — ἔνθα τε Μοῦσαι
 595 Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 Στεῖπτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἶπερ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν· κοῦραι Λιὸς αἰγιόχοιο·
 Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδῆν
 600 Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν —
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Ἰερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἦν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
 605 Οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
 Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 Καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἔρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρθάσιην ἐνέμοντο·
 Τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 Ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἑκάστη

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερώχων ·
 655 Οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Λίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη·
 Τὴν ἄγειτ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 660 Πέρσας ἄστεα πολλὰ Διοτρεφέων αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάροι εὐπήκτω,
 Αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος.
 Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 665 Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντιον· ἀπειλήσαν γάρ οἱ ἄλλοι
 Τίεις υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακλεΐης.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 Τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ' ἐφίληθεν
 Ἐκ Διὸς ὅστι θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 670 [Καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιατος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
 675 Ἄλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νισιρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσον τε,
 Καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας·
 Τῶν αὖ Φεΐδιππὸς τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱε δὴ δὴ Ἰρακλείδαο ἀνακτος·
 680 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.
 Νῦν αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 Οἱ τ' Ἄλον, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχῖν ἐνέμοντο,
 Οἱ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα·
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί·
 685 Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 Οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο.
 Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
 690 Τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης·
 Καδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
 Τίεας Εὐνηοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
 Τῆς ὄγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
 695 Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,

- Ἀγχιάλόν τ' Ἀντροῶν ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
 Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,
 Ζωὸς ἐὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα.
 700 Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο,
 Καὶ δόμος ἠμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
 Ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρης,
 705 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου φυλακίδαο,
 Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 Ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
 Ἥρωϊς Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 Δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθειον δὲ μιν ἐσθλὸν ἔοντα·
 710 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν·
 Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν,
 715 Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ Μελίβοϊαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεΐαν·
 Τῶν δὲ Φιλοκτιήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 720 Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἠγαθήῃ, ὅθι μιν λίπον υἱεὶς Ἀχαιῶν,
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 Ἐνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παραὶ νηυσὶ Φιλοκτιήταο ἀνακτος.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
 Ἀλλὰ Μείδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
 Τὸν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
 Οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 730 Οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 Τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες,
 Ἰητῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 Τούτῃσιν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ἰπέρειαν,
 735 Οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα·
 Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐάλμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' Ἄργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθην, Ἰλῶνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν·

- 740 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 γίος Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς —
 Τὸν δ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 Ἥματι τῷ, ὅτε Φῆρας εἴσατο λαχρήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσα, καὶ Διδίκεσσι πύλασσαν —
 745 Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρῃος,
 γίος ὑπερθύμιο Κορώνου Κιυνείδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί·
 750 Οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἶκί' ἔθεντο,
 οἱ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
 Ὃς δ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ·
 οὐδ' ὄγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
 Ἄλλὰ τὲ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἧῦτ' ἔλαιον·
 755 Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθρος, Τενθρηδόνοιο υἱός,
 οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 Νάισκον· τῶν μὲν Πρόθρος θεὸς ἡγεμόνευεν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 760 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔνεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν, ἧδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 Ἴπποι μὲν μίγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὤς,
 765 Ὀτρίχας, οἰέτιας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσας·
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 Ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρῃος φορευούσας.
 Ἄνδρῶν αὖ μίγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 Ὅφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἔην,
 770 Ἴπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ φηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 775 Τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 Ἔστασαν· ἄρματα δ' εὐπεπυκαυμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἄρχον Ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥσει τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 Γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε, Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ
 Χωομένῳ ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση

- Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώϊος ἔμμεναι εὐνάς·
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 785 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκία Ἴρις
 Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν,
 Πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 790 Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκία Ἴρις·
 Εἷσατο δὲ φθογγὴν νύϊ Πριάμοιο Πολίτη,
 Ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδακείησι πεποιθώς,
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
 Δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 Τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκία Ἴρις·
 Ὡ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
 Ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ὑλίαστος ὄρωρεν.
 Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 Ἄλλ' οὐπὼ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
 800 Αἴην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν,
 Ἐρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστν.
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὠδέ γε ρίξαι·
 Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 805 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσι περ ἄρχει,
 Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσευοντο.
 Πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 810 Πεζοὶ θ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὄρώρει.
 Ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
 Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βαττίειαν κικλήσκουσιν,
 Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 815 Ἐνθα τότε Τροῖές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
 Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγυς κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ θωρήσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.
 Δαρδανίων ἀντ' ἤρχεν εὖς παῖς Ἀγχιῖσας,
 820 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχιῖσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτη,
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεᾶ βροτοῦ εὐνηθεῖσα·
 Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μίχης εὐ εἰδότε πάσης.
 Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπὸ πόδα νεῖατον Ἴδης,
 825 Ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆποιο,

Τρῶες· τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
Καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ·

830 Τῶν ἦρχ' Ἀδρηστιάς τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ,

Τίς δὲ δύο Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων

ἦδεε μαντοσύνας, οὐδέ οὖς παῖδας ἔασκεν

Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι

Πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,

Καὶ Σησιτὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην·

Τῶν αὐθ' Ἐτρακίδης ἦρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Ἀσιος Ἐτρακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι

Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,

Τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριβῶλακα ναιετάασκον·

Τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρης,

Τίς δὲ δύο Λήθοιο Πελασοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρηήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωσ,

845 Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,

Τίος Τρῳιζήνοιο Διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,

Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,

850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἠμιόνων γένος ἀγροτεράων·

Οἱ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,

Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἔναιον,

855 Κρῶμνάν τ' Αἰγλαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,

Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δέ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·

Ἄλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν,

860 Ἄλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο

Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραΐζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανῖος Θεοειδής,

Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήοσιν αὖ Μείσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἠγησάσθην,

865 Τίς Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε Δίμνη,

Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωάλῳ γεγαῶτας.

Νάστις αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,

Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,

Μαιάνδρου τε βοάς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 870 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστις ἠγησάσθην,
 Νάστις Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν, ἦν τε κούρη·
 Νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 Ἄλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 875 Ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
 Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

I Λ I A Δ O Σ Γ.

Primo concursu prælii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed, ut Menelaum conspexit de curru desilientem, abjecto animo refugit (1-37). Paullo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summâ belli ineundo; quâ conditione acceptâ, poscit Menelaus, ut sponsio interponatur, præsentem Priamo sancienda (38-110). Igitur arma depouunt exercitus; sacrificia ab utrâque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Trojanis demonstrat duces Achivorum in campo subjacente (111-244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore; fœdusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam ejusque opes haberet, Trojani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245-301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus, et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302-382). In eundem locum adducit illa Helenam, quæ primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383-448). Ita præmiis deæ fruentem adversarium frustra quærit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriæ (449-461).

Ὅρκοι· Τειχοσκοπία· Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρωῆες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὣς·
Ἴϋτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
Αἶτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταιίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ Κῆρα φέρουσαι·
Ἡέριαι δ' ἄρα ταιίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Γνώης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 Οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 55 Ἴ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης.
 Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἢ τέ κεν ἦδη
 Λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἔκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν·
 60 Αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἐστὶν ἀτειρής,
 Ὅστι' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 Νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσι νάταρβητος νόος ἐστίν.
 Μῆ μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 65 Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο.
 Νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 70 Συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὅππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
 75 Ἄργος ἐς ἰππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας,
 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 80 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἴσχεσθ' Ἄργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνευ τ' ἐγένοντο
 85 Ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πούλυβοτείρῃ,
 90 Αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 Οἴους ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὅππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

- Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 100 ἔϊνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς.
 Ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 Τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 Οἴσατε δ' ἄρ', ἕτερον λευκόν, ἕτερην δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 105 Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη
 Αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 Μῆτις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 Οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 110 Δεύσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἴζυροῦ πολέμοιο.
 Καὶ ὁ ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 115 Πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν,
 Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
 Αὐτὰρ ὁ Τιλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
 Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 120 Οἰσόμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δῖω·—
 Ἴρις δ' αὐθ' Ἑλένη λευκωλένωι ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόωι, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 Τῆν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 125 Τῆν δ' εὖρ' ἐν μεγάρωι· ἡ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινεν,
 Δίπλακα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶων.
 Ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 130 Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
 Ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 Οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ— πόλεμος δὲ πέπανται—
 135 Ἄσπῃσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο·
 Τῷ δὲ καὶ νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.

- Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων ·
 655 Οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Ἄνδρον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 Ὄν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη·
 Τὴν ἄγει ἔξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 660 Πέρσας ἄστεα πολλὰ Διοτρεφείων αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 Ἀντίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 Ἦδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος.
 Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 665 Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντιον· ἀπειλήσαν γάρ οἱ ἄλλοι
 Ἰεῖες υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακλεΐης.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 Τριχθὰ δὲ ἄκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ' ἐφίληθεν
 Ἐκ Διὸς ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 670 [Καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἕϊσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιπτος ἀνὴρ ὑπὸ Ὀλιον ἦλθεν
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
 675 Ἄλλ' ἀλαπιδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσον τε,
 Καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας·
 Τῶν αὖ Φεΐδιππὸς τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱε δὴ δύο Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
 680 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Νῦν αὖ τοῖς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 Οἱ τ' Ἄλον, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
 Οἱ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα·
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί·
 685 Τῶν αὖ πενήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 Οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο.
 Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
 690 Τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης·
 Καδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῆρους,
 Ἰεῖας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
 Τῆς ὄγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
 695 Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,

- Ἀγχιάλον τ' Ἀντρῶν ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
 Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 Ζωὸς ἐὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
 700 Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο,
 Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
 Ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρης,
 705 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
 Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 Ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
 Ἥρωσ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθειον δέ μιν ἐσθλὸν ἔοντα·
 710 Τῇ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Ἰλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν·
 Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν,
 715 Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἱ δ' ἄρα Μηθῶνιν καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ Μελίβοϊαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεΐαν·
 Τῶν δὲ Φιλοκτιήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 720 Ἐμβέβασαν, τόξοις εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἠγαθήῃ, ὅθι μιν λίπον υἱεὶς Ἀχαιῶν,
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 Ἐνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παραὶ νηυσὶ Φιλοκτιήταο ἀνακτος.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
 Ἀλλὰ Μίδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
 Τὸν ρ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἰλῆϊ πτολιπόρθῳ.
 Οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 730 Οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες,
 Ἰητῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ἐπέρειαν,
 735 Οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα·
 Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' Ἄργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθην, Ἰλῶνιν τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν·

- 740 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόλεμος,
 γῆος Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς —
 Τὸν δ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 Ἥματι τῷ, ὅτε Φῆρας εἴσατο λαχρήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὠσε, καὶ Αἰθίκεσσι πύλασιν —
- 745 Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγα Λεοντεύς, ὄζος Ἄρῃος,
 γῆος ὑπερθύμοιο Κορώνου Κεινείδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί·
- 750 Οἱ περὶ Δωδώνην δυσχέιμερον οἰκί' ἔθεντο,
 οἱ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
 ὅς δ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ·
 οὐδ' ὄγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
 ἄλλὰ τὲ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἥντι ἔλαιον·
- 755 Ὀρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθρος, Τενθρηδόνοιο υἱός,
 οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πῆλιον εἰνοσίφυλλον
 ναῖσκον· τῶν μὲν Πρόθρος θεὸς ἡγεμόνευεν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
- 760 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔνεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν, ἢ δ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 Ἴπποι μὲν μὲγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὦς,
- 765 Ὀτρίχας, οἰδέεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσας·
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρῃος φορσεύσας.
 ἀνδρῶν αὖ μὲγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἔην,
- 770 Ἴπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ φηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰόντες,
- 775 Τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
 δωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἀρχὸν Ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
- 780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεὶ τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε, Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
 χλωμένῳ ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση

- Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώϊος ἔμμεναι εὐνάς·
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 785 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκία Ἴρις
 Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν,
 Πάντες ὀμηγερέες, ἡμῖν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 790 Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκία Ἴρις·
 Εἷσατο δὲ φθογγὴν νύϊ Πριάμοιο Πολίτη,
 Ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδωκείησι πεποιθώς,
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
 Δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 Τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκία Ἴρις·
 Ὡ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
 Ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλλαστος ὄρωρεν.
 Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 Ἄλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
 800 Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν,
 Ἐρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὠδὲ γε ρίξαι·
 Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 805 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσι περ ἄρχει,
 Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσευοντο.
 Πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 810 Πεζοὶ θ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει.
 Ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
 Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 815 Ἐνθα τότε Τρωῖές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
 Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγυς κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ θωρήσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.
 Δαρδανίων ἀντ' ἤρχεν εὖς παῖς Ἀγχιόσας,
 820 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχιόσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτη,
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶν εὐνηθεῖσα·
 Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαιὶ πόδα νελάτον Ἴδης,
 825 Ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλιαν Αἰσῆποιο,

Τρῶες· τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
Καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ·

830 Τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ,
Τίς δὲ δύο Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δὲ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σησιτὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην·
Τῶν αὐθ' Ἐτρακίδης ἦρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσιος Ἐτρακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
Τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριβῶλακα ναιετάασκον·
Τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρης,
Τίς δὲ δύο Λήθιοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

845 Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρας,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρθοος ἐντὸς ἔεργει.

Εὐφημος δ' ἄρχος Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
Τίς Τροισήνοιο Διοτρεφείος Κεάδαο.

850 Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἠμιόνων γένος ἀγροτεράων·

855 Οἱ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἔναιον,
Κρωμνάν τ' Αἰγιάλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδλος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἴννομος οἰωνιστής·
Ἄλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν,

860 Ἄλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο

Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραΐζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος Θεοειδής,
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἠγησάσθην,

865 Τίς Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε Λίμνη,

Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωίῳ γεγαῶτας.

Νάστις αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,

Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Γ.

Primo concursu praelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed, ut Menelaum conspexit de curru desilientem, abjecto animo refugit (1-37). Paullo post idem, Hectoris vocc correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summâ belli ineundo; quâ conditione acceptâ, poscit Menelaus, ut sponsio interponatur, præsente Priamo sancienda (38-110). Igitur arma depouunt exercitus; sacrificia ab utrâque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Trojanis demonstrat duces Achivorum in campo subjacente (111-244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore; fœdusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam ejusque opes haberet, Trojani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245-301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus, et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302-382). In eundem locum adducit illa Helenam, quæ primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383-448). Ita præmiis deæ fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriæ (449-461).

Ὅρκοι· Τειχοσκοπία· Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου μονομαχία.

Ἀντὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρωῆες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὡς·
Ἦύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
Ἄϊτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταιίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἄνδράσι Πυγμαλοισι φόνον καὶ Κῆρα φέρουσαι·
Ἠέραι δ' ἄρα ταιίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

- 10 Εὐτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
 Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
- 15 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς,
 Παρδαλέτην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
 Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δ'ύω κεκορυθμένα χαλκῶ
 Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,
 20 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
 Ὡστε λέων ἐχάρη, μεγάλοι ἐπὶ σώματι κύρσας,
 Εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
 25 Πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἵπερ ἂν αὐτὸν
 Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 Ὡς ἐχάρη Μεκέλαος, Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τείχεσιν ἄλτο χαμῦζε.
- 30 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς,
 Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλεείνων.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 35 Ἄψ τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρὸς τέ μιν εἶλε παρειάς·
 Ὡς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδυσ Τρώων ἀγερώχων,
 Δείσας Ἀτρείος υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς.
 Τὸν δ' ἔκτιωρ νείκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δύσπαρι, εἶδος ἀριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά!
 40 Αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἢ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 Ἢ που καγχαλώωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Φάντες ἀριστήα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
 45 Εἶδος ἔπ'· ἄλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή.
 Ἢ τοιόςδε ζῶν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
 Πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνήγες
 Ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν —
 50 Πατρί τε σῶ μέγα πῆμα, πόλῃ τε παντί τε δήμῳ,
 Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῶ;
 Οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηΐφιλον Μενέλαον;

- Γνώης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 Οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρῖς, τὰ τε δῶρ Ἀφροδίτης,
 65 Ἥ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης.
 Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
 Λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοιδῆς·
 Ἔκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνεΐκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν·
 60 Αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἐστὶν ἀτειρής,
 Ὅστ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 Νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 Μῆ μοι δῶρ ἔρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 65 Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο.
 Νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 70 Συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὅππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναιῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
 75 Ἄργος ἐς ἰπόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας,
 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 80 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μίχης, ἄνεώ τ' ἐγένοντε
 85 Ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 90 Αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 Οἴους ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὅππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναιῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 96 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 100 Ἔνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς.
 Ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 Τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 Οἴσατε δ' ἄρον', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 105 Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη
 Αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 Μῆτις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 Οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 110 Δεύσσει, ὅπως οἳ ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἴζυροῦ πολέμοιο.
 Καὶ ὁ ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαλήνῃ
 115 Πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν,
 Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
 Αὐτὰρ ὁ Τυλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
 Νῆας ἔπι γλαφυρᾶς ἰέναι, ἣ δ' ἄρον' ἐκέλευεν
 120 Οἰσέμεται· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δῖω·—
 Ἴρις δ' αὐθ' Ἐλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 Τῆν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 125 Τῆν δ' εὖρ' ἐν μεγάρω· ἣ δὲ μέγαν ἰστὸν ὑφαινεν,
 Δίπλακα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρῃος παλαμάων.
 Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 130 Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρον Ἄρῃα
 Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 Οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ— πόλεμος δὲ πέπανται—
 135 Ἄσπῃσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
 Τῷ δὲ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.

- Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὴν ἡμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 ἄνδρός τε προτέρου καὶ ἄστρος ἠδὲ τοκῆων.
 Ἀντίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν,
 Ὡρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
 Οὐκ οἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο,
 Αἶθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 145 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σχαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ θυμοίτην,
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σχαιῆσι πύλαισιν·
 150 Γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαιγμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 Ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἰοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
 Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὕπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
 Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
 155 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντι ἀγόρευον·
 Οὐ νέμεσις, Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς, τοίη περ εἴουσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
 Ὡς ἄρ' ἔφαν· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσσατο φωνῇ·
 Δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἐμεῖο,
 Ὅφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε —
 Οὔτι μοι αἰτιῆ ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 165 Οἷ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολίδακριν Ἀχαιῶν —
 Ὡς μοι καὶ τόκῳ ἄνδρα πελώριον ἐξορομήνης,
 Ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἤϊς τε μέγας τε.
 Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
 Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐπω ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 170 Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δια γυναικῶν
 Αἰδοῖός τε μοὶ ἔσσι, φίλε ἔκυρ, δεινός τε·
 Ὡς ὄφειλεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 Τεῖε σὺ ἐπόμεν, θαλάμον γνοιτούς τε λιπούσα,
 175 Παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν.
 Ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα —
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 Οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής·
 180 Δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἶποι ἔην γε.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο, φώνησέν τε·

- ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 Ἡ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδμηάτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰς ἤλυθον ἀμπελόευσαν,
 185 Ἐνθα ἶδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους,
 Λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 Οἳ ῥά τότε ἐστρατιώωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 Ἥματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.
 190 Ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίχωπες Ἀχαιοί.
 Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραιός.
 Εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστίν·
 Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὠμοῖσιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 195 Τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Αὐτὸς δέ, κτίλος ὥς, ἐπιπωλεῖται σίχας ἀνδρῶν.
 Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλῳ,
 Ὅστ' οἴων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα.
 200 Οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ' εἰούσης,
 Εἰδὼς παντοίους τε δούλους καὶ μήδεα πυκνά.
 Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα.
 ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς εἶπες.
 205 Ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε διὸς Ὀδυσσεύς,
 Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθην,
 210 Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους,
 Ἀμφω δ' ἐξομένῳ, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 Ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
 215 Οὐδ' ἀφαρτοεπής, ἧ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἶδρεῖ φωτὶ ἑοικώς·
 220 Φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι, ἄφρονά τ' αὐτῶς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,
 Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἑοικότα χειμερῆησιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 Οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

- 225 Τοι τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν' ὃ γεραιός·
 Τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἧῦς τε μέγας τε,
 Ἐξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;
 Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
 230 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτευσι, θεὸς ὣς,
 Ἔσθηκ' ἄμφι δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 Πολλάκι μιν ξελίνισεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 235 Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην·
 Δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστωρ δ' ἰππύδαμον καὶ πύξ ἄγαθόν Πολυδεύκεια,
 Αὐτοκκισιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 Ἥ οὐχ ἔσπευσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐριτεινῆς;
 240 Ἥ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσι ἐνὶ ποντοπόροισιν,
 Νῦν αὖτ' οὐχ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ', ἣ μοί ἐστιν;
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἴα
 Ἐν Λακεδαιμόνι αὐθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. —
 245 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστει θεῶν φέρον ὄρκια πιστά,
 Ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 Ἄσκη ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαινόν
 Κήρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 Ὡτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 250 Ὅρσεο Λαομεδοντιάδη! καλέουσιν ἄριστοι
 Τρώων θ' ἰπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλιος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἄμφι γυναικί·
 255 Τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἰππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
 Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὃ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις,
 260 Ἴππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο.
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τείνειν ὀπίσσω·
 Πὰρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
 Τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίωνδ' ἔχον ὠκείας ἵππους.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 265 Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 Ἐς μίσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 Ὡρνετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἤνια τεῖνευ ὀπίσσω ·
 Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον ·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἄσοφοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.

Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 215 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον ·
 Ὡδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε ·

220 Ζεῦ πάτερ, ἴδηθεν μεδέων, κύνιστε, μέγιστε!
 Ὀππότερος τῆδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 Τὸν δὲς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄιδος εἴσω,
 Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφαν'· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 225 Ἄψ ὄρων· Ἠέριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἠχι ἐκάστω
 Ἴπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠῦκόμοιο.

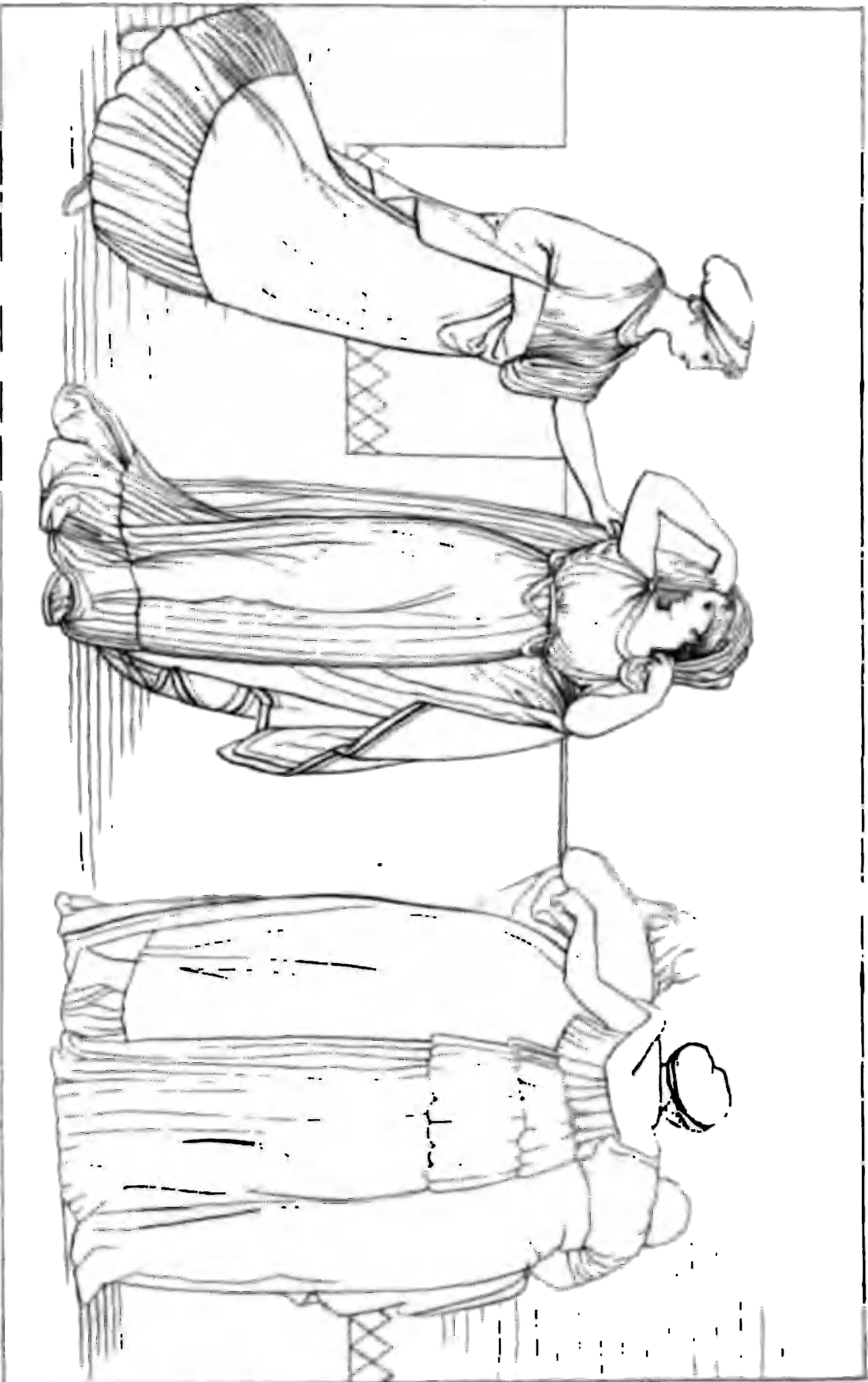
230 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας ·
 Δεύτερον αὖ θάωρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 Οἷο κασιγνήτοιο Λυκίουος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 235 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 Ἴππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 Ἔϊλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

240 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 Ἔς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωᾶς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 Καὶ φ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ,
 245 Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 Ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤφνητο χαλκῷ
 250 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·

Ζεῦ ἄνα, δὲς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
 Ὅφρα τις ἐρρήγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,

WOMEN DECORATED INVITING THEM TO THE CHAMBER OF PARIS.

The Goddess softly shook her silken vest.

THE GODDESS

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
 400 Ἡ πῆ με προτέρω πολίων εὐναιομενάων
 Ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηρονιῆς ἐρατεινῆς,
 Εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 Οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμέ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 405 Τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστις;
 Ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους·
 Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 Ἄλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἴζυε, καὶ ἐφύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.
 410 Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη —
 Κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.
 Τὴν δὲ χολωσιμένην προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
 Μῆ μ' ἔρεθε, σχετλίη! μὴ χωσαμένην σε μεθείω,
 415 Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησα,
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρώων καὶ Διναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 Βῆ δὲ κατασχομένην ἐανῶ ἀργῆτι φαιινῶ,
 420 Σιγῆ· πάσας δὲ Τρωαῖς λάθην· ἦρχε δὲ δαιμων.
 Αἶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλές' ἴκοντο,
 Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 Ἡ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε δια γυναικῶν.
 Τῆ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 Ἐνθα κάθειζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἦλυθεσ ἐκ πολέμου — ὡς ὄφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 Ἄνδρὶ δαμείῳ κρατερῶ, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν.
 430 Ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' Ἀρηίφίλου Μενελάου
 Σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
 Ἄλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι Ἀρηίφιλον Μενέλαον,
 Ἐξαῦτις μιχέσασθαι ἐναντίον! ἀλλά σ' ἔγωγε
 Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 435 Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 Ἀφραδέως, μήποις τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσεείπε·
 Μῆ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὄνειδεσι θυμὸν ἐνιπτε!
 Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·

VENUS PRESENTS PARIS TO JUNO

Illustration by the artist...

Under her Paris left: the queen of love had paid the beautiful property of Juno

- Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 ἄνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων.
 Αὐτίκα δ' ἀργενῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν,
 Ὠρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
 Οὐκ οἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἄμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
 Αἶθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 145 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἄμφι Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ θυμοίτην,
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετιάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·
 150 Γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορητὰ
 Ἐσθλοί, τεττίγεσσι ἐοικότες, οἶτε καθ' ὕλην
 Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
 Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
 155 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 Οὐ νέμεσις, Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Τοιῆδ' ἄμφι γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ εἴουσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὑπίσσω πῆμα λίποιτο.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
 Δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἐμεῖο,
 Ὅφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε —
 Οὔτι μοι αἰτιῆ ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 165 Οἱ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακριν Ἀχαιῶν —
 Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξορομήνης,
 Ὅστις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε.
 Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔουσιν·
 Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 170 Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δια γυναικῶν
 Αἰδοῖός τε μοὶ ἔσσι, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε·
 Ὡς ὕφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 Τίεϊ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωπούς τε λιποῦσα,
 175 Παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν.
 Ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. —
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 Οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής·
 180 Δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκα κυνώπιδος, εἶποτ' ἔην γε.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγιάσσατο, φώνησέν τε·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 225 Τοι τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραιός·
 Τί, τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἤϋς τε μέγας τε,
 Ἐξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;
 Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δια γυναικῶν·
 Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
 230 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτευσσι, θεὸς ὤς,
 Ἔστηκ' ἄμφι δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 235 Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην·
 Δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππύδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεια,
 Αὐτοκασσιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 Ἥ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς;
 240 Ἥ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν,
 Νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν;
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἴα
 Ἐν Λακεδαιμόνι αὐθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. —
 245 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά,
 Ἄργε δῦω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 Ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν
 Κήρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 Ὡτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 250 Ὅρσεο, Λαιομεδοντιάδη! καλέουσιν ἄριστοι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἄμφι γυναικί·
 255 Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.
 Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις,
 260 Ἴππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο.
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 Παρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
 Τῷ δὲ διὰ Σχαιῶν πεδίωνδ' ἔχον ὠκείας ἵππους.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ρ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 265 Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 Ἐς μίσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 Ὡρνετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

- Ἄνδρ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ὀρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 270 Μίσγον, ἀτὰρ βασιλευσὶν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 Ἡ οἱ παρ' ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 Ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 275 Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἡελίος θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ παντ' ἐπακούεις,
 Καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορχον ὁμόσση,
 280 Ἔμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστὰ·
 Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 Ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντα ἀποδοῦναι,
 Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,
 Πτε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 290 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς,
 Αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κηεῖω.
 Ἢ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 Καὶ τοὺς μὲν κατέσθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 295 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
 Ἐκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 Ὡδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
 Ὅπποτέροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
 300 Ὡδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὄδε οἶνος,
 Αὐτῶν, καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.
 Ὡς ἔφην· οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραιίαινε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί·
 305 Ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 Μαρνάμενον φίλον υἱὸν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 310 Ἢ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄφρας θέτο ἰσόθεος φῶς·

Ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεν ὀπίσσω ·
 Πάρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον ·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἀφορροί προτὶ Ἴλιον ἀπορέοντο.

Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 215 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Ὀππότερος δὴ πρῶθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον ·
 Ὡδε δὲ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε ·

220 Ζεῦ πάτερ, ἴδηθεν μεδέων, κύνδιστε, μέγιστε!
 Ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 Τὸν δὲς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄιδος εἴσω,
 Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφην · πάλλον δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 225 Ἄψ ὀρόων · Πύριος δὲ Θῶως ἐκ κλήρος ὄρουσεν.
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἠχι ἐκάστῳ
 Ἴπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
 Διὸς Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠῦκόμοιο.

230 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
 Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας ·
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν
 Οἶο κασιγνήτοιο Λυκίουος · ἠρμοσε δ' αὐτῷ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 235 Χάλκεον · αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
 Ἴππουριν · δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

240 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι · θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ ἔυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 Καί φ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητοῖ ἐνὶ χώρῳ,
 245 Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν · ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 Ἄσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 250 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί ·

Ζεῦ ἄνα, δὲς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 Διὸν Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον ·
 Ὅφρα τις ἐρρήγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

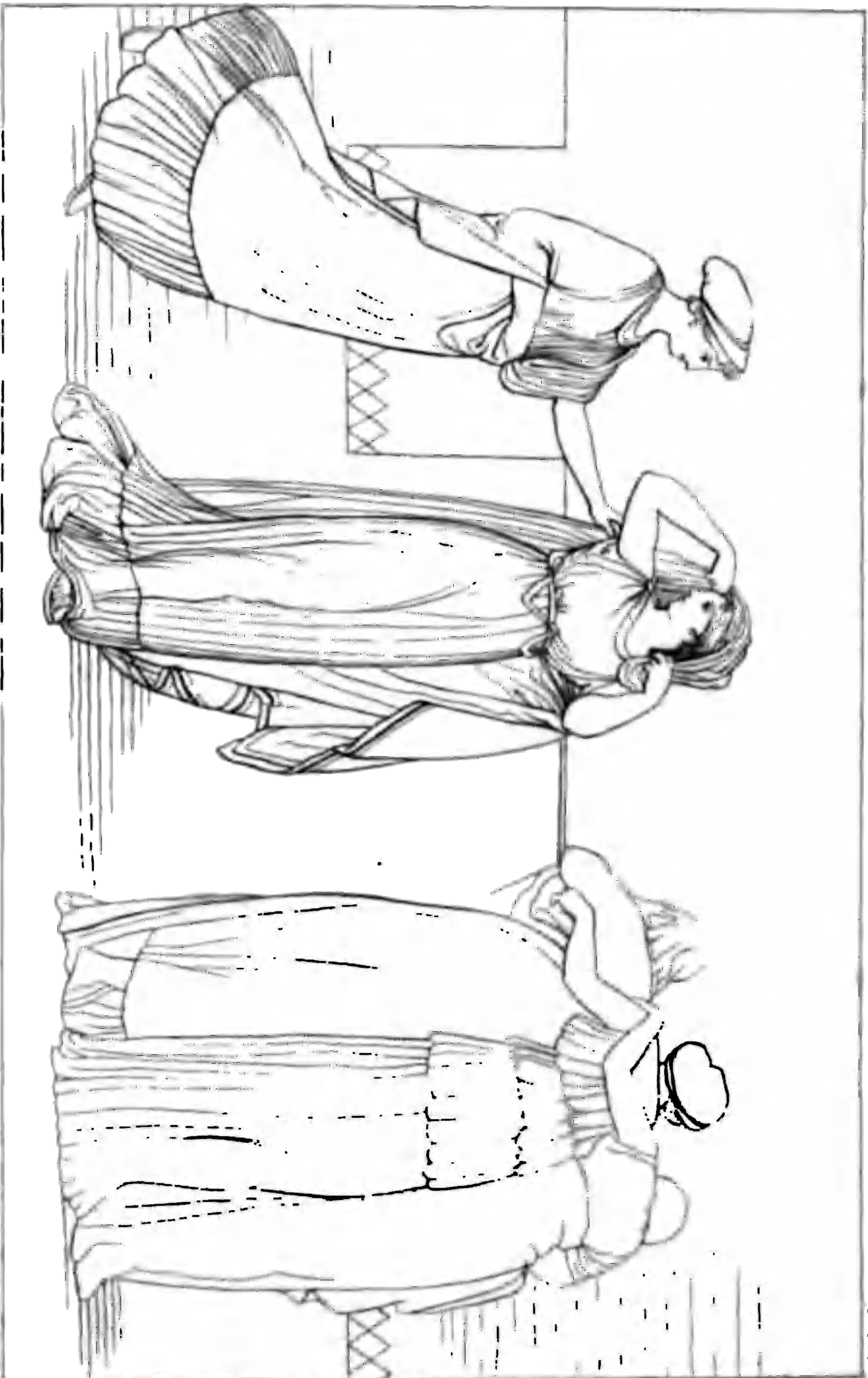
Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

THE DRESSING ROOMS INVITED MEN TO THE CHAMBER OF PARIS.

The Goddess softly shook her sister's vest: H. 2. 43

Illustration by J. G. S. 1885

- Ξυνοδόκον κακὰ φέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.
 265 Ἴη δ' αὖτε ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδύλου ἠρήρειστο
 Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 270 Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φύλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τριχθά τε καὶ τετραχθά διατριφέν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 275 Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὑλοώτερος ἄλλος!
 Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κανότητος·
 Ἴνυν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 Ἰγίχθη παλάμησιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
 Ἴη, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδυσείης,
 280 Ἐλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 Ἄγχε δέ μιν πολύκευτος ἱμάς ἄπυλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 Καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 285 Ἴη οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς ἴφι κταμένοιο·
 Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 Ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ὃ ἄψ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων
 290 Ἐγχεῖ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
 Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 Κιῶ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηώεντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἐλένην καλέουσα ἴε· τὴν δ' ἐκίχανεν
 Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.
 295 Χειρὶ δὲ νυκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
 Γρηῖ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν,
 Εἰφοκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
 Ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 Τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 300 Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 Κεῖνος ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 Κάλλεϊ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 Ἄνδρῳ μαχησάμενον τόγγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 Ἔρχεσθ', ἥε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 305 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δόρυνεν·
 Καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐτόησε θεῶς περικαλλέα δειρῆν,

- Στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπέυειν ;
 400 Ἡ πῆ με προτέρω πολλῶν εὐναιομενάων
 Ἄξις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 Εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων ;
 Οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 405 Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης ;
 Ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους·
 Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον
 Ἄλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἷζυε, καὶ ἐφύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.
 410 Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη —
 Κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
 Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτῃ·
 Μῆ μ' ἔρεθε, σχετλίη ! μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 415 Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρῳ, ὡς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησα,
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθρα λυγρὰ,
 Τρώων καὶ Διαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 Βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῷ ἀργῆτι φαιινῷ,
 420 Σιγῇ· πάσας δὲ Τρωαῖς λάθεν· ἦρχε δὲ δαιμων.
 Αἶ δ' ὅτι Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
 Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 Ἡ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κλεῖε δια γυναικῶν.
 Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ,
 425 Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 Ἐνθα κάθιζ' Ἑλένη, κόυρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἦλυθεσ ἐκ πολέμου — ὡς ὄφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 Ἄνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 430 Ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὔχε' Ἀρηϊφίλου Μενελάου
 Σὴ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ φέρτερος εἶναι·
 Ἄλλ' ἴθι νῦν προκάλεσαι Ἀρηϊφίλον Μενέλαον,
 Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον ! ἀλλά σ' ἔγωγε
 Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 435 Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Μῆ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνιπτε !
 Νῦν μὲν γάρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 440 Κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε.
 Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὦδε ἔρωις φρένας ἀμφεκάλυψεν·
 Οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἑρατεινῆς
 Ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
 445 Νήσω δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίλην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ·
 Ὡς σεο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
 Ἥ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοςδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.
 Αἰρεΐδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἑοικώς,
 450 Εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 Ἄλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο Κηρὶ μελαίνῃ.
 455 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Διάρδανοι ἠδ' ἐπικούροι·
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 Ἴμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἰλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣντιν' ἔοικεν,
 460 Ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 Ὡς ἔφατ' Αἰρεΐδης· ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοὶ.

Quum ex fœdere Helena Achivis reddenda, infestæque acies dirimendæ essent, superato Paride; Juno in concilio deorum indignabunda, ita non expleri odium suum in Trojanos, Jovi extorquet, ut ipsi concedat Ilii excidium (1-49). Minerva, ipsa quoque Trojanis inimica, Junonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio, ut jactâ in Menelaum sagittâ pactionem conturbet, ac novam bellandi causam serat (50-104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105-219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Trojani, dum Agamemno catervas Achivorum obit; nonnullorum, ut Idomenei, Ajacum, Nestoris, qui jam in procinctu stabant, alacritatem laudans; aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220-421). Quo facto, prælium instauratur, in quo Trojanis Mars et Apollo, Achivis præter alia numina Minerva animos addit; cædesque fiunt mutus (422-544).

Ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
 Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
 Νέκταρ ἑωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεοὶς δεπάεσσιν
 Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 5 Ἀντίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην
 Κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνῃ.
 Ἄλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι, εἰσορόωσαι
 10 Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει·
 Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν Ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

THE OUTCAST OF THE WORLD

- 15 Ἦ δ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν
 Ὀρσομεν᾽ ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βῦλωμεν.
 Εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 Ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Ἡριάμοιο ἄνακτος,
 Αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
- 20 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ·
 Πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 Ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,
 Σκνυζομένη Διὶ πατρὶ, χύλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχυδε στήθος χύλον, ἀλλὰ προσηύδα·
- 25 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!
 Πῶς ἐθέλεις ἄλιον θείναι πόνον ἡδ' ἀτέλεστον,
 Ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρῶσα μόγῳ! καμέτην δέ μοι ἵπποι
 Λαὸν ἀγειροῦσι, Ἡριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 Ἐρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαιτέομεν θεοὶ ἄλλοι.
- 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Δαιμονίη, τί νύ σε Ἡρίαμος Ἡριάμοιό τε παῖδες
 Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μέντευίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπιάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
 Εἰ δὲ σύγ' εἰσελθοῦσι πύλαις καὶ τείχεα μακρὰ,
 35 Ὡμὸν βεβρωῶθαι, Πηρίαμον Ἡριάμοιό τε παῖδας,
 Ἄλλους τε Τρώας, τότε κεν χύλον ἐξακέσαιο.
 Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βῦλλεο σῆσιν·
- 40 Ὅπποτε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπιάξαι
 Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάμισιν,
 Μῆτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χύλον, ἀλλὰ μ' εὔσαι.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοιτί γε θυμῷ.
 Αἰ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
- 45 Ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Τάων μοι πέρι κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρή,
 Καὶ Πηλαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Ἡριάμοιο.
 Οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδείετο διατὸς εἵσης,
 Δοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
- 50 Τὸν δ' ἠμίβειτ' ἔπειτα βρωῶπις πότνια Ἥρῃ·
 Ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταται εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπύρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
 Τὺς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται πέρι κῆρι·
 Τάων οὔτοι ἐγὼ πρόσθ' ἴστικμαι, οὐδέ μεγαίρω.
- 55 Εἶπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνίω φθονέουσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 Ἄλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.

- Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν, ὄθεν σοί·
 Καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 60 Ἄμφοτερον, γενεῇ τε, καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις
 Κίκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 Σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι. σὺ δὲ θαῖσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
 65 Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
 Πῶς ἂν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδακτας Ἀχαιοὺς
 Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 70 Αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 Πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδακτας Ἀχαιοὺς
 Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆρων αἴξισα.
 75 Οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥ ναύτησι τέρας, ἧς στρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
 Λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·
 Τῷ εἰκυῖ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 Καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 80 Τρῶάς θ' ἰπποδάμοις καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 Ὡδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ἥ ῥ' αὐτίς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή
 Ἔσσειται, ἧ φιλότητα μετ' ἀμφοτέρουσι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅστι' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 85 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 Ἥ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσαθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένῃ, εἴ που ἐφεύροι.
 Εὐρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 90 Ἔσταότ'· ἀμφὶ δὲ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων.
 Ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον·
 Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν·
 95 Πᾶσι δὲ κε Τρῶεσσι χάριν καὶ κῆδος ἄροιο,
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 Τοῦ κεν δὴ παμπρωτα παρ' ἀγλαῖα δῶρα φέροιο,
 Αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον, Ἀτρείος υἱὸν
 Σὺ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβίαντ' ἀλεγεινῆς.
 100 Ἄλλ' ἄγ'· οἷστευσον Μενελάου κυδαλλμοιο·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἴππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵπποι, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 Τεῖοί τοι, Μενέλαε, μίανθην αἵματι μηροῖ
 Εὐφρυῖες, κνήμαί τ' ἰδέ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.
 ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὣς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἀρηΐφιλος Μενέλιος.
 ὣς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἔοντας,
 Ἀποφρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἰγέρθη.
 Τοῖς δὲ βαρυστενιάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Χειρὸς ἔχων Μενέλιον· ἐπεστενιάχοντο δ' ἑταῖροι·
 155 Φίλε καυλῆγητε, θάνατόν γ' οὐ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 Οἶον προστίσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
 ὣς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 Οὐ μὲν πῶς ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἰμῶ τε ἰφνῶν,
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιάι, ἧς ἐπέπιθμεν!
 160 Εἶπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 Ἐκ τε καὶ ὄψ' ἐτελεῖ· σὺν τε μεγάλην ἀπέτισαν,
 Σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι, γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
 Εὐ γάρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 Ἔσσειται ἡμῶ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Πῆλιος ἰσθή,
 165 Καὶ Πριάμοιο καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο,
 Ζεὺς δὲ σφί Κρονίδης ὑψὶ ζυγός, αἰθέρι γαίων,
 Αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν,
 Τῆσδ' ἀπίτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσειται οὐκ ἀτέλεστα.
 Ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσειται, ὦ Μενέλαε,
 170 Αἶ κε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο·
 Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην.
 Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 Καδ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
 Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὄστ' ἐπὶ πίσει ἄρουρα,
 175 Κεῖμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
 Καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηγορέοντων,
 Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 Αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὣς καὶ νῦν ἄλιον στρακτὸν ἠγάγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν.
 180 Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 Σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὣς ποτὲ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν!
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 Οὐκ ἐν καιρῷ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
 Εἰρύσατο ζῶστίη τε παναίολος, ἧδ' ὑπένερθεν

- Ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κίμον ἄνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 190 Ἐλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμίυσεται, ἦδ' ἐπιθήσει
 Φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὑδυνάων.
 Ἢ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κίρυκα, προσηΐδα·
 Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχίονα δεῦρο κάλυσσον,
 Φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 195 Ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 Ὅν τις οἴστυσας ἔβαλεν, τόξων εὐ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κίρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιταίων,
 200 Παπταίων ἥρωα Μαχίονα· τὸν δ' εἰόησεν
 Ἔστιαοί· ἄμφι δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποιτο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
 Ἀγχοῦ δ' ἰωτίμενος ἔπεα πτερόεντα προσηΐδα·
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη! καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 Ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 Ὅν τις οἴστυσας ἔβαλεν, τόξων εὐ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄριεν·
 Βᾶν δ' ἰέναι κατ' ὄμιλον ἀπὸ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 Βλήμενος ἦν — περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέμεθ', ὄυσοι ἄριστοι,
 Κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς —
 Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἔλκεν οἴστον·
 Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγειν ὄξεες ὄγχοι.
 215 Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα πινυίολον, ἦδ' ὑπένερθεν
 Ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κίμον ἄνδρες.
 Αὐτίρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἴστος,
 Αἶμ' ἐκμυζίσσας, ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδώς
 Πάυσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 220 Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστάων·
 Οἳ δ' αὐτίς κατὰ τεῖχε' ἔδιν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 Οὐδὲ καταπτύσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 225 Ἀλλὰ μῦλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
 Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
 Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
 Τῷ μῦλα πόλλ' ἐπέτελλε παρῖσχαίμεν, ὅπποτε κέν μιν

- 230 *Γυῖα λάβη κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα·
 Αὐτὰρ ὁ περὶ εὖν ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 Καὶ ῥ' οὐς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσιν·
 Ἄργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς!*
- 235 *Οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσει ἄρωγός·
 Ἄλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖπες ἔδονται·
 Ἴμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 Ἄξομεν ἐν νήεσσι, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.*
- 240 *Οὐστίνας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
 Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσιν·
 Ἄργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;
 Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθνηπότες, ἦ ἔτε νεβροί;
 Αἶτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,*
- 245 *Ἔστι' αὖ, οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 Ὡς ὑμεῖς ἔστητε τεθνηπότες, οὐδὲ μίχεσθε.
 Ἴι μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθά τε νῆες
 Εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ, πολιτῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 Ὅφρα ἴδῃτ', αἶ κ' ἔμμιν ὑπέροχη χεῖρα Κρονίων;*
- 250 *Ὡς ὄγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 Ἰλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσαντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμιάχοις, σιῖ εἵκελος ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμιάτας ὠτρυνε φύλαγγας.*
- 255 *Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηΐδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
 Ἡμὲν ἐνὶ πτολίεθρῳ, ἠδ' ἄλλοιῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 Ἦδ' ἐν δαίθ' ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον*
- 260 *Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 Εἵπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 Ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 Ἄλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεται εἶναι!*
- 265 *Τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦνδε·
 Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
 Ἔσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 Ἄλλ' ἄλλους ὠτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 Ὅφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχουσιν*
- 270 *Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 Ἔσσει, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παροίχετο γηθόσυνος κῆρ.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 Ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε διὸν Ἐρευθαλίῳνα κατέκταν.
 320 Ἄλλ' οὕτως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἱκάνει.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἵπτεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
 Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 Αἰχμῆς δ' αἰχμᾶσσοισι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
 325 Ὀπλότεροι γεγῆασι, πεποΐθασιν τε βίηφιν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρώχεται γηθόσυνος κῆρ.
 Εὖρ' υἱὸν Πηλεΐω, Μενεσθῆα πλῆξιππον,
 Ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστορες αὐτῆς·
 Αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 330 Πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
 Ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 Ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυτο φίλιαγγες
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 Ἔστασαν, ὅπποτε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθῶν
 335 Τρώων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 Τοῦς δὲ ἰδὼν νείκεσσαν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ υἱὲ Πηλεΐω, Διοτρεφέος βασιλῆος,
 Καὶ σὶ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον!
 340 Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέσσετε, μίμνετε δ' ἄλλους;
 Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε, μετὰ πρώτοισιν ἔοντας
 Ἔστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
 Πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζισθον ἐμεῖο,
 Ὅπποτε δαῖτα γέρουσιν ἐσπολίζοιμεν Ἀχαιοί.
 345 Ἴνθα φίλ', ὀπταλῆα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
 Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·
 Νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 Ἐμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 350 Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
 Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; — ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα,
 Ὅψεται, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 355 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὡς γινῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὄγε λιάζετο μῦθον·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

- Οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
 260 Οἶδα γάρ, ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 Ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονεῖς ἄτ' ἐγὼ παρ.
 Ἄλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἄρυσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους
 265 Εὖρε δὲ Τυδείος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 Ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανηΐος υἱός.
 Καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 270 ὦ μοι, Τυδείος υἱὲ δαΐφροτος, ἵπποδάμοιο,
 Τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 Οὐ μὲν Τυδεΐ γ' οἶδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
 Ὡς φάσαν, οἳ μιν ἰδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 275 Ἦντησ', οὐδέ ἰδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰςῆλθε Μυκίνας
 Ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέῳ Πολυνεΐκει, λαὸν ἀγείρων,
 Οἳ ῥα τότε ἔστριμύωνθ' ἱερά πρὸς τείχεα Θήβης·
 Καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 280 Οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, πικραῖσιμα σήματα φαίνοιν.
 Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὄχοντ', ἡδὲ πρὸ ὕδου ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
 Ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
 285 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κιχήσατο Καδμείωνας
 Δαινυμένους κατὰ δῶμα βλήης Ἐτεοκληείης.
 Ἐνθ' οὐδέ, ξεῖνός περ ἑὼν, ἵππηλάτα Τυδεὺς
 Τάρβει, μῶνος ἑὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
 Ἀλλ' ὄγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκαι
 290 Ῥηϊδίως· τοίη οἳ ἐπὶ ῥόθοσ ἦεν Ἀθήνη.
 Οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 Ἄψ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἠγῆτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 295 Τῆός τ' Αὐτοφόνιοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἔσφηκεν·
 Πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἔει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προΐηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱόν
 400 Γίνατο εἰο χέρηα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρυτερός Διομήδης,

- Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
 Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ἄτρεΐδῃ, μὴ ψεῦδε', ἐπιστάμενος σύφα εἰπεῖν.
 406 Ἐμμεῖς τοι πατέρων μὲγ' ἀμείνονες εἰχόμεθ' εἶναι·
 Ἐμμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο,
 Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
 Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 Κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 410 Τῷ μὴ μοι πατέρης ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μύθοι.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ τεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ὅτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 415 Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δηλώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἰρήν·
 Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν διωθέντων.
 Ἄλλ' ἄγε δή, καὶ νοῖι μεδοίμεθα θούριδος ἀλκῆς.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 420 Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
 Ὅρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυτρεῖ κῦμα θαλάσσης
 Ὅρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
 Πόντῳ μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 425 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
 Κυρτὸν ἔον κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλός ἄχνην·
 Ὡς τότε ἐπασσύτεραι Λατῶν κίνυντο φύλαγγες
 Νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ἰγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν — οὐδέ κε φαίης
 430 Τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν —
 Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
 Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥστ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 Μυρίαι ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 435 Ἀζηχῆς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν·
 Ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· πολὺκλήτοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 Ὄρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δεῖμός τ' ἠδὲ φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμαυῖα,
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρῃ τε·
 Ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐστῆριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βάλνει.
 Ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοίσιον ἐξανάριξεν
 Αἴας Διογενῆς· τοῦ ρ' Ἀντιφος αἰολοθάωρης,
 490 Πριαμίδης, καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὄξει δουρὶ.
 Τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν βιταῖρον
 Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῶ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 495 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ,
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς μύγ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ,
 Ἄμφι ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 Ἄνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν,
 Ἄλλ' υἷον Πριάμοιο νόθον βάλε, Λημοκόωντα,
 500 Ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων.
 Τὸν ρ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάροιο χυλωσάμενος, βάλε δουρὶ
 Κόρσην· ἢ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀρύβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 505 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἄργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
 Ἰθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· — Νεμέσησε δ' Ἀπόλλων,
 Περγᾶμου ἐκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴχετε χάρμης
 510 Ἄργείοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος,
 Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμειχροὶ βαλλομένοισιν.
 Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠὔκόμοιο,
 Μύρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμυλγέα πέσσει.
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεὸς· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 515 Ὄρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
 Ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκεΐδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν.
 Κερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρῖόντι,
 Κνήμη, δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 520 Πείροος Ἰμβρασιίδης, ὃς ἄρ' Αἰνύθεν εἰληλούθει.
 Ἄμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστια λᾶας ἀναιδῆς
 Ἄχρῖς ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 Θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ρ' ἔβαλιν μῆρ,
 525 Πείροος· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολαίδες· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν·
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πύγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 Ἄγχιμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχεος
 530 Ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξύ,

Τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μίσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 Τύχρα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
 Θρηϊκὲς ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 Οἳ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυόν,
 535 Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 Ὡς τῶγ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
 Ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 Ἐνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνήρ ὀνόσαιτο μετελθών,
 540 Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὄξεϊ χαλκῷ
 Δινεύοι κατὰ μίσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
 Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
 Πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ε.

Stragem Trojanorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervæ, Martem ab acie seducentis, præsidio ferocissimus (1-94). Sed ipse a Pandaro vulneratus, etiam vehementius sævit in hostes (95-166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Æneæ curru pugnantem, interficit (167-296); Æneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297-310): Veneri, filium ex pugná efferenti, plagam in manu infligit (311-351). Venus, ab Iride educta, curru Martis-revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352-431). Æneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo, et in arce Trojanâ recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432-460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Trojanos, quibus statim Æneas integer subvenit (461-518). Nec segnius pugnant Achivi, cædunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519-710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Juno et Minerva (711-777), ac voce Junonis denuo incenditur turba, Minervæ autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778-863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864-909).

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδει Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἴν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἔσθλόν ἄροιτο.
Δαῖς οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
Ἄστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅσπερ μάλιστα
Λαμπρόν παμφαίνησι, λελουμένος Ὠκεανοῖο·
Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
Ἦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
10 Ἰφύς Ἥφαστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦσθην,
Φηγὺς Ἰδαῖός τε, μάχῃ; εὐ εἰδότε πάσης.
Τῷ οἱ, ἀποκρινθέντι, ἐναντίω ὀρμηθήτην·
Τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιϊν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνητο πεζός.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
 ἤριπε δὲ πρηγῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱόν,
 60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
 Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφέλατο Παλλὰς Ἀθήνη
 ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας ἕϊσας
 Ἀρχεκάκους, αἷ πασι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο,
 οἳ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἤδη.
 65 Τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 Βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἦ δὲ διαπρὸ
 Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
 Γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν.
 Πηδαῖον δ' ἄρ' ἐπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 70 ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ,
 Ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πίσει ᾧ.
 Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεῖ δουρί·
 Ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 75 ἤριπε δ' ἐν κορίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
 Λυρῦπιλος δ' Λυαίμονιδης Ἰψήορα δῖον,
 Τῖον ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 Ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δίμῳ·
 Τὸν μὲν ἄρ' Λυρῦπιλος, Λυαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
 Φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἄν γνοιῆς, ποτέροισι μετεῖη,
 Ἡὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι, ἦ μετ' Ἀχαιοῖς.
 Θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἰοικῶς
 Χειμάρῳ, ὅστ' ὤκα ρέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 Τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 90 Οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλώων ἐριθηλέων,
 Ἐλθόντ' ἔξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὕμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
 Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἴοντες.
 95 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 Αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 Θωρηκὸς γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός,

- 100 Ἄντικρὺ δὲ δίοχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων!
 Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἔφημι
 Δῆθ' ἀνυχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
- 105 Ὄρσεν ἄναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν. Ἔ
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσαν,
 Ἄλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιϊν καὶ ὄχευφιν
 Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηϊῖόν υἱόν·
 Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδη! καταβίησεο δίφρου,
- 110 Ὅφρα μοι ἐξ ὠμοιο ἐρούσης πικρὸν οἶστόν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Πὰρ δὲ σιὰς βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐξέρυσ' ὤμου·
 Αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτιοῖο χιτῶνος.
 Δῆ τότε ἔπειτ' ἤρῳτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
- 115 Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρουιώνη,
 Εἵποτε μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα πιρέστης
 Διῖον ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
 Δὸς δὲ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἔλθεῖν,
 Ὃς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μὲ φησιν
- 120 Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
 Ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Θαρσῶν νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρῳάεσσι μάχεσθαι·
- 125 Ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρῷϊον ἦκα
 Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπιλος ἵππότα Τυδεύς·
 Ἀχλὶν δ' αὖ τοι ἄπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ τρὶν ἐπῆεν,
 Ὅφρ' εὖ γιγνώσκησ' ἡμῖν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 Τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
- 130 Μῆτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 Τυῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ἐλθῆσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὄξεϊ χαλκῷ.
 Ἴ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
- 135 Καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῳάεσσι μάχεσθαι,
 Δῆ τότε μιν τρὶς τύσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
 Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
 Χραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσση·
 Τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν· ἔπειτα δὲ τ' οὐ προσαμύνει,
- 140 Ἀλλὰ κατὰ σταθμούς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
 Διὲ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 Ἀτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθείης ἐξ ἄλλεται αὐλῆς·

- Ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
 Ἐνθ' ἔλεν Ἀστύνυον καὶ Ἰπείρονα, ποιμένα λαῶν·
- 145 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ,
 Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 Πλήξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ γούτου.
 Τυὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' Ἄβαντα μεταίχεται καὶ Πολυῖδον,
 Τίεας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
- 150 Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὃ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 Ἀλλὰ σφραγ κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱε,
 Ἄμφω ὃ δὲ τείρετο γῆραι λυγρῶ,
 Τίον δ' ^{πηνυγέτω} οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτευσσι λιπέσθαι.
- 155 Ἐνθ' ὄγε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 Ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γούον καὶ κήδεα λυγρὰ
 Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαυτε
 Δεξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
 Ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δύω λάβε Λαρδανίδαο,
 160 Εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 Ὡς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει
 Πόρτιος ἠὲ βοός, ξύλοχον κᾶτα βουκομενίων·
 Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
- 165 Ἴππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
 Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπάξοντι στίχας ἀνδρῶν·
 Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἄνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Πάυδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 Ἰῆρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
- 170 Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΰδα·
 Πάυδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἴστοί,
 Καὶ κλέος; ὧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
 Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέσγ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἄγε, τῶδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 175 Ὅστις ὄδε κρατεεῖ, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
 Τρώας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 Εἰ μὴ τις θεὸς ἔστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
 Ἰφῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
- 180 Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Τυδεΐδη μιν ἔγωγε δαΐφροσι πάντα εἶσκω,
 Ἀσπίδι γιγνώσκων, ἀνλώπιδί τε τρυφαλεῖη,
 Ἴππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἔστιν.
 Εἰ δ' ἦγ' ἀνήρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 185 Οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μάλνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 230 Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἤνλια καὶ τεῶ ἵππῳ·
 Μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 Οἴσεται, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδείος υἱόν.
 Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
 Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
 235 Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδείος υἱός,
 Αὐτῷ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 Ἄλλὰ σύγ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὄξεϊ δουρὶ.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 240 Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
 Τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανηΐος ἀγλαὸς υἱός,
 Αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Ἄνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 245 Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὐ εἰδώς,
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο
 Εὐχεται ἐκγεγήμεν, μήτηρ δὲ οἷ' ἐστ' Ἀφροδίτη.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἔφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτω
 250 Θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλίσευς.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 Μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.
 Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 Οὐδέ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 255 Ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν' μ' οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσεται ὠκέες ἵπποι
 Ἀμφῶ ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν.
 Ἄλλο δὲ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 260 Αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ,
 Ἀμφοτέρῳ κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἠνλία τείνας·
 Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 265 Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 Δῶχ', υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος· οὐνεκ' ἄριστοι
 Ἴππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠελιόν τε.
 Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχισης,
 Δάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν Θήλεας ἵππους·
 270 Τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
 Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,

- Τῷ δὲ δὴ Δινείῃ δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
 Εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κε κλῖος ἐσθλόν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 285 Τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους.
 Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
 Ἥ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·
 Νῦν αὐτ' ἐγχείῃ πιρῆσομαι, αἷ' κε τύχωμι.
 290 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 Αἰχμῆ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἴω
 295 Δηρὸν ἔτ' ἀνσχῆσασθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
 Ἥμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἴω
 Πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεισόντα
 Αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 300 Ὡς φάμενος προΐηκε· βέλος δ' ἔθυενεν Ἀθήνη
 Ἔρινα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοῦς, δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνήν τήμε χαλκὸς ἀτειφής,
 Αἰχμῆ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
 Ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεῖχε' ἐπ' αὐτῷ,
 305 Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Αἰνεΐας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
 Δείσας μήπως οἱ ἐρυσουλιτο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὡς ἀλκὶ πεποισθῶς·
 310 Πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 Τὲν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίλος ἔλθοι,
 Σμερδαλία ἰάχων. ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 Οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 315 Τῷ βάλεν Αἰνεΐαιο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
 Ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δὲ τὲ μιν καλέουσιν·
 Θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τάνοντα·
 Ὡσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 Ἔσθη γνῦξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 320 Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυψεν.
 Καὶ νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἀναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νύησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·
 Ἀμφὶ δὲ ὄν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχει λευκῷ·

- 315 Πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
 Ἐρκος ἔμεν βελέων, μήτις Δαναῶν ταχυπῶλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἡ μὲν ἔον φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο·
 Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 320 Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ἄλλ' ὄγε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας·
 Αἰνείαιο δ' ἐπαίξας καλλίτριχας ἵππους
 Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 325 Δῶκε δὲ Διὶ Πύλω, ἐτάρω φίλω, ὃν περὶ πάσης
 Τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβῆς, ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 330 Ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῶ,
 Γινώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 Τάων, αἴτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,
 335 Ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
 Ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὄξει δουρὶ
 Ἀβληχρῆν· εἶθαυ δὲ δόου χροὸς ἀντετόρησεν,
 Ἀμβρουίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 Πρυμνὸν ὑπερθέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 340 Ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακίρεσσι θεοῖσιν·
 Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον.
 [Τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.]
 Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν·
 Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 345 Κυανέη νεφέλῃ, μήτις Δαναῶν ταχυπῶλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
 Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄῤυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμου καὶ δηϊοτήτος·
 Ἡ οὐχ ἄλις, ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις·
 350 Εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἢ τέ σ' οἶω
 Ῥιγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἶχ' ἐτέρωθε πύθηαι.
 Ὡς ἔφαθ'· ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο, τείρετο δ' αἰγῆς.
 Τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδῆνεμος ἔξαγ' ὄμιλου,
 Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χροῶα καλόν.
 355 Εὐρον ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θούρον Ἄρηα
 Ἡμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
 Ἡ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

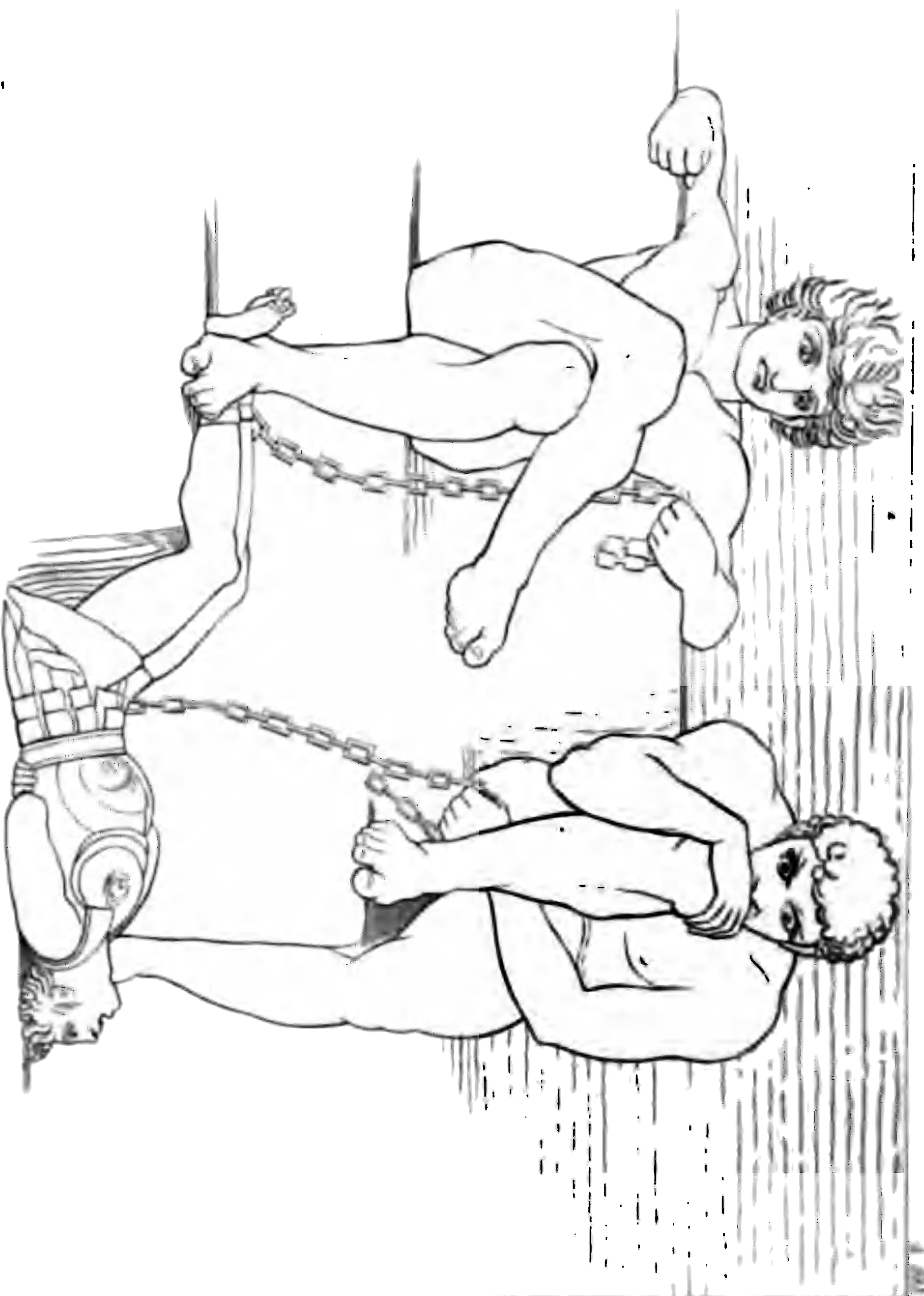
Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

PLATE 8. PHILISTINES HOLDING MARS CAPTIVE.

Onis and Ephraïmes hold the chain. N. 17.

Scallop & Sonby, 51, Water Street, N. Y.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω,
 Ἦκέσαι· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 Σχέτλιος, ὑβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθει αἴσυλα ῥέζων,
 Ὅς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 405 Σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνήκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος, οὐδέ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 Ὅτι μάλ' οὐ δηναίος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
 Ἐλθόντι ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
 410 Τῷ γυν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλ' αἰσχροτέρος ἐστίν,
 Φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται·
 Μὴ δὴν Λιγυῖα, περίφρων Ἀδρηστίνη,
 Ἐξ ὕπνου γούσσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
 Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 415 Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδης ἵπποδάμοιο.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνυ·
 Ἀλθετο χεῖρ, ἰδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 Αἰ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἴρη,
 Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθειζον.
 420 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὅ,τι κεν εἴπω;
 Ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιῖσα
 Τρωσὶν ἅμ' ἐσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαιγλ' ἐφίλησεν,
 Τῶν τινὰ καρῥέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
 425 Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καὶ ῥα καλεσσιόμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·
 Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
 Ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 430 Ταῦτα δ' Ἄρηϊ θεῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεῖα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνεῖαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 Τρὶς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαιρινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 440 Φράζεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 Ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φύλον ὁμοῖον
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,

- Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
 Ἴητοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινό τε.
 Αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 450 Αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἱκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
 Ἄμφι δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρωῆες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Δῆλον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 Ἀσπίδας εὐκύκλους λαισηΐά τε πτερόεντα.
 Δῆ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 455 Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα!
 Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
 Τυδεΐδην, ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμοσι ἴσος.
 460 Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ.
 Τρωῆας δὲ σίχας οὐλος Ἄρης ὠτρυνε μετελθών,
 Εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἡγήτορι Θρηκῶν·
 Τῆσσι δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 Ὡς υἱεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος,
 465 Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 Ἥ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιοτήσιν μάχωνται;
 Κεῖται ἀνὴρ, ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δῖῳ,
 Αἰνεΐας, υἱὸς μεγαλήτορος Λυκίσταο.
 Ἄλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
 470 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δῖον·
 Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
 Οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 475 Τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ιδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι,
 Ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνβιμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἦκω·
 Τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἔπι δινῆεντι·
 480 Ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
 Καδ δὲ κτήματα πολλά, τάτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 Ἄνδρῳ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 Οἶόν κ' ἠὲ φέροισεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοισεν·
 485 Τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν.

- Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 Ἄνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμῆν.
 490 Σοὶ δὲ χρῆ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 Ἄρχους λισσομένω τηλεκλήτων ἐπικούρων,
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερῆν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν·
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὕχτων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε·
 495 Πάλλων δ' ὄξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 Ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰγῆν·
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔστιν Ἀχαιῶν·
 Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱεράς κατ' ἄλωάς·
 500 Ἄνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 Κρίνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 Λέυκοι ὑπερθε γέγοντο κορισάλων ὄν ῥα δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 505 Ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες·
 Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθύς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρώεσσι ἀρήγων,
 Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραιαίνεν ἐφειμάς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 510 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλῦδ' Ἀθήνην
 Οἰχομένην· ἧ γὰρ ῥα πέλεν Δαναῖσιν ἀρηγῶν
 Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλ' ἀπίονος ἔξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν·
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 515 Ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετᾴλησάν γε μὲν οὔτι.
 Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
 Τοὺς δ' Αἴαντε δῦω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 520 Ὀτρυννον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκᾶς·
 Ἄλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν εἰοικότες, ἄστε Κρονίων
 Νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 Ἄτρεμάς ὄφρ' εὐδίῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 525 Ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιοέοντα
 Προϊῆσιν λιγυρῆσι διασκιδιῶσιν ἀίντες·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 Ἄτρείδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοῖτα, πολλὰ κελεύων·
 Ὡ φίλοι, ἀνέρες ἔστε· καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Τῷ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
 575 Αὐτῷ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
 Ἐνθα Πυλαιμέναε ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 Ἄρχον Πυφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 Ἔσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχίσας.
 580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἠνίοχον θεράποντα,
 Ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην — ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
 Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἦνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρυσιν·
 585 Αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπευσε δίφρου
 Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους·
 Δηθὰ μίᾱλ' ἐστήκει — τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης —
 Ὀφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βύλον ἐν κονίῃσιν.
 Τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
 590 Τοὺς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στήχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 Κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρουσφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ·
 Ἦ μὲν, ἔχουσα Κνδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτήτος·
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
 595 Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἴκτορος, ἄλλοι' ὀπισθεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ' ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 Ἄφρω μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
 600 Ὡς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
 Ὡ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!
 Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει·
 Καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ εἰκῶς.
 605 Ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 Εἴκετε, μηδέ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 Ἐνθ' ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
 Εἰς ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλον τε.
 610 Τῷ δὲ πεσόντι ἔλεησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 Ναῖε πολυκτῆμων, πολυκλῆϊος· ἀλλὰ ἔ Μοῖρα
 Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πηλεΐδην τε καὶ υἱας.
 615 Τὸν ῥα κατὰ ζωστήῃρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,

- Νειάργη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
 Δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαιδίμος Αἴας,
 Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 Ὀξεία, παμφανόωντα· σῦκος δ' ἀνεδέξατο πολλά. \
- 620 Αὐτὰρ ὁ λῦξ προσβάς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 Ἐσπάσαι· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 Ὡμοῖν ἀφελίσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 Δεῖσε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 Οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
- 625 Οἱ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανόν,
 Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσύμενος πελεμίχθη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τληπόλεμον δ' Ἰρακλειίδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 Ὡρσεν ἐπ' ἀντιθέω Σαρπηδῶνι Μοῖρα κραταιή.
- 630 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τίος θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Σαρπηῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 Πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί·
- 635 ψευδόμενοι δὲ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 Οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἰρακληείην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα, θυμολέοντα!
- 640 Ὅς ποτε δεῦρ' ἔλθῶν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
 Ἐξ οἷς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πύλιν, χήρωσε δ' ἀγυίας.
 Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
 Οὐδέ τί σε Τρώεσσι οἶομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
- 645 Ἐλθόντι' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 Ἄλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἄϊδαο περήσειν.
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἠῦδα·
 Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἰλιον ἱρήν,
 Ἄνερὸς ἀφραδίησιν ἀγανού Λαομέδοντος,
- 650 Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξιαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
 Οὐδ' ἀπέδαχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 Εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλοιο.
- 655 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
 Ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὁ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·

- Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακρῷ
 Βεβλήκειν· αἰχμὴ δὲ δίσσυστο μαιμώωσα,
 Ὅστ' ἐγὼ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυσεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἑταῖροι
 Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 665 Ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσαι, οὐδ' ἐνόησεν,
 Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλιον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
 Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 670 Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
 Μεμνήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 Ἢ ὄγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
 675 Ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὄξει χαλκῷ·
 Τῷ ἄα κατὰ πληθύν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ὄγε Κόϊραν ἐΐλεν, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
 Ἀλκανδρόν τ' Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε Πρύτανίν τε·
 Καὶ νύ κ' ἔτι πλεόνας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 680 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσης
 685 Κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον! ἔπειτά με καὶ λίποι αἰῶν
 Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
 Νουπήσις οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Εὐφρονέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν·
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 690 Ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημένος, ὄφρα τάχιστα
 Ὡσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἑταῖροι
 Εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῷ·
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλιον ὥσε θύραζε
 695 Ἰφθιμος Πελάγων ὃς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
 Αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρῆϊ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 700 Οὔτι ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
 Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 745 Ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσεται· λάζετο δ' ἔγχος
 Βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτίσεται ὄβριμοπαίτη.
 Ἥρη δὲ μύστιγι θοῶς ἐπεμαίει ἄρ' ἵππους·
 Ἀυτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ἼΩραι,
- 750 Τῆς ἐπιέτραπται μέγυς οὐραϊὸς Οἴλυμπός τε,
 Ἥμιν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἧδ' ἐπιθεῖναι
 Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρινεκίας ἔχον ἵππους·
 Εὐρον δὲ Κρονώνα θεῶν ἄτερ ἡμερον ἄλλων,
 Ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
- 755 Ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ζῆν' ἕπιον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ, ἄρει τὰδε καρτερὰ ἔργα,
 Ὀσσύτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 Μάψ, ἀτιρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἳ δὲ ἔκηλοι
- 760 Τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἰργυρότοξος Ἀπόλλων,
 Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὔτινα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
- 765 Ἄρει μὲν οἳ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
 Ἥ ἔ μάλιστα εἶωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
- 770 Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνήρ ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν,
 Ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον, ποταμῷ τε ῥέοντε,
 Ἥχι ῥοὺς Σιμόεις συμβιάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
- 775 Ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βάτην, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦαι.
- 780 Ἄλλ' ὅτε δὴ ὅ ἴκανον, ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι
 Ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 Εἰλόμενοι, λείουσι ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 Ἥ συσὶ κίπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 Ἐνθα σταῖσ' ἠῦσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
- 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκευφώνῳ,
 Ὅς τόσον ἀυδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί!

- Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλίσκετο Δίος Ἀχιλλεύς,
 Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 790 Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
 Νῦν δὲ ἕκασ πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 Ὡς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκύστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εὖρε δὲ τόγγε ἄνυκτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 Ἐλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βύλε Πάνδαρος ἰῶ.
 Ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κίμνε δὲ χεῖρα·
 Ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφῆς αἴμ' ἀπομόργνυ.
 Ἰππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε·
 800 Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα ἑοικότα γείνατο Τυδεΐς·
 Τυδεὺς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.
 Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
 Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
 805 Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον·
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὡς τοπίρος περ,
 Κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα.
 [Ρηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρῳθος ἦα.]
 Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἵσταμαι, ἦδὲ φυλάσσω,
 810 Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μίχεσθαι.
 Ἀλλὰ σευ ἦ κίματος πολυϊῖξ γυῖα δέδυκεν,
 Ἥ νύ σε που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔχγονός ἐσσι διαΐφρονος Οἰνεΐδου.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 815 Γινώσκω σε, θεά, θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο·
 Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·
 Ἀλλ' ἔτι σων μέμνημαι ἐφετμέων, ἅς ἐπέτειλας.
 Οὐ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μίχεσθαι
 820 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ἐλθῆσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὄξει χαλκῷ.
 Τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἦδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 Γινώσκω γὰρ Ἄρῃα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
 825 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τυδεΐδῃ Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Μῆτε σύγ' Ἄρῃα τόγγε δείδιθι, μῆτε τιν' ἄλλον
 Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρῳθος εἰμι.
 Ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἄρῃι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
 830 Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θούρον Ἄρῃα

- Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον
 Ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ σιεῦτι ἄγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
- 835 Ὡς φασμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὡσεὶ χαμᾶζε,
 Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.
 Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 Ἐμμεμαῦια θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιος ἄξων
 Βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεόν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
- 840 Δάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη·
 Αὐτίκ' ἐπ' Ἀρῆϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίλου ἀγλιὸν υἱόν·
 Τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· ἀτὰρ Ἀθήνη
- 845 Δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.
 Ὡς δὲ ἶδε βροτολοιογὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔϊσεν
 Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
- 850 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πρῶσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἵππων
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλέσθαι·
 Καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεῖα γλιυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὡσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
- 855 Δεύτερος αὐθ' ὠρμάτο βοῆν ἀγυθὸς Διομήδης
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζοιγγύσκετο μήτρην·
 Τῇ ῥά μιν οὔτα τυχοῖν, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψεν·
 Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
- 860 Ὅουσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκίχιλοι
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοιτες Ἄρτης.
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχιμίους τε Τρωῶάς τε,
 Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.
- Οἷη δ' ἐκ νεφῶν ἐρεβεινὴ φαίνεται ἀήρ,
 865 Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο·
 Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 Φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
- 870 Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρόειον ἐξ ὠτειλῆς,
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρωϊν τίδε καρτερὰ ἔργα,
 Αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἶμην

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

2.

Ἄλλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
 875 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
 Οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν' Ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμημέσθα ἕκαστος·
 Ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
 880 Ἄλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδέηλον·
 Ἦ νῦν Ἰυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτισε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·
 885 Ἄλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
 Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 Ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς εἶα χαλκοῖο τυπῆσιν.
 Ἴδὼν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Μῆτι μοι, ἄλλοπρὸς ἄλλε, παρεξόμενος μινύριζε·
 890 Ἐχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μίχαι τε·
 Μητρὸς τοι μένος ἔστιν αἰσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δίαμνημ' ἐπέεσσιν.
 Τῷ σ' οἴω κείνης τίδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 895 Ἄλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδέηλος,
 Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων.
 Ὡς φάτο, καὶ Παιήων' ἀνώγει ἰήσασθαι.
 900 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυρήματα φάρμακα πάσσω
 Ἰκέσασαι· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 Ὡς δ' ὅτ' ὄπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 Ἐγρὸν ἑόν· μῖλαι δ' ὦκι περιστρέφεται κυκώωντι·
 Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
 905 Τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἶματα ἔσσει·
 Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει γάλων.
 Αἱ δ' αὐτίς πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενήϊς Ἀθήνη,
 Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιῶων.

I Δ I Δ Δ Ο Σ Ζ.

Trojanorum acie in fugam inclinante, Helenus vates Hectorem hortatur, ut publicam obsecrationem Minervæ in arce habendam indicat (1 - 101). Ergo is, celeriter restituto prælio, perguit in urbem: in eo prælio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, factâ armorum permutatione, dextras jungunt (102 - 236). Hecuba et cæteræ matronæ, de Hectoris et procerum Trojanorum consilio, pepulum in ædem Minervæ inferunt, vota que pro salute patriæ nuncupant (237 - 311). Interim Hector domi desidentem Paridem objurgando in aciem reducit (312 - 368): uxorem Andromachen, in ædibus suis frustra quæsitam, tandem urbe egrediens ad portam Scæam unâ cum puero Astyanacte obviam habet, atque ultimum alloquitur (369 - 502). Mox fratrem in viâ armatus consequitur Paris (503 - 529).

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
Μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
6 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
Ψῖον Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ' ἠῦν τε μέγαν τε.
Τὸν δ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
10 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρισβῆ,
Ἄφνειός βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
15 Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδοῖ ἐπι οἴκλα ναίων.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

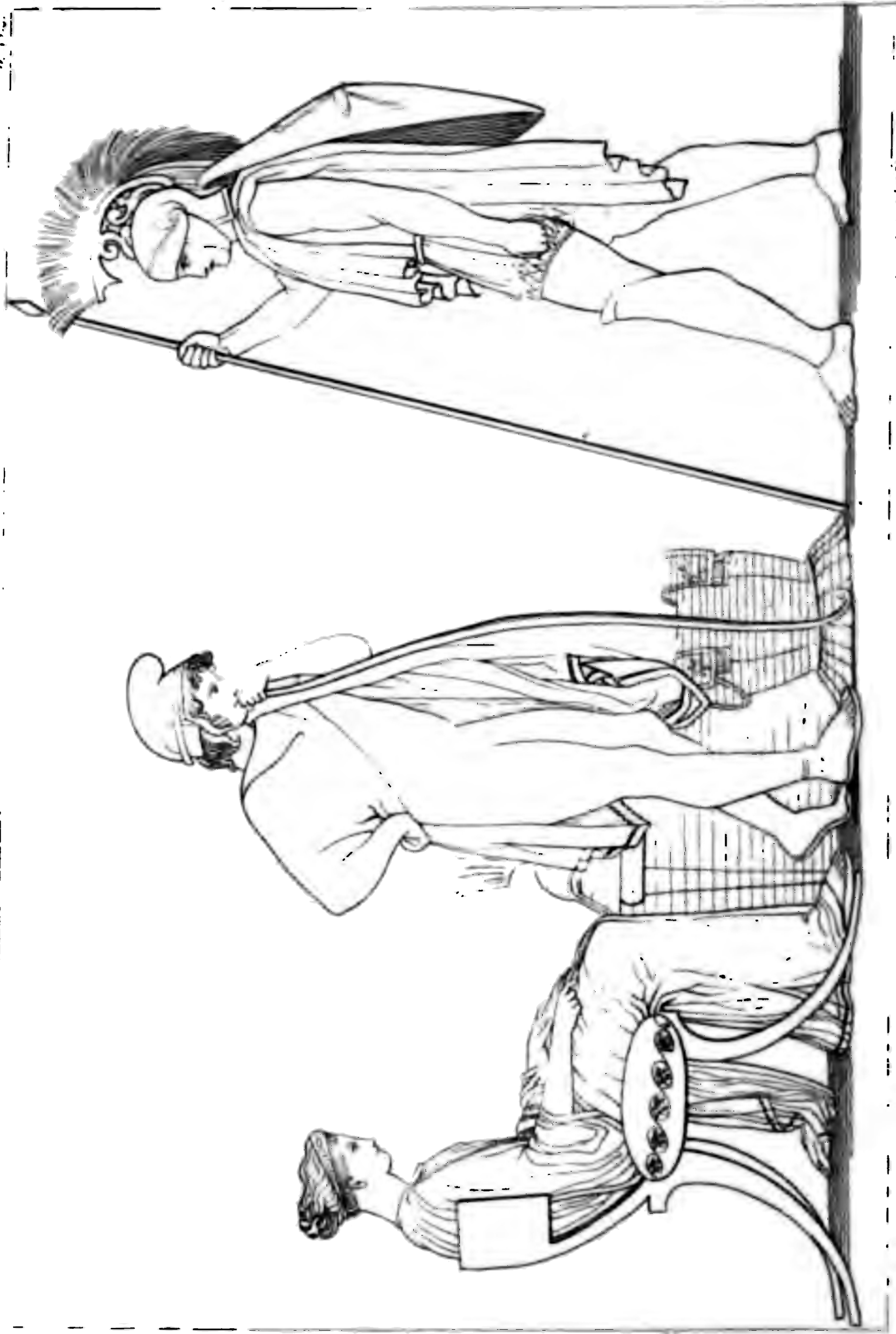
Continue

*Fair usage policy applies

HECTOR CHIDING PARIS

PL 13.

6. 322

From the narrative with an ardent look

- Ἄλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 Αὐτιόν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ἕα τόθ' ἵππων
 Ἔσκεν ὑψηλόχος· τῶ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
- 20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν·
 Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε Νύμφη
 Νηῖς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
 Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαιομέδοντος,
 Πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ·
- 25 Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὕεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 Ἥ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμίοτε γείνατο παῖδες·
 Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαιδίμα γυῖα
 Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Ἄστυαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης· ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ναῖε δὲ, Σατνιόεντος εὐχρόεῖταο παρ' ὄχθας,
- 35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρωσ
 Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν·
 Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζῶν ἔλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳιο,
 Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
- 40 Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην
 Πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 Πρηγῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· παρ δὲ οἱ ἔστη
 Ἄτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
- 45 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβῶν ἐλλίσσετο γούνων·
 Ζώγρει, Ἄτρεός υἱέ, σὺ δ' ἄξια δεῖξαι ἄποινα.
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 Χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 Τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
- 50 Εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρῖεν.
 Καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 Ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα·
- 55 Ὡ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδαι αὐτῶσ
 Ἀνδρῶν; ἢ τοι ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
 Πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 Χεῖράσ θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ

Κούρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἄμα πάντες
 60 Ἴλιου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφείου φρένας ἦρωσ,
 Αἴσιμα παρεϊπών. ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
 ἦρω' ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρείδης δὲ
 65 Λαῖξ ἐν σιήθεσι βᾶς, ἐξέσπασε μείλιον ἔγχος.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες ἄρῃος,
 Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·

70 Ἄλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
 Νεκροὺς ἄμ πεδῖον σιλήσετε τεθνηῶτας.

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες Ἰοηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι διαμέντες,

75 Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτορι εἶτε παραστάς
 Πριαμίδης Ἴλειος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·

Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτορ· ἐπεὶ πόρος ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
 Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε·

80 Στήτ' αὐτοῦ, καὶ λιὸν ἐρυκίικετε πρὸ πυλάων,
 Πάντη ἐποικόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 Φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάριμα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ', αὐθι μένοντες,
 85 Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέλγει·
 Ἴκτορ, αὐτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἶπέ δ' ἔπειτα
 Μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἧ δὲ ξυνάγουσα γεραιᾶς
 Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Οἶξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,

90 Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστιατος ἠδὲ μέγιστος
 εἶναι εἰς μέγρω, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·

Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ,
 Ἴνις, ἠκέστιας, ἱερουσέμεν, αἶ κ' ἐλείψῃ

95 Ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλίχους καὶ νήπια τέχνα,
 Αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἴλίου ἰρῆς,

Ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
 Ὅν δὴ ἐγὼ κίρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.

Οὐδ' Ἀχιλῆϊ ποῖθ' ὠδὲ γ' ἐδεΐδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,

100 Ὅν περ φασὶ θεῶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λῆν
 Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναιται μένος ἰσοφαρίζειν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 145 Τυδείδῃ μεγάθυμῃ, τίη γενεὴν ἐρεΐνεῖς ;
 Οἷη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ὕλη
 Τηλεθόωσα φύει· ἕαρος δ' ἐπιγίγνεται ὤρη·
 Ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμὲν φύει, ἡδ' ἀπολήγει.
- 150 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 Ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἴρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
- 155 Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠγορέην ἐριτεινὴν
 Ὡπασαν. αὐτὰρ οἱ Προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 Ὃς ὅ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.
- 160 Τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 Κρυπτιδίη, φιλότῃ μιγήμεναι· ἄλλὰ τὸν οὔτι
 Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, διαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 Ἡ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
- 165 Ὡς μ' ἐθέλεν φιλότῃ μιγήμεναι, οὐκ ἐθελοῦση.
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λίβεν, οἷον ἄκουσεν·
 Κτεῖναι μὲν ὅ' ἀλείπει, σεβύσσιτο γὰρ τόγε θυμῷ
 Πέμπε δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
 Γράψιας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
- 170 Δεῖξαι δ' ἠνώγειν ὧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
 Προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 Ἐννήμαρ ξείλισσε, καὶ ἐννέα βουῖς ἱέρευσε·
- 175 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφύνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι,
 Ὅ,τι ῥά οἱ γαμβροῖο πάσα Προΐτοιο φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 Πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
- 180 Πεφνέμεν — ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων·
 Πρῶσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα·
 Δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο —
 Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχῆσατο κυδαλίμοισιν·
- 185 Καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν·
 Τοτρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·

- Κρινας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 Εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
- 190 Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦῦν ἔοντα,
 Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 Δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πάσης·
 Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
- 195 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
 Ἢ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,
 Ἰσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λιοδάμειαν —
 Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς·
 Ἢ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν —
- 200 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 Ἴητοι ὁ κῆρ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἄλατο,
 Ὀν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἄλεείνων.
 Ἰσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·
- 205 Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσιήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἰππόλοχος δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
 Πέμπε δὲ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μὲγ' ἀριστοὶ
- 210 Ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ἐγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λιῶν·
- 215 Ἢ ῥά νύ μοι ξείνος πατρῷός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 Ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἴκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 Οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά.
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαιινόν,
- 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·
 Καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα
 Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν·
 Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεῖ μέσσω
- 225 Εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
 Ἐγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου.
 Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικουροὶ,
 Κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κικεῖω·
 Πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνηαι·
- 230 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν· ὄφρα καὶ οἶδε

Γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἴξαντε,

Χείρας τ' ἀλλήλων λαβείτην, καὶ πιστώσαντο.

Ἐνθ' αὐτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

235 Ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν,

Χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. —

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκασεν,

Ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θυγάτρεις,

Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε ἕτας τε,

240 Καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνωγει

Πάσας ἐξεῖης πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκασεν,

Ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

245 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες

Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.

Κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς

Δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ

250 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν —

Ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ,

Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν· ✓

Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;

255 Ἢ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἱες Ἀχαιῶν,

Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν

Ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διῦ χεῖρας ἀνασχεῖν.

Ἄλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,

Ὡς σπείσις Διῦ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

260 Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσει, αἴ κε πλήσθαι.

Ἄνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει·

Ὡς τύνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.

Τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,

265 Μή μ' ἀπογυιώσης, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.

Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διῦ λείβειν αἴθοπα οἶνον

Ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι, κελαινεφῆϊ Κρονίωνι

Δίματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.

Ἄλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης

270 Ἐρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσασα γεραίας·

Πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος

Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

Τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠὔκόμοιο,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἐγγύθει τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρη.
 Ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 Ἐγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχιν· πάροισθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 320 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 Ασπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶῃσι γυναιξίν
 Ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 325 Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῶ.
 Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 Μαρνάμενοι· σέο δ' εἴνεκ' αὕτη τε πτόλεμός τε
 Ἄστυ τόδ' ὑμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 330 Εἴ τινά που μεθιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο.
 Ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεσειδῆς·
 Ἐκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 Τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκουσον·
 335 Οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω, οὐδὲ νεμέσσει,
 Ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέυσθαι.
 Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 Ὀρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 Λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 340 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπιμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω·
 Ἦ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κηχίσεσθαι δέ σ' οἴω.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχλοῖσιν·
 Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὄκρυοέσσης,
 345 Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 Ἐνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 350 Ἄνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
 Ὃς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 Τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 Ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔξο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
 Εἴνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἴτης·
 Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 Ἄνθρώποισι πελώμεθ' αἰόδιμοι ἔσσομένοισιν.
 Τὴν δ' ἠμείβει ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

- 260 Μῆ με κάθειρ', Ἑλένη, φιλέουσα περ· οὐδέ με πείσεις,
 Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μὲγ' ἐμείο ποθὴν ἀπεύντος ἔχουσιν·
 Ἀλλὰ σύγ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 Ὡς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
- 265 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐξελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι
 Οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 Ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
- 270 Αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εἰναιετιάοντις,
 Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
 Ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφειστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἐκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
- 275 Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῶησιν ἔειπεν·
 Εἰ δ', ἄγε μοι, δμῶαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 Ἦέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Ἦ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
- 280 Τρῶαί ἐϋπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;
 Τὸν δ' αὐτ' ὄτριρὴ ταμῖη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι·
 Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
- 285 Τρῶαί ἐϋπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·
 Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 Τείρεσθαι Τρώας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἦ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 Μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
- 290 Ἦ ῥα γυνὴ ταμῖη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ,
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 Εὐτε πύλας ἴκανε, διερχόμενος μέγα ἄστνυ,
 Σκαιάς — τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε —
 Ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα.
- 295 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβῃ Ἰποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·
 Τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ.
 Ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντισ' ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῆι,
- 300 Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
 Τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

- Ἄστυάνακτ' · οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 Ἦτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ ·
 405 Ἄνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν ·
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος · οὐδ' ἐλεαίρεις
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 Σεῦ ἔσομαι · τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
 410 Πάντες ἐφορμηθέντες · ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη,
 Σεῦ ἄφαμαρτούση, χθόνα δύμεναι · οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 Ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπης,
 Ἄλλ' ἄγε — οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 415 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὐναιετιάωσαν,
 Θήβην ὑψίπυλον · κατὰ δ' ἔκτανεν Ἥετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε · σεβῆσσαντο γὰρ τόγε θυμῷ ·
 Ἄλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλίοισιν,
 Ἴδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν · περὶ δὲ πελῆϊας ἐφύτευσαν
 420 Νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἰῶ κλον ἤματι Ἄϊδος εἴσω ·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Βουσίην ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἄργεννῆς οἴεσσι.
 425 Μητέρα δ', ἢ βασιλεύεν ὑπὸ Ἰλιάκῳ ὑληέσση,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεύτεσσιν,
 Ἄψ' ὄγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα ·
 Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βῆλ' Ἄρτεμις ἰαχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἄτάρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 430 Ἦδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 Μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης, χήρην τε γυναῖκα ·
 Λαὸν δὲ σιῆσον παρ' ἐρινεόν, ἐνθα μάλιστα
 Ἄμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 435 Τρεῖς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 Ἄμφ' Ἀϊαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
 Ἴδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν ·
 Ἦ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὐ εἰδώς,
 Ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 440 Τὴν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἐκτωρ ·
 Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι · ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἶ κε, κακὸς ὤς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο ·
 Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἰσθλὸς
 445 Διεί, καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 Ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
 Καὶ Πριάμοιο καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
- 450 Ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 Οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
 Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 Ὅσσον υἱεῖ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 455 Δακρυόευσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας·
 Καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εἰούσα, πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Τπερείης,
 Πόλλ' ἀεκαζομένη, κριτερὴ δ' ἐπικεῖσεται ἀνάγκη·
 Καὶ ποτέ τις εἶπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 460 Ἐκτορος ἴδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μίχεσθαι
 Τρώων ἵπποδίαμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 Ὄς ποτέ τις ἐρεῖ· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 Χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἡμᾶρ.
- // Ἀλλὰ με τεθνήϊται χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
 465 Πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἔλκηθμοῖο πυθέσθαι.
 Ὄς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαιδίμος Ἐκτωρ.
 Ἄψ δ' ὁ πῆϊς πρὸς κόλπον εἵζοίνοιο τιθήνης
 Ἐκλίνθη ἰσχύων, πατρός φίλου ὕψιν ἀτυχθεῖς,
 Ταρβήσας χαλκὸν τ' ἰδέ λόφον ἱππιοχαίτην,
 470 Δειδὼν ἅπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας·
 Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἀντίκ' ἀτὸ κριτὸς κόρυθ' εἶλετο φαιδίμος Ἐκτωρ·
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθορὶ παμφανόωσιν·
 Ἀντίκ' ὄγ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κῦσε, πῆλέ τε χερσίν,
 475 Ἐἶπεν ἐπειξιμένος Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν·
 Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 Παιδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέε Τρώεσσιν,
 Ὄδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἴλιου ἱφὶ ἀνάσσειν·
 Καὶ ποτέ τις εἶπῃσι, πατρός δ' ὕγε πολλὸν ἀμείνων!
 480 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἐνυρε βροτόεγνα,
 Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.
 Ὄς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Παιδ' ἐόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηοῖδεῖ δέξατο κόλπῳ,
 Δακρυόεν γελίσσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 Χειρὶ τε μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμονίη, μὴ μοί τι λην ἀκχιζέτο θυμῷ!
 Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ ἄσιδι προΐαψαι·
 Μοῖρην δ' οἵτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεται ἀνδρῶν,

- Οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
 490 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε·
 Ἔργον ἐποίχουσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει,
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 495 Ἴππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει
 Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο· κινήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 Ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσισιν ἐνῶρσεν.
 500 Αἶ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἐκτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
 Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἔξουσθαι, προφυγόντα μένυς καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ Πάρις δὴ θυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 Ἄλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδου κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 505 Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστῃ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεπορθῶς.
 Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 Δεσμὸν ἀπορρήξας θεῖη πεδίλοιο κρουίνων,
 Εἰσιθῶς λοίεσθαι εὐρῆειος ποταμοῖο,
 Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 Ὡμοῖς αἴσσοιται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεπορθῶς,
 Ρίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἠθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 Ὡς υἱὸς Ἡριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
 Καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 515 Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλεν
 Στρέψουσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ εἰσῆριζε γυναικί.
 Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἴθῆϊ', ἠ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
 Δηθύνων, οὐδ' ἠλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
 520 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Δαιμόνι', οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναίσιμος εἴη,
 Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 Ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 Ἀχνηταὶ ἐν θυμῷ. ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 525 Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο.
 Ἄλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεσθ', αἷ κέ ποθι Ζεὺς
 Δῶη, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 Ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἀρχὴν ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 15 Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων,
 Ὡμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
 Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα
 20 Ἴλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,
 Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 Ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντίσθην παρὰ φηγῶ.
 Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Τίπτε σὺ δ' αὐτὸ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
 25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνήκεν;
 Ἥ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 Δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 Ἄλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη·
 Νῦν μὲν πύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα
 30 Σήμερον· ὑστερον αὐτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκμων
 Ἰλίου εὐρωσιν· ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 Ἐμὴν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡδ' ἔστω, Ἐκάργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 Ἄλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
 Τὴν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
 Ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσειται, οἰόθεν οἶος
 40 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 Οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δῖῳ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σὺνθετο θυμῷ
 45 Βουλὴν, ἧ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσιν·
 Στῆ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὸς μῆτιν ἀτάλαντε,
 Ἥ ῥα νῦ μοι τι πίθοιο; κασίγνητος δὲ τοί εἰμι·
 Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 60 Αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 Ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰσιγενετάων.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας,

- 65 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέργε φάλαγγας,
 Μέσσου δουρὸς ἐλῶν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 Καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Ἐξέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,
- 66 Φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ἄνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 Ἀσπίσι καὶ κορυθῆσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρίξ,
 Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
- 68 Τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 Ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
- 70 Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
 Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 Ἐμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
- 75 Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ.
 Ὡδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκει χαλκῶ,
 Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
- 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 Τεύχεα συλήσας, οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 Καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·
 Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσσεέλμους ἀποδώσω,
- 85 Ὅφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλληςπόντῳ·
 Καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 Νηϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 Ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
- 90 Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἐκτωρ.
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 Αἶδεσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 Ὅψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν,
- 95 Νείκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
 Ὡ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῆδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!
 Ἢ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνώς,

- Εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εἶσιν.
 Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 Ἡμενοὶ αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῖς αὐτως·
 Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αἰτὰρ ὑπερθεῖν
 Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.
 Ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῆ
 105 Ἐκτορος ἐν παλάμησιν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν·
 Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἀφραίνεις, Μενέλαε Διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ
 110 Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ·
 Μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γέ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ἐρῶντι ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 115 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξεν, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων·
 Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 Εἵπερ ἀδειῆς γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστι ἀκόρητος,
 Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησιν
 Δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
 120 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ,
 Αἴσιμα παρεϊπών· ὁ δ' ἐπέειθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·
 Ὡ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει·
 125 Ἡ κε μέγ' οἰμώξειε γέρον, ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 Ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,
 Ὃς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
 Πάντων Ἀργείων ἐρέων γεγεῆν τε τόκον τε.
 Τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντας ἀκούσαι,
 130 Πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι,
 Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω.
 Αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 Ἰβῶνι, ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω Κελεύδοντι μάχοντο
 Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 135 Φειῶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 Τοῖσι δ' Ἐρευθαλλῶν πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 Δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 140 Οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρὶ τε μακρῷ,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Δειξ' ἐνδείξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 188 Οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες, ἀπηνήναντο ἕκαστος.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
 Ὃς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 Ἴητοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·
 Ἴνῳ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 190 Τὸν μὲν παρ πόδ' Ἴον χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 Ἴε φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμός· χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 Θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα Διον.
 Ἄλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 Τύφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διῷ Κρονίωνι ἄνακτι,
 198 Σιγῆ ἔφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρωῆς γε πύθωνται·
 Ἴὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης.
 Οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν αἰκοντα δίηται,
 Οὐδέ μιν ἰδρεῖη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
 Ἐλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 200 Ἴε εἶφαθ'· οἱ δ' εὐχοντο Διῷ κρονίωνι ἄνακτι·
 Ἴωδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Λὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·
 Ἴὲ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 208 Ἴσην ἀμφοτέρωσι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
 Ἴε ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
 Αὐτίρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔυσατο τεύχη,
 Στεῖαι ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 Ὃς εἴ εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔς τε Κρονίων
 210 Θυμοβόρου ἔριδος μὲν εἰ ξυρέηκε μάχεσθαι.
 Τυῖος ἄρ' Αἴας ὤρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 Λιιδιόων βλουτροῖσι προςώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 Ἴηε μακρὰ βιβύς, κρηδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθειον εἰσορόωντες·
 218 Τρωῆας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 Ἑκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
 Ἄλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδύναι
 Ἄψ λαῶν εἰς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέυσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἦν τε πύργον,
 220 Χάλκεον, ἐπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
 Σκυτιτόμων ὄχ' ἄριστος, Ἐλῆ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 Ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἐπταβόειον,
 Ταύρον ζατρεφίων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμῶνιος Αἴας,
 228 Στῆθα μάλ' Ἑκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 Ἑκτορ' νῦν μὲν δὴ σαφὰ εἶσαι οἰόθεν οἶος,

- Οἴοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετῆασιν,
 Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 230 Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 Ἴμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 Καὶ πολέες· ἄλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 235 Μῆτι μεν, ἢ ὅτε παιδὸς ἀφαιροῦ, πειρήτιζε,
 Ἴδὲ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 Ἀζαλήην, τό μοι ἐστί ταλαύρινον πολεμίζειν·
 240 Οἶδα δ' ἐπαίξαι μῦθον ἵππων ὠκείων·
 Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖον μέλπεσθαι Ἄρηϊ.
 Ἄλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἔοντα,
 Λάθρη ὑπιπτεύσας, ἄλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.
 Ἴδρα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 245 Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 Ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὅς ὕγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε διαίξων χαλκὸς ἀτειρής·
 Ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥίνῳ σχέτο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας Διογενῆς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
 Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλείατο Κῆρα μέλαιναν.
 255 Τῷ δ' ἐκυπασσαμένῳ δολιχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω,
 Σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν,
 Ἴηυσὶ κῆπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπιδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
 Οὐδ' ἐρήρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἢ δὲ διαπρὸ
 Ἰλυθεν ἐγγεῖη, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα·
 Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκιν αἶμα.
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Ἄλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χεὶρὶ παχείῃ,
 265 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
 Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 Μίσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 Δεύτερός αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λάαν ἀείρας,
 Ἴηκ' ἐπιδινήσας, ἐπέφεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·

- 270 *Εἶσω δ' ἄσπιδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδῆ πέτρῳ·
 Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὑπτιος ἐξετανύσθη,
 Ἄσπιδ' ἐνιχριμφθείς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
 Κήρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μηδεα εἰδώς·
 Μηκίτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
 280 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 Νῦξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἰδαῖ', ἔκτορι ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 285 Αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλίσσατο πάντας ἀρίστους.
 Ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἤπερ ἂν οὔτος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 Αἴαν· ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
 Καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
 290 Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην·
 Νῦξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 Ὡς σὺ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,
 295 Σοὺς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἔασιν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Ἠριάμοιο ἄνακτος
 Τρώας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους,
 Αἶτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
 Δῶρα δ', ἄγ', ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 300 Ὅφρα τις ὦδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 Ἥ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος περὶ θυμοβόροιο,
 Ἥδ' αὐτ' ἐν φιλότῃτι διέτμαγεν ἀρθμήσαντες.
 Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 Σὺν κολεῶν τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
 305 Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαιινόν.
 Τῷ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 Ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμεία προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 310 Καί φ' ἤγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
 Αἴαντι αὐθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 Τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 315 Ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενδῖ Κρονίωνι.
 Τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 Μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 Ὡπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 320 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 Νώτοισιν δ' Αἴϊντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 Ἥρωσ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 325 Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 Ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 Πολλοὶ γὰρ τεθναῖσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρύροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 330 Ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχὰ δ' Ἄιδόςδε κατήλθον.
 Τῷ σε χρῆ πόλεμον μὲν ἄμ' ἦοι παῦσαι Ἀχαιῶν,
 Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροῦς
 Βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακίνομεν αὐτοῦς
 Τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὡς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος
 335 Οἴκαδ' ἄγῃ, ὄτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
 Ἀκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δειμομεν ὦκα
 Πύργους ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 340 Ὅσφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασιη ὁδὸς εἶη·
 Ἐκτισθῆεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 Ἥχ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐούσα,
 Μήποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 345 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θυρήσιν.
 Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἤρχ' ἀγορεύειν·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 Ὅσφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 350 Δεῦτ' ἄγειτ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ
 Δώομεν Ἀτρεΐδησιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 Ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἦμιν.
 [Ἐλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.]
 Ἴητοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνίστη
 355 Δίος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο·

- Ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτι ἔμοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 Εἰ δ' ἔτεον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 360 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Τρῳέεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 Κτήματα δ', ὅσσ' ἀγομῆν ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
 Πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴχοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι
 365 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πηλεΐδης, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
 Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῳῆες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 370 Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τοπάρως περ,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἔκαστος·
 Ἦῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Εἰπέμεν Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 375 Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκνὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσιν
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχίης, εἰσόκε νεκρούς
 Κήομεν· ὕστερον αὐτε μανησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἄμμε διακρίνη, δαίη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλιστα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
 380 [Δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·]
 Ἦῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τοὺς δ' εὔρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θερύποντας Ἄρηος,
 Νῆϊ πάρα προῖμνη Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν,
 Στάς ἐν μέσσοισιν, μετεφώρεεν ἠπύτα κήρυξ·
 385 Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἄριστῆες Παναχαιῶν,
 Ἠνώγει Πηλεΐδης τε καὶ ἄλλοι Τρῳῆες ἀγανόη,
 Εἰπεῖν, αἴ κέ περ ἔμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 Κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλεξανδρος κολληῆς ἐνὶ νηυσὶν
 390 Ἠγάγετο Τροίηνδ' — ὡς πρὶν ὠφέλλ' ἀπολέσθαι! —
 Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴχοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 Κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὐ φησιν δοῖσιν· ἢ μὴν Τρῳαῖές γε κέλονται.
 Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειον εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
 395 Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχίης, εἰσόκε νεκρούς
 Κήομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἄμμε διακρίνη, δαίη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ὡς οἳ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί. —
 Οἳ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῆ,
 Θεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 445 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 Οὐχ ὄραάς, ὅτι δ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 450 Ἰλίουσιαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτύς ἑκατόμβας; Ἣ
 Τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
 Τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅτ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ἴφρῳ λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 455 Ὡ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες!
 Ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 Ὅς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 Σὺν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
 Ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 460 Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Τεῖχος ἀναθήξαις, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
 Λύτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 Ὡς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
 Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγέρευνον. —
 465 Δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν·
 Βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
 Πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνήος,
 Τὸν ῥ' ἔτεχ' Ἐπιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 470 Χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 Ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ,
 Ἄλλοι δὲ ῥίνοϊς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,
 475 Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλασσαν.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαίνυντο, Τρωῆες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι.
 Παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 480 Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέρον, οὐδέ τις ἔτλη
 Πρὶν πιεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὑπνου δῶρον ἔλοντο.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Θ.

Deos ad concilium vocatos vetat Jupiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1-52). Inde prospicit mane dubiâ victoriâ pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis, dejectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53-77). Iis, usque ad munimenta compulsis, adiutorem Neptunum Juno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Jovem ostentum significat (78-250). Jam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Trojanos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251-334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Juno et Minerva auxiliû ferendî causâ Trojam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Jupiter per Irin rejicit (335-437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri objurgatione incessit, Achivis etiam majores clades in crastinum diem minatur (438-484). Finitâ ob noctem dimicatione, habitâque concione, Trojani victores in ipso prælii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem præcludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485-565).

Κ ό λ ο ς μά χ η .

- ¹ Ἡὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῆν ποιήσατο τερπικέραυτος
² Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.
Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
³ Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θάιναι,
⁴ Ὅφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Μῆτε τις οὖν θήλεια θεὸς τύγε, μήτε τις ἄρσῃ
Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἀινεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
⁵ Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
⁶ Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Λαυαοῖσιν,
Πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·

- Ἦ μιν ἔλων ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 Τῆλε μάλ', ἤχι βάρθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον ·
- 15 Ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 Τόσσον ἔνερθ' Ἄϊδεω, ὅσον οὐρανός ἐστι ἀπὸ γαίης ·
 Γνώσεται ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 Εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες ·
 Σειρῆν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
- 20 Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, παῦσαι τε θέαιναι
 Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίοινας
 Ζῆν', ὑπατον μῆστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ ·
- 25 Σειρῆν μὲν κεν ἐπεῖτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
 Δησαίμην · τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 Τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ' · οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι · μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
- 30 Ὅψε δὲ δὴ μετέειπε θεῖε γλαυκῶπις Ἀθήνη ·
 Ὡ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρειόντων,
 Εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν ·
 Ἄλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
- 35 Ἄλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις ·
 Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς ·
 Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος · οὐ νύ τι θυμῷ
- 40 Πρόφρονι μυθήομοι · ἐθέλω δέ τοι ἠπιος εἶναι.
 Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειο χαλκόποδ' ἵππω,
 Ὡκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε ·
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ' γέγνετο δ' ἱμάσθλην
 Χρυσείην, εὐτυχτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
- 45 Μάστιξεν δ' ἐλάαν · τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 Μεσσηγύς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἱκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον, ἔνθα δὲ οἳ τέμενος, βωμός τε θυήεις ·
 Ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τέ,
- 50 Λύσας ἐξ ὀρέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὴν ἔχευεν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο, κύδει γαίαν,
 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Οἳ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
- 55 Τρώες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τυδείδης δ', αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·
 100 Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ γέρον, ἢ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί·
 Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
 Ἦπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδείες δέ τοι ἵπποι·
 105 Ἄλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι,
 Οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 Κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβουσθαι,
 Οὐς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρε φόβοιο.
 Τούτω μὲν θεράποντες κομείτων· τῶδε δὲ νῶϊ
 110 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 Εἴσεται, ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμησιν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθυσε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντες κομείτην
 Ἰφθίμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνων·
 115 Τῶ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην·
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 Μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γέγοντο.
 Τοῦ δ' ἰθύς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
 120 Τῖον ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἰνιοπῆα,
 Ἴππων ἠνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὐθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 125 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' εἶπε δὴν
 Ἴππω δευέσθην σημάιτορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
 Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τοθ' ἵππων
 Ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δὲ οἱ ἠνία χερσίν.
 130 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο·
 Καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ ἴλιον, ἦντε ἄρνες,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Βροντήσας δ' ἄρα δεινόν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 Καδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἤκε χαμᾶζε·
 135 Δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεείου καιομένοιο·
 Τῶ δ' ἵππω δέισαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα·
 Δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Τυδείδη, ἄγε δ' αὐτε, φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 140 Ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλήκη;
 Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,

- Σήμερον ἤϊστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἶψ' ἐθέλῃσιν,
 Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 145 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἄλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἵκετο νῆας.
 150 Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών!
 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Ἰερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες!
 Εἶπερ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 Ἄλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 155 Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων, ἀσπιστάων,
 Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροῦς παρακοίτας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
 Αὐτίς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
 Ἥχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 160 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τυδείδη, πέρι μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 Ἐδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλελοῖς δεπάεσσιν·
 Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 Ἐρῆε, κακὴ γλήνη! ἐπεὶ οὐκ, εἰζαντος ἐμεῖο,
 165 Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναῖκας
 Ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
 Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 Ἴππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Τρεῖς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 170 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων κτύπε μητίετα Ζεὺς,
 Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 Ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 175 Γινώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
 Νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 Νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
 Ἀβλήχρ', οὐδενόςωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·
 Ἴπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὄρουκτῆν.
 180 Ἄλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσι γένωμαι,
 Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,
 Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.
 [Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.]
 Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

- 185 *Ξάνθε τε καὶ σὺ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Δάμπε τε δια,
 Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἄνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἐμὴν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 [Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.]*
- 190 *Ἦ ἐμοὶ ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
 Ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται, αἴ κε λάβωμεν
 Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἴκει,
 Πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν·
 Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιῖν Διομήδεος ἵπποδάμοιο*
- 195 *Δαιδύλεον θώρηκα, τὸν Ἴφαιστος κάμε τεύχων.
 Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 Αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.*
*Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. — Νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη,
 Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·*
- 200 *Καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ἠΰδα·
 ὦ πόποι, ἔγνοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ
 Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός·
 Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλλάκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν
 Μολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.*
- 205 *Εἶπερ γίγ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 Ν', αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῆ·
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων
 Ἥρη ἀπτοεπέες, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!*
- 210 *Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 Ἰλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων*
- 215 *Ἐλλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλατος Ἄρηι
 Ἐκτωρ Ἰφιαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 Καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἵσας,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θεῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 Αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.*
- 220 *Βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ,
 Ἦ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε·
 [Ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 225 Ἦ ῥ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας
 Εἵρυσαν, ἠγορήῃ πίσυνοι καὶ κάρτει χειρῶν·]
 Ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Αὐτὰρ ὁ αὐτίς ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δυσκεν
 Εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαιινῶ.

Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὀρμενον ἠδ' Ὀφελέστην,
 276 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
 Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.

[Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ]

Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ αἰδρωῶν Ἀγαμέμνων,
 Τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 280 Σιῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Τεῦκρε, φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
 Πατρὶ τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 Καὶ σε, νόθον περ ἑόντα, κομίσσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 285 Τὸν, καὶ τηλόθ' ἑόντα, εὐκλείης ἐπίβησον.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Αἶ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη,
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 290 Ἴη τρίποδ', ἠὲ δῖω ἵπποις αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἴη γυναῖχ', ἠὲ κέν τοι ὄμιον λέχος εἰσαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδη κύνιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 Ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὄση δύναμις γε πάρεστιν,
 295 Παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἰλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,
 Ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.

Ὅκτι δὴ προέηκε τανυγλώχινας οἰστούς,
 Πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν Ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
 Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητηῆρα.

300 Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
 Ἐκτορος ἀντικρῦ, βαλέειν δὲ ἐῖετο θυμός. —
 Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 Τῖον εὖν Πριάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ·

Τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 305 Καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῆσιν.
 Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ,
 Καρπῶ βριθομένη νοτιῆσί τε εἰαρινῆσιν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμνησε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
 310 Ἐκτορος ἀντικρῦ, βαλέειν δὲ ἐῖετο θυμός.

Ἄλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 Ἄλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
 Ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν·

- Ἦριπα δ' ἐξ ὀρέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 315 Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου·
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα,
 Ἴππων ἠνί' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 320 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ·
 Βῆ δ' ἰθύς Τεύκρου, βαλέειν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 Ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οὔιστόν,
 Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἐκτωρ
 325 Αὐερύοντα, πιρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει
 Αὐχένα τε στῆθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθοι ὀκρῖόνετι·
 Ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῶ·
 Στῆ δὲ γνύξ ἐριπῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεσόντος,
 Ἀλλὰ θεῶν περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήρηες ἑταῖροι,
 Μηκιστεῖς, Ἰχίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 Νῆας ἐπι γλαφυρῆς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 335 Ἄψ δ' αὐτῖς Τρῶεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν·
 Οἱ δ' ἰθύς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοιισι κίε, σθένει βλεμεαίνων.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἢ ἔλεοντος
 Ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 340 Ἰσχία τε γλουτοὺς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει·
 Ὡς Ἐκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρῶων ὑπὸ χερσίν·
 345 Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
 Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
 350 Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
 Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ·
 Οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 355 Ἄνδρὸς ἐνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μάλινεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεᾶ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 260 Ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν,
 Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
 Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 Ἦτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 265 Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
 Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤϊδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
 Εὐτὲ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προὔπεμψεν,
 Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο·
 Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 270 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλὰς,
 Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 Δισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 Ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκῶπιδα εἶπη.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 275 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιοόχοιο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 Γηθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 Ἥ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 280 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεᾶ λευκώλενος Ἥρη·
 Ἥ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεᾶ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιοόχοιο,
 285 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῆ ποιήσατο καὶ κάμει χερσὶν·
 Ἥ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 Ἔς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο· λάξετο δ' ἔγχος
 290 Βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτίσσειται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάλιστα θοῶς ἐπεμαίει ἄρ' ἵππους·
 Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠρεῖ,
 Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 295 Ἥ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
 Τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χαίσασθ' ἔρ' αἰνῶς·
 Ἴριον δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελείουσαν·
 Βάσκη' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἀντην

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

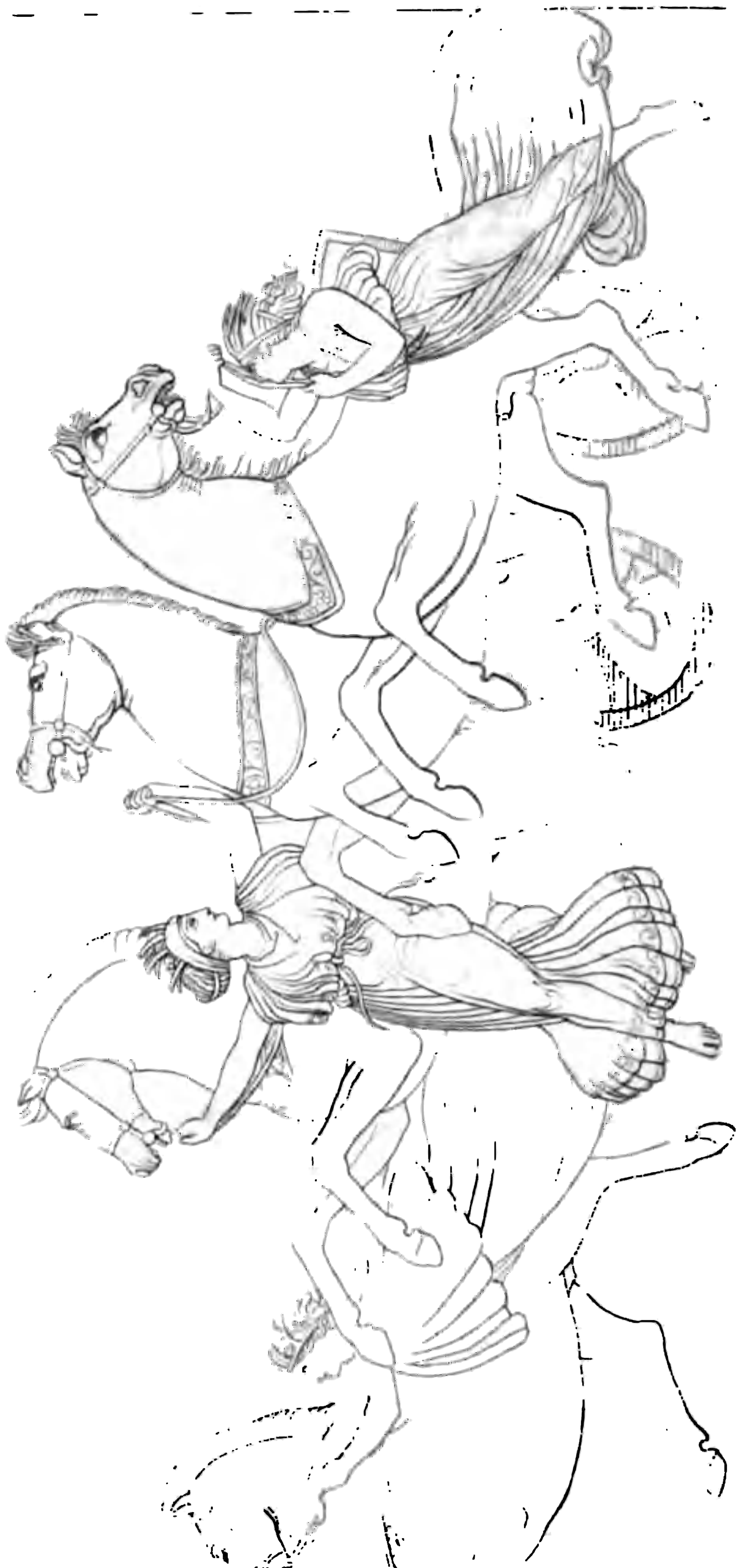
Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

THE HOURS TAKING THE HORSES FROM JUNO'S CAR

The Hours unhosed them 98 1896

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἔξετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πειλεμίζετ' Ὀλυμπος.
 Αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 445 Ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
 Αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 Οὐ μὲν θην κάμειτόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ὀλλῦσαι Τρώας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 450 Πάντως, οἶον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
 Οὐκ ἄν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
 Σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 455 Οὐκ ἄν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντες κεραυνῶ,
 Ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 Πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 Ἴητοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,
 460 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 Ἄλλ' ἔμπης Δαναῶν ὑλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 465 Οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 [Ἄλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 470 Ἡοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
 Ὀψεαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὴν στρατὸν αἰχμητῶν.
 (Ὡ γὰρ πρὶν πόλεμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἐκτωρ,
 Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα.
 475 [Ἴηματι τῷ, ὅτ' ἄν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,
 Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]
 Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 Χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νεῖατα πείραθ' ἴκηαι
 Γαῖης καὶ πόντιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 480 Ἴημενον οὔτ' ἀυγῆς Ἰπερόνος Ἡελίοιο
 Τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι, βυθὺς δὲ τε Τάρταρος ἀμφὶς·
 Οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε
 Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σείο κύντερον ἄλλο.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 485 Ἐν δ' ἔπεισ' Ὠκεανῶ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,

- Ἐλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' αἰέκουσιν ἔδν φάος· ἀντάρ Ἀχαιοῖς
 Ἀσπασίη, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νύξ ἔρεβεννή.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 490 Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνετο χῶρος.
 Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
 Τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 Ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 495 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θεῆε πόρκης·
 Τῷ ὄγ' ἐρυσάμενος ἔπευ Τρώεσσι μετηύδα·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 Νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοῦς,
 Ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 500 Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ὀηγμῖνι θαλάσσης. ✕
 Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 Λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, πυρὰ δὲ σφισι βιάλλετ' ἔδωδῆν·
 505 Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόους καὶ ἵφια μῆλα
 Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονι οἰνίζεσθε,
 Σίτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
 Ὡς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
 Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκη·
 510 Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Φεύγειν ὀρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Μὴ μὰν ἄσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι·
 Ἄλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 Βλήμενος ἦ ἰῶ, ἦ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 515 Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος,
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
 Λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 520 Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκύστη
 Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
 Ὡδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 Μῦθος δ', ὅς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημίνος ἔστω·
 525 Τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 Εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν,
 Ἐξελάαν ἐνθίειδε κύνας Κηρессиφορήτους.
 [Οὓς Κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]

- Ἄλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμῶν αὐτούς·
 630 Πρωῖ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 Εἴσομαι, εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 Πῦρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 Χαλκῶ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 635 Αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
 Μείνη ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
 Κείσεται οὔτηθεις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 Ἥλιου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
 Εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα,
 640 Τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 Ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 645 Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Κυρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 Σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 [Ἐρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσις ἑκατόμβις.
 Κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
 650 Ἰδεῖαν· Τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκιρες δατέοντο,
 Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπίχθετο Ἴλιος ἰρή,
 Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.]
 Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
 Εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
 655 Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
 Φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 [Ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι,
 Καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερρύγη ἄσπετος αἰθήρ,]
 Πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα· γέγηθε δὲ τε φρένα ποιμήν·
 660 Τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
 Τρώων καιόντων, πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
 Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἑκάστῳ
 Εἶατο πεντήκοντα, σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἴπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 665 Ἐσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἥῳ μίμνον,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἄν δ' Ἀγαμέμνων
 Ἴστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
 15 Ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὄνοφερὸν χέει ὕδωρ·
 Ὡς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη·
 Σχέτλιος, ὅς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 20 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 Δυσκλέα ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 Οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 Ὅς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 25 Ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπῶ, πειθώμεθα πάντες·
 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρουάγυιαν.
 Ὡς ἔφαθ' ἱ οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
 30 Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν·
 Ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτρεϊδῆ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 Ἥ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μήτι χολωθῆς.
 Ἀκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
 35 Φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα·
 Ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 Σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 Ἀκὴν δ' οὔτοι δῶκεν, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 Δαιμόνι', οὔτω που μάλα ἔλπει υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις·
 Εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι,
 Ἐρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
 Ἔστι' αἱ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλά.
 45 Ἄλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμων
 Ἴλίου εὐρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
 50 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππῶτα Νέστωρ·
 Τυδεΐδῆ, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερός ἐσσι,
 Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος·
 55 Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσοι Ἀχαιοί,

- Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων.
 Ἡ μὴν καὶ νῆος ἐσσί, ἐμὸς δὲ καὶ παῖς εἴης
 Ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 60 Ἄλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 Ἐξείπω, καὶ πάντα διῶξομαι· οὐδὲ κέ τις μοι
 Μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
 65 Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 Λεξάσθων παρά τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 70 Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές.
 Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 Ἡμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 Πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίῃ· πολέεσι δ' ἀνάσσεις.
 Πολλῶν δ' ἀγροσμένων, τῷ πείσεις, ὃς κεν ἀρίστην
 75 Βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 Ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 Καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἄν τάδε γηθήσειεν;
 Νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρρύϊσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπίθοντο.
 80 Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
 Ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 Ἢδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱᾶς Ἄρης,
 Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,
 Ἢδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα διον.
 85 Ἐπι' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἕκατὸν δὲ ἕκαστω
 Κούροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 Καδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 Ἐνθα δὲ πῦρ κήνντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος.
 Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 90 Ἐς κλισίην, παρά δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
 Οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 95 Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· γούνεκα πολλῶν
 Λαῶν ἐσσί ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλισεν

- Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.
 100 Τῷ σε χρή πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακούσαι,
 Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτι ἄν τινα θυμὸς ἀνώγη
 Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται, ὅ,τι κεν ἄρχῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσαι,
 105 Οἶον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
 Ἐξέτι τοῦ ὅτε, Διογενὲς, Βρισηίδα κούρην
 Χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας·
 Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 Πόλλ' ἀπεμυθεύομην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 110 Εἶξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 Ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Φραζώμεσθ', ὡς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
 Δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 115 ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
 Ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι! ἀντί νυ πολλῶν
 Δαῶν ἐστὶν ἀνήρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
 Ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
 120 Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι ἄποινα.
 Ἐμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω·
 Ἐπι' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 Αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 Πηγοῦς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσὺν ἄροντο.
 125 Οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνήρ, ὃ τούσσα γένοιτο,
 Οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 Δώσω δ' ἐπιὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἕς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 130 Ἐξελόμην, αἷ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότε ἀπηύρωσεν,
 Κούρην Βρισηῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμοῦμαι,
 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 Ἥ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 135 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δὲ κεν αὖτε
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω ἄλαπάξαι,
 Νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
 Εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 140 Αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 Εἰ δὲ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐθαρ ἀρούρης

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

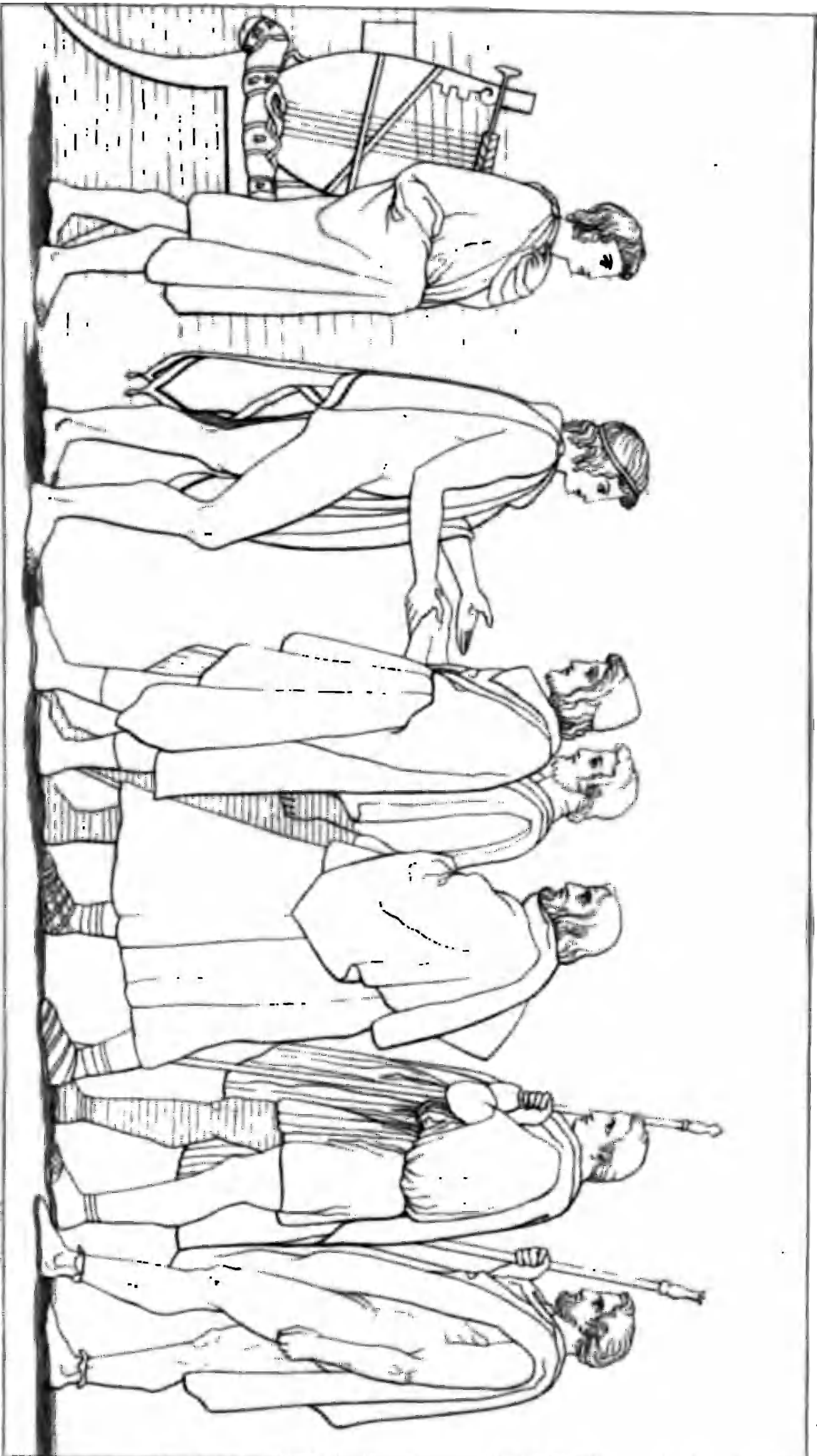
Continue

*Fair usage policy applies

- 185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τῆ κλισίας καὶ νῆας ἐκέσθην
 Τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγυίῃ,
 Καλῆ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἥπειωνος ὀλέσσας·
 Τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
- 190 Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ,
 Λέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν αἰδῶν.
 Τῷ δὲ βῆτην προτέρω, ἤγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος, ἔνθα θάασεν.
- 195 Ὡς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
 Τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον! ἦ τι μάλα χρεώ
 Οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔστον.
 Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
- 200 Εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·
 Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μεινοιτίου υἱέ, καθίστα·
 Ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπυς δ' ἔντυνον ἐκάστω.
 Οἱ γὰρ φίλτατοὶ ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
- 205 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεΐθεθ' ἑταίρῳ.
 Αὐτὰρ ὄγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀνγῆ,
 Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἶος καὶ πλότος αἰγός,
 Ἐν δὲ σὺνὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆ.
 Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
- 210 Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν·
 Πῦρ δὲ Μεινοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 Ἀνθρακιῆν στορέσας, ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσεν·
 Πάσσε δ' ἄλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
- 215 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλῶν ἐπένειμε τραπέζῃ,
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσεύος θείοιο,
 Τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
- 220 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 Οἱ δ' ἐπ' ἰνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλλῆα·
- 225 Χαῖρ', Ἀχιλεῦ! δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
 Ἡμῖν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 Ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ

THE EMBASSY TO ACHILLES

From the Iliad

THE ILLUSTRATION IS BY THE ARTIST

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Λεσβίδας, ἄς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 Ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσειται, ἣν τότε ἀπηύρα
 Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμεῖται,
 215 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἣδὲ μιγῆναι,
 Ἥ θεμῖς ἐστίν, ἄναξ, ἣτε ἀνδρῶν ἣτε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 Νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
 220 Εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναικᾶς εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Δί κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 Γαμβρός κεν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 225 Ὃς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δὲ οἱ εἰσι θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαιοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 Τῶν ἣν κ' ἐθέλῃσθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγασθαι
 Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 230 Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις ἐῆ ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 Ἐπιτὰ δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν ποιήεσσαν,
 Φηράς τε ζαθείας ἣδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 Καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 235 Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 Ἐν δ' ἄνδρες ναλοῦσι πολύρρηγες, πολυβοῦται,
 Οἳ κέ σε δωτίνησι, θεὸν ὧς, τιμήσουσιν,
 Καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θεμιστας.
 Ταῦτά κέ τοι τελέσειε, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 240 Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόφι μᾶλλον,
 Αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε, θεὸν ὧς,
 Τίσουσ'· ἣ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 Νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι,
 245 Λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὔτινά φησιν ὁμοῖον
 Οἳ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 250 Ἥπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὧς τετελεσμένον ἔσται·
 Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν,
 Ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπη.

- Ἄντ'αρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα ·
 315 Οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 Οὐτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 Μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι ·
 Ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ ἡμὲν κακός, ἡδὲ καὶ ἐσθλός ·
 320 Κάτθαν' ὁμῶς ὅ,τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ,τε πολλὰ ἐοργῶς.
 Οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγος θυμῶ,
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολέμιζεις.
 Ὡς δ' ὄρνις ἀπιῆσι νεοσσοῖσι προφέρησιν
 Μάστακ', ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει ἀντῆ·
 325 Ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνους νύκτας ἴαυον,
 Ἦματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 Ἀνδράσι μαρνάμενος ὄρων ἔνεκα σφετεράων.
 Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 Πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον ·
 330 Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσιν,
 Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν·
 Ἄλλα δ' ἄριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν ·
 335 Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιοῖν
 Εἶλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρῆα· τῆ παριαύων
 Τερπέσθω, τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν ·
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠὔκόμοιο;
 340 Ἦ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 Τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδετα· Ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
 Ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ' εὐσαν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἶλετο, καὶ μ' ἀπάτησεν,
 345 Μὴ μευ πειράτω, εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει.
 Ἄλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 Φραζέσθω, νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.
 Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 350 Εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
 Ἄλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνιο
 Ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 Ἄλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκωνεν·
 355 Ἐνθα ποιεῖ οἶον ἔμιμνε, μόγις δὲ μευ ἔκφυγεν ὄρμην.
 Νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίφ,

- Ἀὔριον ἱρὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 Νηήσας εὐ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προειρύνσω,
 Ὀψεται, ἣν ἐθέλῃσθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 360 Ἴρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας
 Νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 Εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 Ἡματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 Ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρῳων·
 365 Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσοῦν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 Ἴδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολὺν τε σίδηρον
 Ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 Ἀὐτίς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης. — τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 370 Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
 Εἰ τίνα που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἔξαπατήσειν,
 Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμέτος! — οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 Τειλαίη, κύνεός περ ἑὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 Οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
 375 Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτίς
 Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ! ἀλλὰ ἔκηλος
 Ἐρῳέτω· ἐκ γὰρ εὐ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴση·
 Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 380 Ὅσσα τέ οἱ γῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
 Αἶθ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην
 Ἄνῆρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 Οὐδέ κεν ὡς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 Πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο·
 Οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,
 390 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,
 Οὐδέ μιν ὡς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλίσσῳ,
 Ὅστις οἶ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 Ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμίσσεται αὐτός.
 395 Πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 Κοῦραι ἀριστήων, οἵτε πτολίεθρα φύονται·
 Τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 Ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
 Γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκνῦϊαν ἄκοιτιν,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Μύθων τε ρητῆρ' ἔμεναι, πρηκτιῆρά τε ἔργων.
 Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 445 Λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός,
 Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἠβώοντα,
 Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 Ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο·
 450 Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 Μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
 Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἷσθεις,
 Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννῦς,
 455 Μῆποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν,
 Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
 Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξεϊ χαλκῷ·
 Ἄλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὃς ἔ' ἐνὶ θυμῷ
 460 Δῆμου θῆκε φάτιν καὶ ὄνειδεα πύλλ' ἀνθρώπων·
 Ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 Ἐνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύει' ἐν φρεσὶ θυμός,
 Πατρὸς χωομένοιο, κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 Ἢ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔοντες
 465 Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν.
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 Ἐσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γεροντος.
 470 Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἔαυον·
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 475 Καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θυράς πυκινῶς ἀραρυίας
 Ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 Ῥεῖα, λαθῶν φύλακὰς τ' ἀνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
 Φεύγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 480 Ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 Καί με φίλησ', ὡσεὶ τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 Μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν·
 Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 Ναῖον δ' ἑξακτιῆν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 485 Καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἄπισκέλ' Ἀχιλλεῦ,

- Ἐκ θυμοῦ φίλων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεισκες ἄμ' ἄλλω
 Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 Πρὶν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσσας,
 Ὅψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών·
 490 Πολλάκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 Οἴνου, ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 Ὡς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 495 Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
 Ἄλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρῆ
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 ✕ Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε. ✕
 Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν,
 500 Λοιβῆ τε κνίσση τε, παρατρωπῶσ' ἀνθρώποι
 Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἡμάρτη.
 Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
 Χωλαί τε ῥυσαί τε, παραβλώπες τ' ὄφθαλμῶ·
 Αἰ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλίγουσι κιοῦσαι.
 505 Ἡ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος· οὐνεκα πάσας
 Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
 Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἰ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 Ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 Τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
 510 Ὅς δὲ κ' ἀνήνηται, καὶ τε στερεῶς ἀποσίπη,
 Λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
 Τῷ Ἄτην ἄμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 Ἄλλ', Ἀχιλλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 Τιμὴν, ἣτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτι νόον ἐσθλῶν.
 515 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζου
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
 Οὐκ ἄν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορῥίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 Νῦν δ' ἄμα τ' ἀντίκα πολλὰ διδοί, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 520 Ἄνδρας δὲ λίσσισθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους,
 Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἷτε σοὶ αὐτῷ
 Φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,
 Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.]
 Οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 525 Ἡρώων, ὅτε κεν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·
 Δωρητοὶ τε πέλοντο, παράρρητοί τ' ἐπέεσσιν.
 Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοιτιν.

- Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 530 Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
 Κουρήτες δέ, διαπραθῆειν μεμαῶτες Ἄρτη.
 Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,
 Χωσαμένη, ὃ οἱ οὔτι θαλίσια γουτῶ ἀλωῆς
 535 Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας·
 Οἷη δ' οὐκ ἔρφεξε Διὸς κοῖρη μεγάλοιο,
 Ἥ λάθεται, ἧ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῶ.
 Ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, Ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἔπι χλούνην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
 540 Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωτῆν·
 Πολλὰ δ' ὄγε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ,
 Αὐτῆσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 545 Καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 Τούσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 Ἢ δ' ἀμφ' αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήγ,
 Ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λιχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 Ὅφρα μὲν οὖν Μελέαγρος Ἀρτήφιλος πολέμιζεν,
 Τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύναντο
 Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἑόντες.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων·
 555 Ἴητοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
 Κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 Κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίης,
 Ἰδεῶ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένει' ἀνδρῶν
 Τῶν τότε — καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 560 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
 Τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 Μήτηρ, Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
 Κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων —
 565 Τῇ ὄγε παρατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσαν,
 Ἐξ ἀρείων μητρὸς κεχολωμένος, ἧ ῥα θεοῖσιν
 Πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτιο φόνοιο·
 Πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα,
 Κικλήσκουσ' Αἶδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 570 Πρόχνη καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐριννύς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 618 Καλόν τοι σὺν ἔμοι τὸν κήδων, ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ
 Ἴσον ἔμοι βασιλευε, καὶ ἡμισυ μίτροο τιμῆς.
 Οὔτοι δ' ἀγγελίουςι, σὺ δ' αὐτόθι λίξο μένων
 Εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 Φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μάνωμεν.
 620 Ἢ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε σιωπῇ,
 Φοίνικι στορίσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Δίας
 Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 625 Ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκῆει μύθοιο τελευτῇ
 Τῆδ' ἔγ' ὄδῳ κρανεῖσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 Χρῆ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἔοντα,
 Οἳ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν·
 630 Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
 Τῆς, ἢ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίλομεν ἔξοχον ἄλλων·
 Νηλῆς! — καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 Ποινὴν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πύλλ' ἀποτίσας·
 635 Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 Ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ' ἄλληκτιόν τε κακόν τε
 Θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 Οἴης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὶσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν,
 640 Αἰδεσσαὶ δὲ μέλαθρον· ὑπαιρόφιοι δὲ τοί εἰμεν
 Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δὲ τοι ἔξοχον ἄλλων
 Κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αἴαν Διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 645 Πάντα τί μοι κατὰ θυμόν εἰσω μυθήσασθαι·
 Ἄλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅππότε' ἐκείνων
 Μνήσομαι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 Ἄλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 650 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
 Πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 Κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 Ἄμφι δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 655 Ἐκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης σχήσεσθαι ὄτω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.

- Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶησι κέλευσεν,
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λίχος ὅτι τάχιστα.
 660 Αἶ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λίχος, ὡς ἐκέλευσεν,
 Κῶεά τε φῆγός τε, λῆνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
 Ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ Ἡῶ διαν ἔμιμνεν.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρης.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρις εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε Διὸς Ἀχιλλεύς,
 Σκῦρον ἐλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 670 Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν
 Δειδέχαιτ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·
 Ἥ ῥ' ἐθέλει νήεσσι ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
 675 Ἥ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας Διὸς Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
 680 Αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
 Ὅπως κεν νῆάς τε σῶῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Αὐτός δ' ἠπεύλησεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 Νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
 685 Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 Χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τέθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 Ὡς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἶπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 690 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὡς γὰρ ἀνώγει,
 Ὅφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 Αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 [Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.]
 695 Δὴν δ' ἀνεῶ ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 Ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
 Μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 700 Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγενορήσιν ἐνήκας.

Ἄλλ' ἦτοι κείνον μὲν εἴσομεν, ἢ κεν ἴησιν,
 ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγη, καὶ θεὸς ὄρη.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 706 Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ φοδοδάκτυλος Ἥως,
 Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
 Ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
 710 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
 Ἐνθα δὲ κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλαντο.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 15 Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προφελύμνους ἔλκετο χαίτας
 Ἐπόθ' ἔοντι Διῖ· μέγα δ' ἔστνε κυδάλιμον κῆρ.
 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτύναιτο,
 20 Ἦτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 Ὅρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέλδιλα·
 Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 Αἶθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκῆς· εἴλετο δ' ἔγχος·
 25 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 Ἴπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μήτι πάθοισιν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἴνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρῆν
 Ἠλυθὸν ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 Παρδαλήη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
 30 Ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
 Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείη.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀνυτήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦρασε, θεὸς δ' ὡς τέτετο δήμῳ.
 Τὸν δ' εὐρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά,
 35 Νῆϊ πάρα πρῦμνη· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθῶν.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' οὕτως, ἦθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἑταίρων
 Ὀτρύνεις Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπομειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, Διοτρεφῆς ὦ Μενέλαε,
 Κερδαλέης, ἣτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σωΐση
 45 Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
 Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
 Ἄνδρ' ἕνα τοσσαῦδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 Ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρῶεξε, Διῖ φίλος, υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 50 Αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο.
 Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
 Δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσαι' Ἀχαιοῦς.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
 Ἐρίμφα θεῶν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διον
 55 Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· αἶψ' ἐθέλησιν
 Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
 Κεῖνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς

- Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἴδομνηῆος ὀπάων,
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπιετράπομέν γε μάλιστα.
- 60 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
 Αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδευγμένος εἰσόκεν ἔλθης,
 Ἦε θεῶ μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- 65 Αὐθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν
 Ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 Φθέγγεο δ', ἧ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
- 70 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.
 Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ εἰς ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 Τὸν δ' εὖρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ,
- 75 Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 Ἄσπις καὶ δύο δοῦρε, φαινή τε τρυφάλεια.
 Πὰρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ὣς ἔ' ὁ γεραῖος
 Ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
 Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρπε γῆραι λυγρῷ.
- 80 Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεΐνετο μύθῳ·
 Τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
 Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσί βροτοὶ ἄλλοι;
 [Ἦέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἧ τιν' ἑταίρων;]
- 85 Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτει δέ σε χρεώ;
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ὡ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῇ
- 90 Ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 Ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 Δινῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 Ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
 Σιτηθείων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
- 95 Ἀλλ' εἴ τι δραινείς, ἐπεὶ οὐδὲ σέγ' ὕπνος ἱκάνει·
 Λεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
 Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
- 100 Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶαται· οὐδέ τι ἴδμεν,

- Μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Οὐ θῆν Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 105 Ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται ἄλλὰ μιν οἶω
 Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψη φίλον ἦτορ.
 Σοὶ δὲ μάλ' ἔσομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 Ἡμῖν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα,
 110 Ἡδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.
 Ἄλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα·
 Τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 Ἄλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 115 Νεικέσω — εἶπερ μοι νεμεσήσεαι — οὐδ' ἐπικεύσω,
 Ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστηῆας πονέεσθαι
 Λισσόμενος· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 120 Ὡ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
 Πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 Οὔτ' ὄκνω εἶκον, οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
 Ἄλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμῆν.
 Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καὶ μοι ἐπίστη.
 125 Τὸν μὲν ἐγὼ προσέηκα καλήμεναι, οὐς σὺ μεταλλάξ.
 Ἄλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων
 Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 130 Ἀργείων, ὅτε κίν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
 Ὡς εἰπῶν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλά πέδιλα·
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
 Διπλῆν, ἑκταδίην, οὐλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 135 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ·
 Βῆ δ' ἵεναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῦ μῆτιν ἀτάλαντον,
 Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 Φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰσθή,
 140 Ἐκ δ' ἤλυθε κλισίης, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅ,τι δὴ χρεῖω τόσον ἴκει;
 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει,
 Νύκτ᾽ ἀφυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδ' ἄρ' αἰεὶ
 Τετράφαθ', ὅππότε' ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.
 190 Τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ·
 [Καὶ σφραγίσσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
 Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τι νύκτ' ὕπνος
 Αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
 Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλῆν.
 Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 Ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμητιύασθαι.
 Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὄρουκτῆν, ἐδριόωντο
 Ἐν καθαροῖ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 200 Πίπτιόντων· ὅθεν αὐτίς ἀπετράπεται ὄβριμος Ἐκτωρ,
 Ὀλλύς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλληλοῖσι πύφασκον.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνήρ' ἀπέθροισθ' ἔω αὐτοῦ
 205 Θυμῷ τολμῆεντι, μετὰ Τρώεσσιν ἀντιπύφασκον;
 ἔλθειν; εἴ τίνα που δηρίων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τίνα που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύφασκον,
 Ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσι· ἢ μεμιάσιν
 Αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδ'
 210 Ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμιάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
 Ταῦτά κε πάντα πύφασκον, καὶ ἅψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 Ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουρίνιον κλέος εἴη
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δύοσις ἔσσειται ἐσθλή.
 Ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 215 Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν,
 Θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῆ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
 Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 220 Νέστορ, ἔμ' ὑτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 Ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἄλλ' εἴ τίς μοι ἀνήρ' ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 Μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 Σὺν τε δύ' ἐρχομένῳ, καὶ τε πρό ὃ τοῦ ἐνόησεν,
 225 Ὅπως κέρδος ἔη μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
 Ἄλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεισθαι
 Ἦθελέτην Αἴαντε δύνω, θεράποντες Ἄρης,
 Ἦθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός·

- 230 Ἦθελε δ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος·
 Ἦθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 235 Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσειαι, ὄν κ' ἐθέλησθα,
 Φαινομένων τὸν ἄριστον· ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοὶ
 Μηδὲ σύγ', αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
 Καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσσειαι, αἰδοῖ εἴκων,
 Ἐς γενεὴν ὀρόων, μεδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
- 240 Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῶ Μενελάω.
 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλίσσθαι,
 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θελοῖο λαθοίμην,
 Οὐ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 245 Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Πηλλῆς Ἀθήνη;
 Τούτου γ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 Ἀμφω ροστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδείδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε, μήτε τι νείκει·
 250 Εἰδῶσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
 Ἄλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
 Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῴχηκέν δὲ πλέων νύξ,
 Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λείλειπται.
 Ὡς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
- 255 Τυδείδη μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 Φάσγανον ἄμφηκες — τὸ δ' ἔον παρὰ νηῖ λείλειπτο —
 Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
 Τιυρείην, ἀφαλόν τε καὶ ἄλλοφρον, ἥτε καταῖτυξ
 Κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηνῶν.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην,
 Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
 Ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
 Ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 Ἀργιόδοντος ὕος θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 265 Ἐν καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 Τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 Ἐξέλειτ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε κυθηρῶι Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλοι δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
- 270 Αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ὦ παιδί φορῆναι·
 Δὴ τότε Ὀδυσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,

- Βάν ῥ' ἶεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους
 Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 276 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Νύκτα δι' ὄρφναιήν, ἀλλὰ κλάξαντος ἄκουσαν.
 Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠῤῥατο δ' Ἀθήνη·
 Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἦτε μοι αἰεὶ
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 280 Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη·
 Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
 Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.
 Δεύτερος αὖτις ἠῤῥατο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 285 Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐ δίῳ
 Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦι.
 Τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἄσωπῳ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς·
 Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 Κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα·
 290 Σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστις.
 Ὡς νῦν μοι ἐθέκουσα παρίστασο, καὶ με φύλασσε.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὰ ῥέξω βουὴν ἦριν, εὐρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἠγάγεν ἀνὴρ·
 Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
 295 Ὡς ἔφραν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μεγάληο,
 Βάν ῥ' ἶμεν, ὥστε λέοντες δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
 Οὐδέ μὲν οὐδέ Τρώας ἀγήνορας εἶαυ' Ἐκτωρ
 300 Εὐδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
 Ὅσοι ἔσαν Τρώων ἠγέτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
 Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 Δῶρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 305 Δῶσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενος ἵππους,
 Οἳ κεν ἀριστοὶ ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 Ὅστις κε τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιο,
 Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 Ἴὲ φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρος περ,
 310 Ἴη ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
 Φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 Νύκτα φυλασσίμεναι, καμάτωι ἀδδηκότες αἰνῶ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
 315 Κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὠρμήθησαν.
 360 Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
 Ἦ κεμάδ' ἠὲ λαγῶν ἐπελεγτον ἔμμενές αἰεὶ
 Χῶρον ἂν ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθήσει μεμηκώς·
 Ὡς τὸν Τυδείδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἔμμενές αἰεὶ.
 365 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι,
 Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαι' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ· ἵνα μήτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 Δουρὶ δ' ἐπαῖσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 370 Ἦέ μιν', ἠὲ σε δουρὶ κινήσομαι· οὐδέ σε φημι
 Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἶπὺν ὄλεθρον.
 Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἠμάρτανε φωτός.
 Δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὤμον εὔξου δουρὸς ἀκωκῆ
 Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,
 375 Βαμβαίνων — ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων
 Χλωρός ὑπαὶ δείους· τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτην,
 Χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὃ δὲ δακρύσας ἔπρησεν ἕδα·
 Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 Χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 380 Τῶν κ' ἔμμιν χαρίσασαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 Εἴ κεν ἐμὲ ζῶον πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 385 Πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος
 Νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὔδουσι βροτοὶ ἄλλοι·
 Ἦ τίνα συλήμων νεκύων κατατεθνηούτων·
 Ἦ σ' ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 Νῆας ἐπιγλαφυρός· ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκεν·
 390 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
 Πολλῆσιν μ' ἄτησι· ἀρεκ νόον ἠγάγεν ἔκτωρ,
 Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 Δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 Ἦνώγει δέ μ' ἰόντα θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 395 Ἄνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 Ἦὲ φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρος περ,
 Ἦ ἤδη χεῖρεσσι ὑφ' ἠμετέρῃσι δαμέντες,
 Φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλοιτε
 Νύκτα φυλασσεμένοι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 400 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς,

- Ἴππων Αἰακίδαο δαΐφρονος · οἱ δ' ἄλεγυνοι
 Ἄνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἦδ' ὀχέεσθαι,
 Ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 405 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἄτρεκέως κατάλεξον ·
 Ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν ;
 Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι ;
 Πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί ;
 [Ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν · ἢ μεμάασιν
 410 Αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδ' αὖ
 Ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς ;]
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός ·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἄτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὕσοι βουληφόροι εἰσίν,
 415 Βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου,
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου · φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι, ἦρωες,
 Οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατόν, οὐδὲ φυλάσσει.
 Ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 Οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν, φυλασσέμεναί τε κέλονται
 420 Ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
 Εὐδουσι · Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν ·
 Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται, οὐδὲ γυναῖκες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς ·
 Πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 425 Εὐδουσ', ἢ ἀπανευθε ; δειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός ·
 Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἄτρεκέως καταλέξω.
 Πρὸς μὲν ἕλὸς Κῆρες καὶ Παῖονες ἄγκυλότοξοι,
 Καὶ Λίλεγες καὶ Καύκωνες, διοί τε Πελασγοί ·
 430 Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
 Καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 Ἀλλὰ τίη ἐμέ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα ;
 Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρηϊκὲς οἷδ' ἀπανευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων ·
 435 Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἡιονῆος.
 Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους ·
 Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 Ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται ·
 Τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέεσθαι,
 440 Ἦλυθ' ἔχων · τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 Ἄνδρασιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἄλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 Ἦ ἐμὲ δήσαντες λίπει' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῶ,
 Ὅφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῆτον ἐμῖο,

- 445 Ἦ φα κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἧὲ καὶ οὐκί.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 Μῆ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 Ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἧὲ μεθῶμεν,
 450 Ἦ τε καὶ ὑστερον εἰσθα θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ἦὲ διοπτρεύσων, ἧ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 Οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.
 Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
 455 Ἀπάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν,
 Φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντες·
 Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κορίησιν ἐμίχθη.
 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλήφιν ἔλοντο,
 Καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 460 Καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεὺς
 Ἐψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 Χαῖρε, θεά, τοῖςδεσσι! σέ γάρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 Πάντων ὑθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 Πέμπων ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
 465 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἰέρας·
 Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους·
 Μῆ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 Τῷ δὲ βάτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα·
 470 Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἰόντες.
 Οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδδηκότες, ἔντεα δὲ σφιν
 Καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο· εὐ κατὰ κόσμον,
 Τριστοιχί· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκείες ἵπποι
 475 Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
 Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὔτοι δὲ τοι ἵπποι,
 Οὓς νῶϊν πίφανυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερόν μενος· οὐδέ τί σε χροῖ
 480 Ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λύ' ἵππους·
 Ἦὲ σύγ' ἀνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκῆς,
 Ἄορι θεινομένων· ἐρουθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 485 Ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών,
 Αἶγειςιν ἧ ὄϊεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση·
 Ὡς μὲν Θρήϊκας ἀνδρας ἐπώχετο Τυδείος υἱός,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- [Νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δὲ με θυμός·
 535 Ἴππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.
 Αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ δ' κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασαίατο μώνυχας ἵππους,
 Ἄλλ' αἰνῶς δειδοίκα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.
 540 Οὔπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
 Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
 Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσι τε μελιχίοισιν.
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 545 Ὅπως τοῦσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρην θεὸς ἀντιβολήσας;
 Αἰνῶς ἀκτίνευσιν εἰοκότες ἠελίοιο.
 Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίλομαι, οὐδέ τί φημι
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἐὼν πολεμιστής·
 550 Ἄλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἶδον, οὐδ' ἐνόησα.
 Ἄλλά τιν' ὑμῶν οἴω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνορας ἠέπερ οἶδε,
 Ἴππους δωρήσμιτ', ἐτειῆ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 Ἴπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεΐνεις,
 Θρηϊκιοί· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 560 ἔκτανε, πᾶρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
 Τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν·
 Τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
 Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
 565 Καρχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χείροτες Ἀχαιοί.
 Οἱ δ' ὅτε Τυδείδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
 Ἴππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
 Φύτνη ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 Ἔστασαν ὠκίποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 570 Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
 Θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
 Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση,
 Ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρούς.

DIONED & ULYSSES RETURNING WITH THE SPOILS OF RHESTUS.

1 of 1 page

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Trojanorum (1 – 66). Insolitâ virtute Agamemnonis, quæ et incognitam turbam inflamat, Trojani commoventur, magnâ clade acceptâ (67 – 162). Hector ipse, ad urbis usque mœnia repulsus, Jovis jussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius prælio egreditur (163 – 283). Quo facto, Hector ad pugnandum redit, et novum ardorem injicit suis (284 – 309). Aciem inclinatam restitunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes, a Paride vulneratus, cito ad naves revehitur (310 – 400); item Ulysses, vulneratus a Soco, atque, eo transfixo, a Trojanis circumventus, ope Menelai et Ajacis dimicationi eripitur (401 – 488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489 – 596). Machaonem, Nestoris curru prætervehentem, conspicatus Achilles, Patroclum mittit præsentia cogniturum (597 – 617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam prælii edocetur rogaturque, ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse, Achillis arma indutus, hostes terreat (618 – 803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere ægrum offendit, eique in tentorium delato medetur (804 – 848).

Ἄγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
 Ὠρυσθ', ἴν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν ·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
 5 Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῖος μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ,
 ἼΙ δ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
 Πυῖν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
 ἼΙδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοὶ δ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 ἔϊρυσαν, ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 10 Ἐνθα στῆσ' ἠὔσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
 Ὀρθη', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

THE PRESENT OF DISCORD.

When latent eruptions by force are removed
The touch of a cold blainy color found

Wm. Anderson & Co.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμάῳ πεδίοιο,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῳσὶ, θεὸς ὧς, τίετο δήμῳ,
 Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα διον,
 60 Ἡΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη.
 Οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ,
 Παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυνε φεα σκιάοντα·
 Ὡς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 65 Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πας δ' ἄρα χαλκῷ
 Λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὀγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
 Πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δρώγματα ταρφέα πίπτει·
 70 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δῆουν· οὐδ' ἕτεροι μνάοντ' ὄλοοιο φόβοιο·
 Ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὧς,
 Θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχιυρε πολίστονος εἰσορόωσα·
 Οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 75 Οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
 Σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἦχι ἐκάστω
 Δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
 Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 Οὐνεκ' ἄρα Τρῳέεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 80 Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατὴρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κύδει γαίῳ,
 Εἰσορόων Τρῳῶν τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
 Ὄφρα μὲν ἦώς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 85 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 Ἴμος δὲ δρυτόμος περ ἀνήρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 Οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τῆ μιν ἴκετο θυμόν,
 Σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἴρεϊ·
 90 Τῆμος σφῆ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 Κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στήχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρουσ'· ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Αὐτόν, εἰπετα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
 Ἦτοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος, ἀντίος ἔστη·
 95 Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὄξεϊ δουρὶ
 Νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 Ἐνδον ἄπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.

- Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 100 Στήθεσι παμφαίοντασ, ἐπεὶ περίδυσσε χιτῶνας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίξων,
 Τε δύο Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 Εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντασ· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχτευν,
 Ἀντιφος αὐτὸν παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύσ
 105 Ἰδῆσ ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν,
 Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 Δῆ τότε γ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθεσ βάλε δουρί·
 Ἀντιφον αὐτὸν παρὰ οὐσ ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 110 Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλά,
 Γυγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδῆσ ἄγαγεν πόδασ ὦκυσ Ἀχιλλεύσ.
 Ὡσ δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείησ νήπια τέκνα
 Ῥηϊδίωσ συνέαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 115 Ἐλθὼν εἰσ εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἤτορ ἀπηύρα·
 Ἢ δ' εἶπερ τε τυχησὶ μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφιν
 Χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμοσ αἰνὸσ ἐκάνει·
 Καρπαλίμωσ δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην,
 Σπείδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸσ ὑφ' ὄρμησ·
 120 Ὡσ ἄρα τοῖσ οὔτισ δύνατο χραιομηῆσαι ὄλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 Τίεασ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονοσ, ὅσ ῥα μάλιστα,
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 125 Οὐκ εἶασχ' Ἐλένην δόμεναι ξανθῶ Μενελάω·
 Τοῦπερ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντασ, ὁμοῦ δ' ἔχον ὦκέασ ἵππουσ·
 Ἐκ γάρ σφεασ χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
 Τῶ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὣσ,
 130 Ἀτρείδησ· τῶ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γοιναζέσθην·
 Ζώγρει, Ἀτρείοσ υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοισ κειμήλια κεῖται,
 Χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηροσ·
 Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 135 Εἰ νῶϊ ζωοῖσ πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοῖν.
 Ὡσ τώγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 Μειλιχίοισ ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν
 Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονοσ υἱέεσ ἐστόν,
 Ὅσ ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνοιγεν,
 140 Ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ,
 Αὐθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐσ Ἀχαιοῖσ·

- Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.
 Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἄφ' ἵππων ὡσεὶ χαμᾶζε,
 Δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη.
 145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
 Χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 Ὀλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
 Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
 150 Μεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
 Ἴππεῖς δ' ἵππηας — ὑπὸ δέ σφισιν ὤρτο κονίη
 Ἐκ πεδίου, τὴν ὤρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων —
 Χαλκῶ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Αἰὲν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.
 155 Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδῆλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλη·
 Πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἳ δέ τε θάμνοι
 Πρόρρυιζοὶ πίπτουσιν, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμη·
 Ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαίχενες ἵπποι
 160 Κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμίμονας· οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖατο, γυπέσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἴκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπάγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
 Ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ·
 165 Ἀτρεΐδης δ' ἔλετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
 Οἳ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 Μέσσον καὶ π πεδίου, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
 Ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκλιγῶς ἔπειτ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 170 Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιοὺς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 Ἐνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμονον.
 Οἳ δ' ἔτι καὶ μ μέσσον πεδίου φοβέοντο, βόες ὡς,
 Ἄστε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 175 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὄδοῦσιν,
 Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 Ὡς τοῖς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δ' ἐφέβοντο.
 Πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
 180 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρό γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τύχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 Ἰεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
 Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἶ οἱ ἔποντο ·
 Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἴσας,
 230 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἑὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει ·
 Ὅς φά τ' ὅτ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, Θώρηκος ἔνερθεν,
 235 Νύξ' · ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας ·
 Οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναλόλον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὣς, ἐτράπετ' αἰχμή.
 Καὶ τότε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἐλκ' ἐπὶ οἱ μεμαώς, ὥστε λῖς · ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 240 Σπάσσατο · τὸν δ' ἄορι πλῆξ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ὡς ὁ μὲν αὐθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 Οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 Κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν ·
 Πρῶθ' ἑκατὸν βούς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 245 Αἴγας ὄμοῦ καὶ ὄϊς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 Βῆ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 Πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατέρόν φά εἰ πένθος
 250 Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτιο πεσόντος.
 Στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρι, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δίον ·
 Νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ·
 255 Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
 Ἄλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 Ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασιγνήτον καὶ ὄπατρον
 Ἐλκε ποδὸς μεμαώς, καὶ αὐτεῖ πάντας ἀρίστους ·
 Τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 260 Οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα ·
 Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 Ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες, ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
 265 Ἐγχεῖ τ' ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 Ὅφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς ·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρυετο, παύσατο δ' αἶμα,
 Ὀξεῖαι δ' ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ᾠδίνουσιν ἔχη βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
 270 Δριμύ, τότε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλαίθυιαι,

- Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι ·
 Ὡς ὄξει ὀδύναι δῦνον μένος Ἄτρείδαο.
 Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν,
 Νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν · ἤχθητο γὰρ κῆρ.
 275 Ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς ·
 ὦ φίλοι, Ἀγείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Τμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεὺς
 Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
 280 Ὡς ἔφαθ' · ἠνιόχος δ' ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους
 Νῆας ἐπιγλαφυράς · τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην ·
 Ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 285 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας ·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 Ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 Οἶχει ἀνὴρ ὠριστος, ἐμοὶ δὲ μεγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθύς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 290 Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 Σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καπρίῳ ἢ ἐλέοντι ·
 Ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 295 Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηϊ.
 Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει ·
 Ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραεῖ ἴσος ἀέλλη,
 Ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάρειεν
 300 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν ;
 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην,
 Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον,
 Αἴσυμνόν τ' Ἰβρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχαρμην.
 Τοὺς ἄρ' ὄγ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 305 Πληθύν · ὡς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
 Ἀργέσταιο Νότιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων ·
 Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 Σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς ·
 Ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο,
 Καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 Εὐ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς ·
 Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς ;

Ἄλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλαγχος
 315 Ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα

Ἡμῶν ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς

Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος, ἥεπερ ἡμῖν.

320 Ἴη, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὡσεὶ χαμάζε,

Δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἀντίθεον θεράποντα, Μολλίονα, τοῖο ἄνακτος.

Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·

Τῷ δ' ἂν ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω

325 Ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον·

Ὡς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἑλίτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμου ἀρίστω,

Τίς δὴ Μέρωπος Περκωσίου, ὅς περὶ πάντων

330 Ἥδεε μαυτοσύνας, οὐδέ οὔς παῖδας ἔασκεν

Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι

Πειθείσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,

Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·

335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰπείροχον ἐξενάριξεν.

Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,

Ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.

Ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ

Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γὰρ οἱ ἵπποι

340 Ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

Τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς

Θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἔκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ σίχας, ὠρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς

Κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

345 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἄγαθὸς Διομήδης,

Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ·

Ἄλλ' ἄγε δὴ στέοιμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Ἴη ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

350 Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,

Ἄκρην κακὴν κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,

Οὐδ' ἴκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια,

Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἔκτωρ δ' ὠκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὄμιλον·

355 Στῆ δὲ γνύξ ἐριπαῖν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ

Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ γνύξ ἐκάλυπεν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 400 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνόμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβωμαι,
 405 Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἶ κεν ἄλωω
 Μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Οἶδα γάρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
 Ὃς δὲ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐν, τὸν δὲ μάλα χρεῶ
 410 Ἔστάμεναι κρατερῶς, ἦτ' ἔβλητ', ἦτ' ἔβαλ' ἄλλον.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 Ἐλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνας θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 415 Σεύωνται, ὃ δέ τ' εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
 Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσιν γένουσι·
 Ἀμφὶ δέ τ' αἴσσουνται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 Γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔοντα·
 Ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον, ἐσσεύοντο
 420 Τρώες· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
 Οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺν ἐπάλμενος ὄξει δουρὶ·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν·
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἶξαντα,
 Δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 Νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.
 Τοὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
 Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο.
 Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κλέν, ἰσόθεος φῶς·
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο,
 Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησιν,
 Τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
 Ἴη κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμόν ὀλέσσης.
 Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσπην·
 435 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῶ ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασεν·
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 Γνώ δ' Ὀδυσσεὺς, ὃ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν·
 440 Ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἄ δειλ', ἢ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 Ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

- Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μελαιναν
 Ἕματι τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
 445 Εὐχος ἔμοι δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόωλα·
 Ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκει
 Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὠμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 Δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἰππάσου υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 Ἄ δειλ', οὐ μὲν σοίγῃ πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἄλλ' οἰωνοὶ
 Ὠμησται ἔρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 455 Αὐτὰρ ἐπεὶ κέ θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.
 Ὡς εἰπὼν, Σῶκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 Ἐξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 Αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 460 Κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὐτὸς δ' ἑταίρους·
 Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·
 465 Αἴαν Ζηιογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετο φωνή,
 Τῷ ἱκέλῃ, ὥσει ἔβιωατο μῶνον ἔοντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Ἄλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 470 Δεῖδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς,
 Ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 Εὐρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὸς φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ', ὥσει τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 475 Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνήρ
 Ἰῶ ὑπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν, καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς οἰστίος,
 Ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 480 Ἐν νέμει σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων·
 Σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 Ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὄγ' ἦρος
 Αἴσσων ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἦντε πύργον,

- Στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διάτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 Ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἔξαγ' ὄμιλλον,
 Χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρώεσσι ἐπάλμενος εἴλε Δόρυκλον
 490 Πριαμίδην, νόθον υἷόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα·
 Οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάφτην.
 Ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάττισιν
 Χειμάρφους κατ' ὄρεσφιν, ὄπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
 495 Ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει·
 Ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἐκτωρ
 Πείθει, ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης·
 Ὀχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῆ ῥα μάλιστα
 500 Ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει, μέρμερα φέζων
 Ἐγχεῖ θ' ἵπποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 Οὐδ' ἂν πω χιάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
 505 Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὔκόμοιο,
 Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
 Ἴω τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 Τῷ ῥα περιδδισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
 Μῆπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἔλοιεν.
 510 Αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα διον·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ἄργει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο· παρ δὲ Μαχάων
 Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.
 515 [Ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἠπια φάρμακα πάσσειν.]
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο· παρ δὲ Μαχάων
 Βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
 Μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετεσθην
 520 Νῆας ἐπι γλαφυράς· τῆ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
 Ἐκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
 Ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δῆ ἄλλοι
 525 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δὲ κλονεῖ Τελαμώνιος· εὐ δὲ μιν ἔγνω·
 Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν, ὄρμενα πρόσσω·
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
- 575 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 Εὐρύπυλος, πυκινόισι βιαζόμενον βελέεσσιν·
 Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
- 580 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 Ἐλκει' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βύλε μηρὸν οἰστῶ
 Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόραξ, ἐβύρυνε δὲ μηρόν.
- 585 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων·
 Ἦῦσεν δὲ διαπρούσιον, Διναοῖσι γεγωνώς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγίτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεῆς ἡμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
- 590 Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Ἰστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 ὦς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 Πλησίοι ἕστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας,
- 595 Στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.
 ὦς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊαὶ ἵπποι
 Ἰδρῶσαι· ἠγὼν δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
- 600 Ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νῆϊ,
 Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
 Αἴψα δ' ἐταῖρον ἔον Πατροκλῆα προσέειπεν,
 Φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίῃθεν ἀκούσας,
 Ἐκμολεν ἴσος Ἀρηϊ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
- 605 Τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμεϊο;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Διε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Νῦν οἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
- 610 Λισσομένους· χρεὼ γὰρ ἐκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὸ φίλε, Νέστορ' ἔφριο,
 Ὅντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 Ἦτοι μὲν τίγ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν,
 Τῷ Ἀσκληπιιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματ' αὖ φωτός·

- 615 Ἴπποι γάρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμαύται.
 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
 Βῆ δὲ θείειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν·
 620 Ἴππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
 Ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 Στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θῖν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 Τοῖσι δὲ τεύχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 625 Τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
 Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 Ἐξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 Ἡ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τραπέζαν
 Καλήν, κυανόπεζαν, εὐξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 630 Χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμμυον, ποτῶ ὄψον,
 Ἥδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφιτου ἱεροῦ ἄκτῆν·
 Πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 Χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 635 Χρύσειαι νεμέθοντο· δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
 Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 Πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.
 Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνή, εἰκυῖα θεῆσιν,
 Οἶνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
 640 Κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν·
 Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκειῶ.
 Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 645 Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦ,
 Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·
 Οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ Διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 Αἰδοῖος, νεμεσητός, ὃ με προέηκε πυθέσθαι,
 650 Ὅντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Γινώσκω· ὄρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλλῆϊ.
 Εὐ δὲ σὺ οἴσθα, γεραιὲ Διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος
 Δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀνάτιον αἰτιόωτο.
 655 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλλεύς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 Ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται· οὐδέ τι οἶδεν

- Πάνθεις ὅσσον ὕψωρε κατὰ στρατόν. οἱ γὰρ ἄριστοι
 Ἐν νηυσὶν κίαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
- 660 Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερός Διομήδης·
 Οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 [Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστῳ·]
 Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
 Ἴω ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
 665 Ἐσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν οὐ κήδεται, οὐδ' ἐλεαίρει.
 Ἡ μίνοι, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 Αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ ; — οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 Ἐσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
- 670 Εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 Ὡς ὀπότε Ἰλίοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 Ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 Ἐσθλὸν Ἰππειροχίδην, ὃς ἐν Ἰλίδι ναιετάασκεν,
 Ῥῦσι ἔλαντόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 675 Ἐβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 Κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιοῶται.
 Ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
 Τόσσα σιῶν συβόσια, τού' αἰπόλια πλατὺ' αἰγῶν,
 680 Ἴππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα,
 Πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληϊὸν εἴσω
 Ἐννύχιοι προτὶ ἄστν· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς,
 Οὔτεκί μοι τύχε πολλὰ νέα πόλεμόνδε κίοντι.
- 685 Κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
 Τούς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλει ἐν Ἰλίδι δίη·
 Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 Δαίτρενον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 Ὡς ἡμεῖς παῦροι, κεκακωμένοι, ἐν Πύλῳ ἦμεν. —
- 690 Ἐλθῶν γάρ φ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεείη
 Τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσοι ἄριστοι.
 Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 Τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο, —
 Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 695 Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. —
 Ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἰῶν
 Εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλει ἐν Ἰλίδι δίη,
 Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 700 Ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Στῆν θα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἕπαιοι
 745 Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρα πεσόντα,
 Ἐγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἰπόρουσα, κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 Πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 Φῶτες οὐδὰξ ἔλον οὐδας, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντας.
 750 Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίωνε παῖδ' ἀλάπαξα,
 Εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
 Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥρι πολλῇ.
 Ἐνθα Ζεὺς Πυλλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν.
 Τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδίος πεδίοιο,
 755 Κτείνοντές τ' αὐτούς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 Ὅφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
 Πίτρης τ' Ὀλυνίης, καὶ Ἀλκισίου ἔνθα κολώνη
 Κέκληται· ὄφεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον ἄλπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 760 Ἀψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους,
 Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διῖ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 Ὡς ἔον, εἶποι ἔην γε μετ' ἀνδράσιν. — αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἢ τέ μιν οἶω
 Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 765 Ὡ πέπον, ἢ μὲν σοίγε Μενότιος ᾧδ' ἐπέτελλεν
 Ἥματι τῶ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἔόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιστᾶοντας,
 770 Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πουλυβοτέρωσαν.
 Ἐνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενότιον εὐρομεν ἔνδον,
 Ἥδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα. γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 Πίονα μηρὶ ἔκαιε βοὸς Διῖ τερπικεραύνῳ
 Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 775 Σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἶθομένοις ἱεροῖσιν.
 Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσιν Ἀχιλλεύς,
 Ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγαν,
 Ξείνιά τ' εὐ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
 780 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 Ἥρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων υμμ' ἅμ' ἔπεσθαι·
 Σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῶ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ,
 Αἶδν' ἀριστεύειν, καὶ ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 785 Σοὶ δ' αὐθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενότιος, Ἀκτορος υἱός·
 Τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέροχρός ἐστιν Ἀχιλλεύς,

- Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βλῆ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων·
 Ἄλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
 Καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 790 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἷ κε πίθεται.
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
 Παρειπών; ἀγαθῆ δὲ παραίφασίς ἐστὶν εἰαίρου.
 Εἰ δέ τινα φρεσὶν ἤσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
 795 Καὶ τινὰ οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 Ἄλλὰ σέ περ προέτω, ἕμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἷ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 Αἷ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 800 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ῥεῖα δὲ κ' ἀκμηῆτες κεκμητότας ἄνδρας αὐτῆ
 Ὡσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν·
 805 Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλῆα·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεὺς θειοιο
 Ἰξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 Ἴην, τῆ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχαστο βωμοί·
 Ἐνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 810 Διογενῆς Εὐναιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἴστῳ,
 Σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 Ὡμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 815 Καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δειλοί, Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες!
 Ὡς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχίας κύννας ἀργέτι δημῶ;
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, Διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρως·
 820 Ἴ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί,
 Ἢ ἠδὴ φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
 Τὸν δ' αὐτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΰδα·
 Οὐκέτι, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 Ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 825 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
 Χερσὶν ὑπο Τρῶων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 Ἄλλ' ἐμέ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 Μηροῦ δ' ἔκταμ' οἴστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινόν

80 Νῆξ' ὕδατι λιαρῶ . ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
 Ἐσθλά, τὰ σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 Ὅν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 Ἴητροὶ μὲν γὰρ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄϊομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 Χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 Κεῖσθαι . ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός .
 Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα ; τί ρέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωσ ;
 Ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω,
 840 Ὅν Νέστορ ἐπέτελλε Ἰερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν .
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο.
 ἼΙ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν ἄγε ποιμένα λαῶν
 Ἔς κλισίην . θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 Ἔνθα μιν ἔκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 845 Ὄξυ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 Νῆξ' ὕδατι λιαρῶ . ἐπὶ δὲ ρίζαν βύλε πικρῆν,
 Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον . ἧ οἱ ἀπάσας
 Ἔσχ' ὀδύνας . τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Πολλοὶ δ' Ἄργείων, οἳ μὲν δάμεν, οἳ δ' ἐλίποντο,
 15 Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἄργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
 Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 Τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἄλαδε προρέουσιν,
 20 Ῥῆσός τ' Ἐπτάπορός τε, Κάρησός τε Ῥοδῖος τε,
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
 Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βούγρια καὶ τρυφάλεια
 Κάππεσον ἐν κονίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων
 25 Ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 Συνεχίς, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τεῖχεα θείη.
 Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χεῖρεσσι τρίαιναν,
 Ἥγειτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
 Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογεοντες Ἀχαιοί.
 30 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
 Αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυπεν,
 Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 Κὰρ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἴεν καλλίῤῥοον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μίχῃ ἐνοπή τε δεδήει
 Τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 Βαλλόμεν'. Ἄργεῖοι δὲ, Διὸς μᾶστιγι δαμέντες,
 Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἐκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 40 Αὐτὰρ ὄγ', ὡς τοπρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 Κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται, σθένει βλεμεαίνων·
 Οἳ δὲ τε πυργηδὸν σφέους αὐτοὺς ἀρτύναντες
 Ἄντιοι ἴστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
 45 Αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
 Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγνηρορὶη δὲ μιν ἔκτα·
 Ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 Ὅππῃ τ' ἰθύση, τῆτ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
 Ὡς Ἐκτωρ ἂν ὄμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ', ἐταίρους
 50 Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἳ ἵπποι
 Τόλμων ἀκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρω
 Χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 Εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδόν, οὔτε περῆσαι
 Ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφείες περὶ πᾶσαν
 55 Ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι
 Ὀξείσιν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν ὕβες Ἀχαιῶν,

!

Fig. 2 from the benches let our steeds be led.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 Πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 Οἱ γὰρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 Τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
- 105 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
 Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδέ τ' ἔφαντο
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
 Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
- 110 Ἄλλ' οὐχ Ἴφρακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα·
 Ἄλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσιν,
 Νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἀλύξας,
 Ἴπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
- 115 Ἄψ ἀπορουτήσιν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 Πρὸσθεν γὰρ μιν Μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυπεν
 Ἐγχεῖ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
 Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῆπερ Ἀχαιοὶ
 Ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
- 120 Τῆ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
 Εὐρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα·
 Ἄλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
 Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 Τῆ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο,
- 125 Ὄξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
 Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δὺ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 Γῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν·
 Τὸν μὲν, Πειριθόου υἱά, κρατερόν Πολυποίτην,
- 130 Τὸν δέ, Λεοντήα, βροτολοιγῶ ἴσον Ἀρηϊ·
 Τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 Ἔστασαν, ὡς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρηνοι,
 Αἶτ' ἀνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
 Ρίζησιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
- 135 Ὡς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν,
 Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο
 Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 Ἐψός' ἀνασχόμενοι, ἕκιον μέγαν ἀλαλητῶ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἴαμενὸν καὶ Ὀρίστην,
- 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
 Οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Ὄρνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·

- Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 145 Ἐκ δὲ τῷ αἴξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
 Ἄγροτέροισι σύεσσιν ἑοικότε, τῷτ' ἐν ὄρεσσιν
 ἄνδρα ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 Δοχμῷ τ' αἴσسونτε περὶ σφίσιν ἄγνωτον ὕλην,
 Πρυμνήν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 150 Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται·
 Ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινός,
 Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 155 Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 Νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
 Ἄστυ ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 Ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ρέον, ἤμην Ἀχαιῶν,
 160 Ἴδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὔτευν,
 Βαλλόμεναι μυλιάεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 Δὴ ῥα τότε ὠμῶξέν τε καὶ ὠ πεπλήγετο μηρῷ
 Ἄσιος Τροτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠΰδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 165 Πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοῦς
 Σχήσειν ἡμετέραν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οἱ δ', ὥστε σφηκὲς μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
 Οἰκία ποιήσονται ὀδῶ ἐπι παιπαλοέσση,
 Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 170 Ἄνδρας θηρητήρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
 Ὡς οἷγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δὴ ἔόντε,
 Χάσασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ ἀλῶναι.
 Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἐκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 175 [Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
 Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὧς, πάντ' ἀγορεύσαι.
 Πάντη γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 Λαῖνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 Νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμὸν
 180 Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρφοιο ἦσαν.
 Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.]
 Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερός Πολυπότῃς,
 Δουρὶ βάλεν Λάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διαπρὸ
 185 Αἰχμῇ χαλκείῃ ρῆξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δὲ

- Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
 Τῖόν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
 Ἰππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 190 Αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ,
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 Πληῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστιν,
 Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 195 Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 Τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,
 Οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 Τεῖχος τε ῥήξιν, καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας.
 Οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφευαότες παρὰ τάφρω.
 200 Ὀρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 Αἰετὸς ὑσιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 Ζωόν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὔπω λίθεται χάρμης.
 Κόψε γάρ αὐτον ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρήν,
 205 Ἰδνωθεῖς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἤκε χαμᾶζε,
 Ἀλγίσις ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάβριαι' ὀμίλῳ·
 Αὐτὸς δὲ κλίγξας πέτετο προῖης ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν,
 Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 210 Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἐκτορ· αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν,
 Ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
 Δῆμον ἔοντα παρέξ ἀγορευόμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 215 Νῦν δ' αὐτ' ἐξερῶ, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Μῆ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 Ὡδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὄϊομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 Αἰετὸς ὑσιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 220 Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 Ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 Ὡς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 Ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 225 Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλυσθα·
 Πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 Χαλκῇ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 Ὡδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Καὶ δ' εὐτοὶ τόδε ποτ γιγνώσκειτε μέγιστος ὀπίσσω
 Τριτάτω προσι νῆας, ὑμοσιπτόρος ἀκούσας·
 Ἄλλια πρόσσω ἴσθες καὶ ἀλλήλοισι κέλευθε,
 175 Αἰ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 Νεῖκος ἀποσαμένους, δῆϊσιν προσι ἄστε διέσθαι.
 Ἴδ' ἔγωγε προβούωτε μάχην ὤρινον Ἀχαιῶν.
 Τῶν δ', ὥστε νικᾶδες χιόνος πίπτοισι θαμειαὶ
 Ἰμιαὶ χειμερῖα, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεὺς
 200 Νικέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκόμενος τὰ ἄκῆλα·
 Κοιμήσας δ' ἀνέμους χεῖρ ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 Τψηλῶν ὄρειων κορυφᾶς καὶ πρόονας ἄκρους,
 Καὶ πεδία ἰωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 Καὶ τ' ἔφ' ἄλός πολιτῆς κέχνηται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
 205 Κῦμα δέ μιν προσπλῖζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα
 Ἰλίουαται καθύπερθ' ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 Ἴδ' ἔγωγε ἄμφοτέρωσθε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 Αἰ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἰ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 Βαλλόμενων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.
 210 Οἶδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ
 Τείχεος ἐρήξοντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 Ἴδ' ἔγωγε υἱὸν ἔον Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 Ἴδρουν ἐπ' Ἀργείοισι, λείονθ' ὡς βουσίην ἐλιξίν.
 Ἀντίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἔϊσσην,
 205 Καλήν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἦν ἄρα χαλκεὺς
 Ἰλλοῖσιν, ἴντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς,
 Χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
 Τὴν ἄρ' ὄγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 Βῆ ὅ' ἴμεν, ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, ὅστι' ἐπιδευῆς
 300 Δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δὲ ἔθυμὸς ἀγῆνωρ,
 Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 Ἰῆπερ γάρ χ' εὐρησὶ παρ' αὐτόφιν βώτορας ἄνδρας
 Σὺν κισί καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 Οὐδ' ἴα τ' ἀπειρητος μέμονε σταθμοῖο διέσθαι,
 305 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἦ ἤρπαξ μετ' ἄλμενος, ἦε καὶ αὐτὸς
 Ἰβλητὶ ἐν πρώτοισι θεῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 Ἴδ' ἔγωγε τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν,
 Τείχος ἐπαΐξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλεις.
 Ἀντίκα δὲ Ἰλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἰππολόχοιο·
 310 Ἰλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
 Ἐδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
 Ἴν' Ἰουκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὡς, εἰσορόωσιν;
 Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα, Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;

- 315 Τῷ νῦν χρῆ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔοντας
 Ἐστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
 Ὅφρα τις ᾧδ' εἶπη Λυκίων πύκα θωρηκτῶν·
 Οὐ μὰν ἀκλεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
 Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πύονα μῆλα,
 320 Οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιθεῖα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
 Ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
 Ὡ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε,
 Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
 Ἐσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
 325 Οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
 Νῦν δ' — ἔμπης γὰρ Κῆρες ἐφροσύνῃσι θανάτοιο
 Μυρίαί, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτῶν, οὐδ' ὑπαλύξαι —
 Ἴομεν' ἠέ τω εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπειράπει', οὐδ' ἀπίθῃσεν.
 330 Τῷ δ' ἰθύς βήτην, Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετῆω Μενεσθεύς·
 Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, κακότητα φέροντες·
 Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἰδοίτο
 Ἠγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 335 Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
 Ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
 Ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐπὼς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 Τόσσοι γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 Βαλλομένων σακίων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
 340 Καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχαστο· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
 Ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 Αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοῶτην·
 Ἔρχεο, Διε Θοῶτα, θεῶν Αἴαντα κάλεσσον·
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 345 Εἶη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 Ὡδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρους περ
 Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 350 Καὶ οἳ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἳ κήρυξ ἀπίθῃσεν ἀκούσας·
 Βῆ δὲ θεῖον παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Στῆ δὲ παρ' Αἰάντευσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 Αἴαντι, Ἀργείων ἠγῆτορε χαλκοχιτώνων,
 355 Ἠνώγει Πετῆω Διοτρεφέος φίλος υἱὸς
 Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον·
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων

- Εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 Ὡς γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρους περ
 260 Ζαχρηεῖς τολέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 Ἄλλὰ περ οἷος ἔτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 Καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθηςσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 265 Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὐθι, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,
 Ἐσταότες Δαναοὺς δτρύνετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 Αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω. ᾤ.
 270 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 Καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 Τοῖς δ' ἅμα Ἰανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 Εὔτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο,
 Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο.
 275 Οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσοι,
 Ἰφθιμοὶ Λυκίων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἴπικλῆα μεγάθυμον,
 280 Μαρμύρωι ὀκρῖόνετι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
 Κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν φέα
 Χεῖρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβασ' αἰέρας·
 Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὄστε' ἄραξεν
 285 Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι εἰοικῶς
 Κύππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὄστ' ἄθυμός·
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερόν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 Ἴω ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 Ἥ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
 290 Ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μήτις Ἀχαιῶν
 Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετοῦτ' ἐπέεσσιν.
 Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος,
 Αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης·
 Ἄλλ' ὄγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 295 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πῆσε δουρὶ
 Πρηγῆς, ἀμφὶ δὲ οἳ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν,
 Ἐλχ', ἠ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
 300 Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ'· ὃ μὲν ἰῶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
 445 Ἐκτωρ δ' ἀρπάξας λῆαν φέρει, ὅς ῥα πύλαιων
 Ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, ἀντάρ ὑπερθευ
 Ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
 Ῥηϊδίῳς ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεις ὀχλίσειαν,
 Οἴοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 450 [Τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.]
 Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος,
 Χειρὶ λαβῶν ἐτέρη, ὀλλγον δέ μιν ἄχθος ἐπίγει·
 Ὡς Ἐκτωρ ἰθύς σανίδων φέρε λῆαν αἰέρας,
 Αἶ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 455 Δικλίδας, ὑψηλῆς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
 Εἶχον ἐπημοιβοί, μίᾳ δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 Στῆ δέ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 Εὐ διαβύς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἶη.
 Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσσε δὲ λίθος εἴσω
 460 Βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
 Ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 Λῆος ὑπὸ ριπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Νυκτὶ θεῶν ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
 Σμερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ· δοιᾶ δὲ χερσὶν
 465 Δοῦρ' ἔχεν. οὐκ ἄν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,
 Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
 Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον,
 Τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτῶς
 470 Ποιητᾶς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Νῆας ἀνά γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλλιαστος ἐτύχθη.

Trojani passim superato muro cædunt Achivos, quum Neptunus, miseratione commotus, clam Jove, tuendis navibus auxiliator accedit (1-42): qui primum duos Ajaces, tum cæteros principes, humanâ specie indutus, ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43-124). Igitur Ajaces et alii Hectorem in mediâ acie ab excidio navium arcent (125-205); mox Idomeneus, a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflicto succurrit (206-329). Exinde atrox prælium conseritur, in quo Trojanis Jupiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330-362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Æneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363-672). Etiam Hectorem, medio, quem dudum tenuit, loco sic urgent Ajaces et aliæ catervæ, ut gradum jam referant Trojani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673-808.) Novam pugnam ciet Ajax, et ingenti utrimque clamore certatur (809-837).

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίην.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶας τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσαν,
 Τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζιν
 Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ,
 Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
 5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἴππημολγῶν,
 Γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαινώ·
 Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
 Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσιν ἀρηξέμεν ἢ Δάναοῖσιν.
 10 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
 Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε.
 Ἐψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
 Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
 Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

- 16 Ἐνθ' ἄφ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἔζετ' ἰών, ἐλείριε δ' Ἀχαιοῦς
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διῦ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται παιπαλόεντος,
 Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
- 20 Τρεῖς μὲν ὄρεζατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἴκετο τέκμων,
 Αἰγὰς· ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
 Χρῦσεα, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
 Ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππων
 Ὠκυπέταν χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.
- 25 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
 Χρυσείην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσεται δίφρου·
 Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτε ὑπ' αὐτοῦ
 Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διῖστατο· τοὶ δ' ἐπέοντο
- 30 Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
 Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι·
 Ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 Ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
- 35 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
 Ἐδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
 Νοστήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ὄχετ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δὲ, φλογὶ ἴσοι, ἀολλέες ἢ ἐθυέλλη,
 40 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο·
 Ἄβρομοι, αὐίαχοι ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 Αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας Ἀχαιοῦς.
 Ἄλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος, ἐννοσίγαιος,
 Ἀργείους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθῶν,
- 45 Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 Αἴαντε, σφῶ μὲν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους
- 50 Τρῶων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ·
 Ἐξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
 Ἥ ῥ' ὄγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύειν
 Ἐκτῶρ' ὅς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.
- 55 Σφῶϊν δ' ὣδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
 Αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσασατ' ἀπὸ νηῶν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἐκκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
 Ἴη, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 60 Ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο·
 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 Αὐτὸς δ', ὥστ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὠρτο πέτεσθαι,
 Ὅς φά τ' ὑπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς,
 Ὀρμήσῃ πεδίῳιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
 65 Ὡς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἴαν· ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι—
 70 Οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστῆς·
 Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 Ῥεῖ ἔγνω ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ—
 Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 75 Μαιμῶσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεῖν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
 Μαιμῶσιν καὶ μοι μένος ὄρορε· νέρθε δὲ ποσσὶν
 Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
 80 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
 Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Χάρμη γηθόσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
 Τόσση δὲ τοὺς ὑπίθεν Γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
 Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
 85 Τῶν ὃ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
 Καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο, δερκομένοισιν
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
 Τοὺς οἷγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 Οὐ γὰρ ἔσαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
 90 Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὠτρυνε φάλαγγας.
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
 Πηνελεῶν θ' ἦρωα, Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε,
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 Τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι! ὕμιν ἔγωγε
 Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμᾶς·
 Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 Νῦν δὴ εἶδεται ἡμαρ, ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.
 Ὡ πόποι, ἡ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 100 Δεινόν, ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,

- Τρῶας ἔφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας! οἳ τοπάρους περ
 Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 Θάϊων, πορδαλίων τε λύκων τ' ἥϊα πέλονται,
 Αὐτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
 105 Ὡς Τρῶες τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 Μίμνυν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 Ἰγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 Οἳ κείνοι ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 110 Νηῶν ἠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἂν' αὐτάς.
 Ἄλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιός ἐστιν
 Ἴηρος Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδῶκεα Πηλείωνα·
 Ἰμείας γ' οὕτως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 115 Ἄλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν.
 Γυεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
 Πιόντες ἄριστοι ἔοντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 Ἄιδρὸν μιχρησιίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
 Λυγρὸς ἔων· ἔμῃν δὲ νεμεσῶμαι πέρι κῆρι.
 120 Ὡς πέπονες, τίχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
 Τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆν ἀγαθὸς πολεμίζει
 Καρτερός, ἔρῳηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.
 125 Ὡς ἴα κελευτιῶων Γυιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοῦς.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοῦς ἵσταντο φάλαγγες
 Καρτεροί, ἄς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν,
 Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσύοος. οἳ γὰρ ἄριστοι
 Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμιμνον,
 130 Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμνω·
 Ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἔγχευ δ' ἐπιύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 135 Σειόμεν'· οἳ δ' ἰθύς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 Ἀντικρὺ μεμαώς. ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
 Ὅντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρθοος ὤση,
 Ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 140 Ἰψὶ δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δὲ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 Ἐτλη· ὃ δ' ἀσφαλέως θείει ἔμπεδον, ἕως ἴκηται
 Ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
 Ὡς Ἐκτωρ εἴως μὲν ἀπείλει, μέχρι θαλάσσης

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 190 Αἴας δ' ὄρμηθέντος ὄρεξάτο δουρὶ φαεινῷ
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 Ὡσε δέ μιν σθένει μέγਾਲω· ὁ δὲ χάσσαι' ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος, δῖός τε Μενευσθεύς,
 Ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 Ὡστε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑποκαρχαροδόντων
 Ἀρπάξαντε, φέρητον ἀνά ῥωπήϊα πυκνά,
 200 Ἐψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλήσιν ἔχοντε·
 Ὡς ῥα τὸν ὑποῦ ἔχοντε δὴ ἄνω Αἴαντε κορυστά,
 Τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειφῆς
 Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 Ἴκε δέ μιν σφαιριδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου,
 205 Ἐκτορι δὲ προτάροιθε ποδῶν πέσειεν ἐν κονίησιν.
 Καὶ τότε δὴ πέρι κῆρι Πουσειδάων ἐχολώθη,
 Γίωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ὀϊρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
 210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὄξει χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 215 Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐγροσίχθων
 Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,
 Ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 220 Οἴχονται, τὰς Τρώσιν ἀπείλεον υἱεὺς Ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤυδα·
 Ὡς Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν αἰτίος, ὅσσον ἔγωγε
 Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
 Οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος
 225 Εἶκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτω
 Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι,
 Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 Ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
 Ὀϊρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·

- 230 Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω.
 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Ποσειδάων ἐνουσίχθων·
 Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὐθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
 Ὅστις ἐπ' ἤματι τῶδε ἐκῶν μεθήσει μάχεσθαι.
- 235 Ἄλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβῶν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρῆ
 Σπεύδειν, αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα, καὶ δὴ ἔόντε.
 Συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
 Νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἅμ' ἰόνον ἀνδρῶν·
- 240 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε,
 Δύσσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε·
 Βῆ δ' ἴμεν ἄστεροπῆ ἑναλίγκιος, ἦντε Κρονίων
 Χειρὶ λαβῶν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαί·
- 245 Ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἔς, ἀντεβόλησεν,
 Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
 Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενῆος·
 Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων,
- 250 Τίπτ' ἦλθες, πόλεμόν τε λιπῶν καὶ δηϊοτήτα;
 Ἥέ τι βέβληται, βέλεος δὲ σε τείρει ἀκωκῆ;
 Ἥέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 Ἥσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
- 255 [Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βοιληφόρε χαλκοχιτώνων,]
 Ἐρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 Ἀσπίδια Διὸς ἰφύβοιο βυλῶν ὑπερηρορέοντος.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤδα·
- 260 Δούρατα δ', αἴ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν, καὶ εἴκοσι δήεις,
 Ἔστιάσθ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνεμαι. οὐ γὰρ οἴω
 Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκῆς ἰστάμενος πολεμίζειν.
 Τῷ μοι δοῦρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 265 Καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλίσθαι.
 Οὐδέ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
- 270 Ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνά κυδιάνειραν
 Ἰσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

- Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν ὄτω.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤυδα·
 275 Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστα ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
 Ἐνθ' ὅ,τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη —
 Τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη·
 280 Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύει ἐν φρεσὶ θυμός,
 Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
 Ἐν δέ τε οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
 Κῆρας ὀιομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, οὔτε τι λίην
 285 Ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
 Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇ —
 Οὐδέ κεν ἔνθα τεὸν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 Εἶπερ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢ ἐ τυπείης,
 Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 290 Ἀλλίᾳ κεν ἢ στέρονων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν,
 Πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 Ἄλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 Ἐυσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 Ἀλλίᾳ σύγε κλισίηνδε κιῶν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.
 295 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα, μέγα πτολέμοιο μεμηλαῖς.
 Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 Τῷ δὲ φόβος, φίλος υἱός, ἵμα κρατερός καὶ ἀταρβής,
 300 Ἔσπετο, ὅστι' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
 Ἡὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 305 Ἦῖσαν ἐς πόλεμον, κεκορυσθέντοι αἶθοπι χαλκῷ.
 Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον,
 Ἡ ἐτι δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνά μέσσοις,
 Ἡ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθι ἔλπομαι οὕτω
 310 Δεῖεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιοῦς.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤυδα·
 Νηυσὶ μὲν ἐν μίσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντις τε δῦω, Τεῦκρός θ', ὅς ἄριστος Ἀχαιῶν
 Τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 315 Οἳ μιν ἄδην ἐλώωσι, καὶ ἐσσύμενον, πολέμοιο,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Πείραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 360 Ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσαν.
 Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελύσας
 Ἴδομενεύς, Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσεν.
 Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
 365 Ἥτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσείησι πιθήσας.
 370 Ἴδομενεύς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν ὑψὶ βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
 Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
 375 Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 Καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
 Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπιυέμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν
 380 Ἰλίου ἐκπέρσις εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἄλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὗτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἶμεν.
 Ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 Ἴηρος Ἴδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
 385 Πιεξὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεύοντε κατ' ὤμων
 Αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἴδομενῆα βυλεῖν· ὁ δὲ μιν φθόμενος βάλε δουρὶ
 Λαιμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 Ἴηριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 390 Ἴη πίτυς βλωθρή, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθαῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 Ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
 395 Οὐδ' ὄγ' ἐτόλμησεν, δηῖων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
 Ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 Δουρὶ μέσον περόνησεν τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
 400 Ἴππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νίστορος υἱός,
 Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

- Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἄσιου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 405 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴσῃ,
 Τὴν ἄρ' ὄγε φίνοϊσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυϊαν·
 Τῇ ὑπο πᾶς ἑάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
 Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 410 Ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 Ἄλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ἰψηγόρα, ποιμένα λαῶν,
 Ἥπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὖτι' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλὰ ἔφημι
 415 Εἰς Ἄιδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
 Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·
 Ἄλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἐοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
 420 Ἀλλὰ θεῶν περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεύς, Ἐχίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 Νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἰδομενεύς δ' οὐ λῆγς μένος μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ
 425 Ἥε τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 Ἥ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 Ἐνθ' Αἰσυήταο Διοτρεφέος φίλον υἱόν,
 Ἥρω Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·
 Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν, Ἰπποδάμειαν,
 430 Τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἐν μεγάρω· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικλὴν ἐκέκαστο
 Κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 Γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ —
 Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
 435 Θέλξας ὅσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
 Οὔτε γὰρ ἐξοπλῶ φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
 Ἄλλ', ὥστε στήλην ἢ δένδρον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρέμας ἰσταότα, σιῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 Ἥρωσ' Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440 Χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἤρκει ὄλεθρον·
 Δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ
 Δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπιπέγηι,
 Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελίμιζεν
 Ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·

- 445 Ἴδομενεὺς δ' ἔκπαυλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Δηϊφοβ', ἧ ἄρα δή τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι,
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σὺ περ εὐχεαι αὐτως·
 Δαιμόνι! ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 Ὅφρα ἴδῃ, οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω·
- 450 Ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε, Κρήτην ἐπίουρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίχτε, πολέσσ' ἀνδρῆσιν ἀνακτα
 Κρήτην ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
 Σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
- 455 Ὡς φάτο· Δηϊφοβὸς δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 Ἴη τινὰ που Τρώων ἐταρῖσσαιτο μεγαθύμων,
 Ἄψ ἀναχωρήσας, ἧ πειρήσαιο καὶ οἶος.
 Ὡδε δὲ οἱ φρονέοντι δοῦσσυτο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὖρεν ὀμίλου
- 460 Ἔσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω,
 Οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν εὐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν.
 Ἀγχοῦ δ' ἰστιάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρῆ
 Γαμβροῖ ἀμυνέμεναι, εἶπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
- 465 Ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθόω ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
 Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ, τυτθὸν εὐόντα·
 Τὸν δέ τοι Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάρριξεν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖονεν·
 Βῆ δὲ μετ' Ἴδομενεΐα, μέγα πτολέμοιο μεμηλωῖς.
- 470 Ἀλλ' οὐκ Ἴδομενεΐα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,
 Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὴ πεποιθῶς,
 Ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 Ὅφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπεται· αὐτὰρ ὀδόντας
- 475 Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας·
 Ὡς μένεν Ἴδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθόον· αὐτὸς δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
- 480 Τοὺς ὄγ' ἐποιρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε! δεῖδία δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·
 Ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 Καὶ δ' ἔχει ἠβῆς ἀνθος, ὅ,τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
- 485 Εἰ γὰρ ὀμηλικίη γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 Αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Μηριόνης δ' ἑξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὤς,
 Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης,
 Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 535 Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 Ὠκίας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 Ἔστασαν, ἠνλοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τόνγε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 Τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρφεε χειρός.
 540 Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Ἐνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 Λαιμόν τύψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὄξεϊ δουρὶ·
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς· ἄμφι δὲ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
 Οὔτας ἐπαίξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 Ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, ἀνχέν' ἰκάνει·
 Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.
 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 Παπταίνων· Τρωῆς δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον· οὐδ' ἐδύναντο
 Εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῶα νηλεῖ χαλκῶ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηῖων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σειόμενον ἐλέλιχτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 Ἦ τευ ἀκοντίσσαι, ἦε σχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 560 Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον,
 Ἀσιάδην, ὃς οἱ οὔτα μέσον σάκος ὄξεϊ χαλκῶ,
 Ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μείν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
 565 Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἠμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλειίνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 Γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἴζυροῖσι βροτοῖσιν·
 570 Ἐνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος, περὶ δουρὶ
 Ἦσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν·
 Ὡς ὁ τυπεὶς ἠσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν,

Ὀφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσαι ἔγγυθεν ἐλθῶν
 575 Ἦρωσ Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Διῖπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃ
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
 Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πῆσε· καὶ τις Ἀχαιοῶν
 Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 580 Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννῇ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἦρωϊ ἀνακτι,
 Ὄξυ δόρου κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν.
 Τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην, ὃ μὲν ἔγχει ὀξυόσντι
 585 Ἰεὶ ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἴστω·
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἴστος.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωῆν
 Θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἧ ἐρέβινθοι,
 590 Πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λικμητῆρος ἔρωῃ·
 Ὡς ἀπὸ Θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 Πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς, ἐκὰς ἔπιτατο πικρὸς οἴστος.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Τὴν βάλεν, ἧ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 595 Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων,
 Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
 Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφῳ οἴος ἄώτῳ,
 600 Σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 Ἦιε· τὸν δ' ἄγε Μοῖρα κακῆ θανάτοιο τέλοςδε,
 Σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 605 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπει ἔγχος·
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χάλκον ἐλάσσαι·
 Ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 Ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
 610 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἶλετο καλῆν
 Ἀξίνην εὐχάλκον, ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκῳ,
 Μακρῷ, εὐξίστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 Ἦτοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδαμείης
 615 Ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· ὃ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
 Ῥινὸς ὑπερ πνυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τῷ δὲ οἱ ὄσσε

- Πὰρ ποσὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν ·
 Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βάλων,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα ·
 620 Λείψετε θῆν οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπαύλων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς !
 Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπίδευεῖς,
 Ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες · οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηγὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
 625 Ξεινίου · ὅστε ποτ' ἕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν·
 Οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
 Νῦν αὐτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 Πῦρ ὄλοον βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς ·
 630 Ἄλλὰ ποθὶ σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 Ἄνδρῶν ἠδὲ θεῶν · σίε δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 Οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεται ὑβριστῆσιν,
 Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 635 Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο !
 Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
 Ἦ πολέμου · Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 640 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἵματόεντα
 Συλήσας, ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
 Ἄρπαλίω, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμῖξον
 645 Ἔς Τροίην · οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν ·
 Ὅς ῥα τότε Ἄτρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 Ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλαείνων,
 Πάντοσε παπταίνων, μήτις χροῶα χαλκῷ ἐπαύρη·
 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἰστόν·
 Καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἰστός
 Ἄντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 Ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
 655 Κεῖτο ταθεῖς· ἐκ δ' αἶμα μίλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
 Ἔς δίφρον δ' ἀνίσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱήν,
 Ἀχνύμενοι· μετὰ δὲ σφι πατήρ κίε, δάκρυα λείβων·
 Ποιῆ δ' οὔτις παιδὸς ἐγλύγγετο τεθνηῶτος.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 705 Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·
 Τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς εἴργει,
 Ἰεμένω κατὰ ὄλκα· τεμεῖ δέ τε τέλος ἀρούρης·
 Ὡς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἄλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 710 Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο,
 Ὅπποτε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἴκοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 Οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 Οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 715 Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
 Ἄλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρόφῳ οἶος ἄωτῷ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
 Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Δή ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλείοισιν,
 720 Μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ·
 Οἳ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷστοί.
 Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 725 Εἰ μὴ Πουλυδάμης θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἔκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρῶρητοῖσι πιθέσθαι.
 Οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 Τοῦνεκα καὶ βουλήν ἐθέλεις περιῦδμεναι ἄλλων·
 Ἄλλ' οὕτως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι.
 730 Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 [Ἄλλω δ' ὄρχηστὺν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ αἰοιδὴν·]
 Ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι·
 Καί τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 735 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Πάντη γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·
 Τρῶες δέ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 Οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
 Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 740 Ἄλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 Ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαιμέθα βουλήν,
 Ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 Αἶ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἧ κεν ἔπειτα
 Πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες· ἧ γὰρ ἔγωγε
 745 Δαίδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ

- Χρῆος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σήσεσθαι ὄλω.
- Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδεδ' Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων,
[Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλιτο χαμᾶζε,]
- 760 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἦ φα, καὶ ὠρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἑοικώς,
765 Κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἐκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
Αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβόν τε, βίην θ' Ἐλένοιο ἀνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Τρτάκου υἱόν,
770 Φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἄλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
775 Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης,
Διον Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν ἠῦκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
Ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
Δύσπαρι, εἶδος ἀριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά!
780 Ποῦ τοι Δηϊφοβός τε, βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος, Τρτάκου υἱός;
Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὄλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἰλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοιδῆς·
785 Ἐκτορ· ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι·
Ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκιδα γείνατο μήτηρ.
Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγείρας ἐταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἔοντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
790 Νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ.
Οἶω Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος
Οἴχεσθον, μακρῆσι τετυμμένω ἐγχείησιν
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππη σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
795 Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὄση δύνάμις γε πάρεστιν.
Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἔσσύμενον, πολεμίζειν.
Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἠρώς.

- Βάν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 790 Ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἄμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην,
 Πάλμυν τ' Ἀσκανιόν τε, Μόρυν θ', υἱὸν Ἴπποτίωνος·
 Οἳ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 Ἦοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 795 Οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλείων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
 Ἥρά θ' ὑπὸ βρογτῆς πατρὸς Διὸς εἰσι πέδονδε,
 Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δὲ τε πολλὰ
 Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 800 Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
 Χαλκῶ μαρμαίροντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο·
 Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηϊ,
 Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη·
 Ῥινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπιλήλατο χαλκός·
 805 Ἀμφὶ δὲ οἱ κροτάφοισι φαιινὴ σείετο πήληξ.
 Πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 Εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 Ἄλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
 810 Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθε· τίη δειδίσσειαι αὐτως
 Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονές εἴμεν,
 Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἔδαμημεν Ἀχαιοί·
 Ἥθην πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἔξαλαπάξειν
 Νῆας· ἄφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 815 Ἥ κε πολὺ φθαίη εὐναιομένη πόλις ὑμῆ
 Χερσὶν ὑφ' ἠμετέρησιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅπποτε φεύγων
 Ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 Θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 820 Οἷ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονλοντες πεδίλοιο.
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 Θάρσυνος οἰωνῶ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Αἴαν ἄμαρτοεπές, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες!
 825 Εἰ γὰρ ἐγὼν οὔτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο
 Εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δὲ με πότνια Ἥρη,
 Τιόμην δ', ὡς τρεῖς Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων
 Ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσειαι, αἶ κε ταλάσσης
 830 Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα
 Δάψει· ἀτὰρ Τρῶων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνούς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut, quo res loco sit, exploret (1-26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri, Agamemno, Ulysses, et Diomedes, eadem de causa progressi, quorum primus, de belli exitu pridem anxius, nunc, vallum prorutum videns, rursus fugam meditatur (27-81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus, ut in praelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adjuvent; simul euntem Agamemnonem solatur, et exercitum confirmat Neptunus (82-152). Interea Juno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Jovem in Idâ uxoris illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153-351). Huic tempori insidiatus, Somno auctore, Neptunus, fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352-401). Hector, ab Ajace ictu lapidis percussus, deficit animo, atque a sociis suis asportatur curaturque (402-439). Jam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus avertunt, Ajace imprimis minore fugatos persequente (440-522).

Δ ι ὀ ς ἀ π ά τ η .

Νίστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
 Ἄλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Φράζεο, Διὲ Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 Μαίζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆ θάλαρῶν αἰζηῶν.
 ὅ Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,
 Βισόκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
 Θερμήνη, καὶ λούση ἄπο βρότον αἱματόεντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθῶν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.
 Ὡς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἰοῖο,
 10 Καίμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
 Καλκῆ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἰοῖο.

Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ ·
 Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον ἀεικές,
 Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν,
 15 Τρῶας ὑπερθύμους · ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 Ὅσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
 Αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
 Πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὐρον ·
 20 Ὡς ὁ γέρον ὠρμαινε, δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν
 Διχθάδι, ἧ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 Ἦέ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 Ὡδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
 25 Μαρνάμενοι · λάκε δὲ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρής,
 Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 Νέστορι δὲ ξύμβλήντο Διοτρεφῆες βασιλῆες,
 Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 30 Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
 Θῖν' ἔφ' ἄλός πολιῆς · τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἑὼν, ἐδυνήσατο πάσας
 Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν · στείνοντο δὲ λαοί ·
 35 Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης
 Ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνέργαθον ἄκραι.
 Τῷ ῥ' οἴγ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 Ἐγχει ἐρειδόμενοι, κλον ἀθρόοι · ἄχνητο δὲ σφιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιός,
 40 Νέστωρ, πτιῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν
 Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων ·
 Ὡ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 Δεῖδω, μὴ δῆ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 45 Ὡς ποτ' ἐπηπιίλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
 Μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 Κεῖνος τῶς ἀγόρευε · τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 Ὡ πόποι, ἧ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 50 Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ ·
 Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑπιβριμέτης αὐτὸς παρατεκτῆταιτο.

- 65 Τειχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
 Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι·
 Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι
 Νωλεμες· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 Ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
- 66 Ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει.
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελύω
 Δύμεναι· οὐ γὰρ πῶς βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- 67 Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησι μάχονται,
 Τειχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 Ἥ ἐπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι·
 Οὕτω που Διῷ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
- 70 Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 Ἥδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
 Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
- 71 Νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
 Ἐλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα διαν·
 Ἐπι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσομεν, εἰσόκεν ἔλθη
 Νυξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.
- 80 Οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
 Βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγη κακόν, ἢ εἰ ἀλώη.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἄτρεϊδῆ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
 Οὐλόμεν', αἶθ' ὄφελλες ἀεικέλιου στρατοῦ ἄλλου
- 81 Σημαίνειν, μῆδ' ἄμμιν ἀνασσίμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
 Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 Καλλείπειν, ἣς εἶνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά·
- 90 Σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
 Μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 Ὅστις ἐπίσταιτο ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 Σηηπιούχος τ' εἶη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 Τοσσοῖδ', ὅσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
- 91 [Νῦν δὲ σευ ἄνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες·]
 Ὅς κέλαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς,
 Νῆας εὐσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Δερχομένω· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἠβαιαί.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ εἰ σιφλώσειεν!
 Σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτίουσαν·
 Ἄλλ' ἔτι που Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 145 Εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
 Φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς εἰπὼν μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 Ὅσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
 150 Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων Ἐνοσίχθων
 Ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαι' ἐκάστω
 Καρδίη, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὄφθαλμοῖσιν
 Στάσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 155 Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
 Αὐτοκασίγνητον καὶ δαίρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 Ἦμενον εἰσεῖδε· στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 Μερμήριξε δ' ἔπειτα βῶπις πότνια Ἦρη,
 160 Ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς ἰὸν αἰγιόχοιο.
 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἰδην, εὐ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 Εἴ πως ἰμείραιτο παριδραθέειν φιλότῃτι
 Ἦ χροίῃ, τῷ δ' ὕτιον ἀπῆμονά τε λιαρόν τε
 165 Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησιν.
 Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἦφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 Κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνώγειν.
 Ἦνθ' ἠγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 170 Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῦς ἰμερόεντος
 Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τό ῥα οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ,
 Ἦμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκει αὐτμή.
 175 Τῷ ῥ' ἠγὼ χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 Πέξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαιινούς,
 Καλούς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβροσίον ἕανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 Ἦξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ θαλάσῃσιν πολλά·
 180 Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονᾶτο.
 Ζώσατο δὲ ζώνην, ἕκατὸν θυσάνοις ἀφαρυῖαν·
 Ἦν δ' ἀρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν,
 Τρίγληνα, μορόντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.

- Κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δία θεῶν,
 185 Καλῶ, νηγατέω· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 Βῆ ὅ ἔμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 Ἰῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 190 Ἴὲ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ,τι κεν εἴπω·
 Ἥέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῶ,
 Οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις·
 Τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 195 Αὐδα ὅ,τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ὥτε σὺ πάντας
 Ἰαμνῆ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 200 Λίμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 Οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐϋτρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 Λεξιόμενοι Ρεΐης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
 205 Τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νείκεα λύσω.
 Ἴδῃ γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 Εὐνήης καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ.
 Εἰ κείνοι γ' ἐπέεσσι παρρηιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ,
 Εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὀμωθῆναι φιλότητι,
 210 Αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 Οὐκ ἔστι, οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηρὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
 215 Ποικίλον· ἐνθα δὲ οἱ θελκτῆρια πάντα τέτυκτο·
 Ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 Πάρφασις, ἣτ' ἐκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 Τὸν ῥαί οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἔγκάτθεο κόλπῳ,
 220 Ποικίλον, ὃ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σε φημι
 Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ,τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἰῶ ἔγκάτθετο κόλπῳ.
 Ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 225 Ἥρη δ' αἴξασα λέπεν φίον Οὐλύμποιο,
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινήν,

- Σεύατ' ἔφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρα νιφόεντα,
 Ἀκροτάτης κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπιτε ποδοῖν·
 Ἰξ' Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα,
 230 Ἀἴμον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείλοιο Θόαντος.
 Ἰνθ' Ἰπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 Ἰν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἰπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων·
 Ἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν
 235 Πείθει· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα.
 Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὄφρυσιν ὅσσε φαιινῶ,
 Ἰὺτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 Δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 Χρῦσειον· Ἰφαιστος δὲ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
 240 Τείξει ἀπκήσας, ὑπὸ δὲ θρήνων ποσὶν ἦσει,
 Ἰὼ κεν ἐπισχοίης λιπαροῖς πόδας εἰλαπινάζων.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ἰπνος·
 Ἰση, πρέσβια θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 Ἰλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετείων
 245 Ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἄν ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ἰλκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἄν ἔγωγε Κρονίου υἱὸν ἰκοίμην,
 Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
 Ἰδὴ γάρ με καὶ ἄλλο τειῆ ἐπίνυσσεν ἐφειμή,
 250 Ἰματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 Ἰπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 Ἰπτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
 Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δὲ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 Ἰορσασ' ἔργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 Καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας,
 Νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν,
 Ἰριπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ζήτει· καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 Εἰ μὴ Νῦξ δμητῆρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 260 Τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
 Ἰξετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμίχανον ἄλλο τελέσσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βρωῖπις πότνια Ἰση·
 Ἰπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς;
 265 Ἰ φῆς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 Ν', ὡς Ἰρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἰοῖο;
 Ἰλλ' Ἰθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 Δώσω ὀπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν.
 [Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεται ἤματα πάντα.]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

100

- 270 Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ἔπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ·
 Χεῖρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλα χθόνα πουλυβότειραν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 Μάρτυροι ὡς οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες·
- 275 Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
 Πασιδέην, ἧς αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ὡμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηγεν ἅπαντας
 Τοὺς Ἐποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
- 280 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 Τῷ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
 Ἥερα ἔσσαμένω, ῥίμφα πρήσσετε κέλευθον.
 Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
- 285 Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη.
 Ἐνθ' Ἔπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 Εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἣ τότε ἐν Ἴδῃ
 Μακροτάτη πεφυῦια δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανε·
 Ἐνθ' ἦσσι' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
- 290 Ὀρνιθὶ λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντι ἐν ὄρεσσιν
 Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
 Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ὡς δ' ἶδεν, ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
- 295 Οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι,
 Εἰς εὐνήν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 Σιῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
 Ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
- 300 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πόντια Ἥρη·
 Ἐρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 Οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
 Τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
- 305 Ἥδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖῃ πολυπίδακος Ἴδης
 Ἔστασ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
 Νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
- 310 Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κα σιωπῆ
 Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρόφρου Ὠκεανοῖο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

- Ἥρη, κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρηθηῆναι·
 Νῶϊ δ', ἄγ' ἐν φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε.
 315 Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἰδάμασσαν·
 Οὐδ' ὅπότε ἠρασαμένη Ἴξιονίης ἀλόχοιο,
 Ἥ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
 Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισψύρου Ἀκρισιώνης,
 320 Ἥ τέκε Περσηά, πάντων ἀριδείκτον ἀνδρῶν·
 Οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 Ἥ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 Ἥ ῥ' Ἥρα κληῖα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 Ἥ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσιν·
 Οὐδ' ὅτε Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 Οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
 Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 330 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 Εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθέναι
 Ἰδῆς ἐν κορυφήσιν, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
 Πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετῶν
 Εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
 335 Πεφράδοι; — οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
 Ἐξ εὐνῆς ἀνστήσασα· νεμεσσητὸν δὲ κεν εἶη.
 Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκνῶς δὲ θύρας στυγμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 340 Ἐνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνή.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δειδιθῆ, μήτε τιν' ἀνδρῶν,
 Ὀψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 Χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,
 345 Οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσορύασθαι.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀγκῶς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
 Τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διαφύεν νεοθηλέα πόλιν,
 Λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον,
 Πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργεν.
 350 Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
 Καλήν, χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι.
 Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρω ἄκρῳ,
 Ἔπνω καὶ φιλότῃ δαμείς, ἔχε δ' ἀγκῶς ἄκοιτιν.
 Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ἔπνος,
 355 Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχοι Ἐννοσιγαίῳ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἐπύει, ὅσπερ μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 400 Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή,
 Δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 Ἐγχεῖ, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἴ, οὐδ' ἀφάμαρταν,
 Τῇ φά δ' ὕω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 405 Ἦτοι ὁ μὲν σάικτος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
 Τῷ οἱ φυσάσθην τέρενα χροῖα. χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 Ὅτι φά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεινῶν.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Δίας
 410 Χερμαδίῳ, τὰ φά πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
 Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰείρας,
 Στήθεος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
 Στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 Ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖς
 415 Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίγνεται ὁδμή
 Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδηται,
 Ἐγγὺς ἐὼν· χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
 Ὡς ἔπευ Ἔκτορος ὠκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησιν.
 Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 420 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 Αἰχμῆς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 Οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 425 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ Διὸς Ἀγίγνωρ,
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὐ ἀκίθευεν, ἀλλὰ πάροισθεν
 Ἀσπίδας εὐκύνκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 Χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 430 Ὠκέας, οἳ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 Ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τόνγε προτὶ ἄστυ φέρον βαρῆα στενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρύρχειος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 Ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 Χεῖταν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφῆς αἷμ' ἀπέμεσσε
 Αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῶ δὲ οἳ ὄσσε
 Νυξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἔκτορα νόσφι κίοντα,
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χύρμης.

- Ἐνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
 Ἦνοπίδην, ὃν ἄρα Νύμφη τέκε νῆϊς ἀμύμων
 445 Ἦνοπι βουκολίοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος·
 Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχείσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 450 Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὤμον,
 Τῶν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσιῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοίδαο
 455 Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
 Ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἴω
 Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν,
 460 Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
 Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύσατο Κῆρα μέλαιναν,
 Λικριφίς ἀΐξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱός,
 Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ἔα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 465 Τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
 Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 Τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῆ, στόμα τε, ρινές τε
 Οὔδει πλήντ', ἥπερ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 470 Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτές ἐνίσπε·
 Ἦ ῥ' οὐχ οὔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 Ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 Ἀλλὰ κασιγνήτος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,
 Ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιιστα ἔωκει.
 475 Ἦ ῥ', εὐ γιγνώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
 Ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὔτασε δουρὶ,
 Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὑφελκε ποδοῖιν.
 Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμοροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι!
 480 Οὐ θῆν οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἷζυς
 Ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὥδε κατυκτανέσθε καὶ ὑμμες.
 Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 Ἐγχει ἐμῷ· ἵνα μήτι κασιγνήτοιο γε ποιῆ
 Δηρὸν ἄτιτος ἔη· τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ

- 485 Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀφῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 Ὀρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηνελίοιο ἀνακτος· ὃ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,
 490 γῆον Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα ἀλιστα
 Ἐρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μούνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα.
 Ἐκ δ' ὡσε γλήνην· δόρου δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 495 Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὃ δ' ἔξετο, χεῖρε πετάσσας
 Ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος εἶφος ὀξύ,
 Αὐχένα μέσσον ἔλασσε, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
 Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φῆ, κώδειαν ἀναχων,
 500 Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠύδα·
 Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
 Πατρὶ φίλω καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν.
 Οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
 Ἄνδρὶ φίλω ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῆ
 505 Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντα ὑπὸ τρόμος ἔλαβε γυῖα·
 Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
 510 Ἦραι, ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Τριτὸν οὔτα,
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενύριξεν·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα·
 515 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ἰπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
 Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλήν
 Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 520 Πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
 Οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
 Ἄνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον · ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 10 Εἶαθ' · ὁ δ' ἀργαλέω ἔχει ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
 Αἶμ' ἐμίων · ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Διὶνὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν ·
 Ἡ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 15 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
 Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὐτε κακοφράφης ἀλεγεινῆς
 Πρώτη ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῆσιν ἱμάσσω.
 Ἡ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
 Ἀκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
 20 Χρύσειον, ἄρρηκτον ; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 Ἐκρέμω · ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν · ὄν δὲ λάβοιμι,
 Ῥίπτασκον τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἴκηται
 Γῆν ὀλιγηπελέων · ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνιει
 25 Ἀζηχῆς ὀδύνη Ἥρακλῆος θείοιο,
 Τὸν σὺ ξὺν Βορρῆ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
 Πέμψας ἐπ' ἀτρυγέτον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
 Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας ·
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
 30 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
 Τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἴν' ἀπολλήξεῖς ἀπατάων ·
 Ὀφρα ἴδῃ, ἦν τοι χραίσμη φιλότις τε καὶ εὐνή,
 Ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
 Ὡς φάτο · ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 35 Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα ·
 Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 Ὀρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν ·
 Σὴ θ' ἰερῆ κεφαλῇ καὶ νωῖτερον λέχος αὐτῶν
 40 Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μάψ ὁμόσαιμι ·
 Μῆ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Πημαίνει Τρωάς τε καὶ Ἐκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγῃ ·
 Ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς ·
 45 Αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 Τῇ ἴμεν, ἧ κεν δὴ σύ, Κελαινεφίς, ἡγεμονεύῃς.
 Ὡς φάτο · μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα ·
 Εἰ μὲν δὴ σύγ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 50 Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
 Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,

- Αἶψα μεταστρέψει νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 Ἄλλ' εἰ δὴ φ' ἐτέον γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 55 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον·
 Ὅφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐλθῆ, καὶ εἵπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 Πausάμενον πολέμοιο, τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι·
 Ἐκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 60 Αὐτίς δ' ἐμπνεύσεισι μένος, λελάθη δ' ὀδυνάων,
 Αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Αὐτίς ἀποστρέψουσιν, ἀνάγκη δα φύζαν ἐνόρσας·
 Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσιν
 Πηλείδew Ἀχιλλῆος. ὁ δ' ἀνστήσει ὄν ἐταῖρον,
 65 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἐκτωρ
 Ἰλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', σῖόν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
 Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἐκτορα διος Ἀχιλλεύς.
 Ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
 70 Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς,
 Τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
 Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἔασω,
 Πρὶν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
 75 Ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι,
 Ἴμματι τῶ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
 Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 80 Ὡς δ' ὅτ' ἄν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅστι' ἐπὶ πολλῆν
 Γαῖαν ἐληλουθῶς, φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ·
 Ἐνθ' εἶην, ἢ ἔνθα· μενοινῆῃσί τε πολλά·
 Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη,
 Ἴκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον. ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 85 Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 Ἥ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
 Δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θείουσα·
 Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἕοικας;
 Ἥ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Μῆ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεῖρο· οἶσθα καὶ αὐτή,
 Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής.

- 96 Ἄλλὰ σύγ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ θαιτὸς εἴσης·
 Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάνσκειται· οὐδέ τί φημι
 Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
 Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἐτι νῦν δαίνυται εὐφρων.
- 100 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
 Ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἧ δ' ἐγέλασσαν
 Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι κυανέησιν
 Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες!
- 105 Ἡ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἄσσον ἰόντες,
 Ἥ ἔπει ἠὲ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
 Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Κάρτεϊ τε σθένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 Ἐγὼ ἔχεθ', ὅ,τι κεν ὑμμι κακὸν πέμπησιν ἑκάστω.
- 110 Ἴδῃ γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετίχθαι·
 Τίος γάρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐνὶ, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
- 115 Μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῶ
 Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.
 Ὡς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
- 120 Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 Ἐνθα κ' ἔτι μεῖζον τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
 Ὄρτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσεν.
- 125 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἶλετο καὶ σάκος ὤμων,
 Ἐγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα
 Χάλκεον· ἧ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
 Μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας; ἧ νύ τοι αὐτῶς
 Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
- 130 Οὐκ αἶεις, ἄ,τε φησὶ θεὸς λευκώλενος Ἥρη,
 Ἥ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθον;
 Ἥ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 Ἄψ ἔμεν Οὐλύμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,
 Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 135 Αὐτίκα γὰρ Τρωῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
 Λεῖπει, ὁ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον·
 Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,
 Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
 Ἴσόν οἱ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

185 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 ὦ πόποι! ἦ ἕ', ἀγαθὸς περ ἑὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
 Εἴ μ' ὁμύτιμον ἔοντα βίη ἀέκοντα καθέξει.

Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥία,
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰδης, ἐνέροισιν ἀνάσσων.

190 Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦτοι ἑγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,
 Παλλομένων, Αἰδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·

Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν·
 Γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.

195 Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν· ἀλλὰ ἔκηλος,
 Καὶ κρατερός περ ἑὼν, μενέτω τρίτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 Χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὧς, δειδισσέσθω.

Θυγατέρευσιν γάρ τε καὶ υἰάσι βέλτερον εἶη
 Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 Οἱ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.

200 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις·
 Οὔτω γὰρ δὴ τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 Τόνδε φέρω Διῖ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;

ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλαῶν.
 Οἴσθ', ὧς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἔπονται.

205 Τὴν δ' αὐτε προσέειπε Πρωσιδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.

Ἀλλὰ τόδ' αἶνον ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅππότε ἄν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴση

210 Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεἴξω.

[Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·

Αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,

Ἴρης Ἐρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἀνακτος,

215 Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει

Ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,

Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.]

Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·

Δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἠρώες Ἀχαιοί.

220 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἐρχο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·

Ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος

Οἴχεται εἰς ἅλα διὰν, ἀλευάμετος χόλον αἰπὺν

- Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 225 Οἴπερ ἐνίρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες.
 Ἄλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ οἱ αὐτῶ
 Ἐπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
 Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
 Ἄλλὰ σὺ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 230 Τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοῦς.
 Σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, Ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔχειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 235 Ὡς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 Βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὄρεων, ἴρηκε ἑοικῶς
 Ὡκεῖ, φασσοφόνῳ, ὅστι ἄριστος πετεηνῶν·
 Εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 240 Ἡμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐξαγείρετο θυμόν,
 Ἀμφὶ ἔγιγνώσκων ἐτάρους· ἄτιρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 Πάυει, ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 245 Ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἢ πού τί σε κῆδος ἰκύνει;
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 Οὐκ αἴεις, ὃ με νηυσὶν ἐπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 Οὐς ἐτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 Χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἄλκῆς;
 Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
 Ἴματι τῶδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἴιον ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 Θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἄοσσητῆρα Κρονίων
 255 Ἐξ Ἰδῆς προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
 Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἱπευῶσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκίας ἵππους·
 260 Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον
 Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἦρωας Ἀχαιοῦς.
 Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκουτήσας ἐπὶ φάτῃ,
 Δεσμὸν ἀπορήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
 265 Εἰωθῶς λούεσθαι ἐϋφρέϊος ποταμοῖο,
 Κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

- Ὡμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,
 Ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 Ὡς Ἐκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
 210 Ὀτρύνων ἵππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
 Οἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 Ἔσσεύοντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροιώται·
 Τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 Εἰρύσαι, οὐδ' ἄρα τὲ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 215 Τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος
 Εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 Ὡς Δαναοὶ εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 220 Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 Ἔσθλός δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δὲ ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 225 Ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ὡ πόποι, ἢ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 Οἷον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
 Ἐκτωρ! ἢ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 230 Ἀλλά τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
 Ἐκτορ', ὁ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηγὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται, ὦδε μενοιγῶν.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 235 Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
 Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 Στείλομεν, ὥς κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω, καὶ μεμαῶτα,
 Θυμῷ δέλσασθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.
 240 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἄρηϊ
 Τσμίην ἠρτυνον, ἀριστιῆας καλέσαντες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 245 Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλῆες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 Μακρὰ βιβὰς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εἰμένος ὠμοῖν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θούριον,
 Δεινήν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ σίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
 Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
 365 Ἦχῃ θεοπευσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐραίπων
 Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 Μακρὴν ἢ δ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
 Πλυνταί, ὀππότε ἄνῆρ σθένεος πειρώμενος ἦσιν.
 370 Τῇ δ' οἶγε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 Διγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
 Ὅστι' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιήσιν,
 Ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων·
 375 Ὡς φά σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἴζυν
 Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνώρσας.
 Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μενδόντες,
 Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 376 Νέστωρ αὐτὲ μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 Εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 Ζεῦ πάτερ, εἵποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρρῳ
 Ἦ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πλόνα μηρία καίων,
 Εὐχέτο νοσηῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
 377 Τῶν μνήσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
 Μηδ' οὕτω Τρώεσσι εἶα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 Ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 380 Μᾶλλον ἐπ' Ἀργελοῖσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Οἱ δ', ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότε ἐπέιγῃ
 Ἴς ἀνέμου· ἢ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφείλλει·
 Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 385 Ἴππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο
 Ἐγχεσὶν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν· οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
 Μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ φά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.
 390 Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 Τόφρ' ὄγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 Ἦστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
 Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 395 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν

- Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γίνεται ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγεται μηρῶ
 Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
 Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναιμι, χατίοντί περ ἔμπης,
 409 Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μίγα νεῖκος ὄρωρεν·
 Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
 Σκεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἔν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 Παρριπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 410 Τὸν μὲν ἄρ', ὡς εἰπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
 Παιροτέρους περ ἔοντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 Ῥηξάμενοι, κλισίησι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
 411 Ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρου νήϊον ἐξιθύσει
 Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 Εὐ εἰδῆ σοφίης, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης·
 Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
 Ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.
 412 Ἐκτωρ δ' ἄντι Αἴαντος εἰσατο κυδαλίμοιο.
 Τῷ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο,
 Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
 Οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γὰρ δαίμων.
 Ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
 420 Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στήθος βάλε δουρὶ.
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρος.
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρῶσιν τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 425 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 Μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῶδε·
 Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 430 Τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἷον,
 Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 Ναϊ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθείοισιν,
 Τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξεῖ χαλκῷ,
 Ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
 435 Νηὸς ἄπο πρύμνης χαμάδις πέσε· λύντο δὲ γυῖα.
 Αἴας δ' ἐρύγῃσεν, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος,
 Μαστοριδῆς, ὃν νῶϊ, Κυθήρόθεν ἔνδον ἔοντα,

- Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν ·
 440 Τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰὸς
 Ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρος Φοῖβος Ἀπόλλων;
 Ὡς φάθ' · ὃ δὲ ξυνέηκε · θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρῆστη,
 Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 Ἰοδόκον · μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσσι ἐφίει.
 445 Καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοίδαο,
 Ἥνια χερσὶν ἔχοντα · ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους ·
 Τῇ γὰρ ἔχ', ἢ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος · τάχα δ' αὐτῶ
 450 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 Αὐχένι γάρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός ·
 Ἴριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι,
 Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα,
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 455 Τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόω, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκεν ·
 Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 Ἴππους · αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἴστων ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 Αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 460 Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαιῶν ἐξείλετο θυμόν.
 Ἄλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
 Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 Ὅς οἱ εὐστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι · παρεπλάγχθη δὲ οἱ ἄλλη
 465 Ἴος χαλκοβιρῆς, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τεῦκρος δ' ἐρύϊγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα ·
 Ἴδ πόποι, ἢ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 Δαίμων ἡμετέρης, ὅτε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 Νευρὴν δ' ἐξερύϊξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 470 Πρωῖον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἴστους.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας ·
 Ὡ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεός, Δαναοῖσι μεγῆρας.
 Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὤμφ,
 475 Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς ·
 Μῆ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 Νῆας εὐσσέλμους · ἀλλὰ μνησώμεθα χίρμης.
 Ὡς φάθ' · ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν ·
 Αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον ·
 480 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν ·
 [Ἴππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν ·]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 626 Τοφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδώς,
 Λαμπετίδης — ὃν Λάμπος ἐγένετο, φέρτατος ἀνδρῶν
 Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς —
 Ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 Ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκευε θώρηξ,
 630 Τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἄρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
 Ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
 Ἐς πόλεμον φορέειν, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν·
 Ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῦς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 635 Τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
 Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξύεοντι,
 Ῥῆξ δ' ἀφ' ἱππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 Κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοῖνικι φαιινός.
 Ἔως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 640 Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ.
 Σιτῆ δ' εὐράξ σὺν δουρί λαθῶν· βάλε δ' ὤμον ὀπισθεν·
 Αἰχμῆ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
 Πρόσσω ἰεμένη· δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάυθη.
 Τὸ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 645 Συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνένιπτεν,
 Ἰφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νῆες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 650 Ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
 Ἰαίε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν·
 Τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 655 Οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
 Ἄλλ' ἔπευ! οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργελοισιν
 Μαρνασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον ἀπεινήν ἐλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
 Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φάος.
 660 Ἀργείους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Ὡ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῖσθ' ἐνὶ θυμῷ·
 Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας!
 Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλείονες σοοί, ἠὲ πέφανται·
 Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
 665 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μανθάνον,
 Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
 Ἐρκεῖ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.

- Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 570 Οὔτε ποσὶν θάσσω, οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι·
 Εἴ τινα πού Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα!
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
 Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Ἄμφι ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 575 Ἄνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν·
 Ἄλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 Νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 Δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
 580 Βλημένῳ αἴξῃ, τόντ' ἐξ εὐνήφι θορόντα
 Θηρητῆρ ἐτύχησε βαλῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 Ὡς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θορ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 Τεύχεα συλήσω. ἄλλ' οὐ λάθην Ἐκτορα δῖον,
 Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα.
 585 Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε, θοός περ ἑὼν πολεμιστής,
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι βοικώς,
 Ὅστε κῦνα κτείνας ἢ βουκόλον ἄμφι βόεσσιν,
 Φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
 590 Ἦχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόοντα χέοντο·
 Στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
 Τρῶες δὲ, λείουσιν βοικότες ὠμοφάγοισιν,
 Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
 Ὁ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγῃ δὲ θυμὸν
 595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσσι θεσπιδαῆς πῦρ
 Ἐμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαισίον ἀρῆν
 Πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 600 Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν
 Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχεσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
 Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 Λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσειτο μαρναμένοιο.
 610 [Ἐκτορος· αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ

- Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον ἔοντα
 Τίμα καὶ κύδαινε. μινυθ' ἄδιος γὰρ ἔμελλεν
 Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.]
 615 Καὶ ὅ' ἔθελεν ῥῆξαι σίλχας ἀνδρῶν παιρητίζων,
 Ἥ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 Ἄλλ' οὐδ' ὡς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
 Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠὔτε πέτρῃ
 Ἥλβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα
 620 Ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
 Κύματά τε τροφόεντα, τάτε προσερεύγεται αὐτήν·
 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ, λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν, ἔνθορ' ὄμιλῳ·
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῆ ἐν νῆϊ πέσῃσιν
 625 Λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἣ δέ τε πᾶσα
 Ἀχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 Ἰστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 630 Αὐτὰρ ὄγ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών,
 Αἰεὶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 Μυρίαι· ἐν δέ τε τῆσι νομεύς, οὔπω σάφα εἰδώς
 Θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 Ἦτοι ὁ μὲν πρῶτῃσι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
 635 Αἰὲν ὁμοστιχάει, ὅ δέ τ' ἐν μεσσησιν ὀρούσας
 Βοῦν ἔδει, αἰεὶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διῦ πατρὶ
 Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφῆτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἀνακτος
 640 Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακληεῖη·
 Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετᾶς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 Καὶ νόον ἐν πρῶτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 Ὅς ῥά τότε Ἐκτορι κῦδος ὑπέριτερον ἐγγυάλιξεν.
 645 Στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἀντυγι πάλτο,
 Τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 Τῇ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πέσεν ὑπτίος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἐκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θείων δὲ οἱ ἄγχι παρῆστη,
 650 Στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δὲ μιν ἐγγὺς ἐταίρων
 Κτεῖν· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
 Χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἐκτορα διον.
 Βίσιωποι δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἀκραι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

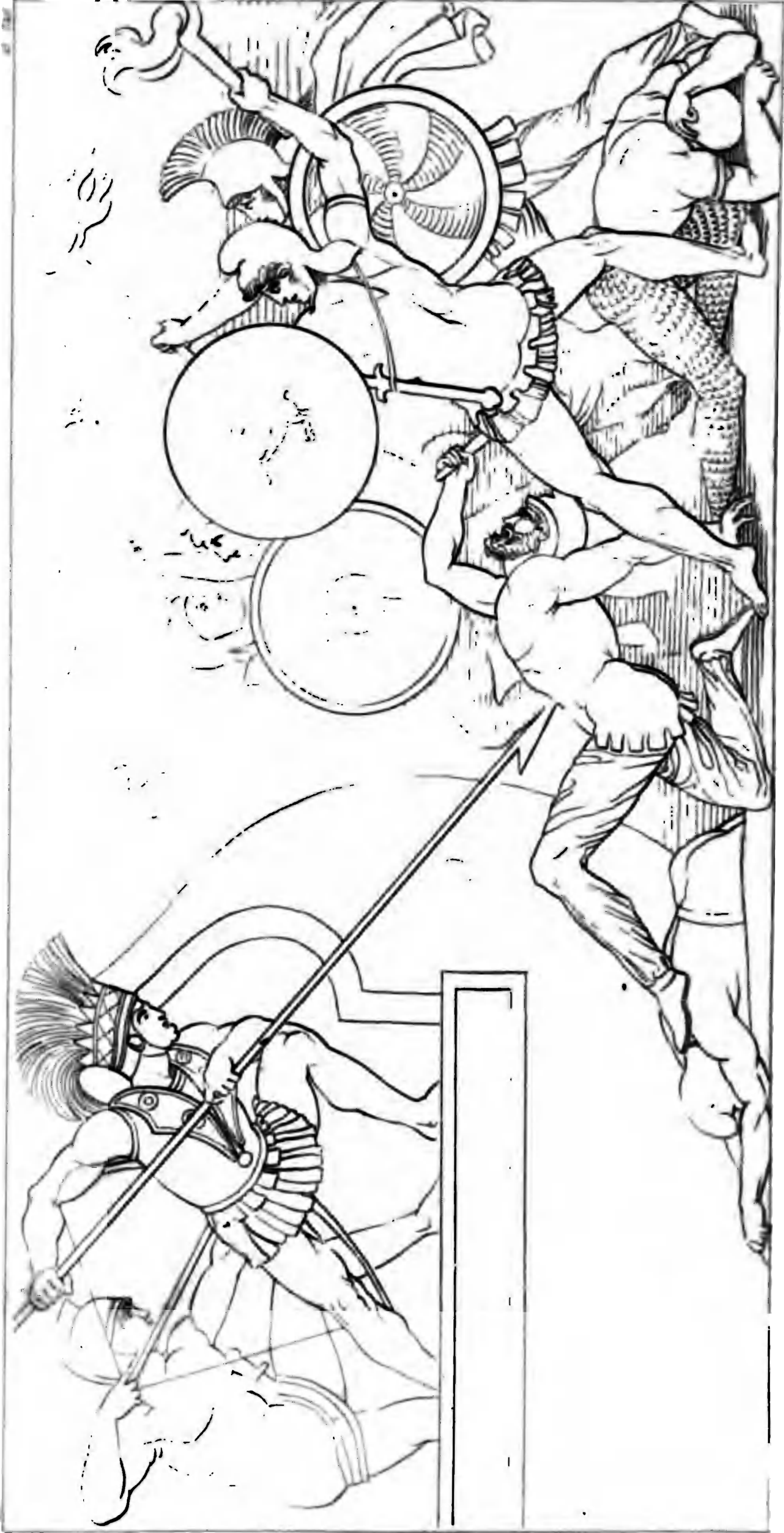
Continue

*Fair usage policy applies

- Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρίας ἀλλήλοισιν
 Ἄντισθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 Τοῖσι δὲ μαρναμένοιισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 700 Οὐκ ἔφασαν φεύξασθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλίεσθαι·
 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου,
 Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἠρώας Ἀχαιοῦς.
 Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἦψατο ποντοπόροιο,
 705 Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
 Ἔς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 Τοῦπερ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
 Δίηον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
 Τόξων αἰκῆς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
 710 Ἄλλ' οἶγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 Ὀξίσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,
 Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 Πολλὰ δὲ φάσγανα καλά, μελάνδετα, κωπήεντα,
 Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
 Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
 Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμαρ ἔδωκεν,
 720 Νῆας ἐλεῖν, αἰὲν δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
 Ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
 Οἱ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,
 Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
 Ἄλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 725 Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄφρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 Ἄλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 Θρηῆνυν ἐφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἵσης.
 730 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρωῆας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
 ὦ φίλοι, ἠρώες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 Ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 735 Ἦέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσητηῆρας ὀπίσσω,
 Ἦέ τι τῦχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδρασι λοιγὸν ἀμύναι;
 Οὐ μὲν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 Ἦ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἐτεραλκεία δῆμον ἔχοντες·
 Ἄλλ' ἐν γὰρ Τρωῶν πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,

6

AJAX DEFENDING THE GREEK SHIPS AGAINST THE TROJANS.

Full twelve, the boldest in a moment fell, | Sent by great Ajax to the shades of hell A 15. 7. 924

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Patroclo deprecanti permittit Achilles, suis et armis et copiis ad pugnam exire, eâ lege, ut, Trojanos a navibus depulisse contentus, majori ne se periculo objiciat (1 - 100). Jam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit, quin igni inferretur navi (101 - 123). Quo viso, Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124 - 251). Repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257 - 305); praelium primo committit, apud naves mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306 - 418); deinde congressus Sarpedonem, Jovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419 - 507). Is cum Hectore et aliis Trojanorum gravi certamine Achivis, spolia detrahentibus, corpus Sarpedonis eripiunt: quod, jussu Jovis, lotum unctumque Apollo tuetur, ab amicis in Lyciam deportandum (508 - 683). Illo rerum successu ferox Patroclus Trojanos ad urbem persequitur, murumque ejus scandit, sed ab eodem deo detruditur (684 - 711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam ejus Cebriōnem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712 - 782); denique complures ex turbâ interficit, donec ipsum, vi Apollinis attonitum et armis exutum, Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat, Achillis currum propere ad naves agenti (783 - 867).

Π α τ ρ ό κ λ ε ι α .

“Ως οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσελμοιο μάχοντο ·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ περίστατο, ποιμένι λαῶν,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
 Ἦτε καὶ αἰγίλιπος πέτρης ὄνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 Ὁ δὲ ἰδὼν ὄκτειρε ποδάροκῆς Δῖος Ἀχιλλεύς,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα ·
 Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις; ἤντε κούρη
 Νηπιη, ἣθ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελίσθαι ἀνώγει,
 Εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,

- 10 Δακρυόεσσα δὲ μιν ποτιδέσκειται, ὄφρ' ἀνέληται·
 Τῇ Ἴκελος, Πάτροκλε, τέφρην κατὰ δάκρυον εἵβεις.
 Ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκειαι, ἢ ἔμοι ἀντῶ ;
 Ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος ;
 Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόϊτιον, Ἄκτορος υἱόν,
 15 Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν·
 Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
 Ἦέ σύγ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς ;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 20 Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιοῶν,
 Μὴ νεμέσα· τυῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
 25 Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
 Οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστω.
 Τοὺς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 Ἐλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ !
 30 Μὴ ἐμέ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις·
 Αἶναρέιτη ! τί σευ ἄλλος ὀνίσεται ὀψίγονός περ,
 Αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης ;
 Νηλεές ! οὐκ ἄρα σοίγε πατήρ ἦν ἵππότα Πηλεὺς,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δὲ σε τίκτε θάλασσα,
 35 Πέτραι δ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
 Καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 Ἄλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
 40 Δὸς δέ μοι ὦμοιῖν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 Αἶ κ' ἐμέ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἱέσ' Ἀχαιοῶν
 Τειρόμενοι· ὀλλγὴ δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 45 ὦσαιμεν προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 ὦς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἢ γὰρ ἔμελλον
 Οἱ αὐτῶ θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα λιτέσθαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 ὦ μοι, Διογενὲς Πατρόκλεις, οἶον ἔειπες !
 50 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα,
 Οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 Ἄλλὰ τόδ' αἶνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,

- Ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
 Καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὅ,τε κράτει προβεβήκη·
 65 Αἶνὸν ἄχος τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 Κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἴες Ἀχαιῶν,
 Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλτο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 60 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
 Ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσὶν· ἦτοι ἔφην γε
 Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ
 Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτῆ τε πτόλεμός τε.
 Τύνη δ' ὅμοιῖν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 65 Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι·
 Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Κεκλίαιαι, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 70 Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσοισι μέτωπον,
 Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἴπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 Οὐ γὰρ Τυδείδew Διομήδεος ἐν παλάμησιν
 75 Μαιίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
 Οὐδέ πω Ἀτρείδew ὅπως ἔκλυον αὐδήσαντος
 Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο,
 Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἳ δ' ἀλαλητῷ
 Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοῦς.
 80 Ἀλλὰ καὶ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
 Ἐμπεσ' ἐπικρατέως· μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 Πείθεο δ', ὡς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω·
 Ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 85 Πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
 Ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὐτοὶ
 Δῶι, κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἴρῃς,
 Μὴ σὺν' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 90 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δὲ με θήσεις.
 Μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
 Τρωῆας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 Μήτις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
 Ἐμβήη, μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκέργος Ἀπόλλων·
 95 Ἀλλὰ πάλιν τρωπῶσθαι, ἐπὶν φάος ἐν νήεσσι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἔλπετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τὰ οἱ παλαμῆφιν ἀρήρει.
 140 Ἐγχος δ' οὐχ ἔλειτ' οἶον ἀμύμονος Δίακίδαο,
 Βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μαλὴν, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
- 145 Ἴππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγεν,
 Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα φηξήνορα τίε μάλιστα·
 Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μείναι ὁμοκλήν.
 Τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπάγε ζυγὸν ὠκέας Ἴππους,
 Ἐάνθοι καὶ Βαλλίον, τὼ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην·
- 150 Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη,
 Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ρόον Ὠκεανοῖο.
 Ἐν δὲ παρηορήσιον ἀμύμονα Πηδάσον ἔει,
 Τὸν φά ποτ' Ἡετῶνος ἔλων πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 Ὃς καὶ θνητὸς ἔων, ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
- 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς·
 Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δέ, λύκοι ὣς
 Ὠμοφάγοι, τοῖσιντε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 Οἷτ' ἔλαφον κερατὸν μέγαν οὖρεσι δηώσαντες
 Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
- 160 Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 Λάφοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
 Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμὸς
 Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·
 Τοῖοι Μυρμιδόνων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
- 165 Ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Δίακίδαο
 Ῥῶντ' ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
 Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 Ἐς Τροίην ἠγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστη
- 170 Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἔταιροι·
 Πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἠγασσεν.
 Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 Τῖος Σπερχειοῖο, Διῖπετέος ποταμοῖο·
- 175 Ὄν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
 Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,
 Αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βῶρω, Περιήρεος υἱί,
 Ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορῶν ἀπερδείσια ἔδνα·
 Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδώρος Ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,
- 180 Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης

- Ἠράσασα, ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μαλπομένησιν
 Ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλοκάτου, κελαδεινῆς.
 Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάθρη
 86 Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητὴν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόγγε μογοστόκος Εἰλείθυια
 Ἐξάγαγε πρὸ φώωσδε, καὶ Ἰελλοῦ ἴδεν ἀγυάς,
 Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο
 190 Ἠγύγειο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
 Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεὶ θ' ἔον υἱὸν ἔοντα.
 Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 Ἐγχεῖ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
 Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἠγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 Στήσεν εὖ κρίνας κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 200 Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 Ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν,
 Πιάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καὶ μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
 Σχέτιε, Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 Νηλεές! ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 205 Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
 Αὐτίς· ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τοπρὶν γ' ἐράασθε.
 Ἐνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω!
 210 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκινοῖσι λίθοισιν
 Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 Ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἄσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 215 Ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 Πάντων δὲ προπάροιθε δὺ' ἀνέρε θωρήσσοιτο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ὑνέφγε
 Καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Θῆκε ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήυσασα χιτώνων,
 Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὐλῶν τε ταπήτων.

- 225 Ἐνθα δὲ οἱ δέπας ἔσχε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
 Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 Οὔτέ τερ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 Τό φα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεῖον
 Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νύψ' ὕδατος καλῆσι φοῆσιν·
 230 Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον·
 Εὐχετ' ἔπειτα σίας μίσφ' ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·
 Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ
 235 Σοὶ ναλοῦσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι!
 Ἥ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυε, εὐξαμένοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψασο λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἥδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 240 Ἄλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ.
 Θάρσυνον, δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 Εἴσεται, ἧ φα καὶ οἷς ἐπίστυται πολεμίζειν
 Ἡμέτερος θεράπων, ἧ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 245 Μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 Ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θεῶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
 Τεύχεσσι τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.
 Ὡς εἶπεν εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
 250 Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 Δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.
 Ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί,
 Ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ·
 255 Στῆ δὲ πάροιθ' ἔλθῶν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ
 Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
 Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 Ἔστιχον ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 Αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ἐοικότες ἐξεχέοντο
 260 Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες, ὄδῳ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
 Νηπλάχοι· ξυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
 Τούς δ' εἶπερ παρά τις τε κίων ἄνθρωπος ὀδύτης
 Κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 265 Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι·
 Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρήϊος οὔτα θόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 Ἐφθῆ ὄρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 315 Μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῆ
 Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὄξει δουρί,
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 Ἦριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτιο χολωθεῖς,
 Στάς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 Ἐφθῆ ὄρεξάμενος, πρὶν οὔτάσαι, οὐδ' ἀφύμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξεν.
 325 Δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 Ὡς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε,
 Βήτην εἰς Ἴερεβος, Σαρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 Τίεσ ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὅσ ῥα Χίμαιραν
 Θρέψεν ἀμυιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 330 Αἴασ δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
 Ζοιὸν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 335 Πηρέλεωσ δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 Ἦμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 Ἴπποκόμου κόρυθος φίλον ἤλασεν· ἄμφι δὲ καυλὸν
 Φύσγανον ἐρῶαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνεν
 340 Πηρέλεωσ, πᾶν δ' εἴσω ἔδυσ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
 Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκίμαντα κιχεῖσ ποσὶ καρπαλίμοισιν,
 Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύσ.
 345 Ἰδομενεὺσ δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ
 Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρου χάλκεον ἐξεπέρησεν
 Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὄστέα λευκά·
 Ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντεσ· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ρῖνας
 350 Πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυπεν.
 Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνεσ Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 Ὡσ δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
 Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἶτ' ἐν ὄρεσσιν

- Κοιμένος ἀφραδίησι δῖαίμαγαν· οἱ δὲ ἰδόντες,
 355 Αἴψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
 Ὡς Δαναοὶ Τρῳέσσι ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 Ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρὲϊη πολέμοιο,
 360 Ἄσπιδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
 Σκέπτει ὀϊστῶν τε ροῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 Ἥ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκη·
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήρας ἑταίρους.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσω,
 365 Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη·
 Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε·
 Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέρασον πάλιν. Ἐκτορα δ' ἵπποι
 Ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὄρυκτῇ τάφρος ἔρυκεν.
 370 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
 Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων·
 Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
 Πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
 375 Σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 Ἀφορῶν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ', ἧ πλεῖστον ὄρινόμενον ἶδε λαόν,
 Τῇ ρ' ἔχ' ὁμοκλίσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
 Πρηνῆες ἐξ ὕχων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
 380 Ἀνικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
 [Ἀμβροτοὶ, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 Πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
 Ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
 385 Ἴηματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὕδωρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ρ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 Οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σχολιᾶς κρίνωσι θέμιστας,
 Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 Τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι φέοντες,
 390 Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότε ἀποτμήγουσι χαράδραι,
 Ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι φέουσαι
 Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 Ὡς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλη στενάχοντο φέουσαι.
 Πατρόκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 395 Ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετιές, οὐδὲ πόληος
 Εἶτα ἰεμένους ἐπιβαινόμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ

Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχος ὑψηλοῖο
 Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπειλνυτο ποινήν.
 Ἐνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βύλε δουρὶ φαεινῶ,
 400 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα·
 Δουπήσεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἦνοπος υἷόν,
 Δεύτερον ὀρμηθεῖς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 Ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἰνία ἠΐχθησαν — ὁ δ' ἔγχει νύξε παραστάς
 405 Γναθμόν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων·
 Ἐλκε δὲ δουρὸς ἔλων ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς,
 Πέτρῃ ἐπιπροβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθύν
 Ἐκ πόντοιο θύριζε λίνῳ καὶ ἠνοπι χαλκῶ·
 Ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,
 410 Κιῖδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 Μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 Κάππεσεν· ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 415 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην,
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε Πύριν τε,
 Ἰφέα τ' Λυῖππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
 420 Χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
 Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 Αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
 Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
 Ὅστις ὄδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
 425 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
 Οἱ δ', ὡστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 430 Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. —
 Τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 Ἦρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 Ὡ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
 Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι!
 435 Διχθὰ δὲ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
 Ἦ μιν ζῶν ἔοντα μάχης ἄπο δακρυοέσεως
 Θείῳ ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πτόνι δήμῳ,
 Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἦέ πίτυς βλωθρή, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 495 Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 Ἦῦτε ταῦρον ἔπεφνε λέων, ἀγέληφι μετελθών,
 Αἴθωνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπύδεσσι βόεσσιν,
 Ὡλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος·
 490 Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
 Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηγεν ἑταῖρον·
 Ἰλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρῆ
 Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι!
 495 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας,
 Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάχης χαλκῶ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 Ἔισσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 500 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 Ὀφθαλμοὺς ῥινᾶς θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 Ἐκ χροῶς ἔλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῶ ἔποντο·
 505 Τοῖο δ' ἄμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
 Ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἄρματ' ἀνάκτων.
 Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο, φθογγῆς αἰῶντι·
 Ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, οἷ' οὐ δύνατο προσιμῦναι·
 510 Χειρὶ δ' ἑλῶν ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν
 Ἐλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰφ
 Τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 Κλυθεῖ, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πτόνι δήμῳ
 515 Εἷς, ἧ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντος' ἀκούειν
 Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 Ἐλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν· ἀμφὶ δὲ μοι χεῖρ
 Ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδὲ μοι αἷμα
 Τερσῆναι δύναται· βαρύνθει δὲ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 520 Ἐγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
 Ἐλθῶν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' ἔφ' παιδί' ἀμύνει.
 Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκασσαι,
 Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἐτάροισιν
 525 Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃ πολυμίζειν,

Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλίοιο

Αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.

530 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,

Ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.

Πρῶτα μὲν ᾤτρυνεν Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας,

Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι.

Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβιάσθων,

535 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα διον·

Βῆ δὲ μετ' Αἰνεΐαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.

Ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,

Οἷ σέθεν εἴνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης

540 Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.

Κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν,

Ὅς Λυκίην εἴρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·

Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχει χάλκεος Ἄρης.

Ἀλλά, φίλοι, πάρσιητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,

545 Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν

Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,

Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.

Ὡς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατάκρηθεν λάβε πένθος

Ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν· ἐπεὶ σφίαιν ἔρμα πόλλος

550 Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑῶν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ

Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

Βάν δ' ἰθύς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν

Ἑκτωρ, χυόμενος Σαρπηδόνοσ. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

Ἦρσα Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·

555 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,

Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν ἢ καὶ ἀρείουσ.

Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τειχὸς Ἀχαιῶν,

Σαρπηδῶν. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἔλόντες,

560 Τεύχεά τ' ὅμοιῖν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἑταίρων

Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ!

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἔκαρτύναντο φάλαγγας,

Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,

565 Σύμβalon ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι,

Δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.

Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοην τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,

Ὅφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ἀλοὸς πόνος εἴη.

Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς.
 570 Βλήτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 Ζεὺς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, Δίος Ἐπειγέυς,
 Ὃς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἦνασσαν
 Τοπρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας,
 Ἐς Πηλῆ' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 575 Οἷ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι
 Ἴμιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
 Τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἐκτωρ
 Χερμαδίῳ κεφαλῆν· ἧ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεῖσθη
 Ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ
 580 Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς.
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο, φθιμένου ἐτάριοιο.
 Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἶρηκι ἑοικῶς
 Ὡκεῖ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
 Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 585 Ἔσσο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοιο.
 Καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἷόν,
 Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ.
 Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 590 Ἴν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέη πειρώμενος, ἧ ἐν ἀέθλῳ,
 Ἢ καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊον ὑπο θυμοραϊστῶν·
 Τόσσον χώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 Ἐτραπεῖ, ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἷόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
 Ὀλβῷ τε πλούτῳ τε μετίπρεπε Μυρμιδόνεσσιν·
 Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος σιτῆθος μέσον οὔτασε δουρί,
 Στρεφθεῖς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων.
 Δούπησεν δὲ πεσῶν· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 600 Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
 Στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλῆες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 Ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον, Θρασὺν υἷόν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
 605 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὠκα δὲ θυμὸς·
 Ὡχεῖ ἀπὸ μελείων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρου χάλκεον ἤκεν·
 Ἐλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
 610 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

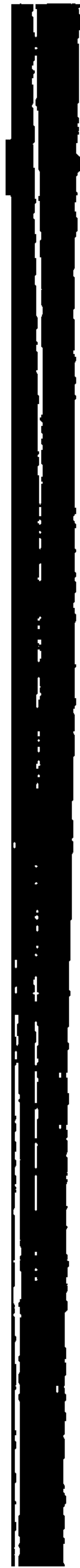

- 655 Ὡσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο
 Ἐκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάγκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
 Ἔς δίφρον δ' ἀναβάς, φύγαδ' ἔτραπε, κέκλιτο δ' ἄλλους
 Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 Ἐνθ' οὐδ' ἰφθιμοὶ Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ,
 Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοισιν Σαρπηδόνοσ' ἔντε' ἔλοντο,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 665 Δῶκε φέρειν διαίροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἰ δ', ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἷμα κάθηρον
 Ἐλθῶν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 Πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆσιν,
 670 Χρῆσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα ἔσσον·
 Πέμπε δὲ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ἴπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 Θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πλόνι δήμῳ.
 Ἐνθα ἔτιρχύσουσι κασιγνήτοί τε ἔται τε
 675 Τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν·
 Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δίον αείρας,
 Πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσιν,
 680 Χρῆσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα ἔσσεν·
 Πέμπε δὲ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ἴπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πλόνι δήμῳ.
 Πιπτοκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
 685 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' αἴσθη·
 Νῆπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 Ἢ τ' ἂν ὑπέκφυγε Κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 Ἄλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν·
 [Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 690 Ῥηϊδίῳ, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·]
 Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνήκεν.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτόνδε κύλεσαν;
 Ἄδριστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον,
 695 Καὶ Πέρμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 Τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

وَأَمَّا الْمَلَائِكَةُ
فَالْمَلَائِكَةُ كَتَبَتْ
عَلَيْهِمْ

And on a moment reached the land
And they added in a tone
And on a moment reached the land

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ὅστιόν· ὄφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
 Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτήρι βοικῶς,
 Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ·
 745 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἑλαφρὸς ἀνὴρ! ὡς φεῖα κυβιστᾶ!
 Εἰ δὴ που καὶ πόντω ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 Πολλοὺς ἄν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη·
 Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων φεῖα κυβιστᾶ.
 750 Ἥ φρα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν!
 Ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἤρωϊ βεβήκει,
 Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστις σταθμοὺς κέραϊζων
 Ἐβλήτο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 Ὡς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαῶς.
 755 Ἐκτωρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.
 Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὡς, δηρινθήτην,
 ὦτ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 Ὡς περὶ Κεβριόναο δὺω μήστωρες αὐτῆς,
 760 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλεῖ χαλκῶ.
 Ἐκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
 765 Ὡς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν
 Οὐρεὸς ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνεια,
 Αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 Ἥχη θεσπεσίη, πάταγος δὲ τε ἀγνυμενάων·
 770 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξέα δοῦρ' ἐπεπήγει,
 Ἴοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρήφι θορόντες·
 Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξεν
 775 Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λαλασμένος ἵπποσυνάων.
 Ὅφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βεῖλε ἤπτετο, πίπτει δὲ λαός.
 Ἥμος δ' Ἥλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 780 Καὶ τότε δὴ φ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρταροι ἦσαν.
 Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἤρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Πάτροκλος δὲ Τρῶσι κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν·

- Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 795 Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή.
 Ἦνυτο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατα κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 790 Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν.
 Στῆ δ' ὄπιθε, πλήξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βύλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 795 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
 Αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
 Ἰππόκομον πῆληκα μαιίνεσθαι κονίησιν·
 Ἄλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χάρλεν τε μέτωπον
 Ῥύει, Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 800 Ἡ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
 Πᾶν δὲ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Βριθύ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 Ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 Λῦσέ δὲ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 805 Τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθειν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 Στῆ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 Ὡμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βύλε Δάρδανος ἀνήρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 Ἐγχεῖ θ' ἵπποσύνην τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 810 Καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας εἴκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 Πρωτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 Ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἵππευ,
 Οὐδὲ δάμασς· ὁ μὲν αὐτίς ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 Ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μέλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
 815 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἑόντ', ἐν δηϊοτήτι.
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
 Ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 Ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῷ,
 820 Ἀγχιμόλόν φά οἱ ἦλθε κατὰ σίχας, οὐτα δὲ δουρι
 Νείατον ἐς κενεῶνα· διαρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἠκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λίων ἐβιήσατο χάρμη,
 Ὡτ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
 825 Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
 Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λίων ἐδάμασσε βίηφιν·

- Ὡς πολίας πέφροντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπήυρα·
 Καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 830 Πάτροκλ', ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζόμεν ἀμῆν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας,
 Ἄξειν ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Νῆπιε! τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 Ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
 835 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 Ἥμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται·
 Ἄ δειλ'! οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 Ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 Μῆ μοι πρὶν ἵεναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 840 Νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ σιτήθεσσι δαΐξαι·
 Ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ·
 Ἦδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 845 Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἴκοσιν ἀντεβόλησαν,
 Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 Ἀλλά με Μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 850 Ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Οὐ θῆν οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἦδη
 Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή,
 Χερσὶ δαμίντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Διακίδαο.
 855 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
 Ψυχὴ δ' ἐκ φρεσῶν πταμένη Αἰδόςδε βεβήκει,
 Ὅν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτήτα καὶ ἦβην.
 Τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Πατρόκλεις, τί νῦ μοι μαντεύσαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 860 Τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλλεύς, Θέτιδος παῖς ἠῦκόμοιο,
 Φθῆῃ ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλίσσαι;
 Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 Εἴρυσε, λαῖε προσβάς· τὸν δ' ὑπτίον ὡς ἀπὸ δουρός.
 Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
 865 Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Διακίδαο·
 Ἴστο γὰρ βαλίειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
 Ἄμβροστοι, οὓς Πηληϊεὶ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
 Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἔϋμμελῆς ἀμείλησεν
 10 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 ἔστη, καὶ προσέειπεν Ἀρηϊφίλον Μενέλαον·
 Ἀτρεΐδη Μενέλαε, Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα!
 Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 15 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ἕσμινην·
 Τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσι ἀρέσθαι,
 Μῆ σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλόν, ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 20 Οὐτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
 Οὔτε σὺς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πέρι σθένει βλεμεαίνει,
 Ὅσον Πάνθου υἱὲς ἔϋμμελῆαι φρονέουσιν.
 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ἰπερήνορος ἵπποδάμοιο
 25 Ἦς ἤβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμεινεν,
 Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστήν
 Ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι, πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνοὺς τε τοκῆας.
 Ὡς θῆν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 30 Στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἔς πληθὺν ἵναι, μηδ' ἀντίος ἴστας ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 Νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 35 Ἰνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορευείς·
 Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 Εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 40 Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῖῳ.
 Ἄλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
 Οὐδέ τ' ἀδῆριτος, ἦτ' ἀλκῆς, ἦτε φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν·
 Οὐδ' ἔρριξεν χαλκόν· ἰνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 45 Ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 Ἄψ δ' ἀναχαζόμενοιο, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ·
 50 Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

- Δίματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Πλοχμοί θ', οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνήρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 65 Καλόν, τηλεθάον· τὸ δὲ τε πνοιαὶ δονέουσιν
 Παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεῖ λευκῶ·
 Ἐλθῶν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 Βόθρου τ' ἐξίστρεψε, καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 Τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 70 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθώς,
 Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 Πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει,
 75 Δηῶν· ἀμφὶ δὲ τόνγε κύνες ἄνδρες τε νομῆες
 Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 Ἀτίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 Ὡς τῶν οὔτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 Ἀτίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 80 Ἐνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὃς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε, θοῶ ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 Ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἠγήτορι Μέντη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 85 Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὦδε θέεις, ἀκίχητα διώκων,
 Ἴππους Διακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἦδ' ὕχέεσθαι,
 Ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 Τόφρα δέ τοι Μενέλαος Ἀρηΐος, Ἀτρεΐος υἱός,
 90 Πατρόκλῳ περιβάς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
 Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν·
 Ἔκτορα δ' αἶνον ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαινας.
 Πάπτηγεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ σίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 95 Τὸν μὲν ἀπαινυμένον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ,
 Ὀξεία κεκληγώς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστοιο
 Ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθειν Ἀτρεΐος ὄξυ βοήσας·
 100 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε λῆπω κάτα τεύχεα καλά,
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς·
 Μήτις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὃς κεν ἴδῃται.

- Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
 Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησεν
 10 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 Ἔστη, καὶ προσέειπεν Ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα!
 Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 15 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ἰσμίνην·
 Τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσι ἀρέσθαι,
 Μῆ σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλόν, ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
 20 Οὔτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
 Οὔτε σὺς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πέρι σθένει βλεμεαίνει,
 Ὅσσον Πάνθου υἱὲς εὐμμελῆαι φρονέουσιν.
 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ἰπερήνορος ἵπποδάμοιο
 25 Ἦς ἤβης ἀπόκηθ', ὅτε μ' ὄνατο, καί μ' ὑπέμεινεν,
 Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 Ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι, πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνοὺς τε τοκῆας.
 Ὡς θῆν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 30 Στήης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἔς πληθὺν ἰῆναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 Νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 35 Γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 Ἀρητιὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 Εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 40 Πάνθῳ ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
 Ἄλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
 Οὐδέ τ' ἀδῆριτος, ἦτ' ἀλκῆς, ἦτε φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 Οὐδ' ἔρριξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 45 Ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 Ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖῃ χειρὶ πιθήσας·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ·
 50 Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Εἰ δέ κεν Ἐκτορι μῶνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 95 Αἰδεσθεῖς, μήπως με περιστήωσ' ἓνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαῖολος Ἐκτωρ.
 Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Ὅπποτ' ἀνὴρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 Ὅν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 100 Τῷ μ' οὔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται
 Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 Εἰ δέ που Αἴαντός γε βοήν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 Ἄμφω κ' αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
 Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαιίμεθα νεκρὸν
 105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπλίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,
 Ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λῆς ἠϋγένειος,
 110 Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
 Ἐγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μευσαύλοιο·
 Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 Στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων,
 115 Παιπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΰδα·
 120 Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 Σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαῖολος Ἐκτωρ.
 Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 125 Ἐκτωρ μὲν Πατρόκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
 Ἐλχ', ἴν' ἄπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὄξεϊ χαλκοῖ,
 Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον.
 Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
 130 Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστνυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
 Ἐστήκει ὡς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
 Ὡς ῥά τε νῆπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 Ἄνδρες ἐπακτιῆρες· ὃ δέ τε σθένει βλεμμαίνει·
 Πᾶν δὲ τ' ἐπισκύνιον κἄτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·

- Ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἤρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν, Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 Ἔσθῃκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν αἰέων.
 140 Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορ ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἐκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο!
 Ἡ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἔοντα.
 Φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις
 145 Οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάασιν.
 Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 Μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεί.
 Πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὄμιλον,
 150 Σχέτλι! ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον,
 Κάλλιπες Ἀργελοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι;
 Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένητο, πτόλεϊ τε καὶ αὐτῶ,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαϊκόμεναι κύνας ἔτλης.
 Τῶ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπέσεται ἀνδρῶν,
 155 Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνείη,
 Ἀτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἷ περὶ πάτρης
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαιμέθα Ἴλιον εἴσω.
 160 Εἰ δ' οὔτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 Ἐλθοι τεθνηώς, καὶ μιν ἐρυσαιμέθα χάρμης,
 Αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἔντεα καλὰ
 Λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω.
 Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μὲγ' ἄριστος
 165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχιμάχοι θεράποντες.
 Ἀλλὰ σὺγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 Στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηΐων ἐν αὐτῇ,
 Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 170 Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες!
 Ὡ πόποι, ἢ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 Τῶν ὅσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·
 Νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 Ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.
 175 Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
 Ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
 Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴστασο, καὶ ἴδε ἔργον·

180 Ἦέ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
 Ἦ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 185 Ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 Ὅφρ' ἄν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 Καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Διῆϊοι ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
 190 Ὡκα μάλ', οὔπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών,
 Οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
 Στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμβιβεν·
 Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 195 Πηλείδew Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες
 Πατρὶ φίλῳ ἔπυρον· ὁ δ' ἄρα ἦ παιδὶ ὅπασσεν
 Γηράς· ἄλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 200 Κινήσας ῥα κάρη, προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 Ὅς δὴ τοι σχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 Ἄνδρὸς ἀριστῆος, τότε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
 205 Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων
 Εἶλεν· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 Τῶν ποιήν, ὃ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων.
 210 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἄρης
 Δεινός, ἐνυάλιος· πλήσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 Ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτούς ἐπικούρους
 Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν,
 Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.

215 Ὡτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποικόμενος ἐπέεσσιν,
 Μίαθλην τε Γλαῦκόν τε, Μίδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἴππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 Τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

220 Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
 Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
 Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολλῶν ἠγείρα ἕκαστον·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Λαμπρῆσιν κορύθευσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
 270 Χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
 Ὀφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Λιακίδαο·
 Μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν βταίρους.
 Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοῦς·
 275 Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ·
 Ἄλλὰ νέκυν ἐρίοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοῦ
 Μέλλον ἀπέυσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 280 Τῶν ἄλλων Λαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συῖ εἵκελος ἀλκῆν
 Καπρῖῳ, ὅστι' ἐν ὄρεσσι κίνυς θαλεροῦς τ' αἰζηοῦς
 Ῥηϊδίως ἐκέδασεν, ἐλιξιόμενος διὰ βήσσας·
 Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἰγανουῦ, φαίδιμος Αἴας,
 285 Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβησαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 Ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἴηιοι τὸν Λήθιοιο Πηλασγοῦ φαίδιμος υἱός,
 Ἰππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην,
 290 Δησιόμενος τελαμῶρι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἐκτορι καὶ Τρῶεσσι χαριζόμενος· τύχη δ' αὐτῷ
 Ἰλθε κακόν, τὸ οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
 Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαίξας δι' ὀμίλου,
 Πληξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 295 Ἴηρικε δ' ἰπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ,
 Πληγεῖσ' ἔγχεῖ τε μεγάλοι καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνεδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 Αἱματόεις· τοῦ δ' αὐθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμαῖζε
 300 Κεῖσθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέυσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ,
 Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσιν
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μίνυνθάδιος δὲ οἱ αἰῶν
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι·
 Ἐκτωρ δ' αὐτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 305 Ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 Τυτιθόν· ὃ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 Οἰκία ναιετάασκε, πολέυσ' ἀνδρεασιν ἀνάσσειν·

THE FIGHT FOR THE BODY OF PATROCLUS.

4

10

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τὸν δὲ πεσόντ' ἔλεησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 Ἰθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 Ἄλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντα
 355 Ἔσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχέτο, πολλὰ κελεύων·
 Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνάγει,
 Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔσοχον ἄλλων,
 Ἄλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 360 Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθῶν
 Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον
 Νεκροὶ ὁμοῦ Τρῶων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο·
 Παιρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 365 Ἀλλήλοισι καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κεν φαίης
 Οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
 Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
 Ἔστασαν ἀμφὶ Μεινοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 370 Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγῇ
 Ἥελλου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
 Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλειίνοντες βέλεα στονόεντα,
 375 Πολλὸν ἀφισταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγος ἔπασχον
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐπὼ φῶτε πεπύσθην,
 Ἀνέρες κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἄλλ' ἔτ' ἔφραντο
 380 Ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῃ Τρῶεσσι μάχεσθαι.
 Τῷ δ' ἐπιουσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρνάσθη, ἐπεὶ ὡς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
 Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
 385 Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμές αἰεὶ
 Γούνατά τε κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου,
 Χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιν,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδα.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην
 390 Λαοῖσιν δῶη τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ·
 Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγες διαστάντες τανύουσιν
 Κυκλῶσ', ἄφαρ δὲ τε ἰκμάς ἔβη, δύνει δὲ τ' ἀλοιφή,
 Πολλῶν ἐλκόντων· τάνυται δὲ τε πᾶσα διαπρό·
 Ὡς οἷγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ

- 395 Ἐλκεον ἀμφοτέρω· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, ἀντάρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ἐπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 Τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.
- 400 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 Ἰματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 Ἦδες Πάτροκλον τεθνηότα διος· Ἀχιλλεύς.
 Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάργναντο θοάων,
 Τείχει ὑπο Τρώων· τό μιν οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
- 405 Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρὶμφθέντα πύλῃσιν,
 Ἄψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδέ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
 Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
 Ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
- 410 Δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅτι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Νωλεμές ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 Ὡδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
- 415 Ὡ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 Νῆας ἐπι γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 Πᾶσι χάνοι! τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 Εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 Ἄστν πότι σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
- 420 Ὡς δέ τις αὐτὸν Τρώων μεγαθύμων ἀυδήσασκεν·
 Ὡ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο!
 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ἔρυσσκεν ἐταίρου.
 Ὡς οἱ μὲν μάργναντο· σιδήρειος δ' ὄρυμαγδὸς
- 425 Χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
 Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἔοντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
 Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.
 Ἢ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
- 430 Πολλὰ μὲν ἄρ' μᾶστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
 Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
 Τῷ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς·
 Ἄλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἢτ' ἐπὶ τύμβῳ
- 435 Ἄνέρος ἐστήκει τεθνηότος ἢ ἑ γυναικός·
 Ὡς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὔδει ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δὲ σφιν

- Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥίε μυρομένοισιν,
 Ἠνίοχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μαίνετο χαιίτη,
 440 Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
 Μυρομένῳ δ' ἄρα τώγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊῆ ἄνακτι
 Θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτῳ τε!
 445 Ἥ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
 Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
 Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 Ἄλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχῆσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 450 Ἥ οὐχ ἄλλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος ἧδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὄφρα καὶ Ἀυτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπι γλαφυρίας· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται,
 455 Δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἧῦ.
 Τῷ δ', ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδᾶςδε βαλόντε,
 Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἀυτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταῖρου,
 460 Ἴπποις αἴσσω, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆρας·
 Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπέκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
 Ῥεῖα δ' ἐπαΐζασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 Ἄλλ' οὐχ' ἦρει φῶτας, ὅτε σείαιτο διώκειν·
 Οὐ γὰρ πως ἦν, οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
 465 Ἐγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
 Ὅψε δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
 Στῆ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀυτομέδοντα προσηύδα·
 Ἀυτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 470 Ἐν στήθεσσι ἐθήκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
 Οἶον πρὸς Τρῶας μάχαι πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ
 Μοῦνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
 Τὸν δ' αὐτ' Ἀυτομέδων προσέφη, Διώρτος υἱός·
 475 Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
 Ἴππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησίῳ τε μένος τε,
 Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστῳρ ἀτάλαντος,
 Ζωὸς ἐὼν; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κισχάνει·
 Ἄλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἦνία σιγαλόεντα
 480 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Νιδυίοισι μάλ' ὄξυ κραδαινόμενον, λύε γυῖα.
 525 Ἐκτωρ δ' αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἤλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 Ἐγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 530 Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην,
 Εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 Οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον, ἑταῖρου κικλήσκοντος.
 Τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
 Ἐκτωρ Αἰνεΐας τ' ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδής·
 535 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ,
 Κείμενον· αὐτομέδων δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 Ἦ δὴ μῦν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίωνά περ καταπέφνων.
 540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἐλὼν ἔναρα βροτόεντα
 Θῆκ'· ἄν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Αἱματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
 Ἀργαλήη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
 545 Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς,
 Ὅρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπει' αὐτοῦ.
 Ἦντε πορφυρέην ἴριν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 Ἦ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
 550 Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
 Ὡς ἢ πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἔαυτήν,
 Δύσει' Ἀχαιῶν ἔθνος· ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 Πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
 Ἴφθιμον Μενέλαον· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
 555 Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
 Ἔσσειται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 Τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐκλήσουσιν.
 Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!
 560 Τὴν δ' αὐτε προσέειπε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 Δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερὺκοι ἐρωήν·
 Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανῶν ἐσεμάσσατο θυμόν.
 565 Ἄλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
 Χαλκῷ θεϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

- Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὅτι φά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
 Ἐν δὲ βλήν ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκεν,
 570 Καὶ οἱ μυῖης θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκεν,
 Ἦτε, καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
 Ἰσχανάα δακύνει, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 Τοίου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 575 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἥετίωνος,
 Ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 Δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
 Τὸν φά κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 Αἴξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 580 Δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 Νεκρὸν ὑπέκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
 Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 Ζείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 585 [Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκίεργος Ἀπόλλων·]
 Ἔκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 Οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τοπάρους περ
 Μαλθακὸς αἰχμητῆς· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἡείρας
 Νεκρὸν ὑπέκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 590 Ἔσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἥετίωνος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 Μαρμαρέην· Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
 595 Ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν·
 Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.
 Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
 Βλήτο γὰρ ὤμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρῖς
 600 Αἰχμῇ Πουλυδάμαντος· ὃ γάρ φ' ἔβαλε σχεδὸν ἔλθῶν.
 Λήϊτον αὖθ' Ἔκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Τῖον Ἀλεκτρύονος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ,
 Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσιν.
 605 Ἔκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὄρμηθέντα
 Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὃ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Δευκαλίδαο,
 Δίφρωι ἐφεσταότος· τοῦ μὲν φ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·

- 610 *Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὑπαιόα θ' ἠνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπει' αὐτῷ —
Πεζὸς γὰρ ταπρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιέλεσσας
Ἴβλυθε, καὶ κε Ἴρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·*
- 615 *Καὶ τῷ μὲν φύος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλέες ἡμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἴκτορος ἀνδροφόνοιο —
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ἦσε δόρου πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τίμε μέσσην.
Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.*
- 620 *Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεςσι φίλησιν
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
Μάλιστα νῦν, εἴως κε θοῦς ἐπὶ νῆας ἵκημι·
Γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὅτ' οὐκέτι κίρτος Ἀχαιῶν.
Ἦς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους*
- 625 *Νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δῆος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντι μεγαλήτορι καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκεία νίκην.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμῳῆτιος Αἴας·
Ἦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλ' α νήπιός ἐστιν,*
- 630 *Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς κείτὸς ἀρήγει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπτεται, ὅστις ἀφείη,
Ἦ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ἦμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Ἦλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,*
- 635 *Ἦμὲν ὕπως τὸν νεκρὸν ἐρούσομεν, ἦδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα ρουτήσαντες·
Οἶ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἴκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.*
- 640 *Εἶη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν ὑἷομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
Ἦλλ' οὐπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
Ἦέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.*
- 645 *Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος νῆας Ἀχαιῶν,
Ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἦν δὲ φάει καὶ ὀλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν οὕτως!
Ἦς φάτο· τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην·*
- 650 *Ἦἥλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Σκέπτειο νῦν, Μενέλαε Διοτρεφές, αἶ κεν ἴδῃαι*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Δακρυόφι πλήσθεν, θαλερή δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἄλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν.
 Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὃς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 700 Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 Οὐδ' ἄρα σοί, Μενελαε Διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἐνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη.
 705 Ἄλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκεν,
 Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἠρωϊ βεβήκει.
 Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα.
 Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θεῶσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 710 Νῦν ἵεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δῖω.
 Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς εἶν Τρώεσσι μάχοιτο.
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμῖν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ Κῆρα φύγωμεν.
 715 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Πᾶντα κατ' αἴσαν ἔειπες, ἀγακλεῖς ὦ Μενέλαε.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὤκα,
 Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου. αὐτὰρ ὀπισθεν
 Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι δῖω,
 720 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἱ τοπάρους περ
 Μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 Ἐπι μάλᾳ μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν
 Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοῦς.
 725 Ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν εἰοκότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῳ
 Βλημένῳ αἴξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 Ἔως μὲν γάρ τε θεοῦσι, διαφράϊσαι μεμαῶτες,
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς.
 Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 730 Ὡς Τρῶες εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοῦς
 Σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
 Πρόσσω αἴξας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
 735 Ὡς οἴγε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τῦτ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 Ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι

- Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει Ἴς ἀνέμοιο·
 740 Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 Ἀζηγῆς ὄρουμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
 Οἱ δ', ὥςθ' ἠμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 Ἐλκωσ' ἐξ ὄρουσος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 Ἡ δοκόν, ἧς δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 745 Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπευδόντεσσιν.
 Ὡς οἶγε μεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὀπισθεν
 Αἴαντι ἰσχανείην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 Ἐλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς·
 Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ρέεθρα
 750 Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ρόον πεδίονδε τίθησιν,
 Πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ρηγνῦσι ρέοντες·
 Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φριδιμος Ἐκτωρ.
 755 Τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἧς κολοιῶν,
 Οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 Κίρκον, ὅ,τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὄρνιθεσσιν·
 Ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἐκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 760 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον,
 Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Σ.

Accepto nuntio de nece Patrocli, Achilles planctui et lamentis indulget (1 - 34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereidum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem ejus in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35 - 137). Nereidibus domum remissis, Thetis ad Olympum festinat, dum praelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles, monitu Junonis, ex fossâ Trojanos truci adspectu voceque terruisset, et funestam ad mœnia fugam fecisset (138 - 231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt, instante nocte (232 - 242). Tumultuariam concionem habent Trojani, quibus Polydamas suadet, ut salutem intra mœnia quærant, neu se Achilli in acie objiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (243 - 314). Noctem in armis pervigilant Trojani: Achivi, præeunte Achille, Patrocli casum deflent, cadaver curant, lectoque componunt (315 - 355). Ad Olympum, ubi Jupiter modo conjugem objurgabat, quod Achillem concitâsset, eâdem nocte pervenit Thetis, inque domo Vulcani amice excipitur (356 - 427): qui ei facile exoratus clipeum eximiâ arte et reliqua arma fabricatur (428 - 617).

Ὀπλοποιΐα.

^α Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
^β Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
Τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιρῶν,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
^γ Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὡ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ἔπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
Ὡς ποτὲ μοι μητηρ διεπέφραδε, καὶ μοι ἔειπεν,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Εἶδει' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια!
 55 Ἦτι' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Ἐξοχὸν ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 60 Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω.
 Ὀφρα δέ μοι ζώει καὶ ὄρα φάος Ἥελλοιο,
 Ἀχρυταί, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰούσα.
 Ἄλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω,
 Ὅττι μιν ἴκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
 65 Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
 Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 Ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἴρυντο νῆες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα.
 70 Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 Ὅξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἰοῖο·
 Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 75 Ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχέο, χεῖρας ἀνασχών,
 Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱας Ἀχαιῶν,
 Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
 Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μῆτερ ἐμῆ, τὰ μὲν ἄρ' μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
 80 Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἠῆδος, ἐπεὶ φίλος ὄλεθ' ἑταῖρος,
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ! τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' ἔκτωρ
 Δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Καλά· τὰ μὲν Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 85 Ἴματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβalon εὐνή.
 Αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὐθι μετ' ἀθανάτης ἀλήησιν
 Ναλαιν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!
 Νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρῖον εἶη,
 Παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὐτίς,
 90 Οἴκαδε νοστήσαντι· ἐπεὶ οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν
 Ζώειν, οὐδ' ἀνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ ἔκτωρ
 Πρῶτος ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδew ἀποτίσῃ.
 Τὸν δ' αὐτὲ προσέειπε θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
 95 Ὡκύνμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσαι, οἳ' ἀγορεύεις·

- Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐπιῖμος.
 Τὴν δὲ μίγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
 Κτεινομένω ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 100 Ἐφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
 Νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισιν
 Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίῳ·
 Ἄλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 105 Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 Καὶ χόλος, ὅστ' ἐφθέκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 110 Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται, ἢ ὕτε καπνός·
 Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἄλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀναγκῆ.
 Νῦν εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω,
 115 Ἐκτορα· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι, ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδέ γάρ οὐδέ βλεῖν Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,
 Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 Ἀλλὰ ἔ μοιρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 120 Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
 Κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 Καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Λαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 Δάκρυ ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 125 Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
 Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 Τὸ δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Ναὶ δ' ἠ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἐστίν,
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὴν ὄλεθρον·
 130 Ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἔχονται,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὁμοῖσιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔ φημι
 Δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσσο μῶλον Ἄρης,
 135 Πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσπαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.
 Ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠέλιῳ ἀνιόντι,
 Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἰοῖο·

- Καὶ στρεφθεῖς, ἄλλῃσι κασιγνήτησι μετηύδα·
 140 Ἴμβις μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρεία κόλπον,
 Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 Καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσασθ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 Εἶμι παρ' Ἴφαιστον κλυτοτέχνην, αἵ κ' ἐθέλησιν
 Τεῖε ἔμῳ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
- 145 Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
 Ἥ δ' αὐτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ θεῖτις ἀργυρόπεζα
 Ἰκίεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἴκτορος ἀνδροφόνοιο
 150 Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
 Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἔϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐκ βελίων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 Αὐτίς γὰρ δὴ τόνγε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
 Ἐκτῶρ τε Ἡριάμοιο πύϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκῆν.
- 155 Τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτῶρ,
 Ἐλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρῶευσιν ὁμόκλα·
 Τρὶς δὲ δὴ Λίαντες, θοῦριν ἐπειμένοι ἀλκῆν,
 Νεκροῦ ἀπεστινφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθώς,
 Ἄλλοτ' ἐπαίξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 160 Στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
 Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λείοντ' αἰθῶρα δύνανται
 Ποιμένες ἄγρῶνλοι μέγα πεινάοντα δῖεσθαι·
 Ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δῖω Λίαντε κορυσιὰ
 Ἐκτορα Ἡριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
- 165 Καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ Ἠηλείωρι ποδῆγεμος αἰκέα Ἴρις
 Ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
 Κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη.
 Ἄρχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 170 Ὅρσεο, Ἠηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 Πατρόκλῳ ἐπάμννον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῆ
 Ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος περὶ τεθνηῶτος,
 Οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόευσαν
- 175 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἐκτῶρ
 Ἐλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειφῆς.
 Ἄλλ' ἄνα, μηδ' ἴτι κείσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἰκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
- 180 Σοὶ λῶβη, αἵ κέν τι νέκυος ἠσχυμμένος ἔλθῃ.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν ;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὤκεια Ἴρις·
 Ἦρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 185 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
 Ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέονται.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον ; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 Μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 190 Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
 Στεῦτο γάρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσάμεν ἔντεα καλά.
 Ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 Εἰ μὴ Λϊαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 Ἄλλα καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ,
 195 Ἐγχεῖ δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὤκεια Ἴρις·
 Εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 Ἄλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
 Αἴ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 200 Τρῶες, ἀγαπνεύσωσι δ' Ἀρηῖοι νῆες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶποῦσ' ἀπέβη πόδας ὤκεια Ἴρις.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὤρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 Ὠμοῖς ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν·
 205 Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δια θεάων
 Χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖτε φλόγα παμφανόωσαν.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δηῖοι ἀμφιμάχονται,
 Οἶτε πανημέριοι στυγερωῶ κρίνονται Ἀρηῖ
 210 Ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠέλλω καταδύντι
 Πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγῇ
 Γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόνεσσι ἰδέσθαι,
 Αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανεν.
 215 Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 Μίσγετο· μητρὸς γάρ πυκινὴν ὠπιζεῖ ἐφειμήν.
 Ἐνθα σιάς ἦῦσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Φθέγγεται· ἀτὰρ Τρώεσσι ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδοιμόν.
 Ὡς δ' ὅτι ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 220 Ἄστν περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμοραϊστέων·
 Ὡς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὡς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 Ἄψ ὄχεα τρόπειον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμοῖ.

- 235 Ἦνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἶδον ἀκάματον πῦρ
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
 Δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἔαχε διὸς Ἀχιλλεύς·
 Τρεῖς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
- 240 Ἐνθά δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
 Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελίων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
 Μυρόμενοι· μετὰ δὲ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
- 245 Δίικρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἐταῖρον,
 Κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαΐγμένον ὄξει χαλκῷ.
 Τὸν δ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὐτίς ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἴήλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
- 240 Ἰέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ροᾶς ἕκοντα νέεσθαι·
 Ἴήλιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ διὸι Ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὕσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλιυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
- 245 Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
 Ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 Ἐξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τοῖσι δὲ Ἰουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
- 250 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνέκασ·
 Ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
- 255 Ἄστυδε νῦν ἱέναι, μὴ μίμνειν Ἰῶ δῖαν
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τειχεὸς εἶμεν.
 Ὅφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖος,
 Τόφρα δὲ φητέροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
- 260 Ἐλπόμενος νῆας αἴρησέμεν ἀμφιέλισσας.
 Νῦν δ' αἰνώς δειδοῖκα ποδώκεα Πηλείωνα·
 Οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθειλήσει
 Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 Ἐν μίσφ' ἀμφότεροι μένος Ἄρης δατέονται,
- 265 Ἄλλα περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ· πίθεσθέ μοι· ὦδε γὰρ ἔσται.
 Νῦν μὲν νῦξ ἀπίπασσε ποδώκεα Πηλείωνα

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 Αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὐ νύ τις αὐτὸν
 270 Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν,
 Ὃς κε φύγη· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔρατος ὦδε γένοιτο!
 Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πειθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν· ἄστν δὲ πύργοι.
 275 Ἐψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι,
 Μακραί, ἔϋξεστοι, ἔζευγμένοι εἰρύσσονται.
 Πρωῖ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον· αἶ κ' ἐθέλησιν
 Ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 280 Ἄψ πάλιν εἰς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
 Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλαυκάζων.
 Εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι εἴσει,
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέσει, πρὶν μιν κύνες ἄργοι ἔδονται.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαιόλος Ἔκτωρ·
 285 Πουλιδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 Ὃς κέλει κατὰ ἄστν ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
 Ἦ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
 Πρὶν μὲν γὰρ Ἠριάμοιο πύλιν μέριπες ἄνθρωποι
 Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολίχαλκον·
 290 Νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ·
 Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 Κτήματα περναμέν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόιου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 295 Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
 Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ εἴσω.
 Ἄλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελείεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 300 Τρώων δ' ὄσ' κτεάτεσσι ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
 Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἢ περ Ἀχαιοὺς.
 Πρωῖ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 305 Εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησι, τῷ ἔσσειται. οὐ μιν ἔγωγε
 Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Στήσομαι, ἧ κε φέρησι μέγα κράτος, ἧ κε φεροίμην.
 Ζυγὸς Ἐνυάλιος· καί τε κτανέοντα κατέκτα.
 310 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρωῖες κελάδησαν,

- Κρύψαι, χωλὸν ἔοντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ὑπορφόου Ὀκεανοῖο.
 400 Τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά,
 Πόρπας τε γναμπτίας θ' ἔλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 Ἐν σπηϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
 Ἄφρω μορμύρων φέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 Ἦδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 405 Ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν.
 Ἥ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 Πάντα Θετι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.
 410 Ἥ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτιο πέλωρ αἶητον ἀνίστη,
 Χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα
 Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
 Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργυτο,
 415 Αὐχένα τε στιβαρόν καὶ στήθεα λαχνήεντα·
 Δῦ δὲ χιτῶν'· ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε,
 Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο ἄνακτι,
 Χρύσειαι, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ,
 420 Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα ἴσασιν.
 Αἰ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
 Πλησίον, ἔνθα Θετις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ·
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τίπτε, Θετι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 425 Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 Αὐδα ὅ,τι φρονέεις· τελέσαι δὲ με θυμὸς ἄνωγεν,
 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Τὸν δ' ἡμείβει ἔπειτα Θετις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 Ἰφαιστ', ἧ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 430 Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
 Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν,
 Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν,
 Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῷ
 435 Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος. ἄλλα δὲ μοι νῦν·
 Τῖόν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 Ἐξοχὸν ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔργει Ἴσος·
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῶ ἄλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

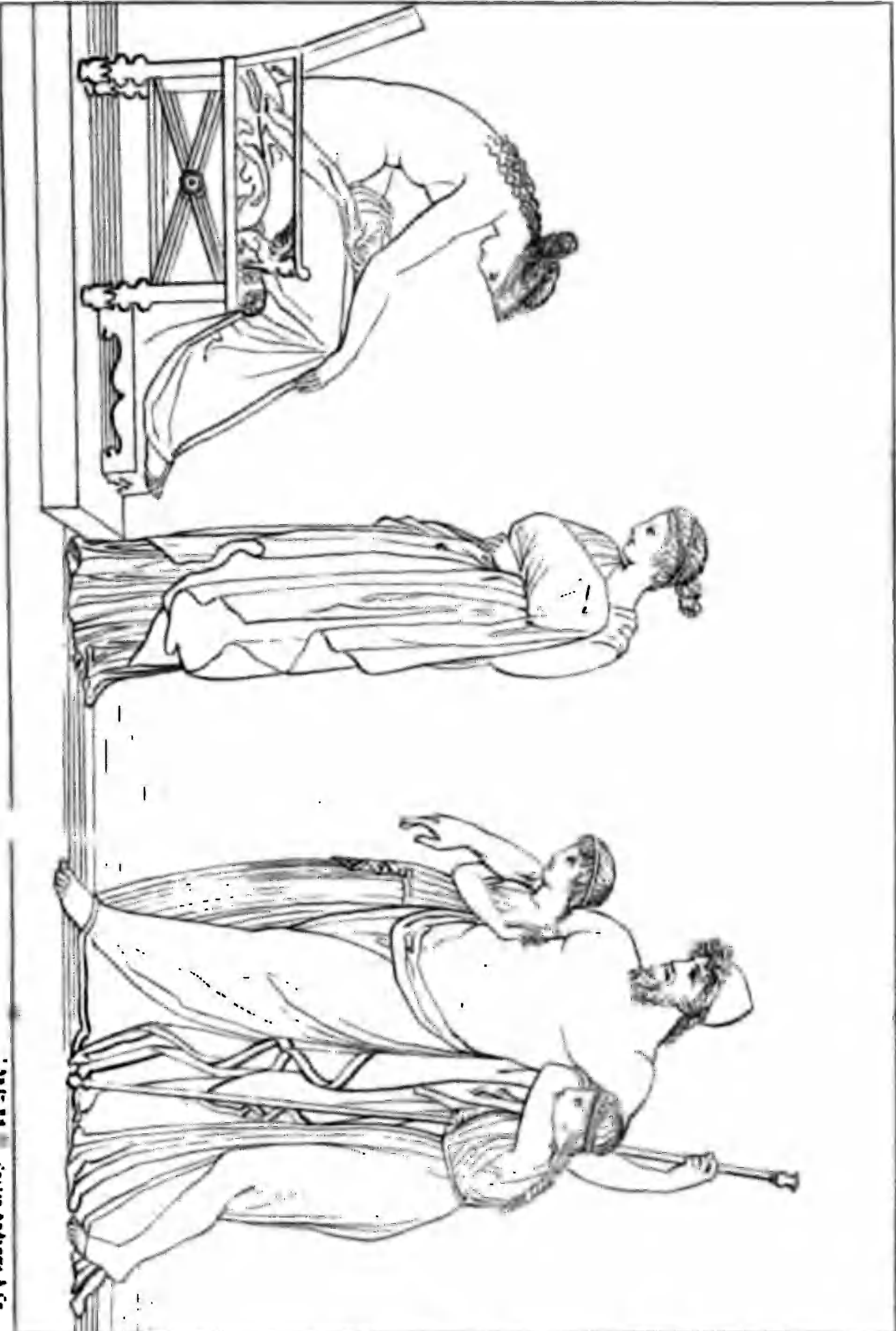
Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

VULCAN AND CHARIS RECEIVING THEJIS

The mother-in-law says two fine de horns uphold
That man d, and breathd in unwarred gold 2 2 4 4

Antonia de la Cruz

2.

3.

4.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 Ἥλιόν τ' ἀκάμαντα, Σιλήτην τε πλήθουσαν,
 485 Ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
 Πηληϊάδας θ' Ἰφιδάδας τε, τότε σθένος Ὠρίωνος,
 Ἄρκιον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλίουσιν,
 Ἥτ' αἰτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖει,
 Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λειτρῶν Ὠκεανοῖο.
 490 Ἐν δὲ δῖω πόλιν μερόπων ἀνθρώπων
 Καλῆς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε·
 Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπο λαμπομανάων,
 Ἰγύϊεον ἀνὰ ἄστν· πολὺς δ' ὑμέναιος ὄρωρει·
 Κοῦροι δ' ὄρχησιτῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 495 Αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοῆν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
 Ἰστιάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ, ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἴνεκα ποινηῆς
 Ἀδρῆος ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 500 Δῆμῳ πιφειύσκων· ὁ δ' ἀναινετο μηδὲν ἐλέσθαι.
 Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέρωσιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Εἶπαι ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 505 Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων·
 Τοῖσιν ἔπειτ' ἠΐυσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκασσον.
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῖω χρυσοῖο τίλαντα,
 Τῷ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύνητα εἶποι.
 Τῆν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 510 Τεύχεσι λαμπόμενοι. δῖχα δὲ σφίσιν ἦνδανε βουλή,
 Ἥε διαπραθεῖν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
 Κτήσιν ὄσσην πιολιέθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει·
 Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσοντο.
 Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 515 Ῥύατ', ἐφρευταότες, μετὰ δ' ἄνδρες, οὓς ἔχε γῆρας·
 Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἶματα ἔσθην,
 Καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ περ,
 Ἄμφις ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολλίζοντες ἦσαν.
 520 Οἱ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
 Ἐν ποταμῶ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
 Ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἴθροπι χαλκῶ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δῖω σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 Δέγμενοι ὅππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 525 Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δῖω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες,

- Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προΐδόντες ἐπίδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
 Ἀργεγγῶν οἴων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 530 Οἱ δ' ὡς οὖν ἔπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίν,
 Εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἴκοντο.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 535 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοή Κήρ,
 Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν·
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὦμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
 Ὀμίλευν δ', ὥστε ζωοὶ βροτοί, ἦδ' ἐμάχοντο,
 540 Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνηῶτας.
 Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακῆν, πείριαν ἄρουραν,
 Εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
 545 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
 Δόσκειν ἀνήρ ἐπιών· τοῖ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 Ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
 Ἡ δὲ μελαίνειτ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκει,
 Χρυσείη περ ἑούσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
 550 Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
 Ἴμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.
 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφίστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 555 Παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 Ἀσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 Σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο.
 Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἀμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,
 560 Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.
 Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν,
 Καλήν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
 Ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
 Ἀμφὶ δέ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασεν
 565 Κασσιτέρου· μίλα δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
 Τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτι τρυγόφεν ἀλωήν.
 Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθσοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.

- Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λυγείῃ
 570 Ἴμερόεν κιθάριζε· λῖνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδεν
 Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοιτες ἀμαρτῇ
 Μολπῇ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.
 Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιφάων·
 Αἶ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματο κασσιτέρου τε·
 575 Μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε,
 Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ροδανὸν δονακῆα.
 Χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν,
 Τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 Σμερδαλέω δὲ λέοντε δὺ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 580 Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
 Ἐλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἢ δ' αἰζηοί.
 Τῷ μὲν ἀναρῶρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοείην,
 Ἐγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 Αὐτῶς ἐνδύεσαν, ταχίας κύνας ὀτρύνοντες.
 585 Οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
 Ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
 Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 Σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφίας ἰδὲ σηκούς.
 590 Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Τῷ ἴκελον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 Ἐνθα μὲν ἦι θεοὶ καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
 Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρὰς ἔχοντες.
 595 Τῶν δ' αἶ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 Εἶατ' ἐϋννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 Καὶ ῥ' αἶ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοιισι πόδεσσιν
 600 Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμησιν
 Ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν·
 Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 Πολλὸς δ' ἴμερόεντα χορὸν περιῖσταθ' ὄμιλος,
 Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αοιδός,
 605 Φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρα κατ' αὐτούς,
 Μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνευον κατὰ μέσσοις.
 Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 Ἄντυγα παρ πνυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 610 Τεῦξε ἄρα οἱ θώρηκα, φαινότερον πυρὸς ἀγῆς·
 Τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρῆν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ortâ luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum daret (1 - 39). Achilles, advocatâ concione, iracundiam suam abolitione deponit, atque e vestigio praelium postulat (40 - 73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert, per Ulyssem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, praelium poscere instat (74 - 153). Tandem denique cedit Ulyssi, expectandum esse monenti, dum copias pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseidem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adjurat (154 - 275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros; qui, exercitu cibum capiente, pertinaciter abstinet (276 - 339). Is igitur a Minervâ cælo demissâ recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque, auditis ex altero equorum fatis suis, prodigus vite in aciem educit (340 - 424).

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο βοάων
 Ὀρνυθ', ἔν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 Ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 Εὖρε δὲ Πατρόκλῳ περικαίμενον ὄν φίλον υἷον,
 5 Κλαίοντα λιγύως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν εἰταῖροι
 Μύρονθ'. ἧ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δια θεάων,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἀνόμαζον·
 Τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν εἴσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 10 Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 Καλὰ μάλ', οἳ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν

THEETIS BRINGING THE ARMOUR TO ACHILLES.

THE IMMORTAL ARMOR SHE BROUGHT: MOTHER HEPTA
SWIFT TO HER SON HER SON SHE HURD, IN TEARS
STRETCH'D O'er PATROCLUS'S CURSE

James Andrew & Co.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄτρεΐδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 Ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 Τὴν ὄφελ' ἐν νῆεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ,
 60 Ἴματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας·
 Τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας,
 Δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Ληρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.
 65 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετίχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον· οὐδὲ τί με χρῆ
 Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 Ὀτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 70 Ὅφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν,
 Αἰ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἄλλὰ τιν' οἶω
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 Δηϊῶν ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐχάρησαν ἑὺκνήμιδες Ἀχαιοί,
 75 Μῆριν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 [Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστῆς·]
 Ὡ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 Ἐσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν
 80 Ἐββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἔοντα.
 Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὀμάδῃ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
 Ἴη εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητῆς.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
 Σύνθευσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
 85 Πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
 Καί τέ με νεικέεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 Ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
 Οἷτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
 Ἴματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 90 Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
 Πρέσβρα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀἴται,
 Οὐλομένη· τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδαὶ
 Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
 [Βλάβπτους ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πείδησιν.]
 95 Καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόνπερ ἄριστον
 Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἴρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 Ἴματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληεΐην

- Ἄλκμήνη τέξασθαι εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 100 Ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·
 Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θείαιαι,
 Ὅφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει.
 Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλειθυία
 Ἐκφανεῖ, ὅς πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξει,
 105 Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσὶν.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 Ψευστήσεις, οὐδ' αὐτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 Εἰ δ', ἄγε νῦν μοι ὄμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 Ἥ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξειν,
 110 Ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῶδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
 Τῶν ἀνδρῶν, οἷ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι, γενέθλης.
 Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 Ἄλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Πρῆ δ' αἶξασα λίπεν φίλον Οὐλύμπιοιο,
 115 Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκόν, ἔνθ' ἄρα ἦδη
 Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 Ἥ δ' ἐκύει φίλον υἱόν· ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μῆς·
 Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἔοντα,
 Ἄλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
 120 Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 Ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὅς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
 Σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
 125 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.
 Αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 Χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον,
 Μήποτ' ἐς Οὐλύμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 Αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἢ πάντας ἀᾶται.
 130 Ὡς εἰπὼν ἔφριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 Τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὄθ' ἔόν φίλον υἱὸν ὄρωτο
 Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀέθλων.
 Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὐτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 135 Ἀργείους ὀλέσκεν ἐπὶ πρὸν μνησι νείεσσι,
 Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης, ἢ πρῶτον ἀάσθη.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ἄψ ἐθέλω ἀρίσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι ἄποινα·
 Ἄλλ' ὄρσειν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς!
 140 Δῶρα δ' ἐγὼν ὄδε πάντα παρασχέϊν, ὅσα τοι ἔλθῶν
 Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.

- Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
 Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
 Οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι, ὃ τοι μενοεικέα δώσω.
- 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μιν, αἷ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
 Ἴητι ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάριτος
 Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἔοντας,
 150 Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
 Ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται,
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φύλαγγας.
 Ὡδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολίμητις Ὀδυσσεύς·
- 155 Μῆ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἑών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν,
 Τρωσὶ μαχησομένους. ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 Φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φύλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
- 160 Ἀλλὰ πύσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοῦς
 Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Ἀκμηнос σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
 Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινία πολεμίζειν,
 165 Ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι.
 Ὅς δέ κ' ἀνὴρ, οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 Θαρσαλίον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
- 170 Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 Ἄλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 Ὀπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
- 175 Ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
 Μῆποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι·
 [Ἡ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἢτε γυναικῶν·]
 Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
 Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
- 180 Πιείρη, ἵνα μήτι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα.
 Ἄτρεϊδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 Ἔσσειαι· οὐ μὲν γὰρ τι νεμεσσητόν, βασιλῆα
 Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄλλὰ χρῆ τὸν μὲν καταθύπτειν, ὅς κε θάνησιν,
 Νηλεῖα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
 230 Ὅσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λήπωνται,
 Μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Ἄνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμές αἰεὶ,
 Ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδὲ τις ἄλλην
 Λαῶν ὄτρυντῶν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
- 235 Ἦδε γὰρ ὄτρυντῶς κακὸν ἔσσειται, ὅς κε λίπηται
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες,
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 Ἴη, καὶ Νέστορος υἱᾶς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέγητα Θούαντά τε Μηριόνην τε,
 240 Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
 Βῆν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 Ἐπιὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 Αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 245 Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Ἐπι', ἀτὰρ ὀγδοούτην, Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν. ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 Ἰστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν,
 Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 Ἦ οἱ παρ' ἕξτεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 Κάπρου ἀπὸ τριχᾶς ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν,
 255 Εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 Εὐαίμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐριννύες, αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
 260 Ἀνθρώπους τίνονται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση·
 Μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
 Ἄλλ' ἔμεν' ἀπρυτίμαστος ἐνὶ κλισίησιν ἐμῆσιν.
 Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 265 Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσαις.
 Ἴη, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἄλως ἐς μέγα λαῖτμα
 Ἐπίθινθ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν. αὐτίρ Ἀχιλλεύς
 Ἀυστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 270 Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι δίδοισθα!

- Οὐκ ἄν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἄτρείδης ὄρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 Ἦγεν, ἐμεῦ αἰκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 Ἦθει· Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 276 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρῆν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαυτος.
 Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 Βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 280 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
 Ἴππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
 Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῆν Ἀφροδίτῃ,
 Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῶ,
 Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
 285 Στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρῆν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
 Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν·
 Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ!
 Ζωὸν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰούσα·
 Νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 290 Ἄψ ἄνιούσ'· ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ!
 Ἄνδρα μὲν, ὧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῶ·
 Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 Κηδείους, οἱ πάντες ὀλέθριον ἡμᾶρ ἐπέσπον.
 295 Οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκύς Ἀχιλλεύς
 Ἐκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 Κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἔς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 300 Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεὶ.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσα· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
 Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
 Δισσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρνέϊτο στεναχίζων·
 305 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἑταίρων,
 Μῆ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 Ἄσασθαι φίλον ἤτορ· ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
 Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
 310 Δοιῶ δ' Ἄτρείδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ Ἰδομενεὺς τε, γέρονθ' ἵππηλάτα Φοῖνιξ,
 Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 Τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἵματόεντος.

- Μνησάμενος δ' ἄδινῶς ἀνεείκατο, φώνησέν τε ·
 315 Ἴη δ' αὖ νύ μοι ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλιταθ' ἱταίρων,
 Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 Αἴψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοίαιτ' Ἀχαιοὶ,
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα ·
 Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος · αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 320 Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 Σῆ ποθῆ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι ·
 Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 Ὃς που νῦν φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 Χήτει τοιοῦθ' υἱός · ὃ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ
 325 Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω ·
 Ἴς τὸν ὅς Σκύροί μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός ·
 [Εἴ που ἔτι ζῶει γε Νευπτόλεμος Θεοειδής.]
 Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει,
 Οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ὑπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο
 330 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε φθίηνδε νέεσθαι,
 Ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῆ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,
 Κτηῆσιν ἐμὴν δμῶιάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 Ἰδὼν γὰρ Πηλεΐά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 335 Τεθνήμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶντ' ἀκάχησθαι,
 Γῆραϊ τε στυγερωῖ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 Λυγρὴν ἄγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.
 Ὡς ἔφατο κλαίων · ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 340 Μυρομένους δ' ἄρα τούσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 Αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα ·
 Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔηος.
 Ἴη νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς ·
 Κεῖνος ὄγχε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 345 Ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον · οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμητος καὶ ἄπαστος.
 Ἄλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίην ἐρατεινὴν
 Στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.
 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην ·
 350 Ἴη δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
 Οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν · ἢ δ' Ἀχιλλῆϊ
 Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἄμβροσίην ἐρατεινὴν
 Στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο ·
 355 Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
 Ῥαχέτο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θούων.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 400 **Ξάνθε** τε καὶ **Βαλλίε**, τηλεκλυτὰ τέκνα **Ποδάργης**,
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σωσέμεν ἠνιοχῆα
 Ἄψ **Δαναῶν** ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐώμεν πολέμοιο·
 Μηδ', ὡς **Πάτροκλον**, λίπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα!
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος,
 405 **Ξάνθος**, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὐδας ἵκανεν·
 Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γὰρ σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 Ἄλλά τοι ἐγγύθεν ἡμᾶρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 410 Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή.
 Οὐδέ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμοιῖν **Πατρόκλου** τεύχε' ἔλοντο·
 Ἄλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠὔχομος τέκε **Λητώ**,
 Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 415 **Νῶϊ** δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ **Ζεφύροιο** θεοίμεν,
 Ἴνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 Μόρσιμόν ἐστι, θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 420 **Ξάνθε**, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρῆ.
 Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλίσθαι,
 Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
 Ἥ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Ι Δ Ι Δ Δ Ο Σ Υ.

Utroque exercitu instructo, Jupiter diis ad concilium vocatis permittit, ut quisque, utri velit, succurrat, ne excidium Trojanis Achillis sævitiâ maturetur (1-30). Ita ad bellum proficiscuntur Juno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturo; Trojanis, Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum cœlestis fragor ac tremor terræ concelebrat (31-74). Ante initum prælium Apollo Æneam concitat contra Achillem, Hectori instantem; interim dii, suasu Neptuni, seorsum ab acie considunt (75-155). Varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Æneâ, quem, regno inter Trojanos fatis destinatum, Neptunus per nebulam periculo eripit (156-352). Hector, Achillem aggressurus, revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Trojanorum, tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353-418). Jam fraternam necem ulturus cum Achille congreditur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419-454). Cæteros Trojanos dolore percitus Achilles adoritur, campumque fœdâ strage cæsorū atque armorum complet (455-503).

Θ ε ο μ α χ ί α .

- Ἵ Ως οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἐμφὶ σέ, Πηλῆος υἱέ, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὐθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίῳ.
Ζεὺς δὲ θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
8 Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἧ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα, κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις οὐν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσαι ποιήεντα.
10 Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ἰεστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἄς Διὶ πατρὶ

- Ἡφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεσσιν.
 Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
 Νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἄλλος ἦλθε μετ' αὐτούς.
 15 Ἴζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
 Τίπι' αὐτ', Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 Ἡ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 20 Ἐγnows, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
 Ὡν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιο
 Ἡμενος, ἐνθ' ὄρουσιν φρένα τέρφομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ἐρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς·
 25 Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου.
 Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 Οὐδέ μινυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὄρωντες·
 Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
 30 Δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ.
 Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρεν.
 Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἥδὲ Πυσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
 35 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασται·
 Ἡφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,
 Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἄρραιαί.
 Ἐς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἄκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 40 Λητώ τε Ξάνθος τε, φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη.
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρώας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 45 Δειδιότας, ὃθ' ὄρωντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
 Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἄρηϊ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 Ὄρτο δ' Ἔρις κρατερή, λαοσσόος· αὐτὸς δ' Ἀθήνη,
 Στάσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὄρυκτιν τείχεος ἐκτός,
 50 Ἄλλοι' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ.
 Αὐτὸς δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσος,
 Ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 Ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θείων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
 Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 55 Σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεΐαν.
 Δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἐπόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὄρεων τ' αἰπεινὰ κύρηνα.
 Πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης,
 60 Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 Ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Ἄιδωνεύς,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἴαχε, μὴ οἱ ὑπερθεν
 Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 65 Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Τόσσοι ἄρα κτύπος ὤρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 Ἴσται Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
 Ἄντα δ' Ἐνυαλίιο θεᾶ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 70 Ἥρη δ' ἀντίεστη χρυσηλάκατος, κελαδεινή,
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἐκάτοιο·
 Ἀθητοῖ δ' ἀντίεστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
 Ἄντα δ' ἄρ' Ἰφαιστοιο μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ὀν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
 75 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἐκτορος ἅντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστα ἐ θυμὸς ἀνώγει
 Αἵματος ἴσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνεΐαν δ' ἰθύς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων
 80 Ἀντία Πηλείωνος, ἐνήκε δὲ οἱ μένος ἦῦ·
 Γειῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν·
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῖ τοι ἀπειλαί,
 Ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων,
 85 Πηλείδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
 Τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα καλεύεις
 Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντι Ἀχιλλῆος
 90 Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
 Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 Πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
 Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 Ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος, ἦδ' ἐκέλευεν
 Ἐγχεῖ χιλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρώας ἐναίρειν.
 Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

- Αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λαιγὸν ἀμύνει.
 Καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
 100 Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ
 Ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ μὲ μάλα φεία·
 Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Ἥρωσ, ἀλλ' ἄγε, καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 105 Εὐχέο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
 Ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 Ἥ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἧ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 Ἄλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
 Λεύγαλέοις ἐπέευσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ.
 110 Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο παῖς λευκώλενον Ἥρην,
 Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 Ἥ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 115 Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη,
 Ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεΐας ὄδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ἧμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 120 Αὐτόθεν· ἧ τις ἔπειτα καὶ ἧμείων Ἀχιλῆϊ
 Παρσταιῆ, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
 Δευέσθω· ἵνα εἰδῆ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 Ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τοπάρως περ
 Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.
 125 Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
 Τῆσδε μάχης, ἵνα μήτι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ Αἴσα
 Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς,
 130 Δείσει· ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
 Τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἥρην, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρῆ.
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι·
 135 [Ἥμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν·]
 Ἄλλ' ἧμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
 Ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.
 Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἥ Ἀχιλῆϊ ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 140 Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἡ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔσοχον ἄλλων,
 185 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι,
 Αἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ φέξειν.
 Ἦδη μὲν σέγε, φημί, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
 Ἡ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο, μούνον ἔοντα,
 Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὄρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 190 Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
 Ἐνθεν δ' ἐς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ·
 Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας,
 Ἴγρον· αὐτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρύύσατο, καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 Ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι οἶομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 Ἥριν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 200 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὧς,
 Ἐλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
 Ἥμῃν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 205 Ὅψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἔρ' ἐγὼ σοὺς.
 Φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 Μητρὸς δ' ἐκ Θεΐδος, καλλιπλοκίμου ἄλοσύδνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 Εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστι Ἀφροδίτη.
 210 Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιν
 Σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
 Ὡδε διακρινθέντε, μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Κτίσσε δὲ Δαρδανίην· ἐπεὶ οὔπω ἴλιος ἱρή
 Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὤκεον πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν. —
 Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 Ἴππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 225 Αἰ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους.
 Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν,

- Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεῖον, οὐδὲ κατέκλων·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἄλος πολιοῖο θεέσκον. —
- 230 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρῶεσσιν ἄνακτα·
 Τρῶος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀυσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Ἰανυμήδης,
 Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
- 235 Κάλλεος εἶνεκα οἶο, ἔν' ἀθανάτοισι μετεΐη.
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν, τε,
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὄζον Ἀρης·
 Ἀυσάρακος δὲ Κάπυν· ὃ δ' ἄρ' Ἀγχισην τέκε παῖδα·
- 240 Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχισης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον.
 Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἄρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
 Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 Ἄλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
- 245 Ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτήτος.
 Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὄνειδεα μυθήσασθαι
 Πολλὰ μαλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 Σιρεπτιὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
- 250 Ὅπποιόν κ' εἶπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
 Ἄλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
 Αἶτε χολωσαίμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 Νεικεῦσ' ἀλλήλοισι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
- 255 Πόλλ' ἔτεύ τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει
 Ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
 Ἰρὶν χαλκῶ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἄλλ' ἄγε, θάσσον
 Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν!
 Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἔλασ' ὄβριμον ἔγχος,
- 260 Σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ.
 Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχεῖη
 Ἔσχετο, ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείας·
 Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
- 265 Ὡς οὐ ῥηῖδι ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 Ἄνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι, οὐδ' ὑπείκειν.
 Οὐδὲ τότε Αἰνείας δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χουσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 Ἄλλὰ δῖω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς

- 270 Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
 Τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
 Τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ ᾧ ἔσχετο μείλιον ἔγχος.
 Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 275 Ἄντυγ' ὑποπρώτην, ἣ λεπτότατος θεῖε χαλκός,
 Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινόσ βοός· ἣ δὲ διαπρὸ
 Πηλίας ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ,
 Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 280 Ἔστη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρόν,
 Ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξύ,
 285 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμαῖδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 Οἴοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 Ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βύλε πέτρῳ,
 Ἡ κόρυθ', ἣὲ σάκυς, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 290 Τὸν δὲ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξύ νόησε Ἰοσειδάων ἐνουσίχθων.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Ὡ πόποι, ἣ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 Ὅτι τάχα Πηλείωνι θυμὸς ἰδὸςδε κάτεισιν,
 295 Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·
 Νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἄλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἔλγεα πάσχει,
 Μὰ ψ ἔνεκ' ἀλλοτριῶν ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 300 Ἄλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
 Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
 Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δὲ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι,
 Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 305 Οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητῶν.
 Ἦδη γὰρ Ἰφριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
 Καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἣ κεν ἐάσεις.
 [Πηλείδῃ Ἀχιλλεῖ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔόντα.]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰρδίμω περ εἶναι,
 Τοσσοῦςδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 Τοσσηῖσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονόιοιτο·
 360 Ἄλλ' ὅσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσὶν τε ποσὶν τε,
 Καὶ σθένει, οὐ μὲ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν·
 Ἄλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 365 Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος·
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδετε Πηλείωνα!
 Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 Ἐγχεῖ δ' Ἄργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέριτεροί εἰσιν.
 Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 370 Ἄλλὰ τὸ μὲν τελείει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
 Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτῆ.
 375 Καὶ τότε ἄρ' Ἴκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 Ἄλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 Μήπως ρ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὐτίς ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
 380 Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος.
 Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκῆν,
 Σμερδαλία ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα,
 Ἐσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 Ὀν Νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντηῖ πτολιπόρθῳ,
 385 Τρωάλῳ ὑπο νιφόεντι, Τῆς ἐν πλοῖνι δήμῳ·
 Τὸν δ' ἰθύς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ Διὸς Ἀχιλλεὺς
 Μέσσην κακ' κεφαλῆν· ἠ δ' ἀνδραγαγία πᾶσα κεάσθη.
 Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο Διὸς Ἀχιλλεὺς·
 Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 390 Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δὲ τοι ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 Ἄλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῷ δινήεντι.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν·
 Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 395 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημόλεοντα,
 Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ οἱ αὐτῆς

- 400 Αἶχμή ἱεμένη φῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἴξαντα,
 Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
 ἤρυγεν, ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 405 Κούρων ἐλκόντων· γάννται δὲ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
 Ὡς ἄρα τόγ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
 Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γονοιο,
 410 Καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
 Δῆ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 Θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμὸν.
 Τὸν βία μεσσον ἄκοντι ποδάρκης Δίος Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα παραίυσοντος, ὅθι ζωστήηρος ὀχῆες
 415 Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦντιτο θώρηξ·
 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἶχμή·
 Γινύξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας· νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν
 Κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 420 Ἐντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
 Κίρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτι ἔτλη
 Δηρὸν ἐκὺς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίλος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
 Ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 425 Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὅς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐξεμάσσατο θυμὸν,
 Ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τιτιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 Ἢ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα Δίον·
 Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι!
 430 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπύτιον ὡς,
 Ἐλπεο δειδίξασθαι· ἐπεὶ σαφα οἶδα καὶ αὐτός,
 Ἥμῃν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
 435 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 Αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι,
 Δουρὶ βαλῶν· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροισεν.
 Ἢ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
 Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 440 Ἴκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ' ἴκεθ' Ἐκτορα Δίον,
 Αὐτοῦ δὲ προπάροισε ποδῶν πίσην. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

- Ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μεναιάνων,
 Σμερδαλία ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
 455 Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης διος Ἀχιλλεύς
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ· τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθείαν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπια πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον! ἢ τέ τοι ἄγχι
 460 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτί σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἴε μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἄκόντων.
 Ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 Νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω.
 465 Ὡς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
 Ἦριπε δὲ προπύροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητοριδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 Καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 Οὐτιάζων ξίφει μέγῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
 460 Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βιάντος,
 Ἄμφω ἐφορμηθεῖς, ἐξ ἵππων ὡσε χαμᾶζε,
 Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστοριδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλιθε, γούνων,
 Εἴπως εὔπεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη,
 465 Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας·
 Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
 Ἄλλὰ μάλ' ἔμμεμαῶς· ὁ μὲν ἠπτετο χεῖρεσι γούνων,
 Ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα κατ' ἦπαρ·
 470 Ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
 Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 Θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 Δουρὶ κατ' οὐς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 Αἰχμῆ χαλκείῃ· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
 475 Μέσσην κακὴν κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή·
 Δευκαλλῶνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 Ἀγκῶνος, τῆ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 480 Αἰχμῆ χαλκείῃ· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
 Πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
 Τῆλ' αὐτῆ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κείτο ταυσοθείς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ φ' ἵναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Trojanos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, XII juvenes vinctos inferiis Patrocli servat (1 - 33). Ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34 - 135), mox et Asteropæum, ducem Pæonum, cum aliis hujus gentis, interficit, Fluvio irriso, ut impari (136 - 210): cædemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens, alveo eum excedere jussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit, et egressum insequitur (211 - 271). Jam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva; Xantho autem, qui irritator etiam Simoëntis opem invocat, a Junone objicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit, nec flammæ cohibet, nisi eadem deâ auctore (272 - 384). Oriuntur deinde singulares contentiones cæterorum deorum: Martis, Minervæ, Veneris; Apollinis, Neptuni; Junonis, Dianæ; Mercurii, Latonæ (385 - 513). Post hæc in Olympum revertuntur dii præter Apollinem, qui Trojam versus pergit, dum Achilles ferro sævit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi jubet Priamus (514 - 543). Illi ne in fugâ opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse, Agenoris specie indutus, fallit fugiendo, et ab urbe abstrahit (544 - 611).

Μάχη παραποτάμιος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρύφειος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ἐνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 Πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 Ἡματι τῷ πρότερω, ὅτε μάλιντο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Τῇ δ' οἶγε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη
 Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον, ἀργυροδίπνην·
 Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ρέεθρα,
 10 Ὀχθαὶ δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' Ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ

- Ἐννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι περὶ δίνας.
 Ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ φιλῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται,
 Φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ,
 Ὀρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 15 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδιωήεντος
 Πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξέῃ πῶν τε καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὰρ ὁ Διογενῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθη,
 Κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔσθορε, δαίμονι ἴσος,
 Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 20 Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ἄρνευτ' ἀεικῆς
 Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 Φεύγοντες, πιμπλάσι μυχούς λιμένος εὐόρμου,
 Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κὲ λάβησιν·
 25 Ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 Πτώσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμει χεῖρας ἐναίρων,
 Ζωούς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
 Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἥντι νεβρούς,
 30 Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσιν,
 Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν·
 Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατὰ γειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε, δαιΐζεμεναι μενεαίνων.
 Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντητο Δαρδανίδαο,
 35 Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάων· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Ἦγε λαβῶν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 Ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὄξει χαλκῷ
 Τάμνε, νέους ὄρηκας, ἔν' ἄρματος ἀντυγες εἶεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 40 Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσεν,
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὄνον ἔδωκεν.
 Κεῖθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἰετίων, πέμπεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 Ἐνθεν ὑπεκπροφυγῶν, πατρῷϊον ἵκετο δῶμα.
 45 Ἐνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἴσι φίλοισιν,
 Ἐλθῶν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δὲ μιν αὐτὶς
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὃς μιν ἔμελλον
 Πέμπειν εἰς Αἶδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 50 Γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 Φεύγοντι ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἰδάμνα·
 Ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 65 Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὔσπερ ἔπεφνον,
 Αὐτίς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠρόεντος·

Οἶον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε, φυγῶν ὑπο νηλεῆς ἦμαρ,
 Λῆμνον ἐς ἠγαθήην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 Πόντος ἄλος πολιῆς, ὃ πολίας ἀέκοντας ἐρύκει.

60 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ δαίω,
 Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 Γῆ φυσίζοος, ἦτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.

ὦς ὠρμαινε μένων· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 65 Γούνων ἄψασθαι μεμαῶς· πέρι δ' ἠθέλε θυμῷ
 Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν.

Ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐτάμεναι μεμαῶς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ

70 Ἔστι, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.
 Αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλῶν ἐλλίσσετο γούνων·
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδέ μεθίει·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον!
 75 Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, Διοτρεφές, αἰδοίοιο.

Πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασύμην Δημήτερος ἀκτὴν,
 Ἦματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένην ἐν ἄλωϊ,
 Καὶ μ' ἐπέρασσας, ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε,
 Λῆμνον ἐς ἠγαθήην· ἐκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.

80 Νῦν δὲ λύμην, τρεῖς τόσσα πορῶν· ἠὼς δέ μοι ἔστιν
 Ἦδε δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,

Πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῖς ἐν χερσὶν ἔσθηκεν
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 Ὃς μέ σοι αὐτίς ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ

85 Γείνατο, Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
 Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας
 Τῆςδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

90 Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
 Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βύλες ὄξεϊ δουρί·

Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὄτω
 Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

95 Μή με κτεῖν· ἐπεὶ οὐχ ὁμογᾶστριος Ἐκτορός εἰμι,
 Ὃς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνῆεα τε κρατερόν τε.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 140 Ἄστεροπαῖω ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 Τίει Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἄξιός εὐρυρέθρος
 Γύναιτο, καὶ Περίβοια, Ἄχεσσαμενοῖο θυγατρῶν
 Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ φα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
 Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 145 Ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηνῶν,
 Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ρόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 Δυστήνων δέ τε παῖδες, ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαιδιμος υἱός·
 Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
 Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
 155 Παίονας ἄνδρας ἄγω δολιχεγχείας· ἦδε δέ μοι νῦν
 Ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἄξιου εὐρυρέοντος,
 [Ἄξιου, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαίαν ἴησιν,]
 Ὅς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ, τὸν δ' ἐμέ φασιν
 160 Γέλνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαιδιμ' Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς φάτ' ἀπειλίσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
 Ἦρωσ Ἀστεροπαῖος· ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 Καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 165 Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γάρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 Τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βύλε χειρὸς
 Δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἦ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 Γαίη ἐναστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
 170 Ἀστεροπαῖοι ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 Μεσσοπαλὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μελίον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Ἄλτ' ἐπὶ οἷ μεμααῖς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος
 175 Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ.
 Τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 Τρὶς δὲ μεθῆκε βίη· τὸ δὲ τέτρατον, ἦθελε θυμῷ
 Ἄξει ἐπιγνάμψας δόρυ μελίον Λιακίδαο,
 Ἄλλα πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 180 Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
 Ἀσθμαίνοντι· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,

- Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνθα·
 Κεῖσ' οὕτω! χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 185 Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
 Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος·
 Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 Τίκτε μ' ἀνήρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 190 Τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμυρηόντων,
 Κρείσσω δ' αὐτε Διὸς γενεὴ Ποταμοῖο τέτυκται.
 Καὶ γὰρ σοὶ Ποταμὸς γε πάρα μίγας, εἰ δύνатаί τε
 Χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῦ Κρονίωνι μάχεσθαι.
 Τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
 195 Οὐδὲ βαθυρρήϊταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 Ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 Καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσι·
 Ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοίκε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν,
 Δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση.
 200 Ἴη ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
 Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δὲ μιν μέλαν ὕδωρ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 Δημόν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
 205 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παιόνας ἵπποκορυστάς,
 Οἳ ῥ' ἔτι πάρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
 Ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε,
 210 Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην·
 Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παιόνας ὦκὺς Ἀχιλλεύς,
 Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης·
 Ὡ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ρέζεις
 215 Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσι θεοὶ αὐτοί.
 Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ρέζε.
 Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ρέεθρα·
 Οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα διαν,
 220 Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμα λαῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε Διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
 Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
 225 Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστνυ, καὶ Ἐκτορι πειρηθῆναι

- Ἄντιβίην, ἧ κέν με δαμάσσεται, ἧ κεν ἐγὼ τόν.
 Ὡς εἰπὼν Τρώεσσι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
 Καὶ τότε Ἄπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·
 Ὡ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύγε βουλᾶς
 230 Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Δείελος ὄψε δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
 Ἢ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσω,
 Κρημνοῦ ἀπαίξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
 235 Πάντα δ' ὄρινε ρέεθρα κυκώμενος· ὥσε δὲ νεκρούς
 Πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεὺς·
 Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκῶς, ἧῦτε ταῦρος,
 Χέρσονδε· ζωούς δὲ σάω κατὰ καλὰ ρέεθρα,
 Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν·
 240 Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα,
 Ὡθρι δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
 Εἶχε στηριξασθαι· ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 Εὐφύεα, μεγάλην· ἧ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα,
 Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ρέεθρα
 245 Ὅζοισιν πυκινόισι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτόν,
 Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας,
 Ἠἴξεν πεδίοιο πυσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 Δείσας· οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεός, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτόν
 Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 250 Διον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 Διαιτοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητηῆρος,
 Ὅςθ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 Τῷ εἰκῶς ἦἴξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 255 Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς
 Φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ρέων ἔπετο μεγάλῳ ὄρουμαγδῶ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 Ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύῃ,
 Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλον·
 260 Τοῦ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι
 Ὀχλεῦνται· τὸ δὲ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
 Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 Ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
 Καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 265 Ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 Στήναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 Ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Τουσάκι μιν μέγα κῦμα Διῖπτεῖός ποταμοῖο

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἰθάτος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
 Ἴστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὄρυμαγδὸν ὄρινε
 Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 315 Ὃς δὴ νῦν κρατεῖ, μέμοιεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν.
 Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
 Οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 Κεῖσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις, χέραδος περιχεύας
 320 Μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστε' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 Ἀλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
 Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλλῆϊ κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
 325 Μορμύρων ἄφρω τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
 Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διῖπετέος ποταμοῖο
 Ἴστατ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
 Ἦρη δὲ μέγ' ἄῦσε, περιδδείσασ' Ἀχιλλῆϊ
 Μῆ μιν ἀποέρσειε μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης.
 330 Αὐτίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν, ὄν φίλον υἷόν·
 Ὅρσο, Κυλλοπόδιον, ἱμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχη ἠῖσχομεν εἶναι·
 Ἄλλ' επαμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἄργέσταιο Νότοιο
 335 Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 Ἦ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
 Φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 Δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἱεὶ πυρὶ· μηδὲ σε πάμπαν
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἄρειῃ·
 340 Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἄλλ' ὀπότε ἄν δὴ
 Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ!
 Ὡς ἔφαθ'· Ἦφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῖς πῦρ.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκρούς
 Πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 345 Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἄλωήν
 Αἰψ' ἀνξηράνη· χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθείρη·
 Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκρούς
 Κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 350 Καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
 Καίετο δὲ λωτός τ' ἠδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 Τὰ περὶ καλά ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 Τέροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
 Οἳ κατὰ καλά ῥέεθρα κυβιστων ἔνθα καὶ ἔνθα,

ACHILLES CONTENDING WITH THE RIVERS

He and all of the chief deities would contend with gods and goddesses with the story of 1879

Illustration by Carter Andrews & Co.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἴθυσ ἔμευ ὤσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδασσας ;
 Τῷ σ' αὖ νῦν ὄτω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
 400 Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα θυσσανόεσσαν,
 Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 Τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
 Ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 405 Τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης·
 Τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ἐπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
 Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Καί μιν ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 410 Νηπύτι, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
 Εὐχὸμ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 Οὔτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
 Ἢ τοι χωμένη κακὰ μήδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
 415 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῷ.
 Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὸς λευκώλενος Ἥρη,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 420 Ὡ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε!
 Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Καὶ ῥ' ἐπεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 425 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
 Τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κείντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Ἢ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
 Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 430 Ὡδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
 ἤλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώωσα·
 Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἰλίου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 435 Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ δίσταμεν; οὐδέ ἕοικεν,
 Ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
 Ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ.
 Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἕμοιγε
 440 Καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα.

- Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες! οὐδέ νυ τῶνπερ
 Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφί,
 Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτι ἄγῆνορι Δαομίδοντι
 Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν,
 445 Μισθοῦ ἔπι ρητῶ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
 Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδαιμα,
 Εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἔν' ἄρρήκτος πόλις εἶη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βούς βουκολέεσκες
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
 450 Ἄλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθείες ἽΩραι
 Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Δαομίδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
 Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπέλλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
 455 Στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκόψειν οὕατα χαλκῶ.
 Νῶϊ δέ τ' ἄψορροὶ κίομεν κεκοτηότι θυμῶ,
 Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσεν.
 Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν· οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 Πειρᾶ, ὡς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 460 Πρόχνη κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν!
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 Ἐμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω,
 Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν εἰοκότες, ἄλλοτε μὲν τε
 465 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἄρουρης καρπὸν ἔδοντες,
 Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήρῃαι. ἀλλὰ τάχιστα
 Πανσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
 Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπει· αἶδετο γάρ ῥα
 Πατροκασιγνήτιο μιγήμεναι ἐν παλάμησιν.
 470 Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θερῶν·
 [Ἄρτεμις ἄγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·]
 Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 Πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δὲ οἳ εὐχος ἔδωκας;
 Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 475 Μὴ σευ νῦν ἔτι πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
 Εὐχομένου, ὡς τοπρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
 Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 Ἄλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παρᾶκοιτις·
 480 [Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·]
 Ἰῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεές, ἀντί' ἐμῶ
 Στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
 Τοξοφόρῳ περ εὐούσῃ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν

- Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλησθα.
 485 Ἦτοι βέλτερόν ἐστι, κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
 Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἣ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 Ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
 Ἦ δα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
 490 Σκαιοῖ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
 Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
 Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴστοι.
 Δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν, ὣστε πέλεια,
 Ἦ δ' ἄ γ' ὑπ' ἱρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
 495 Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
 Ὡς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 500 Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
 Πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 Ἦ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἦς. —
 505 Ἦ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
 Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμει· τὴν δὲ προτὶ οἶ
 Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἠδὲ γελάσσας·
 Τίς νῦ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων;
 510 [Μαψιδίως, ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσας ἐνωπῆ;]
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Κελαδεινῆ·
 Σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 515 Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
 Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλης,
 Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμορον ἥματι κείνῳ.
 Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες·
 520 Καὶ δ' ἴζον παρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μῶνυχας ἵππους.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δὲ ἑ μῆνις ἀνῆκεν·
 Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
 525 Ὡς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
 Ἔστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 570 [Ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.]
 Ὡς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεῖς μένεν· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Ἄλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦῦτε πόρδαλις εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ἄνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 575 Τυρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
 Εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
 Ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 Ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ συμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
 Ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
 580 Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος·
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὔτει·
 Ἴη δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων.
 585 Νηπύτι, ἢ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεσαι ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
 Ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
 Οἳ κε πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
 Ἰμιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 Ὡδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
 590 Ἥ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν·
 Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν.
 Ἀμφὶ δὲ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
 Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 595 Πηλείδης δ' ὤρμησάτ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
 Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 Ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλοι ἀποέργαθε λαοῦ.
 600 Αὐτῷ γὰρ Ἐκάεργος, Ἀγήνορι πάντα εἰοικώς,
 Ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 Ἔως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
 Τρεῖσας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σχάμανδρον,
 Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλοι δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 605 Ὡς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἴσιν·
 Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 Ἀσπύσιοι προτὶ ἄστν· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 Οἷδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
 610 Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσίχυντο
 Ἐς πόλιν, ὄντινα τῶνγε πόδες καὶ γούνα σάωσαν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Χ.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem, a perseguendo Apolline redeuntem, solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1-89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum mœnia agente (90-166). Inter hæc Jupiter, vicem Hectoris miseratus, tentatis fatorum lancibus, illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva, specie fratris Deiphobi, ad dimicandum hortatur (167-247). Ita heroës congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem præsens adjuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248-305). Tandem hunc, maximâ contentione pugnans, Achilles hastâ transfigit, armis spoliat, insultandum lædandumque præbet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306-404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405-515).

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

- ^α Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἧῦτε νεβροί,
Ἴδρω ἀπειψύχοντο, πλὸν τ', ἀκείοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τίχρεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
^β Ἔκτορα δ' αὐτοῦ μῆναι ὀλοή Μοῖρ' ἐπέδησαν,
Ἴλιου προπάροιθε, πυλάων τε Σχαιιάων.
Αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Τίπτει με, Πηλῆος υἱά, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
^γ Ἔγνων, ὡς θεὸς εἶμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.
^δ Ἢ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
Οἱ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.

- Οὐ μὲν με κτενίεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι.
 Τὸν δὲ μίγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 15 Ἐβλαψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλωτίτατε πάντων,
 Ἐνθάδε νῦν τρίψας ἀπὸ τείχεος· ἤ κ' ἔτι πολλοὶ
 Γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
 Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.
 20 Ἦ σ' ἄν τισαίμην, εἴ μοι δύνამίς γε παρείη.
 Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστρῳ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 Σευάμεγος, ὡς δ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 Ὃς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιτανόμενος πεδίοιο·
 Ὡς Ἀχιλλεὺς λαιψηρῶι πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
 25 Τὸν δ' ὁ γέρων Πηρίαμος πρῶτος ἶδεν ὄφθαλμοῖσιν,
 Παμφαίρονθ', ὡστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 Ὃς ῥά τ' ὀπώρης εἰσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αἴγαί
 Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 Ὅντε κῖν' Ὀρῖωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν·
 30 Λαιμπρότατος μὲν ὄδ' ἐστί, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται,
 Καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 Ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 Ὡμῶξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσίν,
 Τῦψός' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξις ἐγεγώνει,
 35 Λισσόμενος φίλον νιόν· ὁ δὲ προπαίροιθε πύλιων
 Ἐστίηκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλλῆϊ μάχεσθαι·
 Τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
 Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 Οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης,
 40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 Σχέτλιος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσυόνδε γένοιτο,
 Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Κείμενον· ἢ κέ μοι αἶνὸν ἀπὸ πρυπιδῶν ἄχος ἔλθοι·
 Ὃς μ' υἱῶν ^{τόλμων} τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἔθηκεν,
 45 Κτείνων, καὶ περνας νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
 Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 Οὐ δύναμαι ιδέειν, Τρώων εἰς ἄστρῳ ἀλέντων,
 Τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 Ἄλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἢ τ' ἄν ἔπειτα
 50 Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
 Πολλὰ γὰρ ἔπαυσε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἀλτήης.
 Εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν Ἀἶδαο δόμοισιν,
 Ἄλγος ἐμῶι θυμῶι καὶ μητέρι, τοῖ τεκόμεσθα·
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μιννυθαδιώτερον ἄλγος
 55 Ἔσσεται ἤν μὴ καὶ σὺ θύγης, Ἀχιλλῆϊ δαμασθεῖς.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- ὦ μοι ἔγών, εἰ μὴν κε πύλας καὶ τεῖχος δύνω,
 100 Πουλιδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ὠσαθήσει,
 Ὅς μ' ἐκέλευε Τρῶσι ποτὶ πτόλις ἡγήσασθαι
 Νίχθ' ὑποτήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
 105 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλεσιπέπλους,
 Μήποτί τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμῆιο·
 Ἐκτιωρ ἔφει βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 Ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 110 Ἥέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρό πόλεως.
 Λι δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσιν,
 Καὶ κόρυθα βρισηρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 Καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 115 Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νεῖκος ἀρχή,
 Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἅμαίς Ἀχαιοῖς
 Ἄλλ' ἀποδάσασθαι, ὅσσα πτόλις ἴδε κέκευθεν·
 Τρῶσιν δ' αὐ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 120 Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι·
 [Κτήσιν ὄσῃν πτολιέθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργει·]
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῖτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 Οἶδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δὲ με, γυμνὸν ἔόντα,
 125 Αἴτιως, ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύνω.
 Οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 Τῷ ὀαρίζεσθαι, ἄτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 130 Λῖδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὀρέξῃ.
 Ὡς ὠρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 Ἴσος Ἐνναλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,
 Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμον
 Δεινίην· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος ἀνυγῆ
 135 Ἢ πύρος αἰθομένου, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεὶς·
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 Ἦῦτε κίρκος ὕρισφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 Ῥηϊδίῳ οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 Ἢ δὲ θ' ὑπαιθρα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς

- Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἔλθειν τέ ε' θυμὸς ἀνώγει·
 Ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς ἰθύς πέειτο· τρῖσσι δ' Ἐκτωρ
 Τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 145 Οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 Τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 Κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιφρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκυμάνδρου δινήεντος.
 Ἥ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 150 Γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὥσπερ πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἥ δ' ἐτέρη θέρει προρθεῖ εἰκυῖα χαλάζη,
 Ἥ χιόνι ψυχρῇ, ἥ ἐξ ὕδατος κρυπτάλλω·
 Ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγύς ἕασιν
 Καλοί, λαΐνεοι, ὅθι εἶματα σιγαλόεντα
 155 Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες.
 Τοπρὸν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
 Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων·
 Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
 160 Ἄρνύσθην, ἅ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
 Ἥ τρίπος ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 165 Ὡς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
 Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δὲ τε πάντες ὄρωντο.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ὡ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 Ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 170 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκην,
 Ἰδῆς ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲς ε' δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 175 Ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἠέ μιν ἦδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔβιπες!
 Ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 180 Ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυστηχέος ἐξαναλῦσαι;
 Ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμοῖ
 Πρόφρονι μυθεόμαι· ἐθέλω δὲ τοι ἥπιος εἶναι·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἴθυσ ἔμευ ὤσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας ;
 Τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
 400 Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα θυρσανόεσσαν,
 Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 Τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῷ.
 Ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 405 Τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης·
 Τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ἐπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
 Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Καί μιν ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 410 Νηπύτι, οὐδὲ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
 Εὐχὸμ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 Οὔτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
 Ἢ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
 415 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν ^{τρέπεν} ὅσσε φαιινῶ.
 Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὸς λευκώλενος Ἥρη,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 420 Ὡ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 Διῆϊου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε!
 Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετίσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 425 Ἠλάσῃ· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
 Τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Ἢ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχολατο θωρηκτῆσιν,
 430 Ὡδὲ τε θαρσαλίοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
 ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
 Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολίεμοιο,
 Ἴλλου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 435 Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ δίσταμεν; οὐδὲ ἕοικεν,
 Ἄρξαντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶψ' ἀμαχητὶ
 Ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὶς δῶ.
 Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 440 Καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα.

- Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἦν κ' ἐθέλησθα.
 485 Ἦτοι βέλτερόν ἐστι, κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
 Ἀγροτέρως τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 Ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
 Ἦ ῥά, καὶ ἀμφοτέρως ἐπὶ καρπῷ χειῖρας ἔμαρπτεν
 490 Σκαιοῖ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
 Ἀντοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔρατα μειδιόωσα
 Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴστοι.
 Δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
 Ἦ ῥά θ' ὑπ' ἰρηκος κόλην εἰσέπτατο πέτρην,
 495 Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
 Ὡς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 500 Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
 Πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 Ἦ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἧς. —
 505 Ἦ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
 Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἕανός τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἶ
 Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἠδὲ γελάσσας·
 Τίς νῦν σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων;
 510 [Μαψιδίως, ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ·]
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Κελαδεινῆ·
 Σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 515 Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
 Μὲμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόλης,
 Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμορον ἡματι κείνῳ.
 Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες·
 520 Καδ δ' ἴζον παρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοῦς τ' ὄλεκεν καὶ μῶνυχας ἵππους.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δὲ ἑ μῆνις ἀνῆκεν·
 Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
 525 Ὡς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
 Ἔστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεοῦ ἐπὶ πύργου,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 670 [Ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.]
 Ὡς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεις μένεν· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Ἄλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦντε πόρδαλις εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ἄνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 675 Τυρβεῖ, οὐδέ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
 Εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
 Ἄλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 Ἄλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ συμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
 Ὡς Ἀγήμερος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
 680 Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος·
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἶσῃν,
 Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὔτει·
 Ἴδῃ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἦματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων.
 685 Νηπύτι, ἢ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεσαι ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
 Ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,
 Οἷ κε πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
 Ἴμιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 Ὡδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
 690 Ἦ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν·
 Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάρμαρτεν.
 Ἀμφὶ δὲ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
 Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 695 Πηλείδης δ' ὤρμήσασθαι Ἀγήμερος ἀντιθέοιο
 Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 Ἄλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 Ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποείργαθε λαοῦ.
 700 Αὐτῷ γὰρ Ἐκάεργος, Ἀγήνωρι πάντα εἰκώς,
 Ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 Ἔως ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
 Τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινηέεντα Σκάμανδρον,
 Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 705 Ὡς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἴσιν·
 Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ
 Ἀσπύσιοι προτὲ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 Οἷδ' ἄρα τοιγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
 710 Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἔσσυμένως ἐσίχυντο
 Ἐς πόλιν, ὄντινα τῶνγε πόδες καὶ γούνα σάωσαν.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Χ.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem, a perseguendo Apolline redeuntem, solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1-89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum mœnia agente (90-166). Inter hæc Jupiter, vicem Hectoris miseratus, tentatis fatorum lancibus, illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva, specie fratris Desphobi, ad dimicandum hortatur (167-247). Ita heroes congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem præsens adjuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248-305). Tandem hunc, maximâ contentione pugnans, Achilles hastâ transfigit, armis spoliatur, insultandum lædandumque præbet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306-404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405-515).

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

- Ἵς οἱ μὲν κατὰ ἄστῃ πεφυζότες, ἧῦτε νεβροί,
Ἰθρῶ ἀπειψύχοντο, πλὸν τ', ἀκείοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μείναι ὀλοή Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σχαιῶν.
Αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Τίπτε με, Πηλῖος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
10 ἔγνωσ, ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.
Ἥ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
Οἳ δὴ τοι εἰς ἄστῃ ἄλιν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.

Οὐ μὲν με κτενδείς, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

15 Ἐβλαψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλωώτατα πάντων,

Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἢ κ' ἔτι πολλοὶ

Γαῖαν ὀδαῖξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας

Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.

20 Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύνამίς γε παρείη.

Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,

Σευάμενος, ὥςθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,

Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·

Ὡς Ἀχιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

25 Τὸν δ' ὁ γέρων, Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,

Παμφαίρονθ', ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,

Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἰσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αἴγαι

Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·

Ὅντε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·

30 Λαμπρότατος μὲν ὄδ' ἐστί, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται,

Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

Ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.

Ῥηῶξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσίν,

Ῥψὸς ἀνασχομενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,

35 Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάρειθε πυλῶν

Ἐστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλλῆϊ μάχεσθαι·

Τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·

Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον

Οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης,

40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

Σχέτλιος! αἶθε θεοῖσι φίλος τρυσόνδε γένοιτο,

Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται

Κείμενον· ἢ κέ μοι αἶνόν ἀπὸ πρυπιδῶν ἄχος ἔλθοι·

Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἔσθηκεν,

45 Κτείνων, καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπάων.

Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,

Τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

Ἄλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἢ τ' ἂν ἔπειτα

50 Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσομέθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·

Πολλὰ γὰρ ὤπισσε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.

Εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν,

Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοῖ τεκόμεσθα·

Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυρῶταδιώτερον ἄλγος

55 Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θείης, Ἀχιλλῆϊ δαμασθείς.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
 Ὃς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγίσασθαι
 Νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἢ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
 105 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπάπλους,
 Μήποτε τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 Ἐκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 Ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἐντιγὴν ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 110 Ἥέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλης.
 Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 Καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 Καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 115 Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 Ἰγάγετο Τροίηνδ', ἣτ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 120 Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι·
 [Κτιῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπίρατον ἐντὸς ἐέργει·]
 Ἄλλὰ τίη μοι ταῖτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μῆ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 Οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἔοντα,
 125 Αὐτίως, ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
 Οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε πυρθένης ἠΐθεός τε,
 Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
 130 Εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὀρέξῃ.
 Ὡς ὤρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς·
 Ἴσος Ἐνναλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,
 Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμον
 Δεινίην· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
 135 Ἥ πυρὸς αἰθομένου, ἢ ἡελίου ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεὶς·
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 Ἦύτε κίρκος ὄρεισφιν, ἑλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 Ἥ δὲ θ' ὑπαιδα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς

- Ταρφή' ἐπαΐσσει, ἔλθειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 Ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς ἰθύς πέτιτο· τρέσσει δ' Ἐκτωρ
 Τείχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 145 Οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 Τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 Κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιφρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 Ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 150 Πύγνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἢ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἰκυῖα χαλάζη,
 Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλω·
 Ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἶματα σιγαλόεντα
 155 Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες.
 Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
 Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων·
 Πρῶθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοεῖην
 160 Ἄρνύσθην, ἅ, τε πουσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεῖον Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 Ρίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
 Ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 165 Ὡς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
 Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δὲ τε πάντες ὄρωντο.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ὡ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος
 Ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 170 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκην,
 Ἰδῆς ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
 Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
 Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 175 Ἢέ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢέ μιν ἦδη
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες!
 Ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 180 Ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυστηχέος ἐξαναλῦσαι;
 Ἐφδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 Πρόφροσι μυθήομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι·

- 185 Ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.
 Ὡς εἰπὼν ἄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἵξασα.
 Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφειπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 190 Ὅρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσσας·
 Τὸν δ' εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 Ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θύει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὐρῆ·
 Ὡς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
 Ὅσσάκι δ' ὀρμήσεις πυλάων Δαρδανιάων
 195 Ἀντίον αἵξασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους,
 Εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελίεσσιν·
 Τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθᾶς
 Πρὸς πεδῖον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ·
 Ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 200 Οὔτ' ἄρ' ἔτι δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·
 Ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὅς ἀλύξαι.
 Πῶς δὲ κεν Ἔκτωρ Κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτιο,
 Εἴ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντιτ' Ἀπόλλων
 Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρὰ τε γούνα·
 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα·
 Μῆτις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
 210 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτιο,
 Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.
 Ἐλκε δὲ μέσσα λαβῶν· φέπε δ' Ἔκτορος αἵσιμον ἦμαρ,
 Ὡχετο δ' εἰς Αἶδαο· λίπεν δὲ ἔ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 215 Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διῦ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι, προτὶ νῆας,
 Ἔκτορα δηώσαντε, μάχης ἅτόν περ ἔοντα.
 Οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 220 Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στηθεὶ καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Ὡς φάτι' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπέειθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 225 Στηθεὶ δ' ἄρ' ἐπὶ μελλίης χαλκογλώχινος ἐρεισθεῖς.
 Ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἔκτορα δῖον,
 Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κῆδος ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδῶν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
216 Ἐξέτο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

Ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
220 Ἐκ Λιὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε·
Ἄλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἔπλεο μύθων,
Ὅφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς, τε λάθωμαι.
Οὐ μὲν μοι φεύγοντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεις,
Ἄλλ' ἰθύς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
225 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευσαι
Χάλκεον! ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.
Καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοι· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
230 Καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χώσατο δ' Ἔκτωρ,
Ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μέλινον ἔγχος·
Δηϊφοβὸν δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὔσας,
235 Ἥτεε μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν·
Δηϊφοβὸν γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
Ἄλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
300 Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἀνευθεῖν,
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
Ζηνὶ τε καὶ Διὸς υἱεῖ, Ἐκηβόλῃ, οἷ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με Μοῖρα κικάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδὲ γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
305 Ἀλλὰ μέγα ρέξας τι καὶ ἰσσομένοισι πυθέσθαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσατο φάσγανον ὀξύ,
Τὸ οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε.
Οἶμησεν δὲ ἀλεῖς, ὣστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅστ' εἰσὶν πεδίονδε διὰ νεφείων ἐραβεννῶν,
310 Ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλῆν ἢ πτώκα λαγῶν·
Ὡς Ἔκτωρ οἶμησε, τινάσσω φάσγανον ὀξύ.
Ὡρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένιος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου· πρῶθεν δὲ σάκος στέροιο κάλυψεν

- Καλόν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαιινῇ,
 315 Τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 Χρύσειαι, ὡς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἄμφι θαμειάς.
 Οἶος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἐσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ·
 Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίφ,
 Εἰσορόων χροῶα καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
 Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῶα χάλκεα τεύχη,
 Καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 Φαίνειο δ', ἧ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 325 Λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
 Τῇ δ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ.
 Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάφεια,
 Ὅφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 Ἦριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἐκτορ, ἀτάρ που ἔφης, Πατροκλῆ' ἐξαναρίζων,
 Σῶς ἔσσευσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἔοντα.
 Νήπιε! τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
 335 Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες τῆδ' οἰωνοὶ
 Ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριούσιν Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκῆων,
 Μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 340 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο,
 Δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 345 Μὴ με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκῆων!
 Αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,
 Ὡς ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 Ὡς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 Οὐδ' εἴ κέν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἀποινα
 350 Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα·
 Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὡς σέγε πότνια μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.
 355 Τὸν δὲ κατιθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Ἦ σ' εὐ γιγνώσκων προτιούσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον

- Πείσειν· ἢ γὰρ σοίγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 Φράζεο νῦν, μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένομαι,
 Ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 360 Ἐσθλὸν ἔοντ', ὀλίσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν.
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἄιδόςδε βεβήκει,
 Ὀν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτήτα καὶ ἦβην.
 Τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
 365 Τέθναθι· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτα κεν δῆ
 Ζεὺς ἐθέλη τελείσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Ἴη ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσειτο χάλκεον ἔγχος.
 Καὶ τόγ' ἄνευθεν ἔσθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 Αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 370 Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγῆτὸν
 Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 Ὡδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ὡ πόποι, ἢ μάλα δῆ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
 Ἐκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.
 375 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάρριξε πιδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἠγίτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 380 Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρῳεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι·
 Εἰ δ', ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 Ὅφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων τόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
 Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
 Ἢ μένειν μεμύασι, καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἔόντος.
 385 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Κεῖται παρ νῆεσσι νέκυς ἄκλαιτος, ἀθαπτος,
 Πατροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 Ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο,
 390 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
 Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 Ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἐκτορα δῖον,
 Ὡ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὣς, εὐχετόωντο.
 395 Ἴη ῥα, καὶ Ἐκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα.
 Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἰμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβύς, ἀνά τε κλιτὰ τεύχε' αἶψας,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

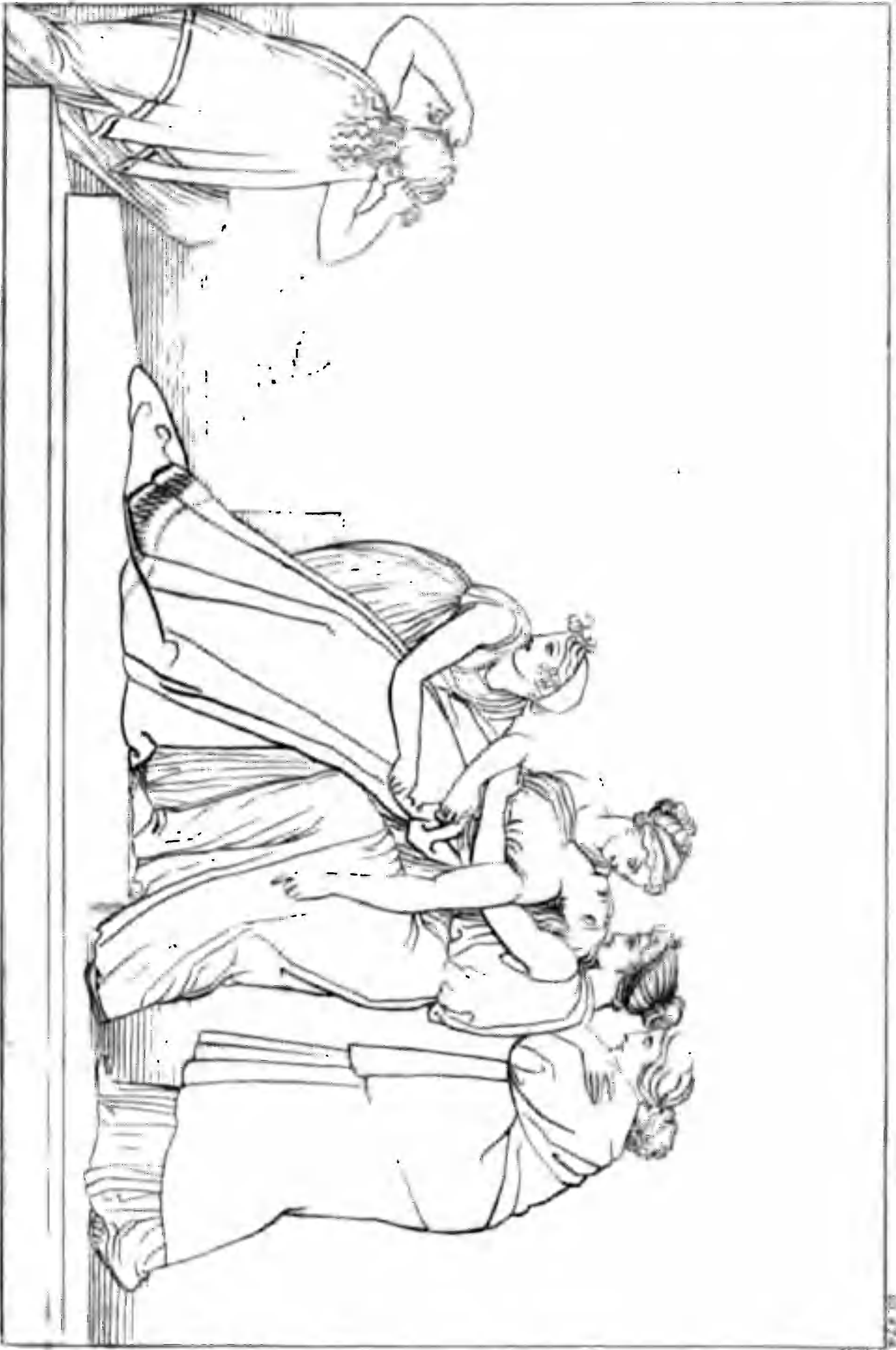
Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λειτρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 445 Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λειτρῶν
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κωκιτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἴδ' αὐτίς δμωῆσιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·
 450 Δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
 Αἰδοίης ἐκυρῆς ὅπως ἔκλυον· ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δέ γούνα
 Πίγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Ἰριάμοιο τέκεσσι.
 Αἶ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 455 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς,
 Μοῦνον ἀποτιμήξας πόλιος, πεδίοιενδε δίηται,
 Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,
 Ἴμιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἶκων.
 460 Ὡς φασμένη μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
 Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κλον αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχίης δέ μιν ἵπποι
 465 Ἐλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τῆν δέ κατ' ὄφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε·
 Ἴριπε δ' ἐξοπλίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖς δέυματι σιγαλόεντα,
 Ἀμπυκα, κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμη,
 470 Κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσεὴ Ἀφροδίτη,
 Ἴμιατι τοῖ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγύγεθ' Ἐκτωρ
 Ἐκ δόμου Ἥετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδρα.
 Ἄμφι δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 Αἶ ἔ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 475 Ἴδ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 Ἀμβλήθην γοόωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Ἰριάμου κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήισση,
 480 Ἐν δόμῳ Ἥετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐούσαν,
 Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ἄφελλε τεκέσθαι!
 Νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγεραῖ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 485 Ὄν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ

ANDROMACHE'S PAINFUL SCENE ON THE WALL.

Around a train of weeping women stands
 Her sister sinking with her out hands

By the artist's hand

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ψ.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt, præeunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre præbet, ipse apud Agamemnonem cœnat, et in alterum diem exsequias indicit (1 - 58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli, justa funebria poscentis (59 - 107). Agamemnonis jussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogas, et mactatis ad eum multis victimis et XII juvenibus Trojanis, accenditur, ardetque flatu Boreæ et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108 - 225). Proximo die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226 - 256). His in defuncti honorem adjicit Achilles certamina de vario genere, in quibus præmia et munera merent principes Achivorum: equis, Diomedes, Antilochus, Menalaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257 - 650); pugilatu, Epeus et Euryalus (651 - 699); luctando, Ajax Telamonius et Ulysses (700 - 739); cursu, Ulysses, Ajax minor, Antilochus (740 - 797); decertando armis, Diomedes et Ajax Telamonius (798 - 825); disco, Polypætes (826 - 849); sagittando, Meriones et Teucer (850 - 883); jaculando, Agamemno et Meriones (884 - 897).

Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδναςθαι Ἀχιλλεύς,
 Ἄλλ' ὄγε οἷς ἐταῖροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι,
 Μῆ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 Ἄλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλιώμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 10 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄλλά μοι ἄσσον σιῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 Ἄλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 100 Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπνός,
 ῥηχτο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 Χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν εἶπεν·
 ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστί καὶ εἶν Ἀΐδαο δόμοισιν
 Ψυχὴ καὶ εἶδωλον· ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.
 105 Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
 Ψυχὴ ἐφρευτήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
 Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· εἶκτο δὲ θείσκελον αὐτῶ.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο·
 Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 110 Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Οὐρῆάς τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 Οἱ δ' ἴσαν, ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 115 Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
 Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχημά τ' ἤλθον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης·
 Αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῶ
 Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 120 Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί,
 Ἐκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσοὶ δατεῦντο,
 Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 Πάντες δ' ὑλοτόμοι φिटροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 125 Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς
 Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἤριον, ἠδὲ οἱ αὐτῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 Εἶατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν,
 130 Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζευῆσαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
 Ἴππους· οἱ δ' ὤρνοντο, καὶ ἐν τεύχεσσι ἐδυνον.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἠνίοχοί τε·
 Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 Μυρῖοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι·
 135 Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἅς ἐπέβαλλον
 Κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϊδόςδε.
 Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἱκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 Κάτθεσαν, αἴψα δὲ οἱ μενοεικία νήσον ὕλην.

- 140 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Στάς ἀπάνευθε πυρῆς, ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 Τὴν ῥα Σπερχεῖω ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 Σπερχεῖ', ἄλλως σοίγε πατὴρ ἤρῃσατο Πηλεΐς,
 145 Κεῖσέ με ρουτήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σοὶ τε κόμην κερεῖν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
 Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτοθι μῆλ' ἱερύσειν
 Ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 Ὡς ἤρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δ' αἰ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 150 Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλω ἤρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο.
 Καὶ νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδυ φάος Ἥελίοιο,
 155 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
 Ἀτρείδῃ — σοὶ γάρ τε μάλιστα γέλαος Ἀχαιῶν
 Πείσονται μύθοισι — γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.
 Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 Ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 160 Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας·
 Κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον, καὶ νήεον ὕλην·
 Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 165 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θύσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βούς
 Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 Δημόν ἐλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεύς
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει·
 170 Ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
 Πρὸς λέχεα κλίνων· πλισυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
 Ἐννέα τῶγε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 175 Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 Χαλκῶ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηγεν ἑταῖρον·
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν!
 180 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελῶ, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
 Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 Τοὺς ἅμα σοὶ πάντα πῦρ ἐσθλεί· Ἐκτορα δ' οὔτι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἴημος δ' Ἐωςφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄντα μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,
 Τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 220 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἴδματι θύων.
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσσε λιασθεῖς,
 Κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 Τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 225 Ἐξέτο δ' ὀρθωθεῖς, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀρισιτῆες Παναχαιῶν,
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαιτ' αἴθοπι οἴνω
 Πῦσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενoitιῦδαο λέγωμεν,
 240 Εὐ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται
 Ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες —
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῆῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.
 245 Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 Ἄλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 Εὐρὺν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι.
 250 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνω,
 Ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 Κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
 Ἀλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν·
 Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἄνω λιτὶ κάλυψαν·
 255 Τορνῶσαντο δὲ σῆμα, θεμειλιά τε προβάλοντο
 Ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 Κεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἴζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
 Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λίσθητάς τε τρίποδάς τε,
 260 Ἴππους θ' ἠμιόνοους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
 Ἦδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον.
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 Θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιικοσίμυτρον,
 265 Τῷ πρώτῳ· αὐτὰρ αὐτῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 Ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἠμίλονον κυέουσαν·
 Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λίσθητα,
 Καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδύοτα, λευκὸν ἔτ' αὐτῶς·

- Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα ·
 270 Πέμπτῳ δ' ἀμφίθρονον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
 Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν ·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἰππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 275 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
 ἴσθε γάρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι ·
 Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι · Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοῦς
 Πατρὶ ἐμῷ Πηληϊ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι ·
 280 Τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιδχοιο,
 Ἰπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
 Χαιτῶν κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 Τὸν τῶγ' ἐσταότες πενθεΐετον, οὔδει δέ σφιν
 Χαῖται ἐρηρέδαται, τὸ δ' ἔστατον ἀχθυμένῳ κῆρ.
 285 Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν
 Ἰπποισὶν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης · ταχέες δ' ἵππῆες ἀγερθεν.
 Ὄρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνην ἐκέκαστο ·
 290 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὄρτο κρατερός Διομήδης,
 Ἴππους δὲ Τρωοὺς ὑπαγε ζυγόν, οὓς ποί' ἀπηύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃς ὄρτο ξανθὸς Μενέλαος
 Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκίας ἵππους,
 295 Αἶθῃν τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑὸν τε Πόδαργον ·
 Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδῃς Ἐχέπωλος
 Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων · μέγα γὰρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ', ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι ·
 300 Τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν.
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἄνακτος,
 Τοῦ Νηληϊάδαο · Πυλογενέες δὲ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς
 305 Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων, νοέοντι καὶ αὐτῷ ·
 Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ ἑόντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 Παντοίας · τῷ καὶ σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεῶ.
 Οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἔλισσέμεν · ἀλλὰ τοι ἵπποι
 310 Βάρδιστοι θείειν · τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὔδὲ μὲν αὐτοὶ

- Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 Παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 816 Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἢ βίηφιν·
 Μῆτι δ' αὐτα κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θοὴν ἰθύνει, ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 Μῆτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνιόχοιο.
 Ἄλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 820 Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἴπποι δὲ πλανῶνται ἀνά δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 Ὅς δέ κε κέρδεα εἶδῃ, ἐλαύνων ἤσσανας ἵππους,
 Αἰεὶ τέρμ' ὄροων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ εἰ λήθει,
 Ὅπως τοπρῶτον τανύση βοέοισιν ἱμάσιν·
 825 Ἄλλ' ἔχει ἀσφαλῆως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
 Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδῆς, οὐδέ σε λήσει.
 Ἔστηκε ξύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 Ἡ δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 Δᾶς δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ,
 830 Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἵππόδρομος ἀμφίς·
 Ἡ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 Ἡ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδαρκῆς διος Ἀχιλλεύς.
 Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·
 835 Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
 Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τὲ οἱ ἦνλα χερσίν.
 Ἐν νύσση δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
 Ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοᾷσσεται ἄκρον ἰκίεσθαι
 840 Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
 Μήπως ἵππους τε τρώσης, κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
 Ἔσσεται. ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 Εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρέξ ἐλάσησθα διώκων,
 845 Οὐκ ἔσθ', ὅς κε σ' ἔλῃσι μετάλμενος, οὐδέ παρέλθῃ·
 Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα διὸν ἐλαύνοι,
 Ἀδρήστου ταχῦν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 Ἡ τοὺς Λαομείδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθλοί.
 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊὸς ἄψ ἐνὶ χώρῃ
 850 Ἔειπ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν.
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτριχᾶς ὠπλίσαθ' ἵππους.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
 Πάλλ' Ἀχιλλεύς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
 Ἀτιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλας·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
 400 Ἴπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἑοῖο·
 Ἐμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅτι τάχιστα!
 Ἴητοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω,
 405 Τυδείδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
 Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 Ἴππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύη
 Αἶψη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 410 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 Ἔσσειται, αὐτίκα δ' ἕμμε κατακτενεῖ ὄξεϊ χαλκῷ,
 Αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 Ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα.
 415 Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
 Στεινωπῷ ἐν ὕδῳ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
 420 Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἧ χειμέριον ἅλῃν ὕδωρ
 Ἐξέφόρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 Τῇ δ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχιάς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
 425 Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
 Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἄλλ' ἄνεχ' ἵππους!
 Στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·
 Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσειαι, ἕρματι κύρσας.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν,
 430 Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἴοντι ἑοικώς.
 Ὅσσα δὲ δίσκου οὐρὰ κατωμαδίοιο πέλονται,
 Ὅντ' αἰζήσος ἀφήκεν ἀνὴρ, πειρούμενος ἦβης,
 Τύσον ἐπεδραμέτην· αἶ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκῶν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 435 Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,
 Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκείας, κατὰ δ' αὐτοῖ
 Ἐν κονίησι πέσοιεν, ἐπαιγόμενοι περὶ νίκης.
 Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλωότερος ἄλλος!
 440 Ἐρῶ· ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.

- Ἄλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὣς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.
 Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
 Μῆ μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ.
 Φθῆσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
 445 Ἡ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τύχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.
 Ἄργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 Ἴππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 450 Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·
 Ἴστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιοιπῆ·
 Τοῖο δ', ἀνευθεν ἑόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 Ἐγνώ· φράσσατο δ' ἵππον ἰριπρεπεία προῖχοντα·
 Ὅς τὸ μὲν ἄλλο τύσον φοίτιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 455 Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίροχον, ἧῦτε μήνη·
 Στῆ δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Οἶος ἐγὼν ἵππους ἀνυγάζομαι, ἧὲ καὶ ὑμεῖς·
 Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 460 Ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδᾶλλεται· αἶ δέ που αὐτοῦ
 Ἐβλαβεν ἐν πεδίῳ αἶ κείυε γε φέρτεραι ἦσαν.
 Ἴστοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 Νῦν δ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν· πάντα δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 465 Ἢὲ τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία· οὐδὲ δυνάσθη
 Εὐ σχεθέειν περὶ τέρμα· καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 Ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω σὶν θ' ἄρματα ἄξαι·
 Αἶ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 470 Εὐ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσειν
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερός Διομήδης.
 Τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένισπεν Ὀϊλῆος ταχύς Αἴας·
 Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἶ δέ τ' ἀνευθεν
 475 Ἴπποι ἀερούποδες πολέος πεδίοιο δίενται.
 Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὅσσε·
 Ἄλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 480 Ἴπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἶ τοπάρος περ,
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρα βέβηκεν.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
 Αἴαν' νείκει ἄριστε, κακοφραδὲς! ἄλλα τε πάντα

- Δεῦσαι Ἀργείων· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 485 Δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδόμεθον ἢε λέβητος·
 Ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 Ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴληος ταχὺς Αἴας,
 Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιιν.
 490 Καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
 Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιιν,
 Αἴαν, Ἴδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 Καὶ δ' ἄλλω νεμεσῆτον, ὅτις τοιαῦτά γε φέζοι.
 495 Ἄλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
 Ἴππους· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 Ἴππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἳ τε πάροισθεν.
 Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 500 Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἳ δὲ οἳ ἵπποι
 Ἴψός' ἀειρέσθην φίμφα πρήσουντε κέλευθον.
 Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης φάθαμιγγες ἔβαλλον·
 Ἄρματα δέ, χρυσῷ πεπυκασμένα κασιιτέρω τε,
 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 505 Ἰῖγνυτ' ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν
 Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀνεκῆκιεν ἰδρῶς
 Ἴππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χιμᾶζε.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 510 Κλῖνε δ' ἄρα μῆστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν
 Ἴφθιμος Σθένελος, ἄλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἕεθλον·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῖος ἤλασεν ἵππους,
 515 Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
 Ἄλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγυθὲν ὠκείας ἵππους.
 Ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
 Ἐλκῆσιιν πεδίοιο τιταινόμειος σὺν ὄχεσφιν·
 Τοῦ μὲν τε ψάνουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 520 Οὐραῖαι· ὃ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
 Χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θείοντος·
 Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Λείπει· ἀτὰρ ταπρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείλειπτο,
 Ἄλλὰ μιν αἴψα κίχαγεν· ὀφέλλετο γὰρ μῆνος ἦῦ
 525 Ἴππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἰθήης.
 Εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω γένητο δρόμος ἀμφοτέροισιν,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 570 Ἄντιλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας!
 Ἥσυχνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δὲ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλῶν, οἳ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
 Ἄλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ
 575 Μῆποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἄντιλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος,
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χείρονες ἦσαν
 Ἴπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
 εἰ δ', ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινά φημι
 580 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
 Ἄντιλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστίν,
 στας ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
 χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τοπρόσθεν ἔλαυνες,
 Ἴππων ἀψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
 585 Ὀμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλον ἄρμα πεδῆσαι.
 τὸν δ' αὐτ' Ἄντιλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 Ἄνοσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἴσθ', οἴαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
 590 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δὲ τε μῆτις.
 τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίη· ἵππον δὲ τοι αὐτὸς
 δάσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 Βουλοίμην, ἣ σοίγε, Διοτρεφές, ἤματα πάντα
 595 ἔκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
 Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 Ἰάνθη, ὡσεὶ τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 Ὡς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄντιλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείζομαι αὐτός,
 χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων
 Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεολίη.
 605 Δεύτερον αὐτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπέυειν.
 οὐ γάρ κεν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 Ἄλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 610 δάσω, ἐμὴν περ ἐούσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε,
 Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 Ἦ ῥα, καὶ Ἄντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρω

- Ἴππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λίβηθ' ἔλα παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 615 Τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελιπετ' ἄεθλον,
 Ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἄν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
 Τῆ νῦν, καὶ σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 Ὀψει ἔν' Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 Αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
 Οὐδέ τ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσειαι, οὐδὲ πόδεσσι
 Θεύσειαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγεις.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' εἰδέξατο χαίρων,
 625 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
 Ὡμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραῖ.
 Εἴθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 630 Ὡς ὀπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτιον Ἐπειοὶ
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 Ἐνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένητ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
 Οὔτ' αὐτῶν Ἰυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἴνοπος υἱόν·
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
 Ἴφιπλον δὲ πόδεσσι παρίδραμον, ἔσθλὸν ἔόντα·
 Δουρὶ δ' ὑπερίβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 640 Οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπειτ' ἄεθλα.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 Ἐμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 Ὡς ποτ' ἔον· νῦν αὐτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
 645 Πείθεσθαι, τότε δ' αὐτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν.
 Ἄλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀεθλοῖσι κτερεῖζε.
 Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 Ὡς μευ αἰεὶ μεμνησάι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
 Τιμῆς ἧστὲ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 650 Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
 Ὡς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 ὤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
 Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα
 Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
 655 Ἐξέτε', ἀδμήτην, ἦτ' ἀγλίστην δαμάσασθαι·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὐ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 745 Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 Ἴος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὄνον ἔδωκεν
 Πατρόκλῳ ἠρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 Καὶ τὸν Ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἐτάροιο,
 Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 750 Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πῖονα δημῷ·
 Ἰμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λαισθήϊ ἔθηκεν.
 Στῆ δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 755 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
 Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντα ἐνίκα.
 [Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 Ἐκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 760 Ἄγχι μάλ'· ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
 Στήθεός ἐστι κανών, ὄντι εὐ μάλα χερσὶ τανύσση,
 Πηνίον ἐξέλκουσα παρέκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 Στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 765 Καδ δ' ἄρα οἳ κεφαλῆς χέ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 Εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὄν κατὰ θυμόν·
 770 Κλυθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἔλθε ποδοῖν!
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρις ὑπερθευ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαίξασθαι ἄεθλον,
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν — βλάβην γὰρ Ἀθήνη —
 775 Τῆ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 Οὐς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνευ πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἐν δ' ὄνθου βοείου πλήτο στόμα τε ῥινάς τε.
 Κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 780 Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
 Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὡ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρος περ,
 Μήτηρ ὡς, Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἧδ' ἐπαρήγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.

- 785 Ἄντιλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
 Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Εἰδόσιν ὑμῖν ἔρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
- 790 Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 Ὄμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς· εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς·
 Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
 Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
- 795 Ἄντιλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
 Ἀλλὰ τοι ἤμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 Θῆπ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
- 800 Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
 Στῆ δ' ὄρθός· καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἄνδρες δὺν περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 Τεύχεα ἐσσαμένω· ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 Ἀλλήλων προπάροιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.
- 805 Ὅπποτέρός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροῶ καλόν·
 Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων· διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα·
 Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 Καλόν, Θρηϊκίον· τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.
 Τείχεα δ' ἀμφοτέρωι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
- 810 Καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὤρτο, κρατερός Ἄμιομήδης·
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην, μεμαῶτες μάχεσθαι,
- 815 Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρεῖς μὲν ἐπήϊξαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν
 Νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
- 820 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο
 Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ·
 Καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,
 Πανσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελίσθαι.
 Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωος
- 825 Σὺν κολεῶ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμωνί.
 Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 Ὃν πρὶν μὲν φλίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·

- Ἄλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Τὸν δ' ἄγει ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 830 Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίνοντες ἄγροί,
 Ἐξεῖ μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 Ποιμῆν, οὐδ' ἀροιτῆρ εἰς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 Ἄν δὲ Λεοντήος κρατερόν μένος ἀντιθέοιο,
 Ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 Ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 840 Ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Δεύτερος αὐτ' ἀφείκε Λεοντεύς ὄξος Ἄρηος·
 Τριττον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 [Χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 845 Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ·
 Ἦ δὲ θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαιίας·
 Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 Ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἀέθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
 Καδ δ' ἐτίθει δίκαι μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
 Ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 Λεπτῆ μῆρινθῶ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 855 Τοξεύειν. ὅς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
 Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, οἰκόνδε φερέσθω·
 Ὅς δὲ κε μῆρινθοιο τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν —
 Ἦσων γὰρ δὴ κείνος — ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύχροιο ἀνακτος,
 860 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες·
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
 Ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέλησεν ἀνακτι
 Ἄρνῶν πρωτογόνων φέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 865 Ὅρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων·
 Αὐτὰρ ὁ μῆρινθον βάλε παρ πόδα, τῆ δέδεται ὄρνις·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 Ἦ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἧ δὲ παρείθη
 Μῆρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 870 Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

I Δ I Α Δ Ο Σ Ω.

Ludis peractis, cœnæ somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit, maneque Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1-18). Eam contumeliam, plures per dies repetitam, inter deos, partim dolentes, partim lætantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19-54). Itaque Jupiter per Thetidem, ab Iride arcessitam, imperat Achilli, ut ab sævitiâ desistat, et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul ejusdem mandatu Iris cohortatur Priamum, ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55-186). Geruntur hæc duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecubâ et cæteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idæo præcone ducendum, sibi alium parari jubet (187-282); tum libatione factâ, et dextro omine accepto, iter ingreditur (283-330). Ei Jovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331-467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, cœnæque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468-676). Primâ luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cujus visendi causâ obviam effusi Trojani lamentantur; mox in aulâ positum, præter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677-776). Exstructo deinde rogo, celebratur funus cum epulo (777-804).

Ἔκτορος λύτρα.

Αὐτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἵναί· τοὶ μὲν δόρυποιο μέδοντο
Ἐπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι ἀντίφ' Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἐτάφου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἢρεῖ πανδαμάτωρ· ἀλλ' ἐστρέφει ἔνθα καὶ ἔνθα,

- 570 Ἄντιλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας!
 Ἥσυχνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δὲ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλῶν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
 Ἄλλ' ἄγει Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μηδ' ἐπ' ἀφωγῆ
 575 Μήποτέ τις εἶπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἄντιλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος,
 Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 Ἴπποι, αὐτὸς δὲ κρείστων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
 εἰ δ', ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινά φημι
 580 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
 Ἄντιλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἧ θέμις ἐστίν,
 Στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
 Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἧπερ τοπρόσθεν ἔλαυνες,
 Ἴππων ἀψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
 585 Ὀμνυθῆν μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλοι ἄρμα πεδῆσαι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἄντιλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 Ἄνοσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 Σείο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 Οἴσθ', οἴαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
 590 Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δὲ τε μῆτις.
 Τῷ τοι ἐπιπλήτιω κραδίῃ· ἵππον δὲ τοι αὐτὸς
 Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 Μειζὸν ἐπαιτήσεας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 Βουλοίμην, ἧ σοίγε, Διοτρεφές, ἧματα πάντα
 595 Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἄλιτρός.
 Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νίστορος υἱὸς
 Ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 Ἰάνθη, ὡσεὶ τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 Ὡς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄντιλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείζομαι αὐτός,
 Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὐδ' ἀεσίφρων
 Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 605 Δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
 Οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 Ἄλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 Σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκ' ἐμεῖο·
 Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 610 Δώσω· ἐμὴν περ ἐούσαν· ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε,
 Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής.
 Ἦ ῥα, καὶ Ἄντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταῖρον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν εἶπεν·
 Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἄνδρες δὺν περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστῳ
 660 Πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ὧ δέ κ' Ἀπόλλων
 Δῶν καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
 Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
 665 Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 Ἄφατο δ' ἠμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
 Ἄσσοι ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 Ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 Πυγμαχίην νικήσαντι· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἀριστος.
 670 Ἡ οὐχ ἄλλης, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Ἀντικρὺ χροῖα τε ῥήξω, σύν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 Κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων
 675 Οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 Εὐρύαλος δὲ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος,
 Ὃς ποτε Θήβαςδ' ἦλθε δεδουπότος Νιδιπόδαο
 680 Ἐς τάφον· ἐνθά δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
 Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
 685 Τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
 Ἄντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω,
 Σύν ῥ' ἔπεσον, σύν δὲ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 Δεινὸς δὲ χροῖμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειός,
 690 Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 Ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθύς
 Θῖν' ἐν φυκίοεντι, μέγα δὲ ἐκῦμα κάλυψεν·
 Ὡς πληγεὶς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειός
 695 Χερσὶ λαβῶν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
 Οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
 Αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 Καδ' δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·

- Ἄντοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 700 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
 Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·
 Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τιόν Ἀχαιοί·
 Ἄνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 705 Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τιόν δέ εἰ τεσσαράβοιον.
 Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον!
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 710 Ζωσαμένω δ' ἄρα τώγε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν·
 Ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ὑλεείνων.
 Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 715 Ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
 Πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὦμους
 Αἵματι φοινικέεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 Νίκης ἰέουσιν, τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 Οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
 720 Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἔυκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἥ ἔμ' ἀνάειρ', ἧ ἔγώ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
 725 Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεὺς
 Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 Καδ δ' ἔβαλ' ἐξοπλίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὔδε τ' ἄειρεν·
 Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.
 Καὶ νῦν κε τοτρίτον αὐτίς ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκεν·
 735 Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
 Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 Ἐρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπίθοντο,
 Καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.
 740 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
 Ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μίτρα

- Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὐ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
 745 Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 Ἴος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὄνον ἔδωκεν
 Πατρόκλῳ ἠρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 Καὶ τὸν Ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἑτάροιο,
 Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 750 Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πύονα δημῷ·
 Ἰμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λειψθῆϊ ἔθηκεν.
 Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 755 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νίστορος υἱός,
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντα ἐνίκα.
 [Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 Ἐκφερ' Οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 760 Ἄγχι μάλ'· ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
 Στήθεός ἐστι κανών, ὄντι εὐ μάλα χερσὶ τανύσση,
 Πηνίον ἐξέλκουσα παρέκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 Στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 Ἴχνια τύπτει πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 765 Καὶ δ' ἄρα οἳ κεφαλῆς χε' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· ἰάχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 Νίκης ἰεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 Εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὄν κατὰ θυμόν·
 770 Κλυθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπὶ ῥόθοσ ἐλθὲ ποδοῖν!
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλκυστὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἀέθλον,
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν — βλάβην γὰρ Ἀθήνη —
 775 Τῆ φα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 Οὐς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνευ πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλήτο στόμα τε φινὰς τε.
 Κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 780 Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
 Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὡ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρος παρ,
 Μήτηρ ὡς, Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἣ δ' ἐπαρήγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῇ ἠδὺ γέλασαν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἄλλ' ἦτοι τὸν ἔπεινε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Τὸν δ' ἄγει ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσιν.
 830 Στῆ δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πῖνες ἄγροί,
 Ἐξεῖ μιν καὶ πίντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 Ποιμῆν, οὐδ' ἀροτῆρ εἰς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 Ἄν δὲ Λεοντήος κρατερόν μένος ἀντιθέοιο,
 Ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 Ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 840 Ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Δεύτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεύς ὄξος Ἄρηος·
 Τοτρίτον αὐτ' ἔρῆψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 [Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 845 Ὅσσον τίς τ' ἔρῆψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ·
 Ἦ δέ θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 Ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτήσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
 Καὶ δ' ἐτίθει δίκαι μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
 Ἴστον δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 855 Τοξεύειν. ὅς μὲν κε βύλη τρήρωνα πέλειαν,
 Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, οἰκόνδε φερέσθω·
 Ὅς δὲ κε μηρίνθοιο τύχη, ὄρνιθος ἁμαρτιῶν —
 Ἦσων γὰρ δὴ κείνος — ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
 860 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες·
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 Ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπειλήσεν ἀνακτι
 Ἄρνῶν πρωτογόνων φέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 865 Ὅρνιθος μὲν ἁμαρτε· μέγης γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων·
 Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδειτ' ὄρνις·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 Ἦ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἧ δὲ παρείθη
 Μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 870 Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς

Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷσιόν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
 Αὐτίκα δ' ἠπειλήσεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 Ἐπι δ' ὑπὸ νεφῶν εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 875 Τῇ ῥ' ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βύλα μίσσην·
 Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 Πρὸσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 Ἰστοῦ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λιασθεν.
 880 Ὡκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 Κύππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἠμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 885 Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέστην·
 Ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἔς Ἰδομενῆος.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 890 Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων,
 Ἴδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 Ἔρχει, αὐτὰρ δόρυ Μηριόνη ἠρωϊ πόρωμεν,
 Εἰ σύγε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 895 Ὡς ἔφαιτ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὄγ' ἠρως
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλῆς ἄεθλον.

I Δ I A Δ O Σ Ω.

Ludis peractis, cœnæ somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit, maneque Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1-18). Eam contumeliam, plures per dies repetitam, inter deos, partim dolentes, partim lætantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19-54). Itaque Jupiter per Thetidem, ab Iride accessitam, imperat Achilli, ut ab sævitiâ desistat, et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul ejusdem mandatu Iris cohortatur Priamum, ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55-186). Geruntur hæc duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecubâ et cæteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idæo præcone ducendum, sibi alium parari jubet (187-282); tum libatione factâ, et dextro omine accepto, iter ingreditur (283-330). Ei Jovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum heroïs deducitur (331-467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, cœnæque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468-676). Primâ luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cujus visendi causâ obviam effusi Trojani lamentantur; mox in aulâ positum, præter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677-776). Exstructo deinde rogo, celebratur funus cum epulo (777-804).

Ἔκτορος λύτρα.

Αἴτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἵεναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ἴππου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· ἀντίηρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἢρεῖ πανδαμάτωρ· ἀλλ' ἐσιρρίφει ἔνθα καὶ ἔνθα,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

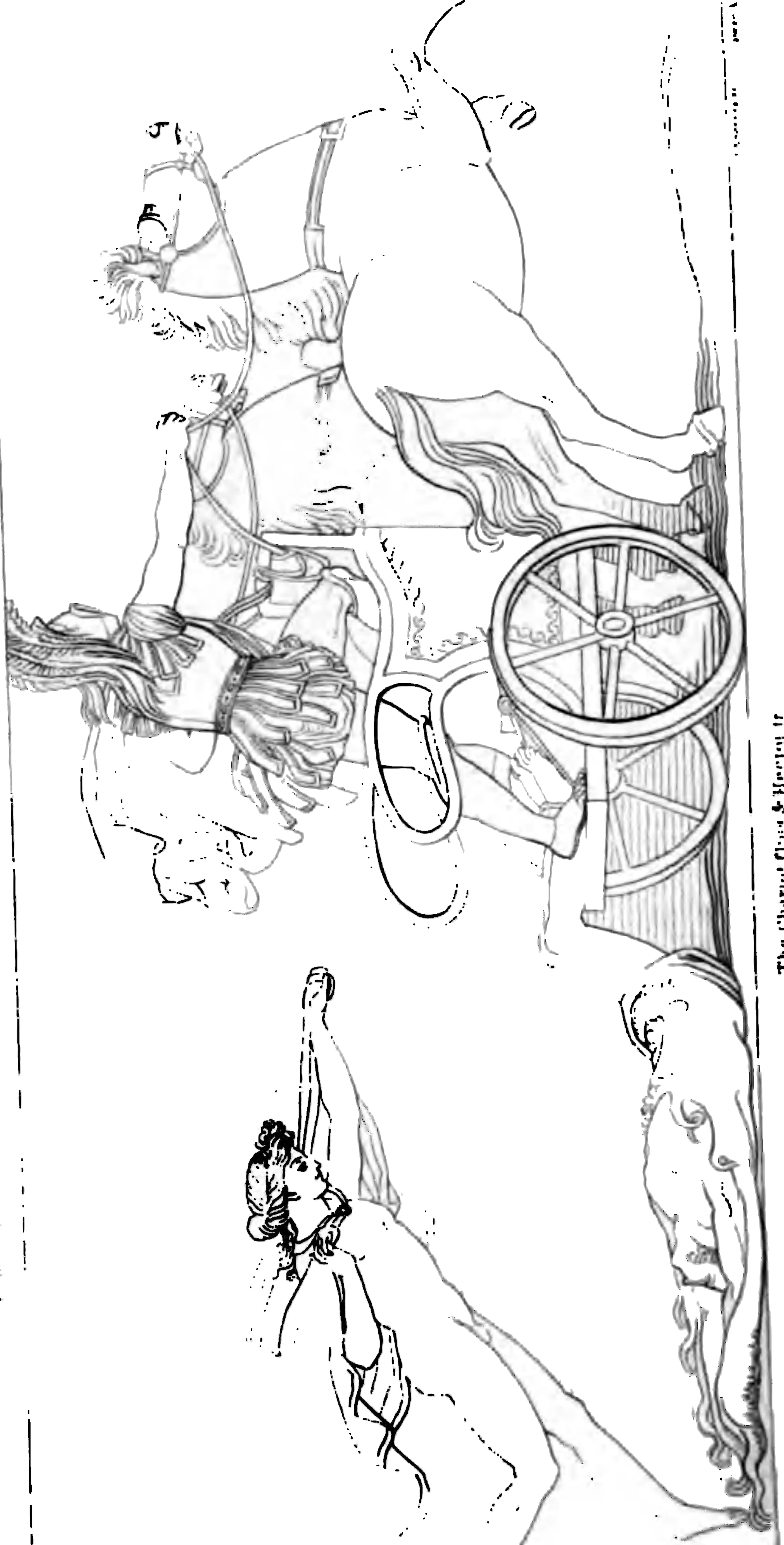
Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

HECTOR'S BODY DEPARTED AT THE CAR OF ACHILLES

The Chariot of Achilles

THE JUDGMENT OF PARIS

Not once that day more He to Troy

Addressed

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τληπόων γὰρ Μοῖραι θυμὸν θείσαν ἀνθρώποισιν.
 60 Αὐτὰρ ὄγ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 Ἴππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τόγε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον·
 Μὴ ἀγαθῶ περ ἔοντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
 65 Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλετος Ἥρη·
 Εἶη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλλῆϊ καὶ Ἴκτορι θήσετε τιμὴν.
 Ἐκτωρ μὲν θνητός τε, γυναικῆ τε θήσατο μαζόν·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶν γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 60 Θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἄνδρῶ πόρον παράκοιτιν,
 Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένητ' ἀθανάτοισιν·
 Πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε!
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 65 Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμινε θεοῖσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
 Φίλιπτος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἴλοι εἰσὶν·
 Ὡς γὰρ ἔμοιγ'· ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμίρτανε δώρων.
 Οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεδύετο δαιτὸς εἴσης,
 70 Λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 Ἄλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν εἴσομεν — οὐδέ πη ἔστιν
 Αἰθήρη Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἐκτορα· ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ
 Μήτηρ πιρμεμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.
 Ἄλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
 75 Ὅφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὡς κεν Ἀχιλλεύς
 Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 Μεσσηγύς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλιανι πόντω· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
 80 Ἴη δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὕρουσεν,
 Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι Κῆρα φέρουσα.
 Εὖρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
 85 Κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὃς οἱ ἔμελλεν
 Φθίσειεθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 Ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Ὅρσο· Θέτι, καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 90 Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας, θεὸς; αἰδέομαι δὲ
 Μίσησεθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἀχε' ἄκριτα θυμῶ.

- Εἰμι μὲν· οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ,τι κεν εἶπη.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δια θεάων
 Κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθρος.
 95 Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 Ἐγείτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 Ἀκτὴν δ' εἰσαναβάσαι, ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην·
 Εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 Εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες.
 100 Ἥ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
 Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν,
 Καί ῥ' εὐφροην' ἐπέεσσι· θέτις δ' ἄρεξε πιούσα.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἴλυθες Οὐλύμπόνδε, θεὰ θέτι, κηδομένη περ,
 105 Πένθος ἄλυστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶν· οἶδα καὶ αὐτός·
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 Ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
 Κλείψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόντην·
 110 Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
 Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῖν μετόπισθε φυλάσσω.
 Αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε, καὶ νίει σῶ ἐπίτειλον.
 Σκύζεσθαί οἱ εἶπε θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔσοχα πάντων
 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 115 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
 Αἶ κέν πῶς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Ἥριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω,
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.
 120 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
 Ἦεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱέος· ἔνθ' ἄρα τόγγε
 Εὐρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 125 Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο.
 Ἥ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 Χειρὶ τὲ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου,
 130 Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικὶ περ ἐν φιλότῃτι
 Μίσγασθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή·
 Ἄλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι.
 Σκύζεσθαί σοί φησι θεοῦς, ἐκ δ' ἔσοχα πάντων

- 135 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἐκτορ ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Τῆδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 140 Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
 Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Ἴριον δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 Βάσκη' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο,
 145 Ἀγγελίον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω,
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
 Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 Κήρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 150 Ἠμιόνοισι καὶ ἅμαξαν ἔντροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε Διὸς Ἀχιλλεύς.
 Μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μεδέ τι τάρβος·
 Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
 Ὅς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 155 Αὐτίρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
 Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 Ὡς ἔφατ'· ἄϊστο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.
 160 Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπίην τε γόον τε.
 Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
 Λάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
 Ἐντυπᾶς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
 Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 165 Τὴν ἤα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησιν.
 Θυγατέρες δ' ἀνὰ δαίματ' ἰδὲ νυοὶ ἀδύροντο,
 Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηΰδα,
 170 Τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
 Θάρσει, Λαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τὸδ' ἰκάνω,
 Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σευ, ἄνευθεν εἶων, μέγα κήδεταί ἠδ' ἔλεαίρει.
 175 Λύσασθαί σε κέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα Διόν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
 Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἔυτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
 180 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Μηδέ τί τοι θάνατος μελίτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
 Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 Ὃς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσση.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγύγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
 185 Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
 Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 Ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 Αὐτὰρ ὄγ' υἱὸς ἄμαξαν ἔυτροχον ἠμιονεΐην
 190 Ὀπλίσει ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
 Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηώεντα,
 Κέδρινον, ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 Ἐς δ' ἄλοχον Ἰκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
 Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν,
 195 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 Κεῖσ' ἵεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 200 Ὡς εἶπτο· κώκυσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 Ὡ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τοπάρους περ
 Ἐκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνύσσεις;
 Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 Ἀνδρὸς ἐς ὄφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 205 Τίεας ἐξενάριξε! σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 Εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὄφθαλμοῖσιν
 Ὡμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὄδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
 Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 Ἡμενοὶ ἐν μεγάρωι· τῷ δ' ὡς ποθὶ Μοῖρα κραταιῆ
 210 Γεινομένη ἐπένησε λίγῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῆ,
 Ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκῆων,
 Ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότε ἀντιτα ἔργα γένοιτο
 Παιδὸς ἐμοῦ! ἐπεὶ οὔ ἐ καχιζόμενόν γε κατέκτα,
 215 Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
 Ἔσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς.
 Τὴν δ' αὐτὲ προσεΐειπε γέρον Πρίαμος θεοειδῆς·
 Μὴ μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτῆ
 Ὅρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 220 Εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκίλευεν,

- Ἦ οἱ μάντιές εἰσι, θνητοὶ, ἢ ἱερῆς,
 ψεύδος κεν φαίμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον·
 Νῦν δ' — αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην —
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἴσα
 235 Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῶν χαλκοχιτῶνων,
 Βούλομαι· ἀντίκα γάρ με κατακτείνεσιν Ἀχιλλεύς,
 Ἀγκὰς ἐλόντι ἐμὸν υἷόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.
 Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφγεν.
 Ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλείας ἔξελε πέπλους,
 240 Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 Τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
 Ἐκ δὲ δὺ' αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 Ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες,
 245 Ἐξείην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδὲ νυ τοῦπερ
 Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρον· πέρι δ' ἤθελε θυμῷ
 Λύσασθαι φίλον υἷόν. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 Ἐρῶετε, λωβητῆρες, ἐλεγχείες! οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 240 Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἦλθετε κηδήσунτες;
 Ἦ οὐνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 Παῖδ' ὀλίσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες!
 Ῥηῖτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 Κείνου τεθνηῶτος, ἐναιρέμεν! ἀτὰρ ἔγωγε,
 245 Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραῖζομένην τε,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄιδος εἴσω.
 Ἦ, καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 Σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἰάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
 Νεικείων Ἐλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε διον,
 250 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοήν ἀγαθόν τε Πόλιτην,
 Δηΐφοβόν τε καὶ Ἴππόθοον καὶ Διον ἀγαυόν·
 Ἐννέα τοῖς ὁ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·
 Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες! αἶθ' ἅμα πάντες
 Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι!
 255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖφθαι·
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἱππιοχάρμην,
 Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφίκει
 Ἄνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 260 Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης· τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται,
 Ψεύσται τ' ὀρχησθαί τε, χοροῖτυπήσιν ἄριστοι,
 Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφοιν ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 Οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσαίτε τάχιστα,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·

Ζεῦ πάτερ, ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε!
Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν ἠδ' ἔλαιον·

310 Πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅσπερ σοὶ αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πῖσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.

315 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἤκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.

Ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται

Ἀνέρος ἀφνειοῖο, εὐκλήϊς, ἀραρυῖα·

Τούσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερὰ· εἷσατο δὲ σφιν

320 Δεξιὸς αἴξας ὑπὲρ ἄσπερος. οἱ δὲ ἰδόντες

Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γεραιὸς ἐοῦ ἐπεβήσετο δίφρου·

Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.

Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,

325 Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν

Ἴπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευεν

Καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,

Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κίοντα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,

330 Οἱ μὲν ἄρ' ἀψορροῖοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,

Παῖδες καὶ γαμβροί. τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆ-

Ν', ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.

Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·

Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐστιν

335 Ἄνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ὧ κ' ἐθέλησθα·

Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

Ὡς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ' τις ἴδη, μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωναδ' ἰκέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·

340 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμῖν ἐφ' ὑγρῆν,

Ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·

Εἶλετο δὲ ράβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

Ὡν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

345 Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.

Αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανεν·

Βῆ δ' ἰῖναι, κούρω αἰσνητῆρι ἑοικώς,

Πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριστάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέξ Ἰλοιο ἔλασσαν,

- 350 Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίονα,
 Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
 Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
 Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
- 355 Ἄνδρ' ὀρόω· τάχα δ' ἄμμε διαφράσεισθαι οἴω.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἧ μιν ἔπειτα
 Γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἵ κ' ἐλεήσῃ.
 Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδῖε δ' αἰνῶς·
 Ὅρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
- 360 Στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἔλθων,
 Χεῖρα γέροντος ἔλων, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Οὐδὲ σύγ' ἔδδειςας μένεα πνείοντας Ἀχαιοῦς,
 365 Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
 Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Τοσσίδ' ὄνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δὲ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
 Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
- 370 Ἄλλ' ἐγὼ οὐδέν σε φέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
 Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλω δέ σε πατρὶ εἴσκω.
 Τὸν δ' ἠμειβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς·
 Οὔτω πη τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
 Ἄλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 375 Ὅς μοι τοιόνδ' ἤκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 Αἴσιον, οἶος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
 Πέπνυσαί τε νόω, μακάρων δ' ἐξ ἐσσι τοκῆων.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
- 380 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ἥέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμῃ;
 Ἥ ἤδη πάντες καταλείπετε ἴλιον ἰρήν
 Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλεν
 385 Σὸς παῖς· οὐ μὲν γὰρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς·
 Τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἐξ ἐσσι τοκῆων,
 Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
- 390 Πειρᾶ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μαλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κνυδιατείρῃ
 Ὀφθαλμοῖσιν ὄπρωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας

- Ἄργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὄξει χαλκῶ·
 Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 395 Εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι.
 Τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατήρ δέ μοι ἔστι Πολύκτωρ.
 Ἄφνειός μιν ὄδ' ἔστι, γέρον δέ δή, ὡς σύπερ ὦδε·
 Ἐξ δὲ οἱ υἱὲς ἔασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἑβδομὸς εἰμι.
 400 Τῶν μέτα παλλόμενος, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι·
 Νῦν δ' ἦλθον πεδίοιδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 Ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 405 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πηλεΐδης θεοειδής·
 Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 Εἰς, ἄγε δὴ μοι πῦσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 Ἥ ἔτι πῦρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἦέ μιν ἦδη
 Ἥσι κτυσὶν μελείσσι ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.
 410 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 ὦ γέρον, οὐπὼ τόνγε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
 Ἄλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
 Αὐτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἦως
 Κειμένω, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
 415 Ἐσθουσ', αἷ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
 Ἥ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοιο
 Ἐλκει ἀκηδέστως, ἦως ὅτε διαφανήῃ·
 Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών,
 Οἶον ἔερσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 420 Οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκει πάντα μέμυκεν,
 Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὦς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔηος,
 Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεὶ σφι φίλος πέρι κῆρι.
 ὦς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθη·
 425 ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
 Ἀθανάτοισ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἐμὸς παῖς, εἵποτ' ἔην γε,
 Λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
 430 Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν,
 Ὅφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργειφόντης·
 Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιῆ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις·
 Ὅς με κέλει σέο δῶρα παρεῖξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 435 Τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα, καὶ αἰδέομαι πέρι κῆρι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Δινας, ἀνδροφόνους, αἶ οἱ πολίας κτάνον υἱας.
 480 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ
 Φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 Ἄνδρῶς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 485 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Μνησαί πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλικου, ὡς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 Καὶ μὲν που κείνον περιναίεται ἀμφὶς ἔοντες
 Τείρους, οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
 490 Ἄλλ' ἦτοι κείνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
 Χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 Ὀφεισθαι φίλον υἱόν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.
 Λυτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐφρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖφθαι.
 495 Πεντήκοντιά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν·
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς· ἐκ νηδύος ἦσαν,
 Τούς δ' ἄλλοις μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστνυ καὶ αὐτούς,
 500 Τὸν σὺ πρώην κτείνεις, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ἄλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενος συῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεινότερός περ,
 505 Ἐτλην δ', οἱ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 Ἄνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγασθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο·
 Ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἠκα γέροντα.
 Τῷ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο,
 510 Κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθαις·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαίεν ἰὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὸς
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φη γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 [Καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἱμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,]
 515 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 Οἰκτεῖρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δειλ', ἠ δὴ πολλὰ κάκ' ἄσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος,
 520 Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολίας τε καὶ ἐσθλοὺς
 Γείας ἐξανάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.

- Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
 Ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ.
 Οὐ γάρ τις πρῆξις πάλεται κρυεροῖο γόοιο.
- 525 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 Ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶν.
 Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακεῖλονται ἐν Διὸς οὔδει,
 Δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ, ἑάων·
 Ἴδμεν κ' ἀμμίξας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραννος,
- 530 Ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἔσθλω·
 Ἴδ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔθηκεν·
 Καὶ ἔκακῃ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 Φοιτᾶ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
 Ὡς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
- 535 Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
 Ὀλβῷ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν·
 Καὶ οἱ θνητῶ ἔοντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν·
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔτι
 Παιδῶν ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων.
- 540 Ἄλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόνγε
 Γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μῦλα τηλόθι πάτρης
 Ἡμαὶ ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 Καὶ σέ, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 Ὅσσον Λεῦβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔργει,
- 545 Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
 Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 Αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 Ἄνσχεο, μηδ' ἄλλαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
- 550 Οὐ γάρ τι πρῆξις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔῃς,
 Οὐδέ μιν ἀνυτήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα γέρον Πηλεΐδης θεοειδῆς·
 Μὴ μὲ πω ἐς θρόνον ἵξε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς· ἀλλὰ τύχιστα
- 555 Λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
 Πολλά, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ὑπόναιο, καὶ ἔλθοις
 Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.
 [Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρῃν φάος Ἥελίοιο.]
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
- 560 Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθειζε, γέρον· νοεῶ δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δὲ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.
 Καὶ δὲ σε γιγνώσκω, Πηλεΐδης, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 Ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

- 565 Οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἤβων,
 Ἐς στρατόν· οὐδὲ γάρ ἄν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὄχῃας
 Ρεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 Τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης·
 Μῆ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἕασω,
 570 Καὶ ἱκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μύθῳ.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλτο θύραζε,
 Οὐκ οἶος· ἅμα τῶγε δὺω θεράποντες ἔποντο,
 Ἥρωσ Ἀὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 575 Τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
 Καδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 Ἥρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 580 Καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐϋννητὸν τε χιτῶνα,
 Ὄφρα νέκυν πυκάσας δῶη οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λουσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλείψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
 Μῆ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
 585 Παῖδα ἰδῶν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
 Καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λουσαν καὶ χρῖσαν ἔλαιῳ,
 Ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἶρας,
 590 Σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
 Ῥμῶξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ἀνόμηθεν ἐταῖρον·
 Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃαι
 Εἰν Ἄιδός περ ἑών, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
 595 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν·
 Ἥ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἐξέτο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 Τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 Τίος μὲν δῆ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 600 Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 Ὄψεται αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 Καὶ γάρ τ' ἠῦκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἠβῶντες.
 605 Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 Χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ
 Βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·
 Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 Αὐτίκ' ἄν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 655 Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἑκτορα δῖον,
 Ὅφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 660 Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορι δῖῳ,
 Ὡδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 Οἶσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
 Ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 665 Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός·
 Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσασιν,
 Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἵπερ ἀνάγκη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.
 670 Σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον, ὅσον ἄνωγας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 Ἐλλαβε δεξιτερῆν, μήπως δείσει ἐνὶ θυμῷ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Κήρουξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
 675 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔθε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
 Τῷ δ' ἄρ' Βρισηῖς παρελεξατο καλλιπάρης.
 Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
 Εὐδὸν παννίχιοι, μαλακῷ δεδμημένος ὕπνω·
 Ἄλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούριον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 680 Ὅρμιύοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 Νηῶν ἐκ πέμπειε, λιθῶν ἱερούς πυλαωρούς.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ὡ γέρον, οὐ νύ τι σοίγε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔθεις
 Ἀνδράσιν ἐν δηϊοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 685 Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
 Σεῖο δὲ κβ ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσσα δοῖεν ἄποινα
 Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 Γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 690 Τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευῆς ἵππους ἡμιόνους τε·
 Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴσον εὐφρέϊος ποταμοῖο,
 [Ἐάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]

- Ἐρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
 696 Ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 Ἴππους, ἡμίλοιοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 Ἔγνω πρὸςθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
 Ἄλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσῆ Ἀφροδίτῃ,
 700 Πέργαμον εἰσαναβάσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν,
 Ἔσταύτ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἄστυβοώτην·
 Τὸν δ' ἄρ' ἔφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
 Ὅψεσθε Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἔκτορ' ἰόντες,
 705 Εἴποιτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκ ρουτήσαντι
 Χαίρει· ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπει ἀνήρ,
 Οὐδέ γυνή· πάντα γὰρ ἀύσχετον ἴκετο πένθος·
 Ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλῶν νεκρὸν ἄγοντι.
 710 Πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 Τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶξασαι,
 Ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 Καὶ νῦν κε δὴ πρόπιαν ἡμῶν ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἔκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλῶν,
 715 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
 Εἴξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὶν ἀγιάγωμι δόμονδε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέυτησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 720 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς,
 Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάζοντο γυναῖκες.
 Τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 725 Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεσ, κἀδ δέ με χήρην
 Λεῖπεις ἐν μεγάροισι· πᾶϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 Ὄν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 Ἰβὴν ἰξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 Πέρσεται. ἢ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τε μιν αὐτὴν
 730 Ῥύσκει, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα·
 Αἶ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῆσιν,
 Καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἔμοι αὐτῇ
 Ἔψεται, ἐνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 Ἀεθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 735 Ῥίψει, χειρὸς ἔλων, ἀπὸ πύργου, λιγρὸν ὄλεθρον,
 Χωόμενος, ὃ δὴ πού ἀδελφεὺν ἔκτανεν Ἔκτωρ,

- Ἦ πατήρ, ἧὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδαῖ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τὸς ἐν δαΐ λυγρῇ·
 740 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
 Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
 Ἔκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγος λυγρῶ.
 Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
 745 Μειννήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχίουςα.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσα· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες·
 Τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινουῦ ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων!
 Ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 750 Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
 Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 Πιερνασχ', ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Ἀἴμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 755 Πολλὰ φυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο,
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δὲ μιν οὐδ' ὤς.
 Νῦν δὲ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 Κεῖσαι, τῷ ἔκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποχόμενος κατέπεφνε.
 760 Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλλαστον ὄρινεν.
 Τῆσιν δ' ἔπειθ' Ἐλένη τρίτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαίρων πᾶν φίλτατε πάντων!
 Ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι!
 765 Ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
 Ἐξ οὗ κείθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 Ἄλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
 Ἄλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 Δαίρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 770 Ἦ ἐκυρῆ— ἐκυρὸς δὲ, πατήρ ὣς, ἦπιος αἰεὶ—
 Ἄλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέφυκες,
 Σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοὶς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
 Τῷ σὲ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχθυμένη κῆρ·
 Οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 775 Ἦπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δὲ με πεφρίκισιν.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσα· ἐπὶ δ' ἔστινε δῆμος ἀπείρων.
 Λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Ἄξτε νῦν, Τρωῆες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
 Λείσθητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἢ γὰρ Ἀχιλλεύς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Forth he pile was borne

up aloft

v. 116

- 780 Πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ Ἡώς.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
 Ζεύγνυσαν· αἴψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
 Ἐννῆμαρ μὲν τοίγῃ ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
- 785 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον Θρασύν Ἐκτορα δακρυχέοντες,
 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 Ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρῆν κλυτοῦ Ἐκτορος ἔγρευτο λαός.
- 790 [Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερέθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,]
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴῳ
 Πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε,
 Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
- 795 Καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάφρακα θῆκαν ἐλόντες,
 Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 Αἴψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπειτον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθεν
 Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·
 Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντῃ,
- 900 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
 Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Εὐ συναγειρόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 Δώμασιν ἐν Πριάμοιο, Διοτρεφῆος βασιλῆος.
 Ὡς οἴγ' ἀμφίεπον τάφον Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

NOTES.

ILIAD, I.

1. Μῆνος, &c. Interpretations materially differing from each other have been given by critics to the first seven lines of the Iliad. Many think with Heyne, that the subject proposed to himself by the poet is simply the *wrath of Achilles*, and the disasters inflicted on the Greeks by the Trojans, in consequence of his quarrel with Agamemnon. Then Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή (l. 5), and the *counsel or purpose of Jupiter was accomplished*, must refer to the revenge of Achilles, for the injury he had received at the hand of Agamemnon. It is obvious that this explanation flows from the theory that the Iliad is a collection of poetry, by different minstrels, and put together by ingenious editors long after the actual dates of the poems themselves. The poet therefore, could have had no conception of a regular epic, all the parts of which should conduce to some one important end; but, proposing merely to sing of the quarrel and its immediate consequences, he lays the matter directly before his audience in the best manner he can. The most common explanation of the passage is, that these lines contain an exposition of the Iliad, considered as *one entire poem*. The poet begins with the *wrath of Achilles*, because it gave a decided impulse to the events of the war, and hastened the catastrophe. It brought upon the Greeks a train of disasters, ending with the death of Patroclus, the beloved friend of Achilles, which drew him forth from his retirement, to exact a bloody vengeance from Hector and the Trojans. The *purpose of Jove* was to bring about the destruction of Troy by the fall of Hector, &c. Thus

Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή
'Εξ οὗ δὴ ταπρῶτα διαστήτην ἰρίσαντι, &c.

“And the will of Jove was accomplishing from the time when Atrides, King of Men, and the divine Achilles parted, having quarrelled.” It may

be remarked, as a collateral support of this interpretation, that *μῆνις* signifies, according to a Scholiast, *continued anger*, and not simply a *quarrel*.

3. *προΐαψεν*, a compound of *πρὸ* and *ιάπτω*, and very expressive. *Ίάπτω* is from the same origin as *πίπτω*, and signifies *to cause to fall* by violent means, and *to assail with violence*. *Πρὸ* qualifies the meaning of the verb in relation to time, so that the compound signifies *to cause to fall prematurely*, and may be rendered here, *hurried away to Hades many brave souls of heroes before their time*, &c. The student will find his taste gratified, and his power of understanding the author greatly increased, by subjecting his language to a rigid analysis, and deducing the real signification of compound words from the signification of their primitives.

4. *αὐτοὺς δέ*, &c., and *mads them* (i. e. their bodies) *a prey*, &c. ; *αὐτοὺς* seems to be used in antithesis to *ψυχὰς* in line 3.

9. *βασιλῆϊ*, the Ionic or poetic dative of *βασιλεύς*.

11. *ἀρητῆρα*, from *ἀρᾶ* or the verb *ἀράομαι*, *one who prays*, a *priest*.

13. *Λυσόμενος*, future participle, with the signification *in order to ransom*. This signification often occurs.

14. *Στίμασ' ἔχων*. The custom of suppliants carrying branches twined about with wool is often referred to in ancient writers. The student will recollect the opening of the *Œdipus Tyrannus* ;

Ἦ τίκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νία τροφή,

Τίνας ποθ' Ἰδρας τασδ' ἰμοὶ θοάζει,

Ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἰξιστιμμίνοι ;

With suppliant branches decked.

Instead of an olive-branch the priest is here represented as bearing the golden sceptre, which indicated that he was the priest of Apollo.

19. *Ἐσπίρσαι*. The simple verb means *to destroy*. *Ἐσ* imparts to it the signification *to destroy utterly*.

20. *λύσαι τι*, *to give up* in return for a ransom. The difference between the active and middle voices is obvious in the different meanings of *λύσομινος* (l. 13.) and this.

22. *ἰπιυφήμησαν*, *expressed their assent to*, sometimes by invoking blessings, but here by the silent expression of their countenances. Observe the force of *ἰπί*.

25. *κακῶς ἀφίει*, *rudely dismissed him*.

26. *πιχίω*, from *πίχημι* · subj. for *πιχῶ*.

31. *Ἰστὸν ἰπαιχομένην*. The verb properly signifies *to approach*, *to attack*, and, as has been observed, is applied to *weaving* with peculiar propriety on account of the ancient custom of standing at the loom. It is,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

83. φρέσαι, mid. *deliberate*. This is for the most part the signification of the middle voice of φράζω.

98. Πρίν γ' ἀπὸ, &c., *before we restore*; πρίν is often constructed with the infinitive. — ἰλικόπιδα. The meaning of this word is uncertain. Some derive it from ἰλικός, *black*, which gives the signification *black-eyed*. Others form it from ἰλίσσω *to roll, with rolling eyes*; and this describes the quickness and vivacity of the eye, which is characteristic of the Orientals. The latter is probably the true meaning.

103. φρένις ἀμφιμίλαινα, &c.; φρένις properly means *the diaphragm*. It is applied to the mind on account of the intimate connexion between the operations of the mind and the functions of the diaphragm.

115. οὐ δίμας, &c. *neither in form nor stature, &c.*

126. παλίλλογα, *again collected*.

132. Κλίπτει νόψ, *deceive in mind, i. e. purpose or try to deceive*; εὐ παρλιύσαι, literally, *you shall not pass by me, that is, overreach me*.

136. After ἴσται, understand some such expression as, *it shall be well*.

140. μεταφρασόμεθα, *we will consider at another time*; μινά, in composition.

142. ἐπιστηδής, used adverbially.

151. δὸν ἰλθίμεναι, *to go on an expedition, here, more properly, to lay an ambush*.

159. τιμὴν ἐρύμιναι, *in order to procure satisfaction for Menelaus*.

175. μητίετα, for μητίετης, Æol.

176. Ἐχθιστος, has two meanings, *most hostile and most odious*. The latter is the meaning here.

187. Ἴσον ἰμοί, &c., *to pretend to an equality with me, and to set himself in open rivalry*.

194. Ἐλκιστε, *was drawing*.

200. δυνὰ δί, &c., *and her eyes shone, &c.*

205. τάχ' ἔν, this expression in later writers, as in the Tragedians, acquired the signification of *perhaps, or probably*. In Homer, however, Eustathius, and after him, Trollope, affirm, that it never loses its primitive signification of *quickly*.

211. ὡς ἴσταιί περ, *as it shall be, i. e. as reproaches may occur to you*.

216. σφωίτιρόν γε. The dual possessive, referring to Juno and Minerva.

225. The abusive epithets in this line are characteristic of the violence of Achilles, and of the heroic age; literally *heavy-with-wine, having the face of a dog, but the heart of a stag*.

226. ἄμα λαῶ ἄρμαχθῆναι, *to be armed with the people, i. e. to go to battle with the army*.

227. λόχοις, &c. *to engage in an ambushade.* This was considered one of the most daring enterprises of war.

232. Ἦ γὰρ ἄν, *for certainly you would now injure for the last time.*

233. et seq. It was customary for kings to swear by their sceptres.

239. Πρὸς Διὸς σιρύαται, *who defend the laws of Jove, or the laws received from Jove.*

240. πῶτή, *a feeling of loss, a great injury arising from the loss or absence of Achilles.*

250. μισρόπων, from μίρω *divide*, and ὄψ, *the voice*, according to Eustathius, an epithet applied to man, as possessing the power of sounding and articulating words, syllables, and letters.

253. ἑυφρονίων. This compound sometimes means *well-disposed, well-wishing*, and sometimes *well-thinking, prudent, sagacious*. Here it seems to unite both meanings.

256. πιχαροίατο, poetic for χάρουτο, 2 aor. mid.

266. τράφιν, for ἐτρέφησαν.

268. Φηρσιν, &c., for Θηρσίν. *The mountain-dwelling monsters, generally supposed to be the Centaurs.*

270. ἀπίης γαίης. Some explain this, *a far distant land*. Others consider the epithet, a name derived from Apis, a Pelasgian adventurer, who settled at an early period in the Peloponnesus. Whichever of the two may be right, it means the Peloponnesus.

271. κατ' ἑμ' αὐτόν. Some interpret these words, *according to the best of my power*, others, *by myself, apart from the rest*. The former seems to be the better meaning, though the latter is supported by highly respectable authority.

283. Δίσομ', Ἀχιλλῆϊ μῦθιμι χόλον, *I beseech you to give up your anger against Achilles.*

288, 289. κρατίων, ἐνάσσειν, and σημαίνων are not tautological. The first properly means, *to have power over*, but not necessarily to exercise it; the second, *to exercise kingly or princely power*, and the third *to command*, for instance, as a military chieftain. Agamemnon uses these different words to describe as strongly as possible the excessive ambition of Achilles. ἄτιν', &c. *in respect to which I do not think any one will obey him.*

302. Εἰ δ', ἄγε μῆν, a Greek idiom, to be explained by supplying the ellipsis thus, *But if you choose, or wish, come on, &c.*

310. Βῆσι. The first aorist of this verb has a transitive meaning. *He put on board the ship a hecatomb for the God.*

315. τιληίσσαι, perfect, without spot or blemish.

326. *πρῶτω*. *Sent them on, or away.* The preposition is not redundant as some assert.

333. *ἦεν ἐν φρεσὶ*, *in his own mind.*

342. *Θύει*, *rages.*

350. *πολιῆς, ἰθυστα*. These epithets must be understood as applied to different views of the sea. The first is *white* or *foaming*, i. e. near the shore; the second, *dark-colored*, describes the appearance of the deep water at a distance.

356. *ἔχει*, when joined with an active participle generally implies a continuance of the action, *he has taken and still possesses*; *ἔποιρας*, 1 aor. from *ἔπορίζω*, or *ἔπαυράω*.

361. *ὀνόμαζεν*. Not always *called him by name*, as the etymology would seem to indicate, but simply *addressed him*.

393. *ἦος*, gen. from *ἦς*, *brave*. Some editors read *ἦος* aspirated, from the possessive *ἰός*, which is sometimes used for the 1st or 2d person.

407. *λαβὲ γούνων*. Suppliants threw themselves at the feet of the person to whom the supplication was addressed, and embraced his knees.

410. *ἰπαύρωνται*, *ironical, that they may enjoy their king.*

414. *αἰνὰ*, *adverbially, under an evil fate.*

415. *Αἶθ' ἔφιλεις*. The 2d aorist of the verb *ἐφίλλω*, joined with an infinitive, is often used to express a wish, determined by the person of the verb: *αἶθ' ἔφιλον*, *would that I had or might*, according to the infinitive; *αἶθ' ἔφιλεις*, *would that thou hadst, &c.*

432. and the following, describe the process of disembarking from a ship. *Ἰστία μὲν στείλαντο*, *they furled the sails*, and placed them in the ship; *Ἰστὸν δ'*, &c. *and placed the mast in the case (ἰστοδόκη)*, or according to others, rested it against a prop or pole; *πρωτόνισση ὑφίντις*, *lowering it by the ropes*; these ropes passed from prow to stern, through a pulley at the top of the mast; *εἰς ἄρμον*, &c., *and forced it (the ship) to the landing-place with the oars*; *Ἐκ δ' ἰσῆς*, &c., *and let down or threw out the weights*, which served for anchors, and were attached to the prow; *κατὰ δὲ πρυμνίσια*, *and fastened the cords or cables from the stern*, which was drawn up on the shore; *ἐπὶ ῥηγμῖνι*, *upon the shore*, literally, *upon the breaker*.

449. *Χερνίψαντο*, &c., *they washed their hands*, which was the first ceremony in sacrifices. — *οὐλοχύτας ἀνιλόντο* 'these were the cakes of salt and barley,' which were crumbled between the horns of the victim, on its back, and the parts dissected for burning, and also upon the altar before it was sacrificed." Robinson's Gr. Antiq. p. 206.

459. This and the following lines contain a minute description of the sacrifice. *Αὐίευσαν*, &c., *they first drew back the head of the victim*, so as to

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

606. *καταύοντις*. For *καταύοντις*, *desiring to sleep, or to lie down to rest*.

611. *καθῶδ'*, *he lay down, with a disposition to sleep, not he slept*; for in the next book (line 2) it is said, Jupiter did *not* sleep.

The first book contains the preliminaries to the commencement of serious action. First, the visit of the priest of Apollo to ransom his captive daughter; the refusal of Agamemnon to yield her up, and the pestilence sent by the god upon the Grecian army in consequence. Secondly, the restoration, the propitiation of Apollo, the quarrel between Agamemnon and Achilles, and the withdrawing of the latter from the Grecian army. Thirdly, the intercession of Thetis with Jupiter; his promise, unwillingly given, to avenge Achilles; and the assembly of the gods, in which the promise is angrily alluded to by Juno, and the discussion peremptorily checked by Jupiter. The poet, throughout this book, maintains a simple unadorned style, but highly descriptive, and happily adapted to the nature of the subject.

ILIAD, II.

The poem now becomes more exciting; the language more animated; the description more lively and figurative. Homer seems to kindle with his subject and to press all the phenomena of nature into his service for the purpose of illustration and adornment. Jupiter prepares to keep his promise of avenging Achilles by drawing Agamemnon into a deceitful expectation of taking the city. The forces are arrayed for battle, which gives occasion for the celebrated catalogue.

1. *ἰπποκραυσταί*, an epithet compounded of *ἵππος* and *καύσσω*, *to arm*. Properly, *those who fight from chariots*.

4. *Τιμήσῃ*, *that he might avenge*.

6. *οὖλον*, *pernicious*; perhaps here, *deceitful*.

10. *ἐγορευίμην*. Infinitive for the imperative, properly governed by some word understood.

13. *ἐμφίς* belongs to *φράζονται* in the next line, *think differently, or are divided in opinion*.

23. *δαίφρονες*, generally, *prudent, sagacious*; applied to a warrior, *skilled in war, warlike*.

25. *ἰπιτιτρέφεται*, for *ἰπιτιτραμμίνου ἰσί*.

26. *ἰμίβιν*, for *ἴμου*.

34. *ἐνήη* for *ἐνῆ*.

37. *φῆ*, literally, *he said*. It is often used by Homer, in the sense of *he thought*.

42, 43. *χιτῶνα* and *φᾶρος* · the first was the inner garment or tunic; the second, the exterior garment corresponding to the Roman toga.

49. *ἰρίουσα*, in order to announce.

55. *πυκινῆν*. This epithet has various meanings; 1st, *thick, condensed, firm, strong*; 2d, *prudent, wise, sagacious, &c.*

71. *ᾠχιστ' ἀποστᾶμινος*. This verb is often constructed with participles of verbs of motion. *He flew away*.

73. *ἧ θίμις ἰστίη*, where it is right, or perhaps, in the manner that is right.

81. *νοσφιζοίμεθα*, literally, *we should separate ourselves from it*; we should not believe it.

90. *πισοθήαται*, for *πισόθηται*, perf. pass. from *ποτάω*. The beauty and correctness of the simile in these lines cannot fail to strike the reader.

93. *ᾠσσα διδήει*. *Fame or rumor burned*, from *δαίω*, pl. mid.

95. *Τιτρήχει*, was rough, or tumultuous, from *τρήχω*.

106. *πολύαρον*. "In the ruder ages of society, before the use of coined money, the necessaries of life were exchanged for one another, and wealth was accordingly estimated by the number of flocks and herds." Trollope.

113. *ἐπίρσαντ'* is in the accusative and agrees with *ἡμί* understood.

116. *μίλλυ*, it appears.

125. *ἰφίστιω*, natives.

133. *ἐπίρσαι*, to destroy utterly.

137. *ποτιδίγμιναι*, expecting us.

146. *ἰσαίξαι*, singular for plural.

148. *λάβρος*, tempestuous. *ἡμίη*, falls. The figure is bold and highly poetical.

153. *Ὀύροίς*, channels, through which the ships were launched.

154. *Ὀϊαδι ἰμίνων*, eager to return.

160. *ἐύχωνλῆν*, properly a vow; hence a thing to be desired, something to be boasted of, a boast.

165. *ἀμφιλίσσαι*, round on both sides. Sometimes rendered *swifl*.

175. *ἰν..... πρισόντις*, rushing on board.

190. *κακὸν ᾧς*, like a weak man, or coward.

195. *μήτι χολασάμινος*. Supply some word, *be aware, lest, &c.*

200. ἀτρίμας ἦτο, sit quietly.
204. οὐκ ἀγαθόν. This adjective agrees with some neuter noun understood. The construction is a common one.
210. Αἰγιαλῶ, &c. This is a finely descriptive line.
212. et seq. The character of Thersites is admirably sketched. There is nothing vague and indistinct, but all the traits are so lively that he stands before us, like the image of some absurd being whom we have ourselves seen. It has been justly remarked by the critics, that the poet displays great skill in representing the opponents of Agamemnon in the character of so base a personage, since nothing could more effectually reconcile the Greeks to the continuance of the war than the ridiculous turbulence of Thersites.
215. ὅ,τι οἱ εἶσατο γιλοῦιον, whatever it seemed to him would excite the laughter of the Greeks.
216. αἴσχιστος, the basest.
217. φολκός, squinting.
219. φοξός, &c., pointed as to his head, with a head like a cone. — ἰσινή-
ωσι, perf. mid. from ἰσανθίω.
220. Ἐχθιστος, he was most odious.
221. νικίισκε, he was wont to revile.
234. ἐπιβασκίμην, &c., to involve the sons of the Greeks in calamities.
237. γέρα πισσίμην, to amass booty.
245. ὑπέδρα, very sternly — ἠνίπασσι, pref. mid. from ἠίπτω,
246. ἀπειτόμωσι, loquacious, λιγύς περ, applied ironically.
264. ἀεικίισσι, unseemly, disgraceful.
266. ἰδνώθη, he writhed. — θαλιρὸν δι, the starting tear.
269. ἀχρηῖον ἰδών, looking foolish.
275. ἴσχε' ἀγορέων, restrained from his harangues.
291. Ἦ μὴν, &c. This line is very obscure. The generally received version is to this effect, Truly the labor is such that one might justly wish to return, being worn out by the long continued fatigue of the war.
296. μιμόντισσι, part. dat. pl. from μίμνουσι.
302. ἴσαν φέρουσαι, have carried away.
303. χθιζά τι καὶ πρῶιζ', lately, referring to the pestilence.
305. ἀμφὶ περί, round about.
312. ὑποπισσηῶσι, perf. from πτήσσω, hiding themselves fearfully among the branches, or fluttering among the branches.
318. Ἰφηνι, who sent him.
325. ὄψιμον, ὀψιτέλιστον, late, to be fulfilled late.
330. τιλίται, are accomplishing.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

453. *πόλιμος γλυκίαν γίνετ'*, *war became sweeter, &c.*

455. *et seq.* The splendor of the description of the march can never be sufficiently admired. The poet adorns it with a magnificent prodigality of similes, all appropriate, and forming a combination which presents the most lively picture that can be conceived.

484. The poet now invokes the Muses to aid him in the enumeration of the Grecian leaders and their respective forces, implying that without their aid, he should be unable to "describe the multitude, and to name them." The following catalogue has always been celebrated for accuracy and fidelity, and was anciently appealed to as a high authority. The student is advised to give particular attention to this important passage. He will find it the most interesting fragment of ancient geography extant; interesting for the poetical beauty of the verse, the regular order which is followed, and the little characteristic touches, which denote the peculiarities of the several provinces. The more he examines this catalogue with the subsidiary lights of geography, history, and travels, the more cause will he find of wonder, that a description so ancient, should combine so much accuracy, beauty, and interest. It is recommended to the student to trace the provinces and cities on some good map of ancient Greece.

The Bœotians are first enumerated, beginning with the towns on the eastern coast. Proceeding westward, the Phœceans next occur, then the Locrians, with their several towns. The poet now moves eastward and enumerates the Eubœans, and their several towns, affixing to many of them, epithets, descriptive of their situation or productions, or some other characteristic circumstance. Turning his course towards the Peloponnesus, he comes to Athens, then to Salamis, then to Argos and other towns in the province of Argolis, then to Mycenæ and Corinth and Sicyon. It is to be remarked, however, that the description proceeds more in the order of the large towns or cities, than in reference to the provinces as their boundaries became afterwards defined. Then follows the description of Lacedæmon, Pylos, and the neighbouring towns, on the southwestern extremity of the Peloponnesus. Proceeding northward, the poet comes to the Arcadians; and it may be observed as a proof of his minute accuracy of information, that he says Agamemnon gave them ships because they had never concerned themselves in naval affairs. Arcadia was an inland province nowhere touching on the sea. This is a small circumstance, but valuable because it shows the entire fidelity of the poet in matters of fact. Northwest of Arcadia lie Elis, Buprasium, &c. which follow in the enumeration. Then the islands called Echinades, which lie near the mouth of the river Achelous, and as Homer expresses it, *πίρην ἁλός*, "Ἡλίδος ἄντα. We have now followed the poet

through the Peloponnesus, southward on the eastern coast, then northward through the interior and along the western coast: we now arrive at the dominion of Ulysses, Cephallenia, Ithaca, Neritus, &c., then turn to the continent and come to the Ætolians, the subjects of Thoas. We must now return to the south and visit the islands in the Ægean sea, the dominions of the renowned Idomeneus, Crete, the island of a "hundred cities." Following the course of the enumeration, we find ourselves on the celebrated island of Rhodes, from which Tlepolemus led his bands, with many other islands in its neighborhood. Having gone over the islands, the poet leads us next to the important dominions of the "swift-footed, godlike Achilles," which lay on the north of all the nations hitherto enumerated, Pelasgic Argos (so called to distinguish it from Argos in Peloponnesus), Alus, Alope, &c., and Hellas, "abounding in beautiful women." This last name became afterwards common to all Greece. Next comes the dominion of Protesilaus, lying on the coast. This hero was celebrated for being the first who was slain in the war. He was killed while leaping from his ship upon the Trojan shore. Proceeding northward, we come to Pheræ, and the lake Boibeïs, whose forces Eumelus commanded. Still farther north, and along the coast of the Thermaic gulf, lay Methone and other parts of the kingdom of Philoctetes. In the west of Thessaly were Tricca and Ithome, whose forces were commanded by the sons of Æsculapius, celebrated for their skill in medicine. In the northern part of Thessaly are Argissa, Gyrtone, Oloosson, &c.

Then proceeding to the northwest, we come to the region of the "stormy Dodone," and the river Titaresius, which flows into the Peneus "without mingling its waters." And last of all are the Magnetes, who dwelt in the neighbourhood of "the Peneus, and the leaf-shaking Pelion." The student will thus perceive that the order of enumeration is sufficiently precise for easy recollection, and he will find it for his pleasure and advantage, to make himself familiar with its details. It would be curious to estimate the combined forces of the Greeks upon this enumeration. Trollope remarks that the number has been variously given by different authors: Plutarch, 120,000 men: Thucydides about 102,000, &c. Now if we take the whole number of ships, 1184, and multiply by 120, the number of men in each of the Bœotian vessels, we shall have 142,080 for the whole Grecian army. This is obviously too great; and a much fairer way of estimating it is to take the mean between 120 and 50, the smallest number mentioned, which will give the average 85, and multiply this by 1184; then we shall have 100,640, or in round numbers about 100,000 men.

In the same manner we may trace the nations who were united with the Trojans, and the islands lying near the coast of the Troad. The enumeration is not so particular, nor so regular, as that of the Greeks, nor does it afford any basis for a calculation of their number. Perhaps this circumstance may still farther confine the credibility of Homer as to historical facts. He would naturally be more familiar with the traditions relative to the Greeks than with those relative to the Trojans, of whom he might easily learn about as much as he has told us, and could not probably acquire more particular information.

Every thing is now prepared. The two armies are arrayed, enumerated, and ready to engage. The next book shows how the battle was interrupted by the proposal of a single combat between Menelaus and Paris.

ILIAD, III.

The scenes described in this book are exceedingly lifesome. The figures are animating and beautiful, and the mind of the reader is borne along with breathless interest over the sonorous verse.

1. *κόςμηνον* for *κωσμήθησαν*, *were arrayed*.

6. *Ἄνδρασι Πυγμαλίοισι*. "They are placed by Aristotle and Strabo on the banks of the Nile, and the Scholiast describes them as a diminutive race of men in Upper Egypt, who assemble in their fields for the purpose of scaring the cranes from the corn, at the time of their periodical passage to the warmer climate of the south." Trollope. "The cranes in order to escape from winter, at this day, turn their course to Africa." Völcker, "Über Homerische Geographie und Weltkunde, § 48."

18. *κίχουρμίνα* for *κίχουρομίνα*, *pointed or armed with*.

28. *φάτο γάρ, &c.* for *he thought to avenge himself upon the wrong-doer*.

35. *παριάς*, governed by *κατά* understood.

39. *Δύσπαρι*, *unhappy Paris*. *Δυς* is compounded with other words, and sometimes with proper names, as in this instance.

57. *Λάϊνον ἴσσο χιτῶνα*, *you would have put on a coat of stone*, i. e. you would have been stoned to death; the Oriental punishment for adultery.

64, 65, 66. Several words are here employed in an unusual sense. Literally,

Do not bring before me (i. e. reproach me with) the desirable gifts of golden Venus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

the general name *fly*; and not inappropriately, if we regard the form of its body, its wings and legs, and the sucker (instead of mouth) by which it lives entirely on liquids, as dew and the juices of plants.

* * * * *

“ Virgil says :

‘ Et cantu querulæ rumpent arbusta cicadæ : ’

‘ And shrill cicadæ all the woodland tire : ’ (*Solkeby*)

and various modern poets and travellers speak of their music as an annoyance rather than a pleasure. But the song of the cicada, like the chirping of crickets and the piping of frogs, gives delight by being associated with the season ; — *Θίριος γλυκὺς προφήτης*, ‘ prophet sweet of summer hours.’ ”

156. This episode is remarkable for its beauty. The effect of Helen’s appearance upon the aged counsellors, is striking and poetical. It must be borne in mind, that Helen was of divine parentage and unfading beauty, and this will explain the enthusiasm which her sight called forth from the old men. The poet’s skill in taking this method of describing the Grecian chieftains is obvious, and the sketches themselves are living and characteristic to a high degree. The reminiscences of the aged Priam, as their names are announced, and the penitential sorrow of the erring Helen, which the sight of her countrymen, and the recollection of her home, her child, her companions, excite in her bosom, are among the most skilful touches of natural feeling.

164. *αἰτία*, to be blamed.

170. *γίγαστι*, respectable, imposing.

175. *σηλυγίστην*, generally, a child born in old age, but secondarily, an only child, and a beloved child.

180. *ἐμὸς ἴσκι πονάπιδος*, &c. The possessive is here used instead of the genitive of the personal pronoun. *He was the brother-in-law of me, shameless* — if indeed he ever was so related, that is, I am now so degraded that I almost doubt whether such a man ever was connected with me.

183. *διδμήατο*, pluperf. pass. from *δαμάω*.

189. *Ἀμαζόνες*, a tribe of warlike women, celebrated not only by the ancient poets, but by historians. Their exploits, and even their existence, are considered fabulous.

206. *σὺ*, concerning you, *περὶ* understood. It would be difficult to find in poetry or rhetoric a more distinct and beautiful sketch of different kinds of eloquence, than is here drawn in the description of Menelaus and Ulysses.

224. *οὐ τότε γὰρ*. This line is supposed to be spurious. Perhaps it means, *Our admiration was not then drawn to the form of Ulysses, but to the power of his oratory.*

234, et seq. Helen sees nowhere in the plain her two brothers, Castor and Pollux. Her enquiry is a natural one, and her self-reproach naturally suggests her own disgrace as the cause of their not appearing among the other commanders. The two lines in which the poet mentions their death, are simple and touching.

269. ἄρνια πιστά. *The victims* by which the compact was to be confirmed and sanctioned.

273. τάμνι τρίχας. The ceremonies of making a covenant began by cutting from the heads of the victims a portion of the hair and distributing it among the chiefs of the contracting parties.

279. τίνυθον, dual, referring to Pluto and Proserpine. — ὅστις is used in relation with the plural, a frequent construction, for *whoever of departed men, &c.*

286. Τιμήν, a tribute. Some understand the following line to mean *which shall continue to be paid in coming times*, and others, *which shall remain with the Greeks in coming times*, that is, *which shall never be recalled.*

330. Κνημίδας, greaves, for the defence of the legs, fastened with buttons. The defensive armour of the heroic age consisted of a helmet, breastplate, and greaves. The offensive weapons were, the spear, the sword, the bow, darts, &c.

372. ὀχίσυς, the thong by which the helmet was fastened under the chin.

376. Κενή, for κενή, empty.

420. πάσας δὲ Τρωὰς λάθειν, *she passed unseen by the Trojan women.*

The battle between Menelaus and Paris, is thus ended by the interposition of the goddess Venus. The reproaches of Helen are well-timed and deserved. Her penitence and her anger are however but momentary.

ILIAD, IV.

1. Council of the gods; line 1. ἀγορεύοντο from ἀγορεύω, imp. for ἀγορεύοντο.

3. ἱφνοχόου, poured the wine. At feasts in the heroic age, it was the custom for young men to perform the part of wine-bearers, which Hebe is represented as doing among the Gods.

4. Διὰ χεῖρας ἀλλήλους, received the cup from each other.

8. Ἀλαλκομένης. Derived, according to some, from ἀλάλκω, to render assistance, according to others from Alalcomenos, a part of Bœotia. The former is the more generally received explanation.

11. παρμίβλωσι, a Homeric verb from παρμιβλάω, to support or assist.

24. Ἡρῆ δ' οὐκ ἔχασε στήθος, the breast of Juno did not contain her anger.

43. ἰκὼν ἀίκοιτι γι θυμῷ, yielding, but with reluctant mind.

46. πῆρι, above, beyond, most of all.

49. Λοιβῆς, the libation of wine.

59. πρῆβυτάτην, most revered or honored. — ἀγυλιμάτης, having deep or inscrutable counsels.

74, et seq. The descent of Minerva, and the effect of her appearance upon the Greeks and Trojans, are described with fine poetical imagery, and simplicity.

95. Πᾶσι, among all or in the eyes of all.

107. διδιγμίνοι, waiting for, lying in wait for.

111. κορώνην, the tip or end of the bow to which the string was fastened.

122. γλυφίδας, the notch, in the arrow, which was pressed against the string. This description, so full of circumstantial detail, is remarkably beautiful. 1. The history of the bow, giving in a few words the picture of a hunter, lying in ambush and slaying his victim. 2. Then the process of making the bow. 3. The anxious preparation for discharging the arrow with certainty, which was destined to break off the truce and precipitate the battle. 4. The hurried prayer and vow to Apollo, after which the string is drawn, the bow is bent, the cord twangs, the arrow "leaps forth." The whole is described with such lifeness, that we see, and hear, and wait in breathless suspense to know the result.

141. Ὡς δ' ἴσμεν. "We learn from hence that the Lydians and Carians were famous in the first times for their staining in purple, and that the women excelled in works of ivory; as also that there were certain ornaments, which only kings and princes were privileged to wear." Pope.

151. ἄγρου, the barbed head.

161. ἀπίσιον, the aorist instead of the future.

167. ἱερμὴν ἀγίδα, his sacred shield. This speech of Agamemnon over his wounded brother is full of noble power and touching eloquence. The Trojans have violated a truce sanctioned by a solemn sacrifice to the Gods. The reflection that such perjury cannot pass with impunity, but that Jove will sooner or later punish it, occurs first to the mind of the warrior. In the excitement of the moment he predicts that the day will surely come

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ILIAD, V.

This book contains the exploits of Diomedes, narrated in a style of great power.

5. 'Αστίε' ἰπωρινῶ, *the autumnal star, i. e. Sirius.* This comparison, among many others, shows how constantly the poet's attention was directed to the phenomena of nature.

11. εὖ ἰδότη, *well skilled in.*

12. ἀποκριθίντι, *separated from the rest.*

13. ἀφ' ἵπποις, *literally, from their horses, that is, from their chariot, which was drawn by two horses.* In the heroic age, horses were used only with chariots, in battle.

21. περιβῆναι, *literally, to go round, that is, to protect.*

26. κατὰ γιν, *to lead down to.*

36. ἠϊόντι, *formed from ἠϊών, a shore; on the bank of the Scamander.*

49. αἵμονα, *skilled.*

64. Διῶν ἐκ Δίεφατα, *the oracles of the gods, referring to the oracle which commanded the Trojans to abstain from naval affairs, and devote themselves to agriculture.*

67. Ἀντικρὺ, *through, to the opposite side.*

73. ἰνίον, *the hollow below the back of the head.*

74. ὑπὸ γλῶσσαν τάμι, *the construction is ὑπετάμι γλῶσσαν.* The spear passed through and cut out his tongue.

85. Τυδείδην, &c. The activity and energy of the hero are vividly described. The simile of an overflowing river, sweeping all before it, presents a lively image of his exploits on the field of battle.

113. στριπτοῖο χιτῶνος, *from στρίφω.* A species of breastplate, formed of hides, strengthened with pieces of metal, and joined by hooks, so as to be flexible.

117. φίλαι, *imper. first aor. mid.*

119. ἴβαλι φθάμινος, *anticipated me, hit me first.*

135, et seq. The comparison of Diomedes to a lion among the sheep-folds, and the description of the terror of the sheep, are finely conceived.

154. ἐπὶ κτιάτισσι, *in possession of his estate.*

158. κηρωσταὶ δὲ, *the nearest relatives after children.*

178. Ἰεῶν, *on account of sacrifices, that is, neglected, Iunus understood.*

182. αὐλώσιδί τι. The upper part of the helmet was composed of the λῶσι, *the crest*, and the φάλος, *the cone.* The helmet is called αὐλώσις

because it has an *orifice*, *αὐλός*, into which the crest is secured. It appears, from the epithets frequently applied to helmets, that the crest was generally made of horse-hair.

252. *φύλονδ' ἀγόρευ'*, do not counsel me to betake myself to flight.

262. *ἔξ ἄντυγος* · the *ἄντυξ* was a raised semicircle in front of the chariot, with a hook or peg in the centre, by which to fasten the reins.

292. *γλῶσσαν πρυμνήν*, the root of the tongue.

306. *Ἴσχιον*, the hip-joint, *κοτύλην*, the hollow of the hip-bone, *ἢ* to which the thigh-bone is inserted.

335. *ἑποριζάμενος*, attacking him with extended spear.

364. *ἀπηχιμίον* from *ἀπεχίω*.

387. *κισάμφ*, here means, a cavern.

416. *ἰχῶν*, acc. for *ἰχῶρα*. The meaning and construction of the line is, *She said, and, with both her hands, she (Dione) wiped away the blood from the hand (of Venus).*

453. *λαισήϊα*, small and very light shields.

487. *ἄψισι*, the meshes.

499. *Ὡς δ' ἄνεμος*. This is a simile of great beauty. Observe how the poet always draws his similes from objects which were the most familiar to the sight of men in that age.

526. *Πνοήσιν*. This line describes admirably the whistling of the winds.

530. *αἰδῶσθε*, respect each other, that is, be ashamed to fail in your duty, in the presence of each other.

579. *κληῖδα*, the collar-bone.

586. *κύμβαχος*, headlong.

620. *λάξ προσβὰς*, treading upon him, generally rendered, with his heel.

661. *μαιμώωσα*, part. present, from *μαιμάω*.

686. *οὐκ ἄρ' ἱμιλλοι*, I was not destined.

698. *κικαφήετα*, for *κικαφηκίετα*, fainting.

709. *κικλιμίνοσ*, in the neighbourhood of.

723. *ὀκτάπνημα*, having eight spokes.

724, et seq. *ἴτυσ*, the circumference of the wheel, the felloes; *κίρσσοσρα*, the tire; *πλημναι*, the nave; *δίφροσ*, the body; *ἄντυγισ*, the semicircles in front; *ῥυμόσ*, the pole.

733. The description of the Ægis of Minerva is highly wrought. The symbolical devices of Terror, Discord, Violence, and Pursuit, give it a most warlike appearance; and the wonder is raised to the highest point, when the poet declares it to be sufficient for the armies of a hundred cities, (l. 744). The remainder of the description — the Goddess seizing her

mighty spear, and mounting the flaming car — the opening gates of heaven — the Hours — are sublime conceptions and expressed in magnificent language.

751. ἀνακλῖναι, ἐπιθῦναι, *to remove the thick cloud, and to spread it over the heavens.*

770, et. seq. These lines are quoted by Longinus, as a remarkable example of the sublime.

817. ἀκήριον, *heartless, dispiriting.*

834. τῶνδ', *that is, the Greeks.*

851. Πρόσθιν, &c. *in front, Mars assailed him with extended spear, over the yoke and reins.*

859. Mars is wounded, and roars as loud as nine or ten thousand men. This is bold, but the poet is describing the voice of the god of war. The description (864 - 868) completes the picture, and leaves an impression of grandeur, upon the mind of the reader.

ILIAD, VI.

1. οἰώθη, *was left alone, that is by the gods.*

4. Σιμόιντος, &c. The Simoïs and Xanthus were two rivers of the Troad, which formed a junction before they reached the Hellespont. The Simoïs rose in Mount Ida, and the Xanthus had its origin near Troy.

14, 15. Axylus was distinguished for his hospitality. This trait was characteristic of the Oriental nations, and is often alluded to by the ancient writers. The right of hospitality, often united families belonging to different and hostile nations, and was even transmitted from father to son. This description is a fine tribute to the generosity of Axylus.

17. ὑπαντιάσας, *assisting or protecting.*

24. σκότιον, *illegitimate.*

39. βλαφθίντι, *impeded by.*

40. "Ἄξαντ", *having broken.*

47. ἐν ἐφραιοῦ, *in the house of my wealthy father.*

56. ἄριστα. Spoken ironically, in allusion to the wrongs Menelaus had sustained in his domestic relations.

62. Αἴσιμα, *justice, what is merited by the enemy.*

72, et seq. The Greeks begin to gain the advantage over the Trojans. Helepus, the chief of the soothsayers, directs Hector to enter the city, and

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ditional memory. However this may be, we know that the Oriental nations were in possession of the art of alphabetical writing at a very early period, and before the Trojan war. It cannot, then, seem very improbable, that the author or authors of the Iliad, should also have been acquainted with it. The student may find the question amply and learnedly discussed in Wolfe's Prolegomena, Wood's Essay on Homer, &c., and the arguments on both sides very concisely stated by H. N. Coleridge, in his beautiful "Introduction to the Study of the Classics." It can merely be alluded to in a note.

169. *πίνακι πτυκτῷ*, a *folded tablet*, probably a *roll of parchment*.

194. *εἰμίνας*. It was usual to appropriate tracts of land, for the distinguished services of the great men of antiquity. This word afterwards acquired the signification of, *a spot sacred to some divinity*.

234. *ἔξιλιτο*, *took away*.

236. *ἑκατόμβαι*, *worth a hundred oxen*, for those *worth but nine*.

The episode is now completed, and the narrative of Hector's visit to the city is resumed. The description of the Trojan wives and daughters gathering around him to inquire the fate of their friends in the war, is exceedingly natural and beautiful, but is lost in the incomparable beauty of the scene between Hector and Andromache.

242. *Ἔισσης*, *porticos*; *θάλαμοι*, *chambers*, or *apartments*, which opened into a hall, in front of the house; *αὐλή*, *the outer court*.

251. *ἠπιόδωρος*, *gentle*. There is a mournfulness in the interview between the hero and his mother which is deeply interesting. Her urging him to take wine, and his refusal, are natural and simple incidents, which heighten the effect of the scene.

285. *φρῖν*, governed by *κατὰ* understood.

322. *ἄφροντα*, *handling*. The employment, in which Hector finds Paris engaged, is extremely characteristic.

331. *τυρός*, governed by *διά*, understood.

344. This address of Helen to Hector is in fine keeping with her character.

351. *ἤδη*, *knew*, *regarded*.

365. *Καὶ γὰρ ἰγών*. Hector, having performed his public duty, by directing his mother to supplicate the goddess Minerva, and by calling Paris from his idle employments, now hurries to a hasty interview with his wife, having a melancholy presentiment that he shall no more return. This conduct was worthy of him, to whom the city looked for succour and deliverance. No private tie, however strong, could call his attention from a public duty. That duty performed, he yields to the impulses of his heart,

and rushes to his home. Andromache is gone, in her sorrow and anxiety, to the tower. The hero turns thither and meets her at the Scaean gate. Her nurse is with her, bearing on her bosom the young Astyanax, the hope of the city, "the loved child of Hector, like a beautiful star." The father looks upon his son in silence, and smiles, while the mother stands by, in tears. The address of Andromache to her husband is full of natural and touching eloquence. She calls up the sad recollection of her slaughtered father, her brothers, and her mother slain by Diana, after her release from captivity. Hector is now, "her father, mother, brother, husband" — her all, and she tenderly entreats him to protect the city, and not expose himself to death on the plain. The reply of Hector is full of the lofty bearing of the hero, and the fine and generous feelings of the man. He forebodes the destruction of Troy, and then pictures to himself the desolate condition of his gentle wife. The anticipation is full of sorrow, the picture is heart-rending; he looks forward and sees her in imagination, reduced by strong necessity to be the slave of another, and to perform the office of plying the loom, or of drawing water from the Messeis or Hyperea, as a slave, in Argos. He imagines one of the hostile nation, looking upon her as she weeps, and exclaiming, "This is the wife of Hector, the bravest of the Trojan warriors," and, in the depth of his grief, prays to repose in death, before he learns the unhappy doom, which he has just pictured. The whole of this address is above praise. The mixture of lofty feeling, of tenderness, sorrow, and melancholy foreboding, fills the heart of every reader with emotions of sadness.

The incidents which follow are simple but exquisite. Hector wishes to take in his arms his beloved son, but the child, terrified by the glittering armour and the waving crest, clings to the bosom of the nurse. This calls a smile upon the countenance of the parents, who are thus, by a happy stroke of nature, made to forget, for a single moment, the gloomy state of public affairs, in affection for their offspring. Hector lays upon the ground his shining helmet, caresses his son, and utters a prayer, becoming a patriot and warrior. He places the child in the arms of his wife, who receives him upon her "fragrant bosom," smiling tearfully (*δακρυίῳ γιλάσασα*). This is one of the most beautiful expressions to be found in any language; it is concise, yet distinct, and presents a perfect image of mingled gentleness and sadness. It fills the imagination and touches the heart.

The moment of separation draws nigh. Hector, in compassion for the distress of his wife, utters such consolation as the case will bear, counsels her to forget her sorrow in domestic employments, and departs for the field of battle. Fearfully she directs her steps homeward, casting a frequent

glance behind, in the direction of her departing lord. Arriving at her door, she finds her maidens assembled, and all together "lament the living Hector as the dead," for they suppose he will no more return. Such is an outline of the celebrated scene between Hector and Andromache; — a scene, which, for true and unaffected pathos, delicate touches of nature, and a profound knowledge of the human heart, has rarely been paralleled and never surpassed, among all the efforts of genius, during the three thousand years that have gone by, since it was conceived and composed.

506. Ὠς δ' ἴρι. This comparison is a lively one, and presents forcibly to the mind the bold and splendid bearing of Paris. — στατὸς ἵππος, a horse that has long been confined in the stable.

508. λούσθαι ἐϋρρεῖος, &c., to bathe in the swift-flowing river. This verb, and several others, are constructed with a genitive or dative indifferently.

516. ἰάριζι, met with, or spoke with.

523. Ἀλλὰ ἰκὸν μισθίῃς, but you willingly remit your efforts in the war, and are not willing to labor.

528. Κρητῆρα στήσασθαι ἐλευθέρου, to dedicate the goblet of freedom, having freed our city from the beleaguering of the Greeks. It may be observed that Hector begins to resume his hope of success, and his warlike spirit is roused again, as he approaches the field of action. The depressing effect of his sad interview is wearing away from his mind, and he is already prepared for the battle with Ajax, which awaits him.

The student, who has once read this book, will read it again and again. It contains much that is addressed to the deepest feelings of our common nature, and despite of the long interval of time which lies between our age and the Homeric, despite the manifold changes of customs, habits, pursuits, and the advances that have been made in civilization and art, despite of all these, the universal spirit of humanity will recognise in these scenes much of that true poetry, which delights alike all ages, all nations, all men.

ILIAD, VII.

1. ἰξίσουτε, from ἰσιύω. for ἰξισύετε.

5. ἐϋξίστης ἰλάτῃσιν, with their polished firs, that is, oars made of the fir tree.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

310. ἀιλῆτιόντις, *not expecting.*

327. Nestor proposes that a truce shall be agreed upon for the purpose of disposing of the dead, who now overspread the plain. This proposition is made partly with the design of gaining time for the erection of fortifications against the assaults of the Trojans, who, under the guidance of Hector, and in the absence of Achilles, have become formidable and audacious.

348. The speech of Antenor contains one of those delicate touches of nature for which Homer is remarkable. He is conscious of the perfidious part which his countrymen have played, in violating the truce, and distrusts the success of their cause. He consequently advises the restoration of Helen, &c.

371. ἰγρήγορέι, for ἰγρηγόρεισι.

402. ὀλίθρου πύραυ', for ὀλίθρου.

410. πυρὸς μυλισσόμεν, *to gratify or to favor with the funeral fire.*

421. Here is a very brief, but lively picture of the two parties, doing honor to the remains of their slaughtered comrades.

443. The gods look down with wonder upon this great work of the Greeks. Neptune, fearing lest the fame of their wall and trench shall exist in the memories of men, when that which he built for Laomedon is forgotten, obtains permission of Jupiter to destroy it.

467. ἐκ Λήμνου, *from Lemnos.* We learn from this passage that Lemnos was famous for its wines.

472. οἰνίζοντο, *purchased wine.* The enumeration of articles in the following lines, shows that trading was not carried on by means of coined money, but with brass, iron, slaves, &c.

ILIAD, VIII.

1. προκόσμιπλος, an epithet of Aurora, supposed to designate an earlier hour than the epithet ῥοδοδάκτυλος.

8. διακίρσαι, from διακίρω, *to rescind, to make void.*

14. βίρθηρον, *abyss.*

19. σερῆν χρυσεῖν, *the golden chain, simply.* Many have explained this as an allegorical expression for one of the great laws of nature, gravity, or the attraction of the sun. There is not the slightest probability that any such meaning is intended.

27. *περί*. This preposition is often used to signify *superiority*, as in this passage.

29. *ἀγασσάμνοι*, *amazed*, or *terrified at*.

36. *ὑποθησόμεθ'*, *we will suggest*.

43. *γίντο* for *ἴλιτο*.

48. *Γάργαρον*, Gargarus was a part of Ida. — *τίμιος*, *a sacred spot*, on which a temple or altar stands.

54. *ἀπὸ δ' αὐτοῦ*, *and forthwith*.

56. *Καὶ ὣς*, *even so*, that is, notwithstanding.

60. The following lines give a spirited picture of the meeting of the armies. We almost hear the clash of shield and spear, the tumult and the groans of battle.

69. *χρύσια τάλαντα*, *the golden scales*.

70. *ταηλιγίος*, *causing long repose*.

72. *ρίπι δ'*, *weighed down*, portending death.

75, 76. The omen is terrific, and the description striking.

84. *Καίριον*, *fatal*, or *vital*.

87. *παρηγορίας*, *the reins*, by which the *side horse* was guided. "It was usual to attach an additional horse to the side of the chariot, which would therefore be ready to supply the place of either of the other two, which might happen to be disabled." Trollope.

94. *μισὰ νῶτα βαλόν*, *turning your back*.

96. *γίροντος*, that is, *Nestor*.

108. *Οὓς ποτ' ἐπ' Αἰνείαν*, *which I took from Æneas*. Verbs signifying to deprive, &c. govern two accusatives.

121. *παρά*, *near* or *by*.

122. *ὑπιρῶσαι*, *started back*.

124. *σύνεσι*, *clouded*.

131. *σήκασθιν*, from *σηκάω*, derived from *σηκός*, *a pen*, *would have been penned up*. The word is very expressive.

162. *Ἐδρη*, &c. It was usual at the feasts to honor the chief men with the first seats, and larger and choice portions of food, &c.

178. *οὐδινέωρα*, *worthy of no thought*. Hector, full of courage, and knowing that the omens of Jupiter are in his favor, exhorts the Trojans to valor, and contemns the ramparts thrown up by the Greeks.

185. Hector in the excitement of the moment addresses his favorite horses. From this speech it may be gathered, that women were accustomed to loosen the horses from the chariot on their return from battle, and feed them; and from line 189, unless it is spurious, it seems that the provender

was sometimes mixed with wine. It is most probable, however, that the line is not genuine.

198. *κανόνες*, rods, passing across the shield and serving for a handle.

206. In copying the text, it has been thought best to copy it exactly, and to print the name divided as here.

215. *Εἰλομένων*, crowded.

222. *μυγακῆτι*, huge, like a whale.

223. *γινωμένῃ ἀμφοτέρωσι*, so as to speak to the forces on both sides, so as to be heard at either extremity.

230. *κεναυχίης*, empty boasting.

247. *ἐντίκα δ' αἰτῶν ἦκε*. The application of this is obvious: — the eagle signified Hector; the fawn denoted the fear and flight of the Greeks, which, being dropt at the altar of Jupiter, showed that they would be saved by the protection of that God. "The word *πανομφαῖος*, says Eustathius, has a great significancy in this place. The Greeks, having just received this happy omen from Jupiter, were offering oblations to him under the title of the *Father of Oracles*." Pope.

282. *φύως*. This word occurs frequently in Homer, in the sense of *help, deliverance, &c.*, and sometimes is applied to persons, as here.

287. *δαῖη* for *δαῖ*.

306. *Μήκων*, the simile is very beautiful. The circumstance mentioned in line 308, that the head was weighed down by the helmet, adds to the perfectness of the picture.

336. *τάφροιο βαθύης ὄσαν*, drove them back from the trench. The description of Hector has a wonderful vividness.

348. *ἀμφιπριστρέφα*. This compound has great significancy. It can only be expressed by a periphrasis. *Drove his horses about in every direction.*

353. *κεκαδησόμεθ'*, from *κῆδομαι*.

371. *γυνίου*. The attitude of supplication is here alluded to, which was to touch the knees of the person supplicated with one hand, and the chin or beard with the other.

378. *Γηθήσει προφανείσα*. The participle here is in the accusative dual, referring to the two goddesses, Juno and Minerva. The expression is idiomatic, and the accusative is governed by the verb, though, strictly considered, it is neuter.

396. *κιντηνικίας*, obedient to the spur.

402. *Γυιάσω*, I will lame.

405. *μάρτυρησι*, may inflict, by overtaking or striking them.

408. *ἱνικλῆν*, poetical for *ἰγαλῆν*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

32. Ἀργεῖδῃ, &c. This speech of Diomedes is highly characteristic. He had been reproached by Agamemnon with want of warlike spirit, and now alludes to it, but only as becomes a warrior. His exploits have already given him the right of retort. The speech is full of generous courage, and rouses the enthusiasm of the listening council.

37. διάνδιχα, one of two.

49. σὺν γὰρ Διῷ, with the favor of the Divinity. The agency of the gods, appears to have been perpetually recognised, in the Homeric age. Every enterprise was begun by propitiating them with sacrifices, libations, prayers, &c. Every compact was sanctioned by solemnly calling them to witness it. Every event was attributed to their agency, every success to their favor, every disaster to their anger. Even the bad conduct of men themselves, arising from the indulgence of evil temper, turbulence, or avarice, was attributed to their interference, as we shall have occasion to notice hereafter.

59. βασιλῆας, governed by πρὸς understood.

72. Ἡμέσιν, every day.

96. This speech of Nestor is very happily conceived. It belonged to him as the aged counsellor, to begin the debate, by laying the subject before the assembly, especially as it was necessary to impute the blame of the present unfortunate condition of the army to Agamemnon. It would have seemed presumptuous in any other, and it was a matter of difficulty and delicacy even for Nestor. He begins with an expression of the highest reverence for Agamemnon, "to whom Jupiter has given the sceptre." He then urges upon him the duty of listening to good counsels from others, and declares his purpose of giving that which seems to him best. He touches upon Agamemnon's injustice towards Achilles, and his own attempt to dissuade him, with much skill, and in such language as would not irritate Agamemnon. The ambiguity of the word, μεγαλήτορι, which means properly *great-hearted*, but may mean *violent* or *high tempered*, is happily adapted to the object of the speaker, which was to make him fully sensible of his wrong conduct, without awakening his pride or anger; to make him *think* that he had yielded to the impulse of a malicious temper, by *telling* him that he had followed the leading of his *great heart*. Finally, he proposes to propitiate Achilles, by acceptable gifts and soothing words, intending that Agamemnon shall take the hint and offer to restore the captive Briseis, whom he has robbed from Achilles' tent.

115. ψιῦδος, adverbially.

119. λινυγαλίησι, pernicious, destructive.

122. ἐπύρουσι, not used for boiling, that is, vases, ornamental and for mixing wine.

124. *ἀίθλια*, prizes in the race. From time immemorial, the Greeks were fond of this kind of amusement. The Olympian, Isthmian, Pythian, &c. games were established in obedience to this natural passion, and confirmed and increased it.

146. *ἀνάιδνον*. This word may mean either *without a dowry*, or *without having a dowry* or *price paid*. Here it bears the latter meaning. In the heroic age the custom was the reverse of that which afterwards grew up. The bridegroom paid, either to the bride or her father, a marriage dowry; and Agamemnon's offer therefore was very liberal, for he promised, not only to give his daughter without the dowry, but to add, from his own, a munificent gift.

154. *πολλὴ ῥήνησι, πολυβοῦται*. These words show what some of the principal articles of wealth were in that age. On the whole, this speech of Agamemnon justifies the skill and tact of Nestor's opening address. Agamemnon candidly acknowledges his fault, offers the desired reparation, and even goes farther than could have been expected, by making an offer worthy of a prince, in addition.

171. *Φίρτι δὲ χερσὶν ἴδωρ, &c.* This was one of the religious ceremonies previous to any important enterprise. Then followed the order for silence and reverent attention (*εὐφημηῆσαι*), then the libation, &c.

173. *ἰαδίτα*, from *ἀνδάνω*.

186. *Τὸν δ' ἴδρον*. This passage shows that music was, at a very early period, a favorite amusement among the Greeks. It was also customary to accompany songs, in honor of the great exploits of heroes, by the lyre, which was the most celebrated musical instrument among the Greeks. How appropriate was this employment to occupy the leisure of Achilles.

187. *ζυγὸν*, the neck of the lyre, held in the left hand.

196. *δαικνύμινος*, taking them by the hand. Achilles' reception of the embassy is interesting as a picture of ancient hospitality.

206. *αἰτίον*. Some dispute has arisen in regard to the meaning of this word. From the context it seems most likely that it was a sort of table on which the meat was placed before division. — *ἐν πυρὸς αὐγῇ*, in the light of the fire, that is, near the fire. The materials for the feast were plain, and Achilles himself officiated as chief cook. What was wanting in refinement was probably made up in an excellent appetite and hearty cheer. They did not recline on couches, but sat at tables. After they "had removed the appetite for drink and food," Ajax gives Phœnix the nod, in relation to the business in hand. Then ensues a scene of the most remarkable character, in several respects. The speeches are admirable models of several kinds of eloquence, and suit exactly the characters of the speakers,

as well as the object which they wished to gain. Ulysses opens the business, because he is skilled in council. His speech is conceived with great justice and power. He begins with an allusion to their hospitable reception, but quickly turns to the unhappy condition of the Greeks, the audacity of the Trojans, and the invincible daring of Hector, who longs for the day to come that he may complete his vengeance. He calls upon Achilles to rouse himself, and defend his countrymen from the impending destruction. It is to be observed, that he dwells particularly upon the bearing of Hector, in the hope of arousing the personal pride of Achilles. He reminds him of the commands of Peleus, on the point of his departure to the war, and then enumerates the gifts which Agamemnon promises as an expiatory offering; and if Agamemnon and his gifts are abhorred, he entreats him to look with compassion upon the other Greeks, who will honor him as a God. The speech concludes with another, and more direct, allusion to the glory which he might acquire by killing Hector, "who boasts that no one of the Greeks is equal to himself."

The reply of Achilles is characteristic. He declines at once the proposal. He touches slightly upon his services — the many spoils he had won for Agamemnon, — "who had distributed but few and retained many." The portions which other chieftains received have remained in their possession, but his alone is taken away. His allusion to the cause of the war, and the application of it to his own case, are admirable; and the sentiments with which he accompanies it are natural and beautiful. He alludes to the works which have been thrown up since he left the army, but declares that all these cannot arrest the progress of the man-slaying Hector. His purpose is to return on the morrow to his native land. He repeats with additional assurances, his determination to meddle no more with the war, refuses to marry Agamemnon's daughter, and resolves that he will, the rest of his life, enjoy the possessions which "the old man, Peleus, has acquired." He mentions the two-fold fate which had been destined to him from his birth, but he will still return and counsel others to do the same. He commands the messengers to announce his determination, and prepare some other means of defence, than that which they have devised, in the hope that he would give up his wrath, &c. This speech is well worth studying, with a view to its oratorical excellences merely.

The speech of Phoenix, is very different, and very curious. The old man looks upon Achilles with affection, and hears his determination with sorrow. He then enters upon a long and rather garrulous account of his early adventures, before he knew the father of Achilles. We cannot

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

98. ἐδδναότις, from ἐδίω. There seems no necessity for doubling the δ, — ἐ would be long without it.

124. ἰμὸ πρότερος, before me.

125. καλήμιναι, for καλίμιναι, and that is poetical for καλιῖν.

134. Δισπλῆν, double, that is, winding twice round his body.

139. περι'φρίνας ἤλυθ' ἰσθή, the sound came to his senses, he quickly heard the sound.

145. βιβίησιν, from βιάω. Such distress has overcome, or come over the Greeks.

150. Βὰν δ'. The following lines are concise, but extremely graphic. The scene appears at once before the reader's mind.

158. Λὰξ ποδὶ κινήσας, moving him by the foot, with his toe.

160. Θρωσμῶ, the hill, in the midst of the plain.

167. ἀμήχανός, in this passage, indefatigable.

173. ἰπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς, a proverbial expression — it stands on the edge of a razor — we are all in the most difficult situation.

199. Ἐν καθαροῦ, in a clear spot.

206. ἰσχατόωντα, straggling.

224. Σύν τι δὺ' ἰεχομίνα, nominative absolute. Two going together, one perceives or discovers before another, how an advantage may be gained.

227. These lines well describe the eagerness of the heroes to accompany Diomedes. The repetition of the verb gives vivacity and rapidity to the scene.

247. περιίοις. The force of the preposition in composition is to be observed. Since he knows above, or more than, others.

252. Ἄστρα δὲ δὴ, the stars are far advanced, and the night is passed, more than two parts.

258. ἄφαλόν τι καὶ ἄλλοφον, without cone or crest. — καταιόνεξ, a sort of cap.

263. λευκοὶ ὀδόντις, rows of boars' teeth were arranged on the outside, for the purpose of strengthening the cap, and it was lined with the φίλος or felt to protect the head.

274. ἰραδιόν, a heron. The two following lines show how careful the poet always was to be true to nature. The little circumstance, that they could not see the heron, but only heard him, stamps the description with an air of verisimilitude, which is at once recognised.

281. ἰὺκλίας, accusative pl. from ἰυκλῆς.

285. Σπῦο, from σπίομαι, formed from the 2d aorist ἰσπόμεν.

290. πρόφρασσα, an old feminine form of πρόφρων.

294. *χευρίς, &c.* It was the custom to adorn the horns of the victim with gold. It was also necessary, according to the allusion in the preceding line, that the victim should never have been used for any ordinary purpose.

332. *ἰπίοραον ἱπώμοσι.* This phrase frequently, perhaps generally, would mean, *he perjured himself.* Here it means only, he swore an oath which was not fulfilled.

335. *περίδην,* lined with weasel skin.

341, et seq. The stratagem proposed by Ulysses is in keeping with his reputation for ready resource.

351. *ἰπίουρα.* An allusion to agriculture. There are two explanations of it. 1st. It is said, if a pair of mules and a pair of oxen be employed in ploughing together, the mules will reach the end of the furrow first, and the distance between them is the *ἰπίουρα ἡμιόνων.* 2dly. It is said, the land is twice ploughed, first with oxen and then with mules, and the *ἰπίουρα* is the space between two teams of mules ploughing the same field, which has once been broken up by the oxen. The student may choose for himself.

361. The simile is highly appropriate and lively.

362. *μιμηπῶς,* for *μιμημηπῶς,* from *μηπῶν.*

375. *Βαμβαίνων,* *stammering,* through fear.

401. *ἰπιμαίτο,* *aspired after,* spoken in irony.

403. *δαμήμιναι.* This is analogous to our English idiom, *hard to be subdued.*

418. *φυρὸς ἰοχάραι.* This expression refers to *native Trojans.*

457. *Φθιγγομένου,* *while he was speaking.*

460. *ληϊτίδι,* *the plunderer.*

462. *σοῖσδισσι!* this termination to the plural of the article occurs but rarely.

463. *ἰπιβασόμιθ',* poetical for *ἰπιβησόμεθα.*

466. *δίελον,* for *δῆλον.*

475. *Ἐξ ἰπιδιφριάδος θυμάτης,* *from the edge of the δίφρος, or semi-circle in front of the chariot.*

480. *μίλιον,* *inactive.* In the Tragedians the word means *wretched.* It occurs frequently in the *Œdipus Tyrannus* and the *Medea.*

483. *ἰπιστροφάδην,* *on all sides.*

493. *ἀήθισσον γὰρ ἴσ' αὐτῶν,* that is, *νεκρῶν,* *for they were not yet accustomed to them; they had but lately arrived, and had not yet taken part in the war.*

502. *Ῥοίζησιν,* *whistled.*

515. *ἀλαοσκοπὴν,* *careless watch.*

540. *ὤπω πᾶν ἔρητο ἴσος,* *the word was hardly spoken.*

564. *εάφρω δάλασι*, made them leap to the trench.

572. *Ἰδῶν*, accusative for *Ἰδῶνα*.

573. *λίφου*, the neck. "These warriors plunge into the sea to wash themselves, for the salt water is not only more purifying than any other, but more corroborates the nerves. They afterwards enter a bath, and rub their bodies with oil, which by softening and moistening the flesh, prevents too great a dissipation, and restores the natural strength." Pope.

576. *ἀσπιδίων*, bathing-tubs.

577. *λίπ'*, probably from an old adjective, *λίψ*, *λίπός*.

The libation to Minerva, with which the book closes, and the offering mentioned in line 571, show, among numberless other passages, the extreme carefulness of the ancients to pay due honor to the gods.

ILIAD, XI.

4. *πολίμιο εἶρας*, the signal of war.

11. "Ὁρῶ", loudly.

20. *ξυνήϊον*, a token of friendship.

24, et seq. are remarkable for the particularity of the description. *αἶμα*, stripes, *κύναι*, of lead.

25. *κασσιτέραι*, of tin. It is matter of great doubt what these metals were. The probability is that which has been stated.

26. *ἔσχευατο*, from *ἔσχευ*, for *ἔσχευτο*.

27. *ἴσσειν ἰουάνης*, like the rainbow. It is finely remarked by Trollope, that, "of all the points of resemblance, which may be discovered between the sentiments, associations, and expressions of Homer, and those of the Sacred Writings, this similitude is perhaps the most striking; and there can be little doubt, that it exhibits a traditional vestige of the patriarchal record of God's covenant, in Gen. ix. 13. LXX. τὸ τόξον μου εἴθηται ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἴσσει εἰς σημεῖον ἀπὸ μίσεως ἰμοῦ καὶ τῆς γῆς." *τὸ τόξον μου εἴθηται ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἴσσει εἰς σημεῖον ἀπὸ μίσεως ἰμοῦ καὶ τῆς γῆς.*

62. *εὐλίος*, full. This simile is lively, and has the charm which belongs to all figures borrowed directly from nature.

67. *ἀμνηστῆρες*, mowers or reapers. *ἐναντίον*, opposite. This is to be explained by the ancient mode of reaping and mowing, which was the following. The workmen divided into parties, beginning at the opposite ends of the field and meeting in the middle. It was thus naturally a matter of rivalry to see which should do its part first. Hence the propriety of the figure, applied to two hostile armies, advancing rapidly towards each other.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

364. *μίλλυς, you are wont.*

385. *Τοξόνα, &c.* These epithets are intended to convey the greatest contempt. *Bow-man*, thou who fightest with the bow, not daring to trust thyself to the open battle. It is said that archery was not considered so honorable a mode of warfare as other kinds of fighting, because it did not so readily admit the exploits depending on personal prowess. The other epithets are obvious.

393. *ἀμφίδροφι.* This word denotes the extremity of grief, *lacerated on both sides of the face.*

413. *Ἔλσαν,* for *εἰλήσαν,* from *εἰλίω,* *shut him up,* surrounded him.

424. *πρόσμησιν,* *the navel.*

455. *περιούσι,* *shall perform funeral rites.* It was held necessary to the repose of the shade, that proper funeral honors should be paid to the body of the dead.

509. *μισακλιθέτος,* *giving way.*

537. *ἰπισσάτρων,* *the tire of the wheels.*

548. *Ὡς δ' αἴθωνα.* There are several points to be noticed in these two similes. First, Ajax is compared to a lion who has been prevented by the watchfulness of the herdsmen and their dogs from preying upon the cattle. He is bold and terrible, but numbers thwart him, and prevent him from accomplishing his purpose. Secondly, his retreat is compared to the obstinate and slow retreat of an ass from a field, when young men surround him and beat him with clubs. Their power on him is but small, and he retires, but only when he has satiated himself in the rich pasture. The single point of comparison, it must be observed, is the almost indomitable obstinacy of the animal in withdrawing from the tempting repast. So far, the illustration is nowise derogatory to the character of the warrior. Whatever apparent meanness may be found in it, arises wholly from later associations with the name of this much-abused and long-suffering beast. It is well known that in ancient times and among the Oriental nations, the ass was held in high repute. The ancient listener to the song of Homer would think of none of the ridiculous images which exist in the mind of the modern reader.

574. *λιλαϊόμενα,* *eager to satiate themselves with his flesh.* The genius of the poet animates all things that come within its magic influence. The arrow leaps forth from the bow, eager to fly among the hostile throng; the spear is stopt in the shield, while urging its way onward, eager to taste of, or to satiate itself with, the flesh, &c. The student will observe innumerable instances of this, which give an incomparable liveliness to the objects and scenes that the poet describes.

622. *πρὸς πρῶτα,* *towards the breasts.*

624. *πυκιῶν*, for *πυκιῶνα*, a *potion*, literally, a *mixture*.

630. *πρέμυον*, *onion*. This onion was very different from the root which now passes under that name. It had a sweet flavour, and was used to impart an agreeable taste to wine. It is in high repute at the present day in Egypt.

630. *ποτῶ ὄψον*, a *relish to the drink*.

631. *χλωρόν*, *fresh*, *ἀπτήν*, *meal*.

632. *Πὰρ δὲ δίπας*. The cup of Nestor is described with considerable particularity. It was adorned with golden studs, with four rings or handles, being double, and with two other handles, carved, and representing doves.

639. *πῆ*, imp. from *πῆμι*, same as *πῆαν*, to *grate*. She grated goat's milk cheese upon it.

659. *βιβλημίνοι*, *οὐτάμνοι* τῆ. The difference between these seems to be that the first is *hit*, as by an *arrow*, or *javelin*, and the second *wounded* as by a *sword*. This long speech of Nestor must be judged in reference to the character of the speaker. It may be rather tedious, but cannot, on that principle, be considered out of place. It may be rather weak in the old gentleman, but not therefore indicative of weakness in the poet.

674. 'Ρύσι' *ἱλαυνόμενος*, literally, *driving away the cattle by way of retaliation*, for what had been previously carried off by the other party.

754. *σπιδίος*, *extended*.

762. "Ὡς ἴον, *thus I was*. — *εἴπω* ἴην γι, perhaps, *if I may tell what I once was among men*.

764. *μιτακλαύσεισθαι*, *will weep or lament afterwards*, will repent when it is too late.

796, et seq. Nestor closes his long story by proposing to Patroclus, that he should obtain Achilles' permission to wear his armour, and appear on the field, that the Trojans might think it was Achilles himself, and the Greeks thus obtain some respite.

824. *πρσιόνται*, *will rush*, that is, in flight.

This book is full of stirring events. The war is apparently drawing towards a crisis, unfavorable for the Greeks. Many of their leaders have been wounded, and there is great danger that they will be driven to take refuge in their ships. It is a characteristic circumstance, that Achilles should send his friend Patroclus, to inquire who it is that has just been brought back wounded from the battle. His anger is gratified with the disasters which he sees gathering over the Grecian cause, in consequence of his absence; his pride has been gratified by the embassy sent with splendid offers to conciliate him: he has threatened to return home, but does not intend to perform his threat, partly because he wishes to enjoy in person

still farther gratification of his revenge, and partly because he thinks that his reappearance in the scene of combat will give a new aspect to the war, and half anticipates that an occasion may be made by the audacity of Hector, to call him out in defence of his own ships.

ILIAD, XII.

2. Ἴατ', *was tending.*

4. Τάφρος, &c., *the trench of the Greeks and the wall beyond it, that is, beyond it from the Trojans.*

17. This episode, as the student will immediately observe, is introduced in advance of the story.

29. Φιτρῶν καὶ λάων, *the foundations of trunks of trees and stones.*

54. κρημνοὶ γὰρ ἱπηρεφίαι, *overhanging ridges.*

55. σκολόπισσιν, *a palisade, stakes.*

66. στυῖνος γὰρ, *for the passage is narrow, and there I think the chariots will be endangered or destroyed.*

121. σαιῖδας, ὀχῆα, *the gates, the bolt.*

125. κικλήγοντες, *from an old verb κικλήγει.*

147. δίχασται, *for διδιγμένοι εἰσὶ.*

160. ἔμφ' αὖτον αὖτις, *sounded sharply.* The whole of this description is clear and graphic. The contest before the walls, the audacity of the Trojans, and the resistance of the Greeks, are congenial to the poet's powers.

179. ἑκαχίατο, *from ἑκαχίω, plup. for ἠκέχηντο.*

200. Ὄρνις, *a bird, the eagle, separating or flying between the hosts, so as to be on the left of the Trojans, which was an evil omen to them, but favorable to the Greeks.*

233. ἐπὶ σπουδῆς, *seriously.* This speech of Hector is worthy of attention. In the ardor of the contest he forgets the dangers of his situation, disregards the threatening omen, and breaks out in the following noble sentiment ;

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἐμύνεσθαι περὶ πάτριος.

One omen is best, to fight for our country.

254. ἰὺς νιῶν, *the preposition κατὰ understood.*

258. Κρίσσαι, *the pinnacles ; ἰσάλλεις, breastworks.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ILIAD, XIII.

3. πάλιν ἐρέειν, *turned in another direction.*

5. Ἴσσημελογῶν. So called from their simple diet, consisting principally of mares' milk. They were a people living on the north-eastern coast of the Euxine sea. These epithets are sometimes supposed to be the *gentile* denominations of different tribes: but they are all susceptible of interpretation, as epithets applied to the *Hypemolgi*. Thus γλαστροφάγων, *milk-eaters*, ἐπίων, *content with scanty subsistence*, &c., though great doubt hangs over the etymology of the latter.

18. ἑλίμι, &c. The magnificence of this description has been universally admired. It is quoted with great approbation by Longinus. The mountains and the forest tremble under the immortal feet of Neptune, as he descends from the summit, and goes towards his home in the deep. Having harnessed his horses, he drives them to the Grecian fleet. The effect of his presence on the inhabitants of the sea is highly poetical, and the picture is at once beautiful and imposing.

36. πίδαί, *fetters or shackles.*

42. ἀντόφι, for ἀνταῖς, referring to the ships.

53. λυσσῶδης, *very mad.*

59. σκηπανίῳ, the same as σκήπτρῳ, *a sceptre or staff.*

60. κισσῶς, perf. mid., from κίσσῳ, *gently striking.*

72. ἐρίγνωτοι, *easily known.*

90. μετισάμενος, *placing himself among them.*

102. Φυζακινῆς, *timid or frightened.*

114. Ἡμιάς γ' οὐπὺς ἴσται, *it is by no means right that we, &c.*

119. Λυγρός, *a coward.*

128. λαοσσίος. This word is susceptible of two interpretations, — *preserving the people*, from λαός and σίος, and, *exciting the people*, from λαός and σιών.

190. Φράξαντις, &c. This description of the array of the Greeks is strikingly vigorous.

197. ἑλοσίτροχος, understand λίθος. The epithet means, *destroying its course*. This simile has been much and justly admired. The lines, in rhythm and sound, are happily descriptive of the rock in its downward course, which shadows forth the descent of Hector upon the Greeks who await him, between the wall and the ships. When the rock reaches the level ground, it stops, and remains immovable, so Hector meets the Greeks, and his career is arrested by a firm repulse.

146. μάλ' ἰγχειμφθείς, *pressing, hand to hand.*

158. Κοῦφα ποσί, &c. *Lightly and rapidly advancing, one foot before the other, having the whole person protected by the shield.*

162. καυλῶ, *the end of the shaft, which is inserted in the spear-head.*

191. ἴσατο, from ἰδομαι, *appeared.*

204. Ἦκε δὲ μιν σφαιρηδόν, *and he threw it (the head) like a ball.*

212. ἰγούην, *the part of the leg behind the knee, the knee-gorge.*

237. Συμφιεστὴ δ' ἀρετή, &c., *the united courage, even of cowards, avails.*

240. Ἰδομεινὸς δ' ἔρι. Idomeneus' appearance is adorned with all the splendor of description. The simile is vivid and striking. It is borrowed from the sublimest phenomenon in nature, and gives in a single line the magnificent image.

261. ἐνώπια παμφανόωντα, he placed the splendid chariot against the side-walls at the entrance.

271. ἐρώρηται, from ἐρώρομαι, a derivative from the perf. mid. of ἔρω.

275, et seq. This is a noble passage. The difference between the conduct of the brave man and that of the coward is drawn with great vigor and beauty.

288. βλαῖο, as if from βλῆμι.

315. ἰλόωσι, from ἰλάω, poetic for ἰλάουσι.

334. The simile is one whose truth is known to every body by ocular evidence. The liveliness of the following description is a good example of Homer's power of conveying a distinct picture by choosing a few expressive words. The *man-destroying* fight *bristles* with the long *flesh-piercing* spears, &c. The *brazen* splendor, from the glittering helmets, the newly-polished breastplates, and the shining shields, dazzles the eyes. He must be bold-hearted indeed who could look without shrinking upon the struggle, &c.

347. Ζεὺς μὲν, &c. These lines contain a distinct intimation of the purposes of Jove. He wished to exalt Achilles, and do honor to Thetis, but he did not wish to destroy the Greeks wholly.

352. ὑπιξαναδύς, a very expressive compound, — *coming-up-from-under.*

371. ἔψι βιβάντα, governed by βάλιν, *leaping high.*

382. ἰδνωταί, *fathers-in-law*, so called because they received from their daughters' suitors the ἴδνα, or marriage-gifts. The custom has been before alluded to.

385. κατ' ἄμων, *over the shoulders (of Asius).*

407. Διωστή, *round, κανόνες*, *two rods crossing each other inside the shield.*

408. *ιάλη*, from *ἔλα*, 2d aor.

409. *Καρφαλίον*, *drily*, or *sharply*.

416. *σῆμα*, *attendant*.

431. *ἰσίσασσα*, *she excelled*. This form is frequently constructed with an accusative, which is properly governed by a preposition understood.

443. *Ἡ ῥά εἰ, &c.*, *which, palpitating, shook the end of the spear*.

450. *ἰκίονον*, *guardian*.

458. *δαδάσασσα*, for *ἰδαδάσασσα* from *δαδάζω*.

515. *Τρίσσα*, literally, *his feet did not carry him quickly to flee from the war*.

534. *εἰς μίσσῃ χυρὶ τῆρας*, *putting or clasping his hands round his middle*.

544. *θυμοκταίνης*, *life-destroying*.

564. *σπῆλαι*, *a stake*, hardened by exposure to heat, and sometimes used instead of a spear.

588. *σῆμα*, *the extremity of the bow*.

589. *πύραι*, *ῥίβινθαι*, *beans, peas*.

612. *σπλίπυ*, *the handle of the axe*.

654. *σπῆλαι*, the simile applies only in one point, the extended position of Harpalion.

658. *πυρὸν κίε*, that is, *Pylæmenes*. The death of one Pylæmenes has been already recorded in *Iliad*, V. Some suppose that the poet forgot that he had already killed him, others that the present personage is nothing but the ghost of the former, and others that there were two of the name.

685. *Ἰόνες*, *the Athenians*, so called from *Ion*.

696. *ἄνδρα κτενεύς*, *having slain a man*. It was a frequent custom for murderers to flee for refuge to another tribe and demand a purification, which consisted of certain ceremonies, and was usually accompanied by hospitable entertainment on the part of the purifier. An example of this fact occurs in *Herodotus*, in the melancholy story of *Adrastus*.

703. *Ἄλλ' ἄρα*. This simile is derived from one of the most familiar sights among a simple people. It is extremely natural, and its propriety will be peculiarly striking to those who have had frequent occasion to see a yoke of oxen, ploughing in a hot day.

726. The speech of Polydamas is interesting for the simple and philosophical classification of men, which he suggests to Hector, by way of showing him that he cannot be first in council as well as in the field, and therefore ought to take the speaker's advice and retreat. It can hardly be said to have a natural air, considering the circumstances in which it is supposed to be uttered.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

37. ὀψιώντι, *desiring to see*. There is a class of verbs ending in *ωμι*, called *desiderative*, several of which occur in Homer.

77. ἴσ' ἰθάκην ἰρμίσσομεν, *let us hold them at anchor*.

89. Καλλείψω, for παταλείψω.

92. ἄρτια βάζω, *to speak things agreeable to prudence*.

101. ἀποπαπταίουσιν, from ἀποπαπταίνω, *will look round, as if to escape*.

123. ἔρχαται, *rows*.

129. ἰχάμεθα, *let us keep ourselves*.

142. σιφλώσειν, *may God destroy him*; from the adjective σιφλός, *deformed*.

154. ἀπὸ ρίου, *from the summit or peak*.

162. ἐντύνασαν, *having adorned*.

164. Ἡ, χρεῖῃ, *on account of her beauty*.

169, et seq. These are very curious as a description of Juno's toilette. It is probably copied from the customs of the heroic age, heightened by a few poetic additions.

201. Ὀκεανόν τε. From this passage it appears that Juno was educated by Oceanus and Tethys, after Saturn was dethroned; that these two divinities had quarrelled, and Juno pretended a wish to reconcile them in order to obtain the Cestus of Venus. They are represented as living at the extremities of the earth, which is according to the well known idea, that the "stream of the Oceanus" encompassed the earth.

221. Ἄσκητον, has here an active sense, — *unsuccessful*, without having accomplished.

225. There is an aërial lightness and sprightliness in these lines which is beautifully descriptive of the progress of Juno.

252. ἴλιξα, *I put to sleep*.

271. ἀάατον, *invulnerable*.

291. Χαλκίδα, &c. Aristotle, as quoted by Trollope, observes, that the Ionians call the Chalcis (owl) κύμινδις; the latter was the common name of the bird, the former the more ancient, which seems to be Homer's meaning when he speaks of the different names used by gods and men.

307. περὶ μνηστήρην, *at the foot of the mountain*.

This story of the deception practised upon Jupiter by Juno, speaks but little for the sagacity of the king of gods and men. Longinus makes the general remark of Homer's representing the gods as liable to human passions and infirmities, that unless they are allegorically understood, they are altogether impious and indecorous. It is not to be expected of the poet worthily to shadow forth the Supreme Spirit of the universe in his Jupiter,

but rather to give a poetical existence to the power which imagination might conceive as working in the immediate occurrences of the world, while the Almighty Power dwelt in his "pavilion of clouds," which even the genius of Homer could not approach.

During the slumbers of Jupiter, the affairs of the war take a different turn. Neptune rouses the Greeks to resistance. Hector animates the Trojans. The contest which ensues calls out all the power of the poet. The sea dashes against the tents and ships of the Greeks, — the armies meet, with a terrible uproar; but neither the roaring of the waves, driven by the fierce wind against the shore, nor the roaring of the flames in a blazing forest, nor of a hurricane among the trees, is so loud, as the shouts of the Trojans and Greeks rushing upon each other.

The poet then selects from the *mêlée*, the two most conspicuous heroes, Ajax and Hector. The contest between them possesses a breathless interest. We feel the vast efforts of the combatants in the vigor of the nervous verse, and the fall of Hector is like the fall of an oak, torn up from the roots by a stroke of Jove's thunderbolt; and all the circumstances of the overthrow, are told with a distinctness that brings the scene at once before the eye. His friends rush to the rescue, and he is borne away, senseless, to the bank of the river. They dash water upon him: his breath returns: he opens his eyes: he vomits blood, and falls back again in a swoon. The muse of Homer shows her most wonderful power in such scenes as this.

463. *Λιτριφίς ἀίξας*, springing aside obliquely.

499. *κώδιον*, like the head of a poppy, *ὡς* understood.

509. *ἀνδράγχι*, spoils taken from the enemy.

In this book there are many striking excellences, and some passages highly objectionable. The description of the girdle of Venus is among the most fanciful sketches of poetry; many circumstances in the meeting of Jupiter and Juno are beautifully conceived, but the effect of the whole is disgusting. The conclusion of the book is in the highest strain of the Homeric muse.

ILIAD, XV.

3. ἔχισθη, for ἔχισι, this termination is used for the most part in the dative, but sometimes also in the genitive.

10. ἀπινύσσειν, from πινυτός, *fainting* or *senseless*. The noun is governed by κατὰ understood.

16. κακοῦραφίης, *evil machinations*, from ῥάπτω, *to sew*.

19. Ἄκμονας, *anvils*.

24. ὀλιγησιλίων, *having but little power*.

37. Στυγὸς ὕδαρ. The Styx was the most solemn object of adjuration. "We may observe also," says Trollope, "that the earliest form of an oath seems to have been by the elements of nature, or rather the deities who preside over them."

60, et seq. Jupiter discloses, in this speech, the final determination of his purposes, in regard to the war. Hector is to resume the battle, and inspire the Greeks with "cowardly fear," and drive them to the ships of Achilles. Achilles is to send forth his friend Patroclus, who is destined to fall by the hand of Hector. Achilles enraged by this event, is to return to the field and slay Hector; then the Trojans shall be continually repulsed until the destruction of Troy. But this shall not take place until the full measure of Achilles' vengeance is accomplished. The poem proceeds in accordance with this declared purpose of Jupiter, to the final catastrophe, and the funeral rites of Hector.

80. Ὡς δ' ὄτρ'. The illustration in the following lines is one of the most beautiful in Homer. The rapid passage of Juno is compared to the speed of thought, by which a traveller revisits in imagination the scenes over which he has passed. No simile could more exalt the power of the goddess.

86. δευκανόωντο, from δευκανόομαι, *they received her with their right hands and pledged her with their cups*.

101. ἡ δ' ἐγίλασσειν. The picture is strikingly true to nature. The smile upon the lip, and frown upon the brow, express admirably the state of mind in which the goddess must be supposed to have been.

110. ἴλασθαι, *I fear*. The general meaning of this verb is, *to expect* any thing whatever. It more commonly means *to hope*. The corresponding noun ἴλασις, bears the same primitive signification, though it oftener occurs in the signification of *hope*.

114. παταρηνίση', *with the palm turned downwards*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

492. ἄσπασ for ἄσπαστας.

494. ὅς δέ κεν, &c. This sentiment is noble and patriotic. It is in strict keeping with the character of Hector, who always appears as his country's champion, and ready to die in her defence. Our sympathies go with him; we involuntarily wish him success, and deplore his misfortune, though we admire the invincible courage of his more fortunate antagonist. His actions and sentiments, springing from the simplest feelings of our nature, will always command applause, and under all circumstances and every form of political existence; will be imitated by the defenders of their country.

502. νῦν ἄρτιον, *now is the time*. The speech of Ajax is animating and powerful. It is conceived in the true spirit of a warrior rousing his followers to make a last effort to repel the enemy.

512. σφριόγισθαι, *to waste away by degrees*.

521. ἀπήμβροτον, poet. 2 aor. from ἀφραμαρτάνω.

533. ἐνδρῶν ἀλιωρήν, *a means of avoiding, that is, a defence against the enemy*.

582. Ὡς ἐπὶ σοί. There is an evident change in the manner of description in the latter portion of the Iliad. Instead of telling directly what was done, the poet addresses himself frequently, as in this instance, to the agents or participators in the action or suffering.

586. Θηρὶ πακὸν ῥίξαντι ἰουκός, *like a wild beast who has done some mischief*.

590. Ἴχθη, &c. The choice of words in this line is exquisite. Every one is essential, and *tells* in the description.

592. Τρῶϊς δέ. The contest has been gradually thickening. It has now arrived at a desperate crisis. Hector is resolved to fire the fleet, and fulfill the prayer of Thetis. Jupiter urges him on to a certain point, both that he may accomplish the purpose of avenging Achilles, and the remoter but final purpose of calling out Achilles, by the death of Patroclus, and of thus bringing about the destruction of Troy. The appearance of Hector is described with all the splendors of the martial muse. He foams at the mouth; his eyes flash beneath his stern brows; his helmet waves terribly over his temples. He rushes upon the thickest array of the enemy, but cannot break through the serried ranks, for they stand like a rock on the seashore, which abides unmoved the shock of the whistling winds and the foaming waves that dash against it. The description is carried on with a profusion of similes, which give a vivid idea of the terrible confusion, the desperate charge, and the firm repulse, by which the battle is characterized.

628. *τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτου φέρονται*, they are borne up from death but a little. An expressive description of the condition of a ship in a storm, one moment, plunged apparently into the deep, and the next, "borne up from death" on the crest of a mighty wave.

653. *Εἰσωπαὶ δ' ἐγίνοντο νιῶν*, and they (the Greeks) were facing the ships, that is, the ships in the first line and nearest the trench, from which they had been driven, and which had served for a momentary defence. They are soon driven to the tents, between the ships and the sea. *τοὶ* in verse 654 refers to the Trojans. In this hopeless condition, Nestor's eloquence assumes a vigorous strain; he entreats them by their wives and children, and by their parents, whether living or dead, to be men. His eloquence, as usual, is successful; their spirits are roused and they rally. Minerva removes from their eyes the mist (which however has not been alluded to before), and light breaks in upon the scene of combat. The embattled armies understand their situation. Ajax resumes his commanding station, and, with Hector, shares the chief interest of the contest. His attitude and exploits are noble. The poet seems to be animated by a will to do impartial justice, and now employs his genius in giving due glory to the bravery of the Grecian hero.

679. *κίλησιζέειν*, to ride on horseback. Trollope affirms that "the custom here alluded to of vaulting from the back of one horse to that of another, is still practised with great dexterity in the East." The figure well illustrates the position of Ajax, who leapt from ship to ship, on the decks, *ἔκρηα*, repelling the Trojans and animating the Greeks.

705. *ἄκυστος*, a swift sailer.

709. *ἄϊκας*, the assaults. The description in the following lines is vigorous and condensed.

717. *Ἄφλαστον*. This was the upper extremity of the stern, on which a staff was erected.

729. *Θρῆνον*, a bench.

738. *ἰσχυροὶ δὲ ἄλλοι ἔχοντες*, having another host, to supply our strength, to sustain us.

741. *Τῶ ἐν χερσὶ φύωσι*, &c. Wherefore our safety lies in our hands, not in shrinking from battle.

This book is characterized by a clear developement of the counsels of Jupiter. The battles are described with wonderful vigor; the leading heroes come forward in stronger relief than usual; and the affairs of the war are brought to a critical and interesting point.

ILIAD, XVI.

4. *διοφιδόν*, dark.

7. *διδάκρυσαι*, perf. pass., *why are you in tears?* The picture in the following lines is a homely but lively one.

22. *Μὴ νιμίσα*, *be not angry with me.*

29. *ἴπλιον*, an imperfect in the sense of the present.

31. *Αἰναρίτην*, *unhappily brave.*

41. *Ἰσκοντις*, *likening me to you, that is, taking me for you.* It was the wish of Patroclus, as expressed in this finely conceived address, to assume the armour of Achilles, that he might thus force the Trojans into a retreat, by the terror of Achilles' prowess.

54. *προβιθήκη*, *may surpass in power*, alluding to Agamemnon.

57. *κτιάτισσα*, *acquired possession of.*

59. *μιστανάστην*, *a squire.*

60. *Ἄλλὰ τὰ μὲν προτιτύχθαι ἴασομεν*, *but let us leave the past.*

62. *μηνιδμόν*, *my wrath.*

68. *Κικλίσταται*, *are close upon*, 3. pl. perf. pass. poetical.

69. *πόλις πᾶσα*, *the whole city, that is, all the forces of the city.*

71. *ἐπιούλους*, *ditches.*

78. *περιάγνυται*, *breaks around me, that is, the voice of Hector.*

100. *ἱερὰ κρήδιμνα*, *the sacred walls.* The close of this speech shows with what accuracy the poet conceived the feelings of a passionate man. Nothing can be more absurd than this passage in itself considered, and nothing more true to nature, when examined in relation to the character of Achilles.

102. *Αἶας δ' οὐαίτ' Ἴμιμι*. The picture of the situation of Ajax, exhausted by his efforts, pressed by the arms of his assailants and the will of Jupiter, is one of great lifelikeness.

106. *κατὰ φάλαρα*, for *κατὰ φάλαρα*.

128. *οὐκίτι φυνκτὰ τίλονται*, *lest the means of escape exist no longer.*

129. *Δύσιο*, an imperative from the form *δύσομαι*.

143. *Πηλιάδα μιλίην*, *an ashen spear from Pelion.*

147. *μῦναι ὁμοκλήν*, *to obey his command.*

161. *γλώσσησιν ἀραιῆσιν*, *with their broad and extended tongues.*

166. *Ῥώντ'*, *eagerly rushed.*

172. *Σημαίνιιν*, *κρασίον*. The difference in these words has been noticed before. It seems that *σημαίνιιν* here signifies the degree of command

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

361. Σείσσειν', *watched, or listened keenly to.*
363. εἶω, either for ἰσαίωσι, 1. aor. or 3. sing. imp. from the old verb εἶωμι.
371. "Ἄξαντ', dual, referring to the *pairs* of horses.
379. ἀνικυμβαλίαζον, *were overturned with a crash.*
390. κλιτῦς, *crags.*
392. ἐπὶ κάρ, *headlong.*
395. Ἴργι παλιμπισίς, that is, the Trojans. Patroclus, having repelled the Trojans from the ships, had intercepted their retreat, and was driving them back again towards the fleet.
403. Ἦστο ἀλιίς, *sat crouching.*
419. ἀμυτροχίτωνας, *having breastplates without the μίτρα, which was an under and lower cincture, beneath the breastplate, and serving for an additional protection to the body.*
426. Ἦ ῥα, &c. The simile of the two vultures illustrates strongly the savage fury with which the two warriors rushed to the conflict.
453. Αὐτὰρ ἱπὴν δῆ. The request here made is afterwards fulfilled.
459. Αἱματοίσσαις δὲ ψιάδας, *bloody drops.* The phenomenon is designed as a portent of approaching death.
469. μακάν, 2. aor. from μηκάω.
481. φρίνις, *the diaphragm.* ἔρχαται from ἔργω, poetical perf.
491. μινῆαισι, *groaned in anger.*
507. λίπειν for ἰλίσησαν, 2 aor. pass., *after the chariot was left by the chiefs, that is, Sarpedon and his charioteer.*
- 515, 516. δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούεισ' — Ἄνιρι κηδομίην, *you can give heed to.* The construction is an unfrequent one.
562. The contest over the body of Sarpedon is nobly described. The darkness spread over the combatants, is the cloud of dust raised by the μέλεε.
574. ἰκίσσυσι, *came as a suppliant to,* according to a custom which has before been explained.
584. The direct address of the poet to Patroclus is another instance of that change in manner which has already been noticed.
589. αἰγανίης ῥισή, *the throw of a dart.*
617. ἐρχηστήν περ. "This stroke of railing upon Meriones is founded upon the custom of his country; for the Cretans were peculiarly addicted to this exercise, and in particular are said to have invented the Pyrrhic dance, which was performed in complete armour." Pope.
630. εἶλος πολέμου, *the perfection of war.*
633. Τῶν δέ, &c. The ringing of the shields struck by the spears, is well described by the simile of the woodcutter's axe in the forest.

642. βρομίωσι, an imitative word, expressing the sense by the sound, *buxx*.

658. ἱρὰ τάλαντα, *the sacred scales of Jupiter*, that is, by figure, the decree or determination of Jupiter.

668. Ἐλθὼν ἐκ, the construction is somewhat confused, but the sentence may be thus rendered ; *going away from the battle, purify Sarpedon from the gore, and, carrying him far off, wash him, &c.* The command of Jupiter that Sarpedon should be conveyed by Sleep and Death to Lycia, is in accordance with the request in line 453.

685. καὶ μίγ' ἀέσθη, *and was greatly deceived in his mind, or was led into a dreadful fate.*

702. ἀγκῶνος, *the elbow ; here, a corner or angle.*

714. ἐλῆναι, from ἄλημι, *to gather, to collect together.*

722. Αἴθ' ὅσον ἤσσω, &c., *would that I were as much superior as I am inferior to you.*

745. ὦ πόποι. This kind of insulting raillery seems to have been very common in the heroic age.

747. εἴθια διφῶν, *searching for oysters.*

754. ἄλλο, 2 pers. 2 aor. for ἄλλο.

765. These lines are remarkably vigorous. Eurus and Notus, tearing up trees whose branches are interwoven, and the crash of their breaking, give an animated picture of the battle, the clash of the spears, the winged arrows leaping from the string, and the huge stones dashing against the shields of the combatants.

779. βουλυτόνδι, *towards evening*, so called, as the etymology of the word indicates, from loosing the oxen.

785, 786. The poet is describing Patroclus in the third person. He suddenly changes, and addresses him directly, as if, in the impetuosity of the description, he imagined Patroclus to stand before him. He returns in the next line, as suddenly to his former manner.

809. περιμίσησα, *reaching to the extremity of the person.*

836. Ἡμερ ἀναγκαῖον, *the fatal day.* The reproachful address of Hector to his fallen adversary is in keeping with the customs of the age. The poet shows his remarkable invention by putting into the conqueror's mouth the imaginary command of Achilles to Patroclus, which, though false in fact, is highly probable. The reply of Patroclus is characteristic. He declares that Hector is not his victor, but Apollo, and among men, Euphorbus, and Hector is only the third agent in his fall. The last words of the dying hero are the prophecy of Hector's death.

The events in the latter part of this book are of the greatest consequence in the conduct of the poem. The friend of Achilles has gone forth to the

battle, and fallen by the hands of a god and of the Trojan leader. This is the grand turning-point of the action. Achilles will soon appear, to avenge the death of his beloved Patroclus, clad in the terrible panoply wrought by the marvellous workmanship of Vulcan. His vengeance on the Greeks is already fulfilled, and soon will he wreak a fearful and bloody vengeance on the body of his great antagonist.

ILIAD, XVII.

19. ὑπερβίον, *proudly*.
32. ῥιχθὶν δὲ τι νήπιος ἴγνω, *when a thing is done, even a fool knows it*.
34. τίσις, *you shall expiate the death of*.
51. Χαρίτισσιν ὁμοῖαι, *like the Graces, that is, like the hair of the Graces*.
52. ἐσφῆκωντο, from σφηκίω, *were pent*. The beauty of the simile in the following lines is remarkably appropriate.
66. ἰύξουσιν, *they shout*.
71. ἐγύσσατο, *was envious, or rather, had determined that he should not*.
88. φλογὶ ἰπίλος, *like the flame*. The points of comparison are, the splendor of Hector's armour, and the rapidity with which he moves.
93. Μήτις, *let no one*. The verb is future for imperative.
98. πρὸς δαίμονα, *in opposition to the deity, or contrary to the will of the deity*.
101. ἐκ Διόφιν, for Διού, *according to the will of the deity, or favored by the deity*.
105. κακῶν δὲ κὶ φίεστατον εἶη, *it would be the best of evils, or as we should say, the least*.
112. Παχρῶται, *is frozen*.
136. Πᾶν δὲ τ' ἐπισκύνει, &c., *and he draws down all his brow*.
142. ἰδιύιο, imp. for present, *thou needest much in battle, thou art but a poor fighter*.
155. πιφήσιται, from φαίω, a form of φαίνομαι.
173. ἄνοσάμην, from ὄνομαι, for the present, *I blame*.
187. Πατρόκλειο βίην, circumlocution for *Patroclus*.
196. Πατρί, *his father, that is, Pelus*.
197. Γηράς, for γηράσας, participle.
201. καταθύμιος, *present to your mind*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

268. Φραχθίντις, from φράσσω, *closely covered with their shields.*

292. *ιμίων περι, though desiring it.*

319. *ὑπ' Ἀχαιῶν, driven by the Greeks.*

331. *πολὺ βούλειαι ἤ, more than.* Some qualifying adverb must be understood.

389. Ὡς δ' ὄτ' ἀνῆρ. This is one of the similes of Homer which illustrates the manners, customs, and arts of his age. The mode of preparing hides for use is particularly described. They were first softened with oil, and then were stretched in every direction by the hands of men, so that the moisture might be removed, and the oil might penetrate them. Considered in the single point of comparison intended, it gives a lively picture of the struggle on all sides to get possession of the body.

426. Ἰπποῖ. The circumstance of the horses weeping the loss of their master must be attributed partly to their being of divine origin, and consequently gifted with super-equine powers, and partly to the licence of poetry in attributing to inanimate things and brutes, the sentiments and actions which belong properly to humanity alone. Many admire this passage; but probably more will think that the image of a pair of crying horses borders on the burlesque.

440. Ζεύγλης, ζυγόν. The first was *the circle or bow* at the end of the yoke through which the horse's head was inserted; the second was *the yoke* itself, which crossed from one horse to the other.

446. Οὐ μὴν γάρ. The melancholy sentiment expressed in these lines is common with almost every writer of antiquity. It is certainly remarkable, that a poet, like Homer, whose pictures of nature are so smiling and cheerful, should have attributed this depressing view of the condition of man to the father of gods.

469. *νηεργία.* This is a word of rare occurrence; it is compounded of the inseparable particle *νη* and *έργος*, and means *useless.*

476. *ἔχίμεν δμῆσιν τε μένος τε, to restrain and govern.*

481. *βοηθῶν, swift in battle.*

496. *Ἀντά, Alcimedon and Automedon.*

502. *ἱμνιῶντι μεταφρίνη, breathing upon my back.*

514. *ἐν γούνασι κῦται, literally, lie in the knees, that is, depend on the will of the gods.* The expression is founded on the fact, that suppliants embraced the knees of the person supplicated.

515. Ἐσω, *I will hurl.*

520. Ὡς δ' ὄτ' ἄν. This simile has the two-fold merit of being drawn from a very common incident, and of being entirely applicable.

622. *Μάστι, from μαστίω, the same as μαστίζω, to lash.*

645. Ζῆν πάριε, &c. This fine passage is quoted by Longinus, as an example of the sublime in sentiment. "He (Ajax) does not pray for life, for that request would be beneath the hero; but since he is unable to employ his manhood in any noble deed, in the inextricable darkness, angry that he is thus inactive in the battle, he prays for light immediately, as if resolved to find at all events a sepulchre worthy of his bravery, should Jupiter himself be arrayed against him." § 9.

670. ἐνσιός, gentleness.

676. ὄντι, &c. Homer frequently, in his illustrations, describes the habits and characteristics of animals or things from which the similes are drawn.

696. θαλιεὴ δὲ οἱ ἰσχυροφωνή, and his strong voice was silenced.

737. ἠύτι πῦρ, &c. "The heap of images which Homer throws together at the end of this book, makes the same action appear with a very beautiful variety. The description of the burning of a city is short, but very lively. He compares the Ajaxes to a boar, for their fierceness and boldness; to a long bank which keeps off the course of the waters, for their standing firm and immovable in the battle; those that carry the dead body, to mules dragging a vast beam through rugged paths, for their laboriousness; the body carried, to a beam for being heavy and inanimate; the Trojans, to dogs for their boldness, and to water for their agility in moving backwards and forwards; the Greeks, to a flight of starlings and jays for their timorousness and swiftness." Pope: from Eustathius.

ILIAD, XVIII.

20. Κῦραι. This announcement of the death of Patroclus is praised by Quintilian. Nothing can be more simple and appropriate.

23. κόνιν αἰθαλόισσαν, the ashes. This form of manifesting grief is frequently alluded to in the classical writers, and sometimes in the Bible. The lamentation of Achilles is in the spirit of the heroic times, and the poet describes it with much simplicity. The captives join in the lamentation, perhaps in the recollection of his gentleness, which has before been alluded to.

54. δυσκριστοτόκμα, the unhappy parent of the bravest.

74. τὰ μὲν δή. The prayer of Thetis, and the wish of Achilles.

93, ἴλωρα, retribution for the death of.

100. *ῥῆσιν* for *ἰδίησιν*, *needed*.

107. 'Ως *ἴρις*. The feeling of Achilles is natural, and naturally expressed. The sudden introduction of this imprecation against discord, is in fine keeping with the hero's character.

114. *φίλης κεφαλῆς*, of his dear head, that is, of my dear friend.

128. *ἰσῆτυμον*, adverbially, you have spoken this truly.

136. *νῆμαι*, fut. from *νίομαι*, I shall return.

137. *υἱὸς ἰοῖο*, from her son.

151. *οὐδέ κε*. The contest about the body of Patroclus is renewed with great vigor. The struggle between Hector and the Ajaxes is fierce and obstinate. Hector is resolved to obtain the body of his fallen foe, and his indomitable firmness is well described.

207. 'Ως *ζ*, *ἴτι καπνός*. The smoke arising from the signal-fire of distress. The poet's description is true to fact in the following lines, since the blaze of the fires would be seen in the night, where only smoke appeared in the day. Achilles comes forth, protected by the Ægis of Minerva, and shouts, so as to terrify the Trojans and enable the Greeks to bring off the body. The sight of the flame which Minerva sent from the cloud around the hero's head, and the terrible sound of his shout and of the voice of the goddess, frighten the Trojans, their horses, and drivers to such a degree that the Greeks are enabled at length to rescue Patroclus.

236. *φίεσθω*, a *hicet*.

258. *ῥῆτιροι πολεμίζειν*, like the English idiom, *easier to fight*.

265. *πόλιος* — *γυναικῶν*, referring to the Trojans.

275. *πύλαι*, *σανίδες*. Trollope says "the gates are called *σανίδες*, and the *πύλαι* is the passage or aperture, which is opened or closed by the gates." Is it not rather true that *πύλαι* means the whole gate, including posts, &c., and *σανίδες*, only the movable part, which was opened?

300. *κτιάττισιν* — *ἀνιάζει*, is much troubled about his wealth.

309. *Ξυνός* 'Ενυάλιος, &c. the fate of war is common, and sometimes slays the slayer.

316. *Ταῖσι δὲ Πηλεΐδης*, &c. The grief of Achilles is described in Homer's usual vivid manner, and the simile of the lion robbed of his whelps, at the end, admirably expresses his warlike character, and fierce desire of vengeance. The following speech is also accordant with the feelings belonging to such a character.

334. *Κτειρῶ*, fut. from *κτειρίζω*, I will not perform your funeral rites.

339. 'Αμφὶ δὲ σί. The custom of the heroic age, still existing in the East, was to employ persons to lament over the body of the deceased. It is alluded to both in Pagan and Jewish writers.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Vulcan first makes the frame-work of the shield, over which he draws five thicknesses, or laminæ, of different metals. To this he attaches the silver-plated belt. The outer surface is divided into three concentric circles, on which are represented the "Earth, the Heavens, the Ocean, Sun, Moon, and Stars," in the following order.

The interior circle, or boss, represents the "Sun, Moon, and Stars, the Pleiades, the Hyades, Orion, and the great Bear."

The second circle represents the Earth, and is divided into four compartments, and each compartment into three subdivisions, each containing pictures of society, as follows:

I. In the first compartment is a city, in peace. 1. Marriages and festivals are celebrated; brides led by torch-light to their husbands' houses; the nuptial song is heard; young men are dancing to the music of the flute and lyre. This is the first picture of peace. 2. Justice is administered; a cause is argued, two men appear before an umpire; the partisans of both surround them, the heralds keep the people in order, the old men sit upon seats of polished stone, "in a sacred circle." 3. The cause is decided.

II. The second compartment represents a beleaguered city. 1. The besieging armies deliberate what they shall do with the plunder which they anticipate from the city. The wives and children and old men defend the walls. 2. An ambuscade is devised. The herds and flocks are cut off, as their attendants approach unwittingly the place of ambush. 3. The noise of the assault calls out the army, and a battle ensues; in the conflict appear Strife, Tumult, and pernicious Fate, the most conspicuous figures. The men, "like living mortals," fight and drag away each others' dead.

III. The third compartment represents rural employments. 1. Tilling. Ploughmen are occupied in driving the oxen across the newly broken field. They arrive at the end of the furrow, and a man offers them wine. The furrow darkens behind the plough, "though made of gold." 2. Harvest. The workmen are reaping the heavy crop with their sharp sickles, and frequent handfuls fall upon the ground. The sheaf-binders follow, and bind the sheaves, which the boys collect, and bring in their arms. The owner and his attendants stand by, rejoicing in heart. The attendants get ready a feast under an oak; the women prepare the bread. 3. Vintage. A vineyard appears, the vines loaded with dark clusters of grapes. They are supported on silver vine-props, and surrounded with an enclosure of tin. There is but one narrow path to it, for gatherers, when they pluck the grapes. Maidens and young men bear the sweet fruit in baskets; a boy plays upon a pipe, and they dance to the measure.

IV. Pastoral Life. 1. A herd of oxen go from the stall to the pasture by a reedy river. Four herdsmen accompany them with their swift-footed dogs. Two fierce lions seize a bullock, who is dragged away bellowing. The dogs and the young men press closely upon him. The dogs abstain from assaulting, but, standing near, bark at them. 2. A flock of sheep. In a beautiful pasture are the sheep, the shepherds' houses, the folds, and covered pens. 3. A dance. The dance is like that invented by Dædalus for the fair-haired Ariadne. The young men and maidens dance, holding each other by the hand. The young men wear their swords, and the maidens, garlands upon their heads. The dance is at first slow, but gradually increases in rapidity, and a rejoicing crowd surround the ring. A musician plays upon the pipe. Two tumblers sport in the midst, keeping time with the measure.

The third and outer circle represents the Ocean, which was supposed to be an immense stream, flowing round the earth.

Such is a simple sketch of this celebrated shield, drawn up, to give the reader a general idea of its structure, which he must fill out by studying the details in the description. It is certainly a most remarkable passage for the amount of information it conveys, relative to the state of the arts, and the general condition of life, at that period. From many intimations in the ancient authors, it may be gathered, that shields were often adorned by devices and figures in bas-relief, similar to those here described. The hint being once given, it required only the genius and invention of Homer to portray the surpassing workmanship, the varied and curious details, wrought into the shield of Achilles. It is an interesting fact in the history of modern art, that Mr. Flaxman in his delineation of this shield, brought the whole within a circle of three feet in diameter, thus refuting, in the most satisfactory manner, the cavils of the critics who have objected to this description on the ground of the impossibility of comprising such a variety within so small a compass.

The following description of this splendid work of art is taken from Mr. Allan Cunningham's elegant biography of Flaxman.

"Round the border of the shield he first wrought the sea, in breadth about three fingers; wave follows wave in quiet undulation; — he knew that a boisterous ocean would disturb the repose and harmony of the rest of the work. On the central boss, he has represented Apollo, or the Sun, in his chariot; the horses seem starting forward, and the god bursting out in beauty to give light to the universe around him. The circle, of which

Apollo is the centre, is in diameter little more than a foot, yet in this space he has pictured,

The earth, the heaven, the sea,
The sun that rests not, and the moon full-orbed.
There also all the stars, which round about
As with a radiant frontlet bind the skies ;
The Pleiads and the Hyads, and the might
Of huge Orion, with him Ursa called,
Known also by his popular name, the Wain.

“ On the twelve celebrated scenes which fill that space in the shield between the ocean-border and the general representation of the universe, he exhausted all his learning and expended all his strength. The figures are generally about six inches high, and vary in relief from the smallest visible swell to half an inch. There is a convexity of six inches from the plane, and the whole contains upwards of a hundred human figures. Of this magnificent work the artist was justly proud; he was paid £620 for the drawings and model; the first cast, in silver gilt, price 2000 guineas, was placed by his Majesty on his own sideboard; the second, of the same material and value, was presented by the King to the Duke of York; a third, of the same metal, was made for Lord Lonsdale, and a fourth for the Duke of Northumberland. Two casts in bronze were made by the proprietors for themselves, and three in plaster were prepared for the Royal Academy, for Sir Thomas Lawrence, for Flaxman himself.”

480. *ἐκ δ' ἀργύριον*, that is, from the frame of the shield, *σάκους* understood.

488. *ἧτ' αὐτοῦ στρέφεται*, which turns there. *Ὀρίωνα δοκιύει*, it watches Orion, that is, is opposite to.

501. *ἐπὶ ἱστορίᾳ πιῦρα ἐλίσθαι*, literally, to take the trial before an umpire.

507. *τάλαντα*, there are two explanations of this; 1. that it was the fine itself, which was the matter in dispute, and 2. that it was a reward appointed for the judge who should pronounce the most just decision. Therefore *ὅς*, in the next line, will be understood to refer to the parties pleading or to the judge, as one or other of the above interpretations is approved.

531. *Εἰράων προπάρουσι*, in council.

570. *λίνον*. The most probable explanation of this word is, that it was a kind of song which derived its name from Linus, the Father of Poetry.

600. *τροχόν*, a wheel, used by the potter in shaping his vessels. The point of the comparison is this. When the potter first tries the wheel, to see “if it will run,” he moves it much faster than when at work. Thus it illustrates the rapidity of the dance.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

battle, and fallen by the hands of a god and of the Trojan leader. This is the grand turning-point of the action. Achilles will soon appear, to avenge the death of his beloved Patroclus, clad in the terrible panoply wrought by the marvellous workmanship of Vulcan. His vengeance on the Greeks is already fulfilled, and soon will he wreak a fearful and bloody vengeance on the body of his great antagonist.

ILIAD, XVII.

19. *ὑπερβίον*, *proudly*.

32. *ῥιχθὲν δὲ τι νήπιος ἴγνω*, *when a thing is done, even a fool knows it*.

34. *τίσις*, *you shall expiate the death of*.

51. *Χαρίτισσιν ὁμοῖαι*, *like the Graces, that is, like the hair of the Graces*.

52. *ἔσφρακοντα*, from *σφρακίω*, *were pent*. The beauty of the simile in the following lines is remarkably appropriate.

66. *ἰόζουσιν*, *they shout*.

71. *ἐγάσσατο*, *was envious, or rather, had determined that he should not*.

88. *φλογὶ ἕπιλος*, *like the flame*. The points of comparison are, the splendor of Hector's armour, and the rapidity with which he moves.

93. *Μήτις*, *let no one*. The verb is future for imperative.

98. *πρὸς δαίμονα*, *in opposition to the deity, or contrary to the will of the deity*.

101. *ἐκ θεῖοφιν*, for *θεῖου*, *according to the will of the deity, or favored by the deity*.

105. *κακῶν δὲ καὶ φέρετατοι εἴη*, *it would be the best of evils, or as we should say, the least*.

112. *Παχινοῦται*, *is frozen*.

136. *Πᾶν δὲ τ' ἐπισκύνει*, &c., *and he draws down all his brow*.

142. *ἰδιύιο*, imp. for present, *thou needest much in battle, thou art but a poor fighter*.

155. *πιθήσιται*, from *φαίω*, a form of *φαίνα*.

173. *ἄνοσάμην*, from *ἄνομαι*, for the present, *I blame*.

187. *Πατρόκλειο βίην*, circumlocution for *Patroclus*.

196. *Πατρί*, *his father, that is, Peleus*.

197. *Γηράς*, for *γηράσας*, participle.

201. *καταθύμιος*, *present to your mind*.

210. Ἐκτωρὶ δ', &c. The description of Hector in the armour of Achilles is full of spirit. The added courage and splendid appearance of the hero are in poetic keeping with the general purpose of exalting Achilles. Homer seems always alive to these little points of verisimilitude, which go so far to satisfy the imagination of the reader, and exhibit the real power of the poet.

220. περικτιόνων, *dwelling around, in the neighbourhood.*

243. νίφος περι πάντα καλύπτει. Some refer the verb to νίφος, as if in apposition with Hector; others construct the sentence thus, Ἐκτωρ καλύπται νίφος πολέμοιο περι πάντα.

250. Δήμια, *at the public cost.*

263. Ὠ, δ' ὄτ' ἐπὶ προχοῆσι, &c. "The poet has been supposed to allude, in this simile, to the noise of the breakers, at one of the mouths of the Nile. Mr. Wood observes that the representation is so strikingly expressive of the dashing sound, like that proceeding from a succession of cascades, which he experienced on his approach to the coast of Egypt, that it might fairly be concluded that Homer had been in precisely the same situation. The exquisite beauty of the lines, in which the sound is so distinctly accordant with the sense, determined Solon and Plato to abandon poetry, in despair of ever producing a description of equal sublimity. See Wood's *Essay on Homer.*" TROLLOPE.

The following is the passage referred to.

"It is not easy to imagine any thing more awful than the approach to this Bogas* in stormy weather. The breakers which were heard and seen at some distance had now the appearance of a succession of cascades, which we were to pass through for half a mile. If the most striking and expressive resemblance of a picture to that appearance in nature, which it attempts to represent, is a sufficient proof of the painter's having seen the original, we might conclude from three lines † in the Iliad that Homer had been in Egypt, and passed this Bogas."

* The Arab name for the mouth of the river.

† "'Ὠ, δ' ὄτ' ἐπὶ προχοῆσι Διῷπιτίος ποταμοῖο
Βίβρυχον μίγα κῦμα ποτὶ ῥίον, ἀμφὶ δὲ τ' ἄπραι
'Ἡϊόνις ΒΟΟΨΙΝ, ἱρινομένης ἀλὸς ἴξω, &c.

"These lines are said to have determined Solon and Plato to abandon poetry, despairing of ever being able to produce any thing like them. To those who admire the art of making the sound an echo to the sense, they certainly offer beauties, which are beyond all translation."

268. Φραχλίοντι, from φράσσω, *closely covered with their shields.*

292. ἰμίνων περ, *though desiring it.*

319. ὑπ' Ἀχαιῶν, *driven by the Greeks.*

331. πολὺ βούλειται ἤ, *more than.* Some qualifying adverb must be understood.

389. Ὡς δ' ὄτ' ἀνήρ. This is one of the similes of Homer which illustrates the manners, customs, and arts of his age. The mode of preparing hides for use is particularly described. They were first softened with oil, and then were stretched in every direction by the hands of men, so that the moisture might be removed, and the oil might penetrate them. Considered in the single point of comparison intended, it gives a lively picture of the struggle on all sides to get possession of the body.

426. Ἰπποι. The circumstance of the horses weeping the loss of their master must be attributed partly to their being of divine origin, and consequently gifted with super-equine powers, and partly to the licence of poetry in attributing to inanimate things and brutes, the sentiments and actions which belong properly to humanity alone. Many admire this passage; but probably more will think that the image of a pair of crying horses borders on the burlesque.

440. Ζεύγλης, ζυγόν. The first was *the circle or bow* at the end of the yoke through which the horse's head was inserted; the second was *the yoke* itself, which crossed from one horse to the other.

446. Οὐ μὴν γάρ. The melancholy sentiment expressed in these lines is common with almost every writer of antiquity. It is certainly remarkable, that a poet, like Homer, whose pictures of nature are so smiling and cheerful, should have attributed this depressing view of the condition of man to the father of gods.

469. νεκροδία. This is a word of rare occurrence; it is compounded of the inseparable particle *νη* and *κίρδος*, and means *useless*.

476. ἔχίμεν δμῆσιν τε μένος τε, *to restrain and govern.*

481. βροθῶν, *swift in battle.*

496. Αὐτά, Alcimedon and Automedon.

502. ἰμνισίοντι μεταφρέιν, *breathing upon my back.*

514. ἐν γούνασι κῦται, literally, *lie in the knees*, that is, *depend on the will of the gods*. The expression is founded on the fact, that suppliants embraced the knees of the person supplicated.

515. Ἔσω, *I will hurl.*

520. Ὡς δ' ὄτ' ἄν. This simile has the two-fold merit of being drawn from a very common incident, and of being entirely applicable.

622. Μάστι, from μαστίω, the same as μαστίζω, *to lash.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

100. *ῥῆσι* for *ἰδίῃσι*, *needed*.

107. *ὦς ἴρις*. The feeling of Achilles is natural, and naturally expressed. The sudden introduction of this imprecation against discord, is in fine keeping with the hero's character.

114. *φίλης κεφαλῆς*, of his dear head, that is, of my dear friend.

128. *ἰτήτυμον*, adverbially, you have spoken this truly.

136. *νῆμαι*, fut. from *νίομαι*, I shall return.

137. *υἱὸς ἰαῖο*, from her son.

151. *οὐδέ κί*. The contest about the body of Patroclus is renewed with great vigor. The struggle between Hector and the Ajaxes is fierce and obstinate. Hector is resolved to obtain the body of his fallen foe, and his indomitable firmness is well described.

207. *ὦς δ' ἴτι καπνός*. The smoke arising from the signal-fire of distress. The poet's description is true to fact in the following lines, since the blaze of the fires would be seen in the night, where only smoke appeared in the day. Achilles comes forth, protected by the Ægis of Minerva, and shouts, so as to terrify the Trojans and enable the Greeks to bring off the body. The sight of the flame which Minerva sent from the cloud around the hero's head, and the terrible sound of his shout and of the voice of the goddess, frighten the Trojans, their horses, and drivers to such a degree that the Greeks are enabled at length to rescue Patroclus.

236. *φίρτερη*, a *bict*.

258. *ῥῆτιροι πολιμίζιν*, like the English idiom, *easier to fight*.

265. *πτόλιος* — *γυναικῶν*, referring to the Trojans.

275. *πύλαι, σανίδες*. Trollope says "*the gates are called σανίδες, and the πύλαι is the passage or aperture, which is opened or closed by the gates.*" Is it not rather true that *πύλαι* means the whole gate, including posts, &c., and *σανίδες*, only the movable part, which was opened?

300. *πτιάττισιν* — *ἀνιάζει*, is much troubled about his wealth.

309. *Ξυνὸς Ἐνυάλιος*, &c. *the fate of war is common, and sometimes slays the slayer.*

316. *Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης*, &c. The grief of Achilles is described in Homer's usual vivid manner, and the simile of the lion robbed of his whelps, at the end, admirably expresses his warlike character, and fierce desire of vengeance. The following speech is also accordant with the feelings belonging to such a character.

334. *Κτεριῶ*, fut. from *κτερίζω*, I will not perform your funeral rites.

339. *Ἄμφι δὲ σί*. The custom of the heroic age, still existing in the East, was to employ persons to lament over the body of the deceased. It is alluded to both in Pagan and Jewish writers.

346. λουτροχόον, into which the water for bathing was poured.

350. Καὶ τότε δὴ. It was the duty of the friends of the dead to wash the body, anoint it with oil, and wrap it in fine linen.

351. ἐννιῶροι, nine years old.

369. Ἡφαίστου. The narrative in relation to Achilles and Thetis is here resumed. The description of the house and works of Vulcan, together with the shield, is one of the most curious pieces of antiquity.

376. Θείον — ἀγῶνα, the divine assembly.

378. τόσσον μὲν ἔχον τίλος, were so far completed. οὔατα, the handles.

379. δισμούς, nails or screws, by which the handles were to be fastened to the bodies of the vessels.

387. ξίβια θείω. It was the hospitable custom of the early ages to entertain the stranger, before making any inquiries as to the object of his visit.

407. ζωάγρια, recompense for life preserved.

409. ἀποθίομαι, from ἀποτίθημι.

410. Ἦ, καί, &c. The most probable meaning of this line is, *He said, and the huge monster rose from his anvil-stand.* τίλωρ is by some understood to be an adjective, the same as τίλωρος; others, and with greater reason, take it for a noun. αἴητον is also understood variously. Some understand it to be from αἶω, *I breathe*, and explain it, *puffing or blowing*, from blowing the bellows; others explain it, *terrible, huge*, which is probably correct.

411. βίοντο, moved quickly.

418. ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι, resembling living maidens.

421. ἵβρων, walking.

435. ἀρημίνοσ, perf. pass. from ἀράομαι, worn out.

457. τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, *I come suppliantly to you.* The custom of suppliants embracing the knees has been frequently alluded to.

470. χροάνισιν, crucibles.

472. στιύδοντι παρίμμιναι, to be ready for him when working.

477. Ῥαιστῆρα, πυράγρην, a hammer, tongs.

The description of the shield of Achilles is one of the noblest passages in the Iliad. It is elaborated to the highest finish of poetry. The verse is beautifully harmonious, and the language as nicely chosen and as descriptive as can be conceived. But a still stronger interest belongs to this splendid episode, when considered as an exact representation of life at a very early period of the world, as it undoubtedly was designed by the poet. That the student may form a clear idea of this wonderful shield, let us first attend to a simple sketch formed by combining the different parts of the poetical description, and then to an explanation of the more obscure words and phrases.

Vulcan first makes the frame-work of the shield, over which he draws five thicknesses, or laminæ, of different metals. To this he attaches the silver-plated belt. The outer surface is divided into three concentric circles, on which are represented the "Earth, the Heavens, the Ocean, Sun, Moon, and Stars," in the following order.

The interior circle, or boss, represents the "Sun, Moon, and Stars, the Pleiades, the Hyades, Orion, and the great Bear."

The second circle represents the Earth, and is divided into four compartments, and each compartment into three subdivisions, each containing pictures of society, as follows :

I. In the first compartment is a city, in peace. 1. Marriages and festivals are celebrated ; brides led by torch-light to their husbands' houses ; the nuptial song is heard ; young men are dancing to the music of the flute and lyre. This is the first picture of peace. 2. Justice is administered ; a cause is argued, two men appear before an umpire ; the partisans of both surround them, the heralds keep the people in order ; the old men sit upon seats of polished stone, " in a sacred circle." 3. The cause is decided.

II. The second compartment represents a beleaguered city. 1. The besieging armies deliberate what they shall do with the plunder which they anticipate from the city. The wives and children and old men defend the walls. 2. An ambuscade is devised. The herds and flocks are cut off, as their attendants approach unwittingly the place of ambush. 3. The noise of the assault calls out the army, and a battle ensues ; in the conflict appear Strife, Tumult, and pernicious Fate, the most conspicuous figures. The men, " like living mortals," fight and drag away each others' dead.

III. The third compartment represents rural employments. 1. Tilling. Ploughmen are occupied in driving the oxen across the newly broken field. They arrive at the end of the furrow, and a man offers them wine. The furrow darkens behind the plough, " though made of gold." 2. Harvest. The workmen are reaping the heavy crop with their sharp sickles, and frequent handfuls fall upon the ground. The sheaf-binders follow, and bind the sheaves, which the boys collect, and bring in their arms. The owner and his attendants stand by, rejoicing in heart. The attendants get ready a feast under an oak ; the women prepare the bread. 3. Vintage. A vineyard appears, the vines loaded with dark clusters of grapes. They are supported on silver vine-props, and surrounded with an enclosure of tin. There is but one narrow path to it, for gatherers, when they pluck the grapes. Maidens and young men bear the sweet fruit in baskets ; a boy plays upon a pipe, and they dance to the measure.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Apollo is the centre, is in diameter little more than a foot, yet in this space he has pictured,

The earth, the heaven, the sea,
The sun that rests not, and the moon full-orbed.
There also all the stars, which round about
As with a radiant frontlet bind the skies ;
The Pleiads and the Hyads, and the might
Of huge Orion, with him Ursa called,
Known also by his popular name, the Wain.

“ On the twelve celebrated scenes which fill that space in the shield between the ocean-border and the general representation of the universe, he exhausted all his learning and expended all his strength. The figures are generally about six inches high, and vary in relief from the smallest visible swell to half an inch. There is a convexity of six inches from the plane ; and the whole contains upwards of a hundred human figures. Of this magnificent work the artist was justly proud ; he was paid £620 for the drawings and model ; the first cast, in silver gilt, price 2000 guineas, was placed by his Majesty on his own sideboard ; the second, of the same material and value, was presented by the King to the Duke of York ; a third, of the same metal, was made for Lord Lonsdale, and a fourth for the Duke of Northumberland. Two casts in bronze were made by the proprietors for themselves, and three in plaster were prepared for the Royal Academy, for Sir Thomas Lawrence, for Flaxman himself.”

480. ἐκ δ' ἀργύριον, that is, from the frame of the shield, σάκους understood.

488. ἢ τ' αὐτοῦ στρέφεται, which turns there. Ὠρίωνα δοκίμῳ, it watches Orion, that is, is opposite to.

501. ἐπὶ ἵστορι πιῖραρ ἰλίσθαι, literally, to take the trial before an umpire.

507. τάλαντα, there are two explanations of this ; 1. that it was the fine itself, which was the matter in dispute, and 2. that it was a reward appointed for the judge who should pronounce the most just decision. Therefore εἶς, in the next line, will be understood to refer to the parties pleading or to the judge, as one or other of the above interpretations is approved.

531. Εἰράων προπάροιθε, in council.

570. λίνον. The most probable explanation of this word is, that it was a kind of song which derived its name from Linus, the Father of Poetry.

600. τροχόν, a wheel, used by the potter in shaping his vessels. The point of the comparison is this. When the potter first tries the wheel, to see “ if it will run,” he moves it much faster than when at work. Thus it illustrates the rapidity of the dance.

We have now explained as far as our limits permit, this remarkable passage. We recommend to the student a close examination of the whole. It will lead him to many curious inductions and inferences, relative to the ancient world, and will throw much light upon points, which are elsewhere left in great obscurity.

 ILIAD, XIX.

13. ἀνίβραχι, *resounded*, when laid upon the ground. The fear with which the divine armour filled the Myrmidons, and the exultation of Achilles, the terrible gleam of his eye, and his increased desire for revenge, are highly poetical.

24. Δίδω, μή. "It was considered a grievous misfortune by the ancients in general, that the bodies of their dead should putrefy above ground, previous to their interment." Trollope.

27. Ἐκ δ' αἰὼν πίφαται, *for life is departed from*, i. e. the body.

35. Μῆνιν ἀποιπῶν, *renouncing your wrath*.

42. ἐν ἀγῶνι, *at the station*.

43. οἰήια, *the helms*.

62. ἀπομηνίσαντος. This compound has two meanings. 1. The preposition imparts to the verb the idea of permanence, so that it may be rendered, *being angry so long* or *being angry till my vengeance was accomplished*. 2. The preposition may be considered as imparting the idea of renouncing, or of abstaining; then we may render it, *abstaining from anger*.

65. Ἀλλὰ τὰ μίν. This part of the speech of Achilles is highly characteristic of his impetuosity. Having determined, in obedience to the command of his mother, to be reconciled with Agamemnon and return to the war, he wished to rush at once into the combat. Agamemnon attempts to moderate his zeal, in a speech which deserves some attention. He begins with a request that he may not be interrupted, probably meaning, by the friends of Achilles. He then exonerates himself from all blame, and lays it upon Jupiter, and Fate, and the Fury who "walketh in darkness," who inspired his mind with discord on the day when he robbed Achilles of his prize. He then enters into a long history of the goddess Ate, the eldest daughter of Jupiter, and of the injuries she has done to men, and even to Jupiter himself, of which he gives an instance in the story of the birth of Hercules, well known in mythology. When Jupiter detected the

frand, it seems he hurled Ate from heaven, with an oath that she should never return. So the goddess consoled herself by playing off her mischief upon unhappy men. It is clear then, that Jupiter and not Agamemnon is to blame, though the latter is willing to make honorable amends for the share he had in the wrong-doing. The truth seems to be, that Agamemnon had a lame cause to defend, and the best he could do was to turn over the whole matter to Fate and Discord. We cannot help thinking that Agamemnon had some reasons for begging a patient hearing, and that Achilles showed an unusual degree of good nature in quietly listening to such an impotent apology and tedious narrative.

79. Ἐσταίους, alluding to the usual custom of speakers. *It is good to hear a speaker who stands, &c.*

82. βλάβεται, *is confused.*

149. πλοτεσιύειν. The exact meaning, and the etymology of this word, are uncertain. Some suppose it to mean, *to waste time in fine speeches*, for πλυτοσιύειν. Others, deriving it from κλίπτω, explain it, *to steal away time, to waste time*, in a general sense.

156. Νήστιας, *unfed.*

180. μήτι δίκης ἐπιδύεις ἴχνησθα, *that you may have no want of ample justice.*

199. Ἀτρεΐδῃ κῦδιστι. This speech of Achilles is one of the best in the Iliad. It is marked by his impetuous character, warlike ardor, and eagerness for revenge. It is brief, pointed, and pithy. It overflows with the natural eloquence of excited feeling and impatience of delay. It forms a striking contrast to the dull harangue of Agamemnon, by its nervous and spirit-breathing appeal. The genius of the poet shines preëminent in the wonderful skill by which he draws out the energies of the son of Thetis, who makes henceforth the most conspicuous figure on the scene.

222. καλάμην, *a harvest*, that is, of slaughtered men. It is said as a general remark, and ἴχουσιν is used as a present verb.

223. Ἀμνητος δ' ὀλίγιστος, *that is, the harvest is smallest when Jupiter turns the scale*, if the men be wearied, as ours are now. Ulysses is arguing for a brief cessation to refresh the troops, and endeavours to dissuade Achilles from an immediate resort to the battle-field.

254. ἐπὶ τρίχας. It was the custom to cut hair from the forehead of the victim, and throw it into the fire.

263. ἀπρωτίμαστος, *untouched*, from πρῶσιμασσω.

287. Πάτροκλι. The lamentation of Briseïs over the body of Patroclus is full of natural feeling. The turning from her grief for the death of Patroclus, to the recollection of her own sufferings, is extremely beautiful.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

43. ἀπὸν δὲ μάχης ἐπίσταντ'. This construction is occasionally found, and may be rendered, *who had long been absent from the war.*

56. Διὸν δὲ ἐρέουσι. This description of the battle of the gods is strikingly grand. The student will remember the criticism of Longinus. Jupiter thunders in the heavens, Neptune shakes the boundless earth and the high mountain-tops; Ida rocks on its base, and the city of the Trojans and the ships of the Greeks tremble; and Pluto leaps from his throne in terror, lest his loathsome dominions should be laid open to mortals and immortals.

72. σῶκος, *powerful.*

90. ἀλλ' ἤδη. Æneas here refers to events which took place in the early period of the war, and before the commencement of the action of the poem.

98. πάρα, *is* understood.

107. Ἡ μὲν γάρ, that is, *Venus.*

128. Γυναιμὴν ἐτίθει λίαν, *fate spun for him at his birth.*

131. χαλικοὶ δὲ θεοί, *the gods are terrible.*

137. Ἐκ πάτου ἐς σκοπιάν, *from the travelled way or ground, to a high place.*

138. ἀρχοσι, plural for singular.

145. Τυῖχος ἐς ἀμφίχυτον. The following is the story to which this passage alludes: "Laomedon having defrauded Neptune of the reward he promised him for building the walls of Troy, Neptune sent a monstrous whale, to which Laomedon exposed his daughter Hesione. Hercules having undertaken to destroy this monster, the Trojans raised an entrenchment to defend him from his pursuit." Pope: from Eustathius.

157. πέρκασται, *cracked.* The exploits of Achilles now become the principal object of the poet. The appearance of Achilles and Æneas is nobly described.

166. ἀτίζων, *disregarding.* The following is an exceedingly lively picture of the enraged lion, and the simile nobly illustrates the impetuous bravery of Achilles.

183. ἀσίφρων, *fickle-minded.*

186. χαλπωῖς δὲ σ' ἴαλωα τὸ βίξω, *you will find it hard, I think, to do it*

199. Τὸν δ', &c. This dialogue between Achilles and Æneas when on the point of battle, as well as several others of a similar description, have been sometimes censured, as improbable and impossible. The true explanation is to be found in the peculiar character of war in the heroic age. A similar passage has already been the subject of remark.

204. Πρὶν ἂν ἀκούοντι, *hearing the reports of ancient fame.*

227. ἀνθρίπων, ears of wheat.

253. Αἴτι χολωσάμεναι, the picture of two vulgar women quarrelling in the middle of the street, is as accurate as it is revolting.

275. Ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, upon the extreme border.

282. ἄχος — μυρίον, boundless grief.

325. ἴσσειν — αἰίρας, bore away, raising him from the ground.

332. ἀτίοντα, perilling yourself.

342. μίγ' ἴξιδιν, looked forth afar.

359. ὑσμίνης στόμα, the mouth of battle. A paraphrase for battle, but more expressive.

391. Γυγαίη. The Gygaean lake was in Lydia.

403. θυμὸν αἰῶθε καὶ ἤρυγεν, breathed and bellowed forth his life.

404. Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα. Not only rulers but priests are designated by the term ἄνακται. The Heliconian priest was a priest of Neptune, as is indicated by the following line. The name is derived from Helice or Helicone, a town in Achaia, where the worship of Neptune was celebrated yearly by the sacrifice of a bull. If the bull bellowed as he was led to the altar, it was considered a favorable omen. Hence the simile.

439, 440. Πνοιῇ — Ἦκε μάλα ψύξασα. Some understand this to mean, she turned back the spear by the motion in the air, caused by the gentle waving of her hand. But there is nothing in the language to justify this interpretation. It evidently means, according to a literal version of the words, she turned the spear with her breath, gently breathing.

451. μίλλυς, you are wont.

458. Καὶ γόνυ, for κατὰ γόνυ.

496. τριβίμεναι κρῑ λευκόν, to tread out the white corn. The Jews and Greeks employed oxen "to tread out the corn." *Thou shalt not muzzle the ox when he treadeth out the corn.* Deut. xxv. 4.

ILIAD, XXI.

3. διασμήξας, τοὺς μίν, dividing them, he drove a part towards the city.

7. ἐρυκίμεν, to impede them, that is, the Trojans.

8. ἀργυροδίοντι, with silver waves. The description of the flight and confusion of the Trojans, and their headlong plunge into the river, is managed with Homer's usual power.

12. ἀκρίδαι ἠερίθονται, *locusts rise*, driven by the heat of the fire. The swarms of locusts, that sometimes invade whole countries in the East, have been often described. It seems that the ancient mode of exterminating them was to kindle a fire, and thus drive them into a lake or river. The simile illustrates in the most striking manner the panic caused by Achilles.

22. Ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος. "It is observable with what justness the author diversifies his comparisons according to the different scenes and elements he is engaged in. Achilles has been hitherto on the land, and compared to land animals, a lion, &c. Now he is in the water, the poet derives his images from thence, and likens him to a dolphin." Pope: from Eustathius.

26. κρημούς, *the high banks*.

31. Τοὺς αὐτοὶ φορέισπον, *which they carried*. Probably these were, "twisted thongs, fitted to the breastplate, or of which the breastplate was composed." Trollope.

38. ὄρπηκας, *suckers or shoots*.

58. πιπιρημίνος, *transported*.

75. Ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο, *I am in the place of a suppliant*. αἰδοίσιον *entitled to respect*.

76. πασάμην Δημήτριος ἀκτήν, *I have broken bread with you*. This was anciently a pledge of amity.

79. ἰακτόμβοιον δὲ τοι ἤλφον, *I brought you a price, of the value of a hundred oxen*.

83. μίλλω του ἀπίχθισθαι, *I surely am an object of hatred*.

95. ὁμογάστριος, *born of the same mother*.

99. Νήπι. This speech of Achilles forcibly expresses his relentless vengeance.

126. μίλαιναν φρεῖχ', *the dark curling, that is, the gently agitated, surface of the water*.

131. πολίας ἰριύσει ταύρους. It was an ancient custom to sacrifice bulls and horses by throwing them into the sea alive.

162. ὁ δ' ἀμαρτῆ δούρασιν ἀμφίς, — Ἴβας understood, *and he hurled two spears at once*.

163. περιδίξιος, *ambidextrous, that is, using both hands alike*.

166. ἐπιγρέδην, *just grazing*.

169. ἰθυστίονα, *flying in a straight course*.

196. Ἐξ οὐπιε. The ancient meaning of *Oceanus* has already been explained. From this passage it seems that all rivers, seas, and fountains, were conceived as having their origin in this mighty stream.

204. ἰριπτόμενοι πείροντες, *consumed by nibbling*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

604. *Τυτὸν ἰταρροβίοντα*, running before him but little beyond his reach. The compound is very expressive.

The scenes described in this part of the Iliad are full of action. The imagery is of a lofty character. The battle with the Rivers, the intervention of the gods, the flight and terror of the Trojans, the insatiable madness and hot pursuit of Achilles, the rush to the city, the hurried opening of the gates affording a glimpse of safety, the crowding in of the dusty and worn-out fugitives, form a picture on which the pencil of Homer has lavished its most vivid coloring.

The Trojans being now within the city, excepting Hector, the field is cleared for the most important and decisive action in the poem, that is, the battle between Achilles and Hector, and the death of the latter. This part of the story is managed with singular skill. It seems as if the poet, feeling the importance of the catastrophe, wished to withdraw from view the personages of less consequence, and to concentrate our attention upon these two alone. The poetic action and description are narrowed in extent, but deepened in interest. The fate of Troy is impending; the irreversible decree of Jupiter is about to be executed; the heroes, whose bravery is to be the instrument of bringing about this consummation, are left together on the plain.

ILIAD, XXII. .

1. *πιφουζότις*, in terror.

3. *Κικλιμίνοι*, near, that is, under the protection of.

5. *ὄλον Μῶρ'*. The time had now arrived when it was fated that Hector should fall.

12. *ἄλιν*, are collected.

26. *ὄστ' ἀστίρ'*. This simile is very striking. It not only describes the appearance of Achilles, but is peculiarly appropriate because the star was supposed to be of evil omen, and to bring with it disease and destruction. So Priam beholds Achilles, splendid with the divine armour, and the destined slayer of his son.

44. *ἰδῶν*, destitute.

45. *πηνάς*, from *πηνημι*, transporting.

57. *Τρῶας καὶ Τρῳάς*, Trojan men and Trojan women. The image of the unhappy father, beholding his son on the point of meeting his

terrible enemy, is one of much pathos. His entreaty is full of natural feeling and melancholy. His favorite son, perilling his life before the walls, fills him with heart-rending grief. The mother too is equally wretched. She implores the hero by his recollection of her maternal cares, and unveils the bosom from which his infancy was nourished. The whole scene possesses a deeply tragic interest.

93. ἐπὶ χιτῆ, *in a covert.*

94. Βιβρωκῶς κακὰ φάρμακ', *having eaten deadly poisons.* It was supposed that venomous serpents were accustomed to eat poisonous roots and plants before attacking their victims.

99, et seq. This speech of Hector shows the fluctuation of his mind, with much discernment on the part of the poet. He breaks out after having apparently meditated on a return to the city. But the imaginary reproaches of Polydamas and the anticipated scorn of the Trojans forbid it. He soliloquizes upon the possibility of coming to terms with Achilles, and offering him large concessions; but the character of Achilles precludes all hope of reconciliation. It is a fearful crisis within him, and his mind wavers, as if presentient of his approaching doom.

126. ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πίστεως, *neither from the oak nor from the rock.* Hector means to say that it is impossible to discourse with Achilles, as a youth and maiden may talk together, sitting carelessly upon the trunk of a tree or upon a rock.

132. κορυθαῖκι πτολιμιστῆ, *the impetuous god of war.*

140. μιτά, *after, in pursuit of.* The image is natural and expressive.

153. πλυνοί, *cisterns, for washing.* It was the custom of that age to have cisterns by the side of rivers or fountains, to which the women, including the wives and daughters of kings and princes, resorted to wash their garments.

159. ἱερίον, this properly means *a victim, or any animal fit to be a victim*; here *an animal.*

206. Οὐδ' ἴα ἰίμιναι, *nor did he permit them to hurl.*

221. Προπροκυλιτόμινος, *repeatedly prostrating himself.*

225. χαλκογλάχιος, *brazen-barbed.*

247. κερδοσύνη, *with deceit.*

255. ἀρμονιάων, *compact, agreement.*

257. καμμονίην, *perseverance, success arising from perseverance.*

260. Τὸν δ' ἄρ'. Achilles maintains his implacable anger to the last. He rejects scornfully the proposal of Hector, that the victor should abstain from treating his fallen foe with the usual barbarous indignities of war. His reply is in keeping with his fierce and revengeful character.

281. *ἀρσιπῆς καὶ ἑπίκλοπος, deceitful and cheating.*

297. Ὁ πόσις. Hector having discovered the deception that Minerva practised on him, now resigns all hope, and sees that it is the evident design of the gods that he shall die. He resolves, however, not to die without a struggle, but in the doing of some brave deed that shall send his name down to posterity.

325. Λαυκαυίη, *the throat.* The appearance of Achilles before he strikes the fatal blow, the deed itself, and the fall, are described with a rapid and vigorous hand. The exultation over Hector, and the taunt, that the dogs and birds shall tear him in pieces, while the Grecian army shall perform the funeral honors of Patroclus, are characteristic of the atrocities of war in that age. The entreaty of the fallen hero shows the high value the ancients set upon funeral honors, and their sense of the calamity of being deprived of them. The reply of Achilles is in the wildest strain of savage ferocity. It has but one redeeming point, such as it is, namely, that Achilles *only wishes* he had the heart to eat up his enemy.

351. χρυσῶ ἰούσασθαι, *to weigh you down with gold, to ransom by an equal weight of gold.*

358. μῆνιμα γίνωμαι, *literally, lest I be to you an anger of the gods, that is, lest I pursue you as a Fury, or bring on you the anger of the gods.*

The death of Hector is accompanied by many circumstances of extreme barbarity. The Greeks rush to the spot, to insult his body and disfigure it by wounds.

381. ἀμφὶ πόλιν σὺν εἵνευσι. Achilles first turns his thoughts to the destruction of Troy, but suddenly reverts to his friend Patroclus, who lies by the ships, "dead, unwept, unburied." The ardor of his friendship is as strong, as his desire of vengeance had been fierce.

397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρης, *from the ankle to the heel.* The savage act of Achilles, in dragging the body after his chariot, is characterized by the poet as disgraceful. It is to be considered in the light of a highly wrought picture of the barbarities of war in the heroic age.

A scene of the deepest pathos is now described. The grief of the father and mother, the lamentations of the people, "are as if the whole city were burning from its summits." The despair of Priam is poured out in words full of heart-rending anguish. It is impossible to conceive a situation of more tragical power, or a scene wrought up to a higher intensity of sorrow. Hector's unhappy wife is at home, "on household cares intent." She has just ordered her maidens to prepare a bath for Hector, when he returns from the battle. The voice of lamentation reaches her ear and fills her with heart-sickness; for she has a dreadful presentiment, that

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

101. *τιτριγῶα, shrieking.*

104. *φρίσις, here means the body.*

116. *Πολλὰ δ' ἄνασσα, &c. up hill and down hill, by straight roads and cross roads. Trollope.*

136. *ἔπειθ' ἔκρη ἔχει, and Achilles, walking behind, supported the head.*

139. *μισοειμία, according to his wish.*

146. *Σοί τι κόμην κείρου, to cut off my hair for thee.* Besides offering hair on the funeral pile of friends, it was also customary to dedicate a portion of it to the river-gods of the country, on arriving at the age of manhood.

168. *Δημόν ἰλόν.* It was customary to cover the body with fat, and to place on the pile, vessels of oil and honey, that it might be more speedily consumed.

173. *τρασιζῆσι κύνι, domestic dogs, dogs fed from their master's table.*

191. *Σήλι, from σείλλω.*

220. *χαμάδις χίε, made a libation.* This was another custom in paying funeral honors.

243. *χρυσίη φιάλη, a golden urn, the same as σείρις and ἀμφιφορεύς · δίπλακι δημόν, a double covering or lining of fat.*

255. *Τορνώσαντο δὲ σῆμα, they marked out the tomb.*

259. *Νηῶν δ' ἱερίε' αἶλλα.* The rest of the book is taken up with a curious description of the games performed in honor of Patroclus, the prizes, the combats, and the victories. The scene affords an interesting picture of this custom of antiquity. These games consisted of eight exercises; the chariot-race, the cestus, wrestling, the foot-race, the single combat, the discus, archery, the throwing of the javelin.

267. *ἄκτυρον, that has not been put over the fire, that is, new.*

273. *διδιγμένα, awaiting, ready for.*

282. *λοίσσας, 1st aor. part. from λούω, the same as λούω.*

284. *ἔρηρίδασαι, perf. pass. from ἱριῖδω.*

310. *Βάρδισσι, slowest, for βράδισσι.*

326. *Σῆμα, the goal.*

327. *ἔργυι'.* This was properly the distance between the hands, when the arms are extended.

330. *ξυνοχῆστιν, the narrowest part.*

332. *νύσσα, the goal at the lower end of the course.*

339, 340. *Ὡς εἴναι, that the nave of the wheel may appear to approach the edge of the well-made goal, but yet may avoid striking against the stone.*

352. *ἰν δὲ πλήρου ἰβάλλοντο, they cast lots, that is, for their places.* Though the chariots started abreast, yet it is obvious that he who obtained

by lot the inner track, would have a smaller curve to describe at the end of the course, and consequently less ground to pass over. Some have supposed that they were arrayed one *after* the other. This opinion is not well supported, and appears at first sight incredible.

361. Ὡς μινίητο δρόμου, *that he might watch the race.*

369. ἀΐξασσι μιτήρα, *bounded in the air.*

379. Αἰὶ γάρ. The horses of Diomedes press so closely that they seem about to mount the car of Eumelus.

396. Θρυλλίχθη, *was bruised.*

420. ῥωχμός, *a fissure.*

431. δίσκου οὔρα, *the throw of a quoit.*

454. φοῖνιξ. Properly a *palm-tree*, and thence the fruit thereof, called *the date*. It is here used adjectively and may be rendered *chestnut-colored*.
Trollope.

474. τί πάρος λαβρεύσαι, *why do you speak or boast unseasonably?*

481. ἰῦληρα, *the reins.*

505. ἄρματροχίη, *wheel-track.*

546. ἰσθλὸς ἰών, *nominative absolute.*

570, et seq. The speeches of Menelaus and Antilochus show that no fraud or violence was allowed to be practised, and that a victory gained by such means was of no avail.

598. Ἰάνθη, &c. *The heart of Menelaus was exhilarated as the dew exhilarates the ripening corn.* Trollope.

599. φρίσσουσιν, *bristle.*

604. νεοίη, *youthfulness, the thoughtlessness of youth.*

618. Τῆ, *take it.*

622. ἀκοντισσύν, *the combat of javelins.*

626. Ναὶ δῆ, &c. The poet sustains admirably the character of the sage old Nestor. When he speaks, he reverts to the days of his youth, and magnifies his own exploits. This is true to nature; it has that verisimilitude which Homer knew so well how to preserve.

670. ὅτι μάχης ἰσθιδινόμαι, *that I am inferior in battle.*

679. διδουστός. This word generally signifies the noise made by the fall of a man slain in battle. Here it means *dead*.

683. Ζῶμα, *the girdle or scarf, round the middle.*

684. ἰμάντας ἰυσμήτους, *the thongs, which were worn round the hands and arms.*

688. χρέμαδος, *the sound of the blows on the cheeks.*

702. ἰμπυριβήτην, *that is set over the fire.*

712. ἀμύβοντες, *the rafters.* The simile exactly illustrates the attitude of two wrestlers.

724. ἀνάιτε'. "When neither of the combatants seemed likely to gain any advantage over his antagonist, in order to bring the matter to a conclusion, they mutually agreed to a trial of strength, and that one should endeavour to raise the other from the ground and by this means throw him. This was called ἀναίρειν." Trollope, from Eustathius.

726. κούλησα, *the bend of the knee.*

761. κανών, *a shuttle, properly a rule.*

762. Πηνίον, *the woof; μίτον in apposition.*

795. μίλιος, *in the sense of an adverb, to no purpose.*

826. σόλον αὐτοχόωνον, *the disk or quill made by fusion only.*

845. καλαύροσα, *a shepherd's crook.*

847. ἀγῶνος, *the space of the contest.*

851. ἡμιπίλικκα, *axes with but one edge.*

866. μήρινθον, *the cord.*

885. βοὸς ἄξιον, ἀνθιμίοντα, *worth the value of an ox, adorned with graven flowers.*

890. Ἀτρεΐδῃ. Atrides comes in at last, to take part in the games. As a matter of respect, Achilles will not permit him, but gives him the prize at once.

The chief value of this book consists in the accurate and minute account of the ancient funeral rites, and the ceremonies and games performed in honor of the dead. Human sacrifices, at this early period, were not unknown. It was supposed that the shades of the departed heroes were appeased by such bloody offerings. The combats are described with much graphic power, and the scene of the ghost of Patroclus is striking and solemn.

ILIAD, XXIV.

1. Λύτο δ' ἀγῶν, *the assembly was dissolved.*

16. Τρεῖς δ' ἐρύσας. Achilles dragged the body of Hector thrice round the tomb of Patroclus.

28. Ἀλιξάνδρου Ἰνικ' ἔτης, *on account of the wrong done by Paris.* This is the first allusion in the Iliad to the *Judgment of Paris*, which gave mortal offence to Minerva and Juno. On this account it has been supposed by some that these lines are spurious, on the ground that Homer could not have known the fable or he would have mentioned it earlier in the poem.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

464. ἀγαπαζίμην, *to show regard for.*

486. Μιῆσαι πατρός σου. The speech of Priam is an admirable example of Homer's power of conceiving the sentiments and emotions inspired by the most melancholy situations. It is full of simple and pathetic feeling, which commends itself at once, as true to nature.

532. βούρωστις, *consuming care.*

540. παναίριον, *doomed to die prematurely.*

577. καλήτορα, *the caller*, because he was employed in summoning assemblies.

589. λιχίων, *the bier.*

616. ἱρρώσαντο, *danced, or sported.*

648. ἐγχεσίουςαι, *servicing diligently.*

665. δαινῦτο, *let the people feast*, that is, partake of the funeral feast.

709. Ἄγχοῦ δέ. The approach of Priam, with the body of Hector, the grief and lamentations of the Trojans, their simultaneous rush to the gates, make up a picture of deep and solemn pathos.

720. Τρητοῖς. "The τρητὸν λίχος seems to have been a bed appropriated to the higher classes, which was raised on supporters, perforated for the purpose of supporting the headstead." Trollope.

725. ἀπ' αἰῶνος, *from life.* This lament of Andromache may be compared to her pathetic address to Hector in the scene at the Scæan gate. It forms indeed a most beautiful and eloquent pendant to that.

753. ἀμιχθαλόισσαν, *inaccessible.*

762. Ἐπταρ, &c. The lament of Helen is exceedingly beautiful, both as an appropriate expression of her own natural feelings, and as a tribute to the virtues and gentleness of Hector. Some have gone so far as to call it the most exquisite passage in the Iliad.

The funeral rites of Hector are not materially different from those of Patroclus. The close of the poem is marked by the utmost simplicity; but it is a simplicity that accords with the elegant spirit of antiquity. The impression it leaves on the mind, is deep. We feel that we have been guided through scenes of infinite variety, beauty, pathos, solemnity, from the terrible onset, to the mournful ceremonies of the funeral pyre, by a poet who is perfectly familiar with every aspect of life, and every feeling of the heart; and when he takes his leave of us, it is with the simple consciousness that his song is over, and his task accomplished.
